

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler</i>	
(98/C 21/01)	P-3024/95 af Charlotte Cederschiöld til Rådet Om: Forelæggelse af forslag til konventioner på alle officielle sprog	1
(98/C 21/02)	E-2219/96 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Støtte fra Den Europæiske Socialfond til omskoling og genindslusning af arbejdstagere (supplerende svar)	2
(98/C 21/03)	E-0613/97 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Væksthormoner i laks (supplerende svar)	2
(98/C 21/04)	E-0624/97 af Ana Miranda de Lage til Rådet Om: Reform af FN	3
(98/C 21/05)	E-0663/97 af Ben Fayot til Kommissionen Om: Beskyttelse mod oversvømmelser af floderne Mosel og Sûre	4
(98/C 21/06)	E-0698/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	5
(98/C 21/07)	E-0699/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	5
(98/C 21/08)	E-0700/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	5
(98/C 21/09)	E-0701/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	5
(98/C 21/10)	E-0702/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	6
(98/C 21/11)	E-0703/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	6
(98/C 21/12)	E-0704/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	6

Pris: 30 ECU

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 21/13)	E-0705/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	6
(98/C 21/14)	E-0706/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	7
(98/C 21/15)	E-0707/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	7
(98/C 21/16)	E-0708/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	7
(98/C 21/17)	E-0709/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	7
(98/C 21/18)	E-0710/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	8
(98/C 21/19)	E-0711/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	8
(98/C 21/20)	E-0712/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	8
(98/C 21/21)	E-0713/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	8
(98/C 21/22)	E-0714/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	9
(98/C 21/23)	E-0715/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	9
(98/C 21/24)	E-0716/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	9
(98/C 21/25)	E-0717/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	9
(98/C 21/26)	E-0718/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	10
(98/C 21/27)	E-0719/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	10
(98/C 21/28)	E-0720/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	10
(98/C 21/29)	E-0721/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	10
(98/C 21/30)	E-0722/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	11
(98/C 21/31)	E-0723/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	11
(98/C 21/32)	E-0724/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	11
(98/C 21/33)	E-0725/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	11
(98/C 21/34)	E-0726/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	12
(98/C 21/35)	E-0727/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	12
(98/C 21/36)	E-0728/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	12
(98/C 21/37)	E-0729/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	12
(98/C 21/38)	E-0730/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	13

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 21/39)	E-0731/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	13
(98/C 21/40)	E-0732/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	13
(98/C 21/41)	E-0733/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	13
(98/C 21/42)	E-0734/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	14
(98/C 21/43)	E-0735/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	14
(98/C 21/44)	E-0736/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	14
(98/C 21/45)	E-0737/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	14
(98/C 21/46)	E-0738/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	15
(98/C 21/47)	E-0739/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	15
(98/C 21/48)	E-0740/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	15
(98/C 21/49)	E-0741/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	15
(98/C 21/50)	E-0742/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	16
(98/C 21/51)	E-0743/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	16
(98/C 21/52)	E-0744/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	16
(98/C 21/53)	E-0745/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	16
(98/C 21/54)	E-0746/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	17
(98/C 21/55)	E-0747/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	17
(98/C 21/56)	E-0748/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	17
(98/C 21/57)	E-0749/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	17
(98/C 21/58)	E-0750/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	18
(98/C 21/59)	E-0751/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	18
(98/C 21/60)	E-0752/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	18
(98/C 21/61)	E-0753/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	18
(98/C 21/62)	E-0754/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	19
(98/C 21/63)	E-0755/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	19
(98/C 21/64)	E-0756/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 21/65)	E-0757/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	19
(98/C 21/66)	E-0758/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	20
(98/C 21/67)	E-0759/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	20
(98/C 21/68)	E-0760/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	20
(98/C 21/69)	E-0761/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	20
(98/C 21/70)	E-0762/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	21
(98/C 21/71)	E-0763/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	21
(98/C 21/72)	E-0764/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	21
(98/C 21/73)	E-0765/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	21
(98/C 21/74)	E-0766/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	22
(98/C 21/75)	E-0767/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	22
(98/C 21/76)	E-0768/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	22
(98/C 21/77)	E-0769/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	22
(98/C 21/78)	E-0770/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	23
(98/C 21/79)	E-0771/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	23
(98/C 21/80)	E-0772/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	23
(98/C 21/81)	E-0773/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	23
(98/C 21/82)	E-0774/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	24
(98/C 21/83)	E-0775/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	24
(98/C 21/84)	E-0776/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	24
(98/C 21/85)	E-0777/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	24
(98/C 21/86)	E-0778/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	25
(98/C 21/87)	E-0779/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	25
(98/C 21/88)	E-0780/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	25
(98/C 21/89)	E-0781/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	25
(98/C 21/90)	E-0782/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	26

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 21/91)	E-0783/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	26
(98/C 21/92)	E-0784/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	26
(98/C 21/93)	E-0785/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	26
(98/C 21/94)	E-0786/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	27
(98/C 21/95)	E-0787/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	27
(98/C 21/96)	E-0788/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	27
(98/C 21/97)	E-0789/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	27
(98/C 21/98)	E-0790/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner	28
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0698/97, E-0699/97, E-0700/97, E-0701/97, E-0702/97, E-0703/97, E-0704/97, E-0705/97, E-0706/97, E-0707/97, E-0708/97, E-0709/97, E-0710/97, E-0711/97, E-0712/97, E-0713/97, E-0714/97, E-0715/97, E-0716/97, E-0717/97, E-0718/97, E-0719/97, E-0720/97, E-0721/97, E-0722/97, E-0723/97, E-0724/97, E-0725/97, E-0726/97, E-0727/97, E-0728/97, E-0729/97, E-0730/97, E-0731/97, E-0732/97, E-0733/97, E-0734/97, E-0735/97, E-0736/97, E-0737/97, E-0738/97, E-0739/97, E-0740/97, E-0741/97, E-0742/97, E-0743/97, E-0744/97, E-0745/97, E-0746/97, E-0747/97, E-0748/97, E-0749/97, E-0750/97, E-0751/97, E-0752/97, E-0753/97, E-0754/97, E-0755/97, E-0756/97, E-0757/97, E-0758/97, E-0759/97, E-0760/97, E-0761/97, E-0762/97, E-0763/97, E-0764/97, E-0765/97, E-0766/97, E-0767/97, E-0768/97, E-0769/97, E-0770/97, E-0771/97, E-0772/97, E-0773/97, E-0774/97, E-0775/97, E-0776/97, E-0777/97, E-0778/97, E-0779/97, E-0780/97, E-0781/97, E-0782/97, E-0783/97, E-0784/97, E-0785/97, E-0786/97, E-0787/97, E-0788/97, E-0789/97 og E-0790/97	28
(98/C 21/99)	E-0971/97 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Distribution af CD-rom'en »Cepit« om finansiering fra EU til fremme af den teknologiske udvikling og fornyelse	28
(98/C 21/100)	E-1032/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Sundhedsrisiko for befolkning og beskæftigede som følge af undervurdering af neutronbestråling i forbindelse med transport af højradioaktivt affald	29
(98/C 21/101)	E-1074/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Italiens anvendelse af strukturfondene	30
(98/C 21/102)	E-1178/97 af Gastone Parigi til Kommissionen Om: Landbrugspriser for høståret 1997-1998	31
(98/C 21/103)	E-1182/97 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Import til Sicilien fra Belgien af dyr uden sundhedsattest	31
(98/C 21/104)	E-1224/97 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Den kumulative restitutionsordning og USA	32
(98/C 21/105)	E-1235/97 af Laura González Álvarez til Kommissionen Om: Byplanlægning i Sanlucar de Barrameda (Spanien)	33
(98/C 21/106)	E-1253/97 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Ansættelse af kvinder i institutionerne	33
(98/C 21/107)	E-1263/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Bestemmelser om import af brugte tunge køretøjer i Grækenland	34
(98/C 21/108)	E-1279/97 af Ulla Sandbæk (I-EDN) til Rådet Om: Gennemførelsesbestemmelser og regeringskonferencen	35
(98/C 21/109)	E-1287/97 af Anne McIntosh til Kommissionen Om: Udviklingen efter Cork-erklæringen om udvikling af landdistrikter	35

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 21/110)	E-1298/97 af Bárbara Dührkop Dührkop til Kommissionen Om: Udnyttelsen af de internationale fiskeriaftaler	36
(98/C 21/111)	E-1304/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Veterinærkontrol	36
(98/C 21/112)	E-1305/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Veterinærkontrol	37
(98/C 21/113)	E-1310/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Patogener	38
(98/C 21/114)	E-1311/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Identifikation af kvæg og oksekødsprodukter	39
(98/C 21/115)	E-1313/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Nye teknologier og beskæftigelse	39
(98/C 21/116)	E-1314/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Nye teknologier og beskæftigelse	40
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1313/97 og E-1314/97	40
(98/C 21/117)	P-1318/97 af José Pomés Ruiz til Kommissionen Om: Eurostat og starten på tredje fase af ØMU	40
(98/C 21/118)	E-1319/97 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Tilbageføring af BSE-smitte fra køer til får	42
(98/C 21/119)	P-1329/97 af Giacomo Santini til Kommissionen Om: Direktiv 92/50/EØF om offentlige tjenesteydelser	42
(98/C 21/120)	E-1332/97 af Gerhard Botz til Kommissionen Om: Venskabsbyer	43
(98/C 21/121)	E-1338/97 af André Fourçans til Kommissionen Om: Bestemmelse om ikke-forskelsbehandling	45
(98/C 21/122)	E-1339/97 af André Fourçans til Kommissionen Om: Bestemmelse om ikke-forskelsbehandling	45
(98/C 21/123)	E-1340/97 af André Fourçans til Kommissionen Om: Bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling	45
(98/C 21/124)	E-1341/97 af André Fourçans til Kommissionen Om: Bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling	46
(98/C 21/125)	E-1342/97 af André Fourçans til Kommissionen Om: Bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling	46
(98/C 21/126)	E-1343/97 af André Fourçans til Kommissionen Om: Bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling	46
(98/C 21/127)	E-1344/97 af André Fourçans til Kommissionen Om: Bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling	46
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1338/97, E-1339/97, E-1340/97, E-1341/97, E-1342/97, E-1343/97 og E-1344/97	46
(98/C 21/128)	E-1346/97 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Harmoniseringskontoret for Det Indre Marked	47
(98/C 21/129)	E-1359/97 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Omkostningsdækkende godtgørelse for vedvarende energi	47
(98/C 21/130)	E-1368/97 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Programmet »Nye beskæftigelsesmuligheder«	48
(98/C 21/131)	E-1370/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Fællesskabets import af halvkonserves af ansjos i saltlage og i olie	49
(98/C 21/132)	E-1373/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Rådet Om: Samarbejdsaftalen mellem EU og Tyrkiet: tun konserveret i olie	49

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 21/133)	E-1377/97 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Tilsyn med EU-borgere i medlemsstaterne	50
(98/C 21/134)	E-1379/97 af David Thomas til Kommissionen Om: Importmængde af bær fra de øst- og centraleuropæiske lande	50
(98/C 21/135)	E-1391/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Tunge køretøjer med EU-nummerplader og andre nummerplader	51
(98/C 21/136)	E-1393/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Forbrugsafgifter i EU	52
(98/C 21/137)	E-1406/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Handel med fostre, kønsceller og genetisk materiale	52
(98/C 21/138)	E-1416/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: EU's finansiering af ECMI	53
(98/C 21/139)	E-1427/97 af Ernesto Caccavale til Kommissionen Om: Capodichino Lufthavn (Napoli) – Overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne om udbud	53
(98/C 21/140)	E-1434/97 af Freddy Blak til Kommissionen Om: Misbrug af EU-landenes varemærkelovgivning	54
(98/C 21/141)	E-1439/97 af Katerina Daskalaki til Kommissionen Om: Ødelæggelse af græske arkæologiske mindesmærker i Butrint	56
(98/C 21/142)	E-1446/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Intellektuel ejendomsret i EU	56
(98/C 21/143)	E-1460/97 af James Moorhouse til Rådet Om: Tilbageholdelse af EU-borgere i saudiarabiske fængsler	57
(98/C 21/144)	E-1465/97 af Glyn Ford til Rådet Om: Ratificering af aftaler vedrørende »den tredje søjle«	57
(98/C 21/145)	E-1466/97 af Giovanni Burtone til Kommissionen Om: Aftaler med Middelhavstredjelandene	58
(98/C 21/146)	E-1485/97 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Nye farmaceutiske produkter	59
(98/C 21/147)	E-1489/97 af Salvador Garriga Polledo til Rådet Om: Strukturfondene	59
(98/C 21/148)	E-1492/97 af Raimo Ilaskivi til Kommissionen Om: Udjævning af konjunkturudsving i ØMU	60
(98/C 21/149)	E-1495/97 af Antoine-François Bernardini til Kommissionen Om: Thalys – togpriser	60
(98/C 21/150)	E-1503/97 af Pervenche Berès til Kommissionen Om: MED-programmer	61
(98/C 21/151)	E-1516/97 af Klaus Rehder til Kommissionen Om: Eksportrestitutioner ved dyretransporter	61
(98/C 21/152)	E-1517/97 af Klaus Lukas til Kommissionen Om: EU's brug af ukritiske euro-propagandister	62
(98/C 21/153)	E-1519/97 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Kørekort og forsikringer til epileptikere	63
(98/C 21/154)	E-1527/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Sikkerhedsgarantier for genetisk modificerede produkter	64
(98/C 21/155)	E-1536/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Fosforsyreesterforgiftninger som følge af anvendelse af præparatet »Tiguvon« (Fenthion) fra firmaet Bayer i Leverkusen	65
(98/C 21/156)	E-1538/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Fosforsyreesterforgiftninger som følge af anvendelse af præparatet »Tiguvon« (Fenthion) fra firmaet Bayer i Leverkusen	66

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 21/157)	E-1546/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Fosforsyreesterforgiftninger som følge af anvendelse af præparatet »Tiguvon« (Fenthion) fra firmaet Bayer i Leverkusen	66
(98/C 21/158)	E-1548/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Fosforsyreesterforgiftninger som følge af anvendelse af præparatet »Tiguvon« (Fenthion) fra firmaet Bayer i Leverkusen	67
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1546/97 og E-1548/97	67
(98/C 21/159)	E-1550/97 af Dietrich Elchlepp til Kommissionen Om: Bureaukratiske hindringer for udenlandske studerende fra andre EU-medlemsstater	68
(98/C 21/160)	E-1552/97 af Maren Günther til Kommissionen Om: Bevilling på 1,5 mio ecu til Cambodja fra ECHO (december 1996)	69
(98/C 21/161)	E-1557/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Finansiering af fortegnelsen over olivendyrkningsarealer i Grækenland	70
(98/C 21/162)	E-1561/97 af Ben Fayot til Kommissionen Om: Sikkerheden i forbindelse med transport af radioaktive stoffer	71
(98/C 21/163)	E-1567/97 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Det franske kørselsforbud i weekenderne	72
(98/C 21/164)	E-1579/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: ADAPT: opfordring om nye forslag for 1997	73
(98/C 21/165)	E-1584/97 af Armelle Guinebertière til Kommissionen Om: Tvungen karantæne for kæledyr ved indrejse til Det Forenede Kongerige	74
(98/C 21/166)	E-1606/97 af Bárbara Dührkop Dührkop til Rådet Om: Flere midler til nye fiskeriaftaler	74
(98/C 21/167)	E-1627/97 af Bárbara Dührkop Dührkop til Kommissionen Om: URBAN-programmet	75
(98/C 21/168)	E-1632/97 af Johanna Majj-Weggen til Kommissionen Om: Forbud i USA mod investeringer i Burma	75
(98/C 21/169)	E-1635/97 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: Skarven	76
(98/C 21/170)	E-1646/97 af Ursula Štenzel til Kommissionen Om: Gennemførelse af et Media III-program	77
(98/C 21/171)	E-1648/97 af Leoluca Orlando til Kommissionen Om: Formodet uoverensstemmelse mellem den sicilianske regionallov L.R. 1/9/93 og EF-traktatens artikel 92 og 93	77
(98/C 21/172)	E-1655/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Forslag inden for rammerne af MEDA-programmet til fordel for Tyrkiet	78
(98/C 21/173)	E-1659/97 af Nikitas Kaklamanis og Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtterammernes fremtid	79
(98/C 21/174)	E-1664/97 af David Bowe til Kommissionen Om: Udtjente biler	79
(98/C 21/175)	E-1666/97 af David Bowe til Kommissionen Om: Kontrol med flygtige organiske forbindelser	80
(98/C 21/176)	P-1677/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: EIB-støtte og Roms jubilæum	80
(98/C 21/177)	E-1687/97 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Gennemførelse af Agenda 21 (støtteprogrammer)	81
(98/C 21/178)	E-1696/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Plan om opførelse af et femetagers parkeringshus på en plads af arkæologisk betydning i Rom	82
(98/C 21/179)	E-1698/97 af Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: Krav vedrørende støjemissionen og emissionen af udstødningsgasser fra bådmotorer	83

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 21/180)	E-1699/97 af Ulf Holm til Kommissionen Om: Miljøforanstaltninger inden for landbruget	83
(98/C 21/181)	E-1700/97 af Ulf Holm til Kommissionen Om: Europa-Kommissionens delegationer	84
(98/C 21/182)	E-1706/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Atomtransportulykke i Apach i Lorraine	85
(98/C 21/183)	E-1716/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Elektricitetsindkoblingslov	86
(98/C 21/184)	E-1726/97 af Richard Corbett til Kommissionen Om: Southport-diget	86
(98/C 21/185)	E-1731/97 af Esko Seppänen til Kommissionen Om: Forhøjelse af pensionsalderen for kvinder og kompensation herfor	87
(98/C 21/186)	E-1736/97 af Dominique Baudis til Kommissionen Om: En fælles europæisk myndighed for certificering inden for luftfarten	88
(98/C 21/187)	E-1737/97 af Bernard Stasi til Kommissionen Om: Fællesskabsforvaltning af naturressourcerne i det sydlige Afrika	88
(98/C 21/188)	E-1738/97 af Gisèle Moreau til Kommissionen Om: Økonomiske og sociale indvirkninger af forbuddet mod anvendelse af asbest	89
(98/C 21/189)	E-1745/97 af José Apolinário til Kommissionen Om: Indsamling og genbrug af batterier	90
(98/C 21/190)	E-1750/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Initiativ til bevarelse af Ajia Sofia i Istanbul	91
(98/C 21/191)	E-1759/97 af Claude Desama til Kommissionen Om: Kommunale afgifter på parabolantennor til modtagelse af tv-programmer pr. satellit	91
(98/C 21/192)	E-1762/97 af Jan Mulder til Kommissionen Om: Import af blomster fra latinamerikanske lande	92
(98/C 21/193)	E-1766/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Anbringelse af »fælder« for luftforurening i udstødningsrøret på tunge køretøjer	93
(98/C 21/194)	E-1767/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Udvælgelse af personale ved Det Europæiske Miljøagentur	93
(98/C 21/195)	E-1774/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Udelukkelse af producenter fra godtgørelser	94
(98/C 21/196)	E-1779/97 af Karl von Wogau til Kommissionen Om: Hindring af den frie udveksling af tjenesteydelser	94
(98/C 21/197)	E-1786/97 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Anerkendelse af et europæisk kvalifikationsbevis for psykoterapeuter	95
(98/C 21/198)	E-1787/97 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Tv-licens	96
(98/C 21/199)	E-1791/97 af Anne Poisson til Kommissionen Om: Udgivelse af Den Europæiske Unions officielle dokumenter i blindskrift	96
(98/C 21/200)	E-1805/97 af Robert Evans til Kommissionen Om: EU-afgifter på Cassava-produkter	97
(98/C 21/201)	E-1806/97 af Robert Evans til Kommissionen Om: EU-kvoter for elartikler	98
(98/C 21/202)	E-1807/97 af Robert Evans til Kommissionen Om: EU-sikkerhedsbestemmelser og handicappede	98
(98/C 21/203)	E-1810/97 af Ernesto Caccavale til Kommissionen Om: Selvmodsigelser i forbindelse med AIDS	99

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 21/204)	E-1817/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Mælkekvoter	100
(98/C 21/205)	E-1818/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Markedet for mælk i Den Europæiske Union	100
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1817/97 og E-1818/97	100
(98/C 21/206)	E-1819/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: BSE og eventuelle sanktioner over for tjenestemænd	100
(98/C 21/207)	E-1827/97 af Alfonso Novo Belenguer til Kommissionen Om: Import af kartofler i EU	101
(98/C 21/208)	P-1836/97 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Fortolkning af direktiv 90/388/EØF om liberalisering af markedet for teletjenester	101
(98/C 21/209)	E-1837/97 af Winfried Menrad til Kommissionen Om: Særlige sociale sikringsordninger inden for det offentlige	102
(98/C 21/210)	E-1847/97 af Daniela Raschhofer til Kommissionen Om: Korrektioner i regnskabsafslutningen	103
(98/C 21/211)	E-1857/97 af Marjo Matikainen-Kallström til Kommissionen Om: De unges mobilitet	104
(98/C 21/212)	E-1862/97 af Carlos Pimenta til Kommissionen Om: Lægers adgang til at specialisere sig i EU	105
(98/C 21/213)	P-1863/97 af Francesco Baldarelli til Rådet Om: Omstillingsplan for visse fiskeriaktiviteter, som udøves af italienske fiskere	105
(98/C 21/214)	E-1867/97 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Erhvervsinteresser i kampagnen for kakao	106
(98/C 21/215)	E-1871/97 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Sikkerhed på legepladser	107
(98/C 21/216)	E-1878/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Støtteforanstaltninger til saneringsmodne bydele	107
(98/C 21/217)	E-1881/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Udviklingen af den sociale dialog	108
(98/C 21/218)	E-1884/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Affaldshåndtering	109
(98/C 21/219)	E-1885/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Affaldshåndtering	110
(98/C 21/220)	E-1886/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Kontrol med emissionen af CO2	110
(98/C 21/221)	E-1887/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Fremme af kombineret godstransport	111
(98/C 21/222)	E-1889/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer	112
(98/C 21/223)	E-1890/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer	112
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1889/97 og E-1890/97	113
(98/C 21/224)	E-1894/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Integreret beskyttelse og forvaltning af grundvand	113
(98/C 21/225)	E-1896/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Forske for fremtiden, Europæisk forskning i borgernes tjeneste	114
(98/C 21/226)	E-1897/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Restkoncentrationer af veterinærlægemidler i levnedsmidler	115

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 21/227)	E-1898/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Restkoncentrationer af veterinærlægemidler i levnedsmidler	116
(98/C 21/228)	E-1906/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Skibe med farligt gods	117
(98/C 21/229)	E-1907/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Skibe med farligt gods	117
(98/C 21/230)	E-1910/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: XXV beretning om konkurrencepolitikken	118
(98/C 21/231)	E-1912/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: XXV beretning om konkurrencepolitikken	119
(98/C 21/232)	P-1916/97 af David Hallam til Kommissionen Om: Diskriminering på grundlag af højde	120
(98/C 21/233)	E-1920/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Socialpensioner	121
(98/C 21/234)	E-1926/97 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Afskaffelse af toldfrit salg i 1999	121
(98/C 21/235)	E-1936/97 af Christof Tannert til Kommissionen Om: EU-dækkende anerkendelse af pædagoguddannelsen i Berlin	122
(98/C 21/236)	E-1939/97 af Kirsten Jensen og John Iversen til Kommissionen Om: Svinepest	123
(98/C 21/237)	E-1946/97 af Sebastiano Musumeci til Kommissionen Om: Nedsættelser i EU-midler til turisme i Italien	123
(98/C 21/238)	E-1947/97 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Tortur af heste med henblik på fremstilling af lægemidlet Premarin	124
(98/C 21/239)	E-1949/97 af Sebastiano Musumeci til Kommissionen Om: Forbud mod tilskud fra Regionen Sicilien til turistvirksomheder	124
(98/C 21/240)	E-1951/97 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Henstilling vedrørende telearbejde	125
(98/C 21/241)	P-1957/97 af Peter Skinner til Kommissionen Om: Mulighed for erhvervelse af biler med højrestyring	126
(98/C 21/242)	P-1961/97 af Karin Riis-Jørgensen til Kommissionen Om: Kommissionens pres på den polske regering for at få den til at ophæve miljøbeskyttelsesforanstaltninger ..	127
(98/C 21/243)	E-1966/97 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Direktivet om veterinærlægemidler og udstedelse af recepter	127
(98/C 21/244)	E-1979/97 af Bryan Cassidy til Kommissionen Om: Praktikanter	128
(98/C 21/245)	E-1981/97 af Antoni Gutiérrez Díaz til Kommissionen Om: Nazipropaganda	129
(98/C 21/246)	E-1986/97 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Modstrid mellem italienske bestemmelser og fællesskabsbestemmelserne vedrørende affald; manglende vurdering af indvirkningen på miljøet fra forbrændingsanlægget i Scarlino (GR)	129
(98/C 21/247)	P-1989/97 af John Iversen til Kommissionen Om: Kørestolsbrugeres problemer i forhold til nye EU-krav om sikkerhed i elevatorer	130
(98/C 21/248)	P-1993/97 af Olivier Dupuis til Kommissionen Om: Tyrkiet	131
(98/C 21/249)	E-1999/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Import af stålprodukter af ringe kvalitet fra tredjelande	132
(98/C 21/250)	E-2006/97 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Fri transport af varer fra Nederlandene til Italien	132
(98/C 21/251)	E-2008/97 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: EU og Polens miljølovgivning	133

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 21/252)	E-2016/97 af Konstadinos Klironomos til Kommissionen Om: Græsk færgefart mellem Grækenland og Italien	134
(98/C 21/253)	E-2018/97 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: Støtte til søtransportsektoren	135
(98/C 21/254)	P-2026/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Psykiatrisk pleje i Grækenland	135
(98/C 21/255)	E-2047/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Den årlige rapport fra C.E.R.A. om »Ekstremisme i Europa«	136
(98/C 21/256)	E-2056/97 af Frode Kristoffersen til Kommissionen Om: De nationale mindretal	137
(98/C 21/257)	E-2058/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Befolkningssammensætningen i det nuværende Tyrkiet	137
(98/C 21/258)	E-2067/97 af Markus Ferber til Kommissionen Om: Etablerings- og erhvervsfrihed i Grækenland for arkitekter, der er statsborgere i andre EU-stater	138
(98/C 21/259)	E-2068/97 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Resultater af koordineringen inden for biomedicinsk forskning	138
(98/C 21/260)	P-2076/97 af Claudio Azzolini til Kommissionen Om: Gennemførelse af CITES-konventionen	139
(98/C 21/261)	P-2077/97 af Riccardo Garosci til Kommissionen Om: Mærkning af færdigpakgede levnedsmidler	140
(98/C 21/262)	E-2084/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Det Fælles Forskningscenter i Ispra	140
(98/C 21/263)	E-2086/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: EU-forskningsmidler til forsøg med kloning	141
(98/C 21/264)	P-2206/97 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: EU-midler til de ukrainske atomkraftværker Rovno og Khmelnytsky	141
(98/C 21/265)	P-2215/97 af Helena Torres Marques til Kommissionen Om: Kvindelige iværksættere	142
(98/C 21/266)	E-2216/97 af Robin Teverson til Kommissionen Om: Satellitteknologi	143
(98/C 21/267)	E-2226/97 af Frode Kristoffersen til Kommissionen Om: Sexchikane på arbejdspladserne	144
(98/C 21/268)	E-2235/97 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Amerikansk militærhjælp til Congo (tidligere Zaire)	144
(98/C 21/269)	E-2236/97 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Irlands manglende ratificering af CITES	145
(98/C 21/270)	E-2237/97 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Fødevarerhjælp til Nord Korea	146
(98/C 21/271)	E-2267/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Midler til udvikling i den nordvestlige del af Italien i 1995-1996	146
(98/C 21/272)	E-2275/97 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Små og mellemstore virksomheder – begrænsning af betalingsfristen for regninger	147
(98/C 21/273)	P-2284/97 af José Pomés Ruiz til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for transport på alle ugens dage	147
(98/C 21/274)	P-2368/97 af Ulf Holm til Kommissionen Om: Den generelle præferenceordning	148
(98/C 21/275)	P-2427/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Sikkerhed i forbindelse med kanaltunnelen	149
(98/C 21/276)	P-2496/97 af Alan Gillis til Kommissionen Om: Sekter	149

I*(Meddelelser)***EUROPA-PARLAMENTET****BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER**

(98/C 21/01)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL P-3024/95**af Charlotte Cederschiöld (PPE) til Rådet***(31. oktober 1995)*

Om: Forelæggelse af forslag til konventioner på alle officielle sprog

På grundlag af unionstraktatens artikel K.6 fremsendte Rådets formand med skrivelse af 14. juni 1995 fire forslag til konventioner til formanden for Europa-Parlamentets Udvalg om Borgerlige Frihedsrettigheder og Indre Anliggender. De fire forslag drejede sig om:

- et informationssystem for told
- Europol
- et europæisk informationssystem
- passage af Den Europæiske Unions ydre grænser.

Disse forslag (hvoraf de to første er dateret den 26. juli 1995) udsendtes kun på fransk. Trods flere forespørgsler har Rådet hidtil afslået at udsende udgaver på andre sprog.

Er Rådet villigt til at rette op på dette og snarest muligt sende Europa-Parlamentet de to resterende forslag til konventioner på alle Unionens officielle sprog?

Svar*(6. august 1997)*

I henhold til artikel K.6 underretter formandskabet og Kommissionen regelmæssigt Europa-Parlamentet om det arbejde, der finder sted vedrørende områder, som henhører under afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

I det tilfælde, som det ærede medlem henviser til, fik formandskabet dokumenterne fremsendt på sit eget sprog, da de ikke forelå på alle sprogene til tiden. De sprogudgaver, som ikke blev fremsendt på underretningstidspunktet, blev fremsendt, så snart de forelå.

Praktiske spørgsmål som denne særlige situation, der vedrører fremsendelse af dokumenter på forskellige sprog, afgøres normalt mellem de to sekretariater.

(98/C 21/02)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2219/96**af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen***(9. august 1996)*

Om: Støtte fra Den Europæiske Socialfond til omskoling og genindslusning af arbejdstagere

Arbejderne ved gruppen IRITECNA/FINTECNA-IRI, der har været medlemmer af arbejdsløsheds-kassen siden oktober 1993, hævder i en fagforeningsmeddelelse, at EU har afsat 4.500 mia under Den Europæiske Socialfond til omskoling og genindslusning af arbejdstagerne ved ovennævnte kriseramte virksomheder.

Kan Kommissionen på denne baggrund besvare følgende:

1. Er det rigtigt, at der er tildelt en sådan støtte?
2. Hvorledes er støtten i bekræftende fald blevet anvendt? Arbejdstagerne ved de pågældende virksomheder (hvoraf mange inden længe vil miste deres arbejdsløshedsstøtte) undrer sig nemlig over, hvad støtten er blevet anvendt til, og er bange for, at den er blevet forvaltet på en særdeles uheldig måde, som det tidligere er sket i forbindelse med tilsvarende former for støtte.

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Pdraig Flynn**

(4. august 1997)

Som supplement til sit svar af 1. oktober 1996 ⁽¹⁾ kan Kommissionen nu give følgende oplysninger.

Der henvises til Kommissionens svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-1408/97 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT C 365 af 4.12.1996.

⁽²⁾ EFT C 391 af 23.12.1997, s. 82.

(98/C 21/03)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0613/97**af Joaquín Sisó Cruellas (PPE) til Kommissionen***(27. februar 1997)*

Om: Væksthormoner i laks

Den europæiske sammenslutning af landbrugere (CPE) har anmodet Europa-Kommissionen om at forbyde anvendelsen af »somatosalmon«, som er et hormon, der fremstilles ved hjælp af genteknologi, og som fremskynder og øger laksenes vækst. Ifølge CPE har industrialiseringen af lakseopdrættet medført en betydelig kvalitetsforringelse, en stor koncentration af lakseproduktionen i Norge og overførsel af sygdomme fra industriopdrættede laks til vildlaks, hvilket giver CPE anledning til at fremføre en generel kritik af industrialiseringen af akvakultur.

Europæiske forbrugere er skeptiske over for nye former for bioteknologi, og denne manglende tillid skyldes bl.a. de alvorlige konsekvenser af anvendelsen af hormonproduktet BST i mælkeproduktionen; vil Kommissionen på denne baggrund oplyse om den aktuelle situation med hensyn til brugen af »somatosalmon« inden for lakseopdræt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(14. april 1997)

Somatosalmon er et hormon, der udelukkende fremmer de unge laks' tilpasning, når de passerer fra ferskvand til havvand.

Der er på foranledning af det firma, der har patentet, blevet indgivet en anmodning om klassificering af dette stof i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 ⁽¹⁾ om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af

maksimalgrænseværdien for veterinærmedicinske præparater i animalske levnedsmidler. Efter en videnskabelig vurdering af sagen har udvalget for veterinærlægemidler under Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering henstillet til Kommissionen at klassificere det pågældende stof i bilag II til nævnte forordning, idet dette bilag indeholder stoffer, for hvilke det ikke er nødvendigt at fastsætte maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer for at beskytte forbrugerne. Somatosalmon nedbrydes rent faktisk hurtigt og forsvinder fuldstændigt fra den unge fisks organisme. Der findes således ikke længere spor af stoffet, når den voksne fisk indtages.

I forbindelse med denne procedure bad Kommissionen imidlertid samme udvalg om at udtale sig om eventuel ulovlig anvendelse af somatosalmon som vækstfremmende stof. Det videnskabelige udvalg angav klart, at en sådan ulovlig anvendelse var umulig på grund af dette hormons farmakologiske egenskaber (ingen virkning ved oral indtagelse) og dets anvendelsesmåde (nødvendig med individuel indsprøjtning for hver fisk).

Eftersom det drejer sig om et bioteknologisk produkt, henhører udstedelse af markedsføringsgodkendelse af somatosalmon udelukkende under de procedurer, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93 ⁽²⁾ af 22. juli 1993 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæiskagentur for lægemiddelvurdering. Der er hidtil ikke indløbet nogen anmodning om markedsføring i Fællesskabet af somatosalmon hos Agenturet.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990.

⁽²⁾ EFT L 214 af 24.8.1993.

(98/C 21/04)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0624/97

af Ana Miranda de Lage (PSE) til Rådet

(10. marts 1997)

Om: Reform af FN

FN's Generalforsamling har igennem længere tid argumenteret for, at det er nødvendigt at gennemføre en reform af organisationen med henblik på at tilpasse den til de nye udfordringer og forhold, der gør sig gældende efter afslutningen af den kolde krig.

EU-medlemsstaterne og frem for alt dem, der samtidig er medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, har altid støttet tanken om en reform.

Udskiftningen af generalsekretæren, som det lykkedes et enkelt land at få gennemført, viste klart og tydeligt USA's enorme indflydelse på FN's udformning og virke, som i vidt omfang skyldes EU-medlemsstaternes manglende evne og vilje til at handle samlet og i enighed.

Kort efter sin udnævnelse aflagde Annan sit første officielle besøg i USA. Problemet med afviklingen af USA's gæld var et af punkterne på dagsordenen, men ifølge pressemeddelelser om forhandlingerne har den ghanesiske generalsekretær lovet Kongressen at høre denne om den planlagte reform.

Mener Rådet i denne forbindelse, at ovennævnte løfter er forenelige med de beføjelser, som FN's Sikkerhedsråd er tillagt, og vil Rådet frem for alt oplyse, om de EU-medlemsstater, der sidder i FN's Sikkerhedsråd, efter Rådets opfattelse bør acceptere, at den nye generalsekretær retter sig efter USA's lovgivende myndighed, og at nævnte EU-medlemsstater i øjeblikket åbenlyst holdes ude fra drøftelserne om den nødvendige reform af FN?

Svar

(6. august 1997)

Som det ærede parlamentsmedlem så rigtigt har påpeget, har Den Europæiske Union altid givet De Forenede Nationer sin støtte. EU finder det nødvendigt at styrke samordningen mellem humanitære aktiviteter og udviklingsprogrammer samt vekselvirkningen mellem de to aktiviteter og konfliktforebyggelse og fredsbestræbelser.

På denne baggrund blev Den Europæiske Union ved de igangværende forhandlingers begyndelse en meget aktiv deltager i FN's reformdebat og har sidste år og i år forelagt to positionspapirer: det ene om den finansielle reform af FN og det andet om reformen af FN på det økonomiske og sociale område. Formålet med EU's forslag til en finansiell reform er at finde frem til en metode, der er objektiv, og som alle FN's medlemsstater kan acceptere fuldt ud; med forslaget ville der skabes et langsigtet finansielt grundlag med udgangspunkt i rimelige bidragssatser til både det almindelige budget og til budgettet for fredsbevarende aktioner. Til gengæld må alle medlemsstater derfor, som det fremgår af forslaget, forpligte sig til at betale deres restancer og til at indbetale deres kommende bidrag i fuldt omfang og til tiden. I sit andet positionspapir skitserer EU en reform på det økonomiske og sociale område, hvormed der kunne indføres en ramme for de nye opgaver og udfordringer, der venter FN. Den Europæiske Union finder ikke, at reformen af De Forenede Nationer drejer sig om udgiftsnedskæring, men om at styrke organisationen og give den mere dynamik.

(98/C 21/05)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0663/97

af Ben Fayot (PSE) til Kommissionen

(6. marts 1997)

Om: Beskyttelse mod oversvømmelser af floderne Mosel og Sûre

Kommunalrådet i byen Oberbillig (i den tyske delstat Rheinland-Pfalz) har planer om at beskytte byen mod oversvømmelser af floderne Mosel og Sûre ved at bygge en mur på den tyske side.

Eftersom disse to floder danner en naturlig grænse mellem Tyskland og Luxembourg, ville det være hensigtsmæssigt at tilskynde kommunerne på begge sider af grænsen til i fællesskab at udarbejde og gennemføre et samlet grænseoverskridende projekt for at imødegå oversvømmelserne.

Kan Kommissionen tage et initiativ, særlig inden for rammerne af INTERREG C vedrørende bekæmpelse af oversvømmelser i Rhin- og Maas-området, og opmuntre de pågældende tyske og luxembourgske kommuner til og bistå dem i den konkrete udarbejdelse af et ægte europæisk program på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(17. april 1997)

Kommissionen modtog den 15. januar 1997 et forslag til et fælles operationelt program under Interreg II C vedrørende foranstaltninger til imødegåelse af oversvømmelser i Rhin- og Maas-området. Programudkastet blev forelagt af de nederlandske myndigheder i samarbejde med de belgiske, tyske, franske og luxembourgske myndigheder. De samlede disponible midler fra strukturfondene beløber sig 135,28 mio. ECU, heraf 100 mio. ECU til Nederlandene, 7,75 mio. ECU til Belgien, 24,92 mio. ECU til Tyskland og 2,61 mio. ECU til Frankrig; der er ingen midler til rådighed for Luxembourg. Programmet blev sendt til Kommissionen til en første høring. Det er derfor endnu ikke muligt at tage stilling til specifikke forslag såsom projektet i Oberbillig i Tyskland.

Kommissionen vil imidlertid foreslå, at der i forbindelse med Interreg II C-programmet gives særlig støtte til de projekter, der kræver en tværnational indsats og løsning. Den vil derfor være særlig opmærksom på, i hvor høj grad der tilskyndes til tværnationalt samarbejde i det fælles operationelle program, og den vil kræve, at det tværnationale aspekt anvendes som et af hovedkriterierne ved udvælgelsen af projekter i forbindelse med programmet.

Kommissionen har allerede givet udtryk for betænkeligheder med hensyn til at støtte infrastrukturprojekter i forbindelse med Interreg II C-programmet i betragtning af de begrænsede midler, der er til rådighed for de enkelte medlemsstater.

(98/C 21/06)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0698/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B2-600 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/07)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0699/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B2-602 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/08)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0700/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B2-702 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/09)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0701/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B2-704 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/10)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0702/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-101 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/11)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0703/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-1000 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/12)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0704/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-1001 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/13)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0705/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-1006 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/14)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0706/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-1020 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/15)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0707/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-1021 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/16)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0708/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-2000 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/17)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0709/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-2001 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/18)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0710/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-2002 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/19)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0711/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-2010 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/20)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0712/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-2013 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/21)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0713/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-2014 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/22)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0714/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-300 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/23)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0715/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-301 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/24)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0716/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-302 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/25)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0717/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-306 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/26)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0718/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4000 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/27)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0719/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4004 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/28)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0720/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4010 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/29)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0721/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4012 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/30)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0722/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4102 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/31)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0723/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4103 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/32)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0724/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4104 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/33)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0725/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4110 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/34)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0726/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4111 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/35)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0727/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4300 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/36)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0728/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4301 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/37)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0729/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4302 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/38)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0730/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4303 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/39)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0731/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4310 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/40)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0732/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-4313 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/41)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0733/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B3-440 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/42)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0734/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-1000 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/43)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0735/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-1009 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/44)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0736/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-1030 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/45)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0737/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-1031 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/46)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0738/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-1040 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/47)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0739/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-1041 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/48)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0740/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-2000 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/49)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0741/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-2020 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/50)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0742/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-304 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/51)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0743/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-306 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/52)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0744/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-307 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/53)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0745/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-3200 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/54)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0746/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-3201 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/55)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0747/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-3209 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/56)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0748/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-3300 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/57)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0749/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B4-3400 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/58)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0750/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-100 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/59)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0751/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-102 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/60)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0752/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-105 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/61)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0753/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-300 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/62)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0754/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-3051 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/63)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0755/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-320 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/64)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0756/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-321 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/65)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0757/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-325 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/66)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0758/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-331 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/67)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0759/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-401 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/68)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0760/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-4020 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/69)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0761/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-4023 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/70)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0762/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-411 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/71)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0763/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-600 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/72)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0764/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-720 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/73)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0765/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B5-721 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/74)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0766/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B6-7122 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/75)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0767/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-210 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/76)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0768/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-3000 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/77)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0769/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-3001 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/78)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0770/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-3010 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/79)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0771/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-860 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/80)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0772/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-3011 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/81)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0773/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-302 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/82)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0774/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-4051 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/83)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0775/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-410 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/84)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0776/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-500 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/85)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0777/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-5020 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/86)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0778/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-5040 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/87)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0779/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-5046 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/88)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0780/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-5051 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/89)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0781/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-5080 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/90)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0782/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-5091 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/91)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0783/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-600 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/92)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0784/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-620 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/93)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0785/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-634 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/94)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0786/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-703 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/95)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0787/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-811 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/96)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0788/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-850 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/97)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0789/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-851 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

(98/C 21/98)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0790/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: Driftsbevillinger for de europæiske institutioner

Kan Kommissionen for budgetpost B7-852 oplyse det samlede bevillingsbeløb, der i 1996 er anvendt til:

- udgifter i forbindelse med undersøgelser;
- udgifter til ekspertmøder;
- udgifter til konferencer og kongresser;
- udgifter til information og publikationer?

Kan Kommissionen desuden redegøre for fordelingen mellem disse fire udgiftsområder af de samlede bevillinger til den pågældende budgetpost og oplyse, om den anser denne fordeling for rimelig?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen
på skriftlige forespørgsler E-0698/97, E-0699/97, E-0700/97, E-0701/97, E-0702/97,
E-0703/97, E-0704/97, E-0705/97, E-0706/97, E-0707/97, E-0708/97, E-0709/97, E-0710/97,
E-0711/97, E-0712/97, E-0713/97, E-0714/97, E-0715/97, E-0716/97, E-0717/97, E-0718/97,
E-0719/97, E-0720/97, E-0721/97, E-0722/97, E-0723/97, E-0724/97, E-0725/97, E-0726/97,
E-0727/97, E-0728/97, E-0729/97, E-0730/97, E-0731/97, E-0732/97, E-0733/97, E-0734/97,
E-0735/97, E-0736/97, E-0737/97, E-0738/97, E-0739/97, E-0740/97, E-0741/97, E-0742/97,
E-0743/97, E-0744/97, E-0745/97, E-0746/97, E-0747/97, E-0748/97, E-0749/97, E-0750/97,
E-0751/97, E-0752/97, E-0753/97, E-0754/97, E-0755/97, E-0756/97, E-0757/97, E-0758/97,
E-0759/97, E-0760/97, E-0761/97, E-0762/97, E-0763/97, E-0764/97, E-0765/97, E-0766/97,
E-0767/97, E-0768/97, E-0769/97, E-0770/97, E-0771/97, E-0772/97, E-0773/97, E-0774/97,
E-0775/97, E-0776/97, E-0777/97, E-0778/97, E-0779/97, E-0780/97, E-0781/97, E-0782/97,
E-0783/97, E-0784/97, E-0785/97, E-0786/97, E-0787/97, E-0788/97, E-0789/97 og E-0790/97

(5. maj 1997)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(98/C 21/99)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0971/97
af Gianni Tamino (V) til Kommissionen
(13. marts 1997)

Om: Distribution af CD-rom'en »Cepit« om finansiering fra EU til fremme af den teknologiske udvikling og fornyelse

For tiden bliver der i de italienske dagblade reklameret for en CD-rom ved navn »Cepit«, der indeholder informationer om muligheden for at få adgang til europæiske midler til støtte for den teknologiske fornyelse. I disse reklamer vises Unionens flag og påskriften »Europa-Kommissionen DG XIII-DG XVI«, logoerne for ENEA (to gange), ministeriet for universiteter og videnskabelig forskning og kontoret til fremme af europæisk forskning. Denne produceres og distribueres af firmaet »Wonder Company ApS« fra Trento og koster Lit. 446.600 (cirka 232 ecu).

Efter forespørgsel har »Wonder...« oplyst, at det kun har stillet et gratis eksemplar af CD-rom'en til rådighed for Kommissionen og et for ENEA.

Har Kommissionen kendskab til denne produktion?

Har den bidraget til denne produktion og i så fald på hvilken måde (dokumentation, finansiering osv.)?

Mener den ikke, at reklamering for et sådant kommercielt initiativ med EU's flag, der typografisk fremhæves mere end produktionsselskabets logo, kan skabe urealistiske forventninger?

Hvorfor betinger Kommissionen ikke sin eventuelle deltagelse i projekter af denne art af en gratis distribution af et vist antal eksemplarer til offentlige institutioner, som f.eks. universiteter, Kommissionens kontorer i de forskellige EU-lande osv.?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(26. maj 1997)

Kommissionen er ikke blevet informeret om denne CD-rom og har heller ikke deltaget i dens produktion. Den er i færd med at indsamle mere specifikke oplysninger og forbeholder sig ret til at træffe relevante foranstaltninger.

(98/C 21/100)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1032/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(19. marts 1997)

Om: Sundhedsrisiko for befolkning og beskæftigede som følge af undervurdering af neutronbestråling i forbindelse med transport af højradioaktivt affald

Neutroner har som tætoniserende stråler baseret på den samme fysiske dosis en større strålebiologisk effektivitet end løstioniserende stråler, hvorunder også gammestråler henhører. Der gøres forsøg på hensyntagen til denne risiko, idet den fysiske neutrondosis omregnes ved hjælp af multiplikation med en kvalitetsfaktor Q til en tilsvarende dosis. I mere end 10 år har der blandt forskere været enighed om, at kvalitetsfaktorerne i forbindelse med strålebeskyttelse ikke svarer til videnskabens normer. Allerede i september 1990 vedtog International Commission on Radiological Protection (ICRP) bedre faktorer (ICRP 60 1991). I lighed med de tidligere faktorer afhænger de anbefalede værdier af neutronernes værdi.

1. Hvorledes vurderer Kommissionen ICRP 60 1991-direktivet?
2. Hvilke konklusioner har Kommissionen draget heraf for strålebeskyttelsen i EU's medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(12. maj 1997)

Som følge af den voksende videnskabelige indsigt i de biologiske virkninger af den ioniserende stråling har Den Internationale Kommission for Strålingsbeskyttelse (The International Commission on Radiological Protection – ICRP) udsendt sin publikation nr. 60, hvori det henstilles, at der foretages visse ændringer af de begreber, der opereres med i forbindelse med dosimetri og strålingsbeskyttelse. I medfør af Euratom-traktatens artikel 31 har Kommissionen benyttet den lejlighed, dette frembød, til at revidere de grundlæggende sikkerhedsnormer inden for strålingsbeskyttelse, og udarbejdet et udkast til direktiv efter at have indhentet en udtalelse herom fra den ekspertgruppe, der var nedsat til formålet.

Hvad angår vurderingen af neutronstrålingen, har Kommissionen herunder fulgt ICRP's henstillinger i udkastet. Ekspertene fra medlemsstaterne og de institutioner, der blev konsulteret, accepterede den nye metode til beregning af neutronstråling. Desuden indeholdt den udtalelse om direktivudkastet, Europa-Parlamentet vedtog på sin plenarforsamling den 20. april 1994, ingen anmodning om nogen ændring i så henseende ⁽¹⁾.

Kommissionen har derfor skønnet det hensigtsmæssigt at medtage de metoder til vurdering af de biologiske virkninger af neutronstråling, der var foreslået i ICRP's publikation nr. 60, i direktivudkastet. Rådet vedtog enstemmigt direktiv 96/26/Euratom om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer den 13. maj 1996 ⁽²⁾, og medlemsstaterne skal gennemføre det inden den 13. maj 2000.

⁽¹⁾ EFT C 128 af 9.5.1994.

⁽²⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

(98/C 21/101)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1074/97**af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen***(21. marts 1997)**Om:* Italiens anvendelse af strukturfondene

Italien har ofte, også i den seneste tid, udmærket sig ved dets beskedne anvendelse af støtten fra strukturfondene. Det har været så grelt, at man ofte har overvejet, om Kommissionen måske omdirigerer noget af Italiens støtte, der ikke er blevet anvendt, til andre lande, der har vist sig at være bedre til at anvende den. Efter at den gamle programplanlægningsperiode (1989-1993) endvidere er gået over i den nye (1994-1999), er der opstået yderligere problemer, og det forekommer ret vanskeligt at tegne et fuldstændigt og ajourført billede af anvendelsen af strukturfondene i Italien.

Kan Kommissionen give en så ajourført redegørelse som muligt for situationen vedrørende forpligtelser og udgifter i Italien i forbindelse med de aktioner, der er finansieret under mål 1, 2, 3, 4 og 5b, dels via multiregionale programmer, dels via regionale programmer?

Kan Kommissionen give en differentieret redegørelse for de to forskellige programplanlægningsperioder?

Kan Kommissionen endvidere meddele, om støttekvoter, der var bestemt til Italien, i virkeligheden er blevet omdirigeret til andre EU-lande på grund af Italiens manglende opfyldelse?

Kan Kommissionen endelig foretage en vurdering af årsagerne til de enorme forsinkelser i Italiens anvendelse af strukturfondene, idet den sammenligner situationen i Italien med situationen i de andre medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(10. juni 1997)*

Nedenstående oversigt, der viser situationen med hensyn til forpligtelser og betalinger, foretaget af de ansvarlige italienske myndigheder, er udarbejdet på grundlag af de seneste oplysninger fra de italienske myndigheder, som vedrører situationen pr. 31. december 1996. Tallene angiver forpligtelser og betalinger som en procentdel af de samlede omkostninger for de godkendte programmer under hvert mål. Mål 2-programmerne dækker kun en treårig periode (1994-1996). Det skal bemærkes, at et begrænset antal programmer, der endnu ikke er godkendt af Kommissionen, ikke indgår i oversigten, og det samme gælder for fællesskabsinitiativprogrammerne.

Der er ikke sket ændringer i de samlede bevillinger til Italien for perioden 1994-1999, hvorfor der kan indgås yderligere forpligtelser inden periodens udgang.

I den aftale, Kommissionen i 1995 indgik med de italienske myndigheder om forbedret forvaltning af strukturfondsprogrammerne, fremhæves hovedårsagerne til forsinkelserne som f.eks. utilstrækkelige administrative strukturer, lange og indviklede procedurer, dårlig anvendelse af teknisk bistand og langsommelige og komplicerede finansielle overførsler. Der findes lignende problemer i visse andre medlemsstater, men ikke i samme omfang og ikke i en sådan kombination. Kommissionen fører fortsat nøje tilsyn med situationen i Italien og med gennemførelsen af de reformer, man nåede til enighed med Italien om i 1995.

Mål	1989-1993		1994-1999	
	Forpligtelser	Betalinger	Forpligtelser	Betalinger
1	99,2 %	80,1 %	40,7 %	17,0 %
2	⁽¹⁾ —	⁽¹⁾ 73,4 %	⁽²⁾ 87,9 %	⁽²⁾ 20,9 %
3	⁽³⁾	⁽³⁾	40,1 %	20,1 %
4	⁽³⁾	⁽³⁾	34,2 %	10,4 %
⁽⁴⁾ 5a	—	—	33,3 %	17,2 %
5b	91,1 %	⁽⁵⁾ 56,7 %	⁽⁵⁾ 31,1 %	⁽⁵⁾ 8,2 %

⁽¹⁾ Da Italien ikke råder over et centralt overvågningssystem for mål 2-programmer for perioden 1989-1993, er tallet baseret på de betalingsklæringer, der indtil nu er indkommet til Kommissionen.

⁽²⁾ Perioden 1994-1996.

⁽³⁾ Der foreligger ikke oplysninger.

⁽⁴⁾ I forbindelse med 1993-reformen af strukturfondene samledes alle finansielle instrumenter for fiskeriet i et »finansielt instrument til udvikling af fiskeriet« under mål 5a.

⁽⁵⁾ Oplysningerne er foreløbige.

(98/C 21/102)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1178/97**af Gastone Parigi (NI) til Kommissionen***(3. april 1997)*

Om: Landbrugspriser for høståret 1997-1998

I Kommissionens forslag om interventionerne for høståret 1997-1998 fastlægges en nedskæring af landbrugsudgifterne på ca. 4.000 mia lire, hvoraf en stor del, nemlig 2.700 mia lire, drejer sig om frømarker. De fastlagte nedskæringer omfatter således kun kornprodukter (-7,3%), olieholdige frø (-4,2%) og brakmarker (-27%).

Regeringens skattepolitik, prisudviklingen og prisernes påvirkning af produktionsomkostningerne samt stigningen på 7% i struktur-, social- og regionalfondsmidlerne, som alene ville opsluge den fysiske stigning i landbrugsudgifterne, der er fastsat til 3%, vil gøre de italienske landbrugerers situation endnu mere problematisk.

Man minder om, at revisionen af den fælles landbrugspolitik først skulle finde sted efter 1999, og Kommissionen anmodes følgelig om at bibeholde de nuværende landbrugsinterventioner også for høståret 1997-1998.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(6. juni 1997)*

Kommissionen vedtog den 5. marts 1997 ⁽¹⁾ et forslag til landbrugspriserne, i henhold til hvilket der generelt ikke bør foretages ændringer, inden der er gennemført reformer på en række områder under den fælles landbrugspolitik. Landbrugskommissæren redegjorde for forslaget på et særligt Comagri-møde den 12. marts i Strasbourg.

Ved fremlæggelsen af dette forslag henlede Kommissionen opmærksomheden på budgetsituationen for 1998 og navnlig på, at det kun vil være muligt at begrænse væksten i budgettet til de fastsatte 3%, hvis landbrugsudgifterne fastholdes på et niveau, der nogenlunde svarer til det nuværende. På baggrund af den forventede omkostningsudvikling for visse produkter som f.eks. oksekød minder Kommissionen derfor om sit forslag fra sidste år, hvor det som en løsning på finansieringen af krisen i husdyrsektoren blev foreslået at reducere støtten til markafgrøder ⁽²⁾.

Dette forslag blev ikke vedtaget af Rådet — bl.a. fordi der ikke forelå en udtalelse fra Parlamentet herom — men Rådet meddelte i sine konklusioner fra 1996, at det ville behandle forslaget i forbindelse med fastlæggelsen af budgettet for 1998.

Det ser på indeværende tidspunkt ud til, at 1998-budgettet balancerer med den foreslåede status quo-løsning for 1997/98-landbrugspriserne, hvis nedskæringen af støtten til markafgrøder vedtages. Dette er årsagen til, at forslaget fastholdes.

⁽¹⁾ KOM(97) 89.

⁽²⁾ KOM(96) 422.

(98/C 21/103)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1182/97**af Gianni Tamino (V) til Kommissionen***(3. april 1997)*

Om: Import til Sicilien fra Belgien af dyr uden sundhedsattest

Siden den 4. marts 1997 har undersøgelsesdomstolen i Caltanissetta været i gang med at efterforske en sag om handel med farlige stoffer og stoffer, der ikke var i overensstemmelse med de hygiejniske og sundhedsmæssige bestemmelser i forbindelse med ulovlig import af mindst 125 svin og okser fra Belgien (i et parti på 500 dyr), der ikke havde nogen som helst sundhedsdokumenter. Tolv personer er inddraget i disse undersøgelser, og tolv avlscentre er blevet beslaglagt.

Har Kommissionen kendskab til ovennævnte sag?

Hvilke initiativer agter den at tage, og hvilke foranstaltninger ønsker den at få medlemsstaterne til at træffe, således at fællesskabsbestemmelserne vedrørende dette spørgsmål overholdes, hvorved man undgår, at disse situationer gang på gang opstår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(5. maj 1997)*

Den af det ærede medlem omtalte sag henhører under artikel 8 og 9 i Rådets direktiv 90/425/EØF ⁽¹⁾ og eventuelt Rådets direktiv 89/608/EØF af 21. november 1989 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af de veterinære og zootekniske bestemmelser ⁽²⁾.

Ifølge artikel 9 i direktiv 90/425/EØF skal de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten (i det pågældende tilfælde Italien) straks sætte sig i forbindelse med de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten (i det pågældende tilfælde Belgien). Sidstnævnte myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger og meddeler myndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten, hvilken kontrol der er udført, hvilke afgørelser der er truffet, samt begrundelsen for disse. Hvis bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder nærer frygt for, at disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, søger de sammen med de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten at rette op på situationen, idet der eventuelt aflægges et besøg på stedet. I tilfælde af gentagne forsømmelser underretter myndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten Kommissionen og de øvrige medlemsstaters myndigheder herom. Kommissionen kan herefter på eget initiativ eller på anmodning af bestemmelsesmedlemsstaten iværksætte en række foranstaltninger, jf. artikel 9 i direktiv 90/425/EØF (f.eks. sende et inspektionshold til stedet).

De italienske myndigheder har på nuværende tidspunkt ikke forelagt sagen for Kommissionen. Denne vil, når tiden er inde, i givet fald tage de fornødne initiativer som fastsat i ovennævnte bestemmelser.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked — EFT L 224 af 18.8.1990, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF — EFT L 62 af 15.3.1993.

⁽²⁾ EFT L 351 af 2.12.1989.

(98/C 21/104)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1224/97**af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen***(7. april 1997)*

Om: Den kumulative restitutionsordning og USA

Forslagene om indførelse af en »kumulativ restitutionsordning« vedrørende import af halvforarbejdet ris i Fællesskabet ser ud til at være udtryk for, at Kommissionen bestræber sig på at imødekomme USA's anmodninger.

1. Kan Kommissionen tilslutte sig denne opfattelse?
2. Mener Kommissionen ikke, at USA's anmodninger i realiteten påvirker Unionens politik og bringer mulighederne for en positiv gennemførelse af fællesskabspolitikken i alvorlig fare?
3. Hvorfor viser Kommissionen ikke nogen interesse for at sikre fuld overholdelse af traktatens artikel 39?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(27. maj 1997)*

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 703/97 ⁽¹⁾ er der for en forsøgsperiode fra 1. juli 1997 til 30. juni 1998 indført en ordning for kumulativ tilbagebetaling vedrørende fastlæggelsen af importtold for afskallet ris, der indføres til Fællesskabet.

Forpligtelsen til at indføre en sådan ordning følger af den aftale, som Fællesskabet i form af brevveksling har indgået med De Forenede Staters regering på baggrund af resultaterne af forhandlinger med visse tredjelande i henhold til artikel XXIV, stk. 6, i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT). Det er således i første afsnit i bilag II til Rådets afgørelse 95/591/EF af 22. december 1995 ⁽²⁾, ved hvilken ovennævnte aftale blev godkendt, fastsat, at Kommissionen i samråd med De Forenede Staters regering for produktionsåret 1996/97 udarbejder en ordning for kumulativ tilbagebetaling for afskallet ris, og at denne indføres på forsøgsbasis.

Kommissionen har således vedtaget omhandlede retsakt med henblik på at opfylde de forpligtelser, som Fællesskabet har indgået i forbindelse med ovennævnte internationale aftale.

Kommissionen skal forsikre det ærede medlem om, at den ved udøvelsen af sin virksomhed aldrig glemmer at overholde traktatens bestemmelser.

(¹) EFT L 104 af 22.4.1997.

(²) EFT L 334 af 30.12.1995.

(98/C 21/105)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1235/97
af Laura González Álvarez (GUE/NGL) til Kommissionen

(7. april 1997)

Om: Byplanlægning i Sanlucar de Barrameda (Spanien)

For nylig er der i den andalusiske presse fremkommet oplysninger om, at Europa-Kommissionen skulle have afgivet en »udtalelse« om det miljømæssige aspekt af et byplanlægningsprojekt (Hohenlohe-projektet), som måske overtræder Fællesskabets miljølovgivning.

Kan Kommissionen oplyse, hvilken juridisk status denne »udtalelse« har, og i henhold til hvad den er blevet afgivet?

Modtager Hohenlohe-projektet støtte fra strukturfondene? Kan projektet i modsat fald udgøre en fare for de andre projekter, der gennemføres med støtte fra strukturfondene inden for rammerne af handlingsprogrammet Doñana II?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(29. maj 1997)

Kommissionen har ikke kendskab til de oplysninger, der er offentliggjort i Andalusien vedrørende en »udtalelse« fra dens side om et byplanlægningsprojekt i Sanlucar de Barrameda. I øvrigt har den ikke afgivet og formodes ikke at afgive nogen »udtalelse« om dette projekt.

Kommissionen har ikke finansieret Hohenlohe-projektet. Det pågældende projekt er beliggende uden for anvendelsesområdet for Doñana II-projektet og sætter derfor ikke spørgsmålstegn ved den allerede godkendte EF-intervention.

(98/C 21/106)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1253/97
af Susan Waddington (PSE) til Kommissionen

(8. april 1997)

Om: Ansættelse af kvinder i institutionerne

I fortsættelse af skriftlig forespørgsel E-3444/96 (¹) og E-3171/95 (²) anmodes Kommissionen om at give konkrete eksempler (stillingsopslag, interne uddannelsesprogrammer osv.) på aktioner, som er iværksat eller planlagt for at fremme ansættelse af kvinder, navnlig i lyset af politikken vedrørende integrering af begrebet lige muligheder på alle niveauer i alle fællesskabspolitikker.

(¹) EFT C 105 af 3.4.1997, s. 74.

(²) EFT C 91 af 27.3.1996, s. 39.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(13. maj 1997)

I personalevedtægten fastsættes det i artikel 27, at »tjenestemændene udvælges uden hensyn til race, tro eller køn«.

Ansættelsen i Kommissionen såvel som i de øvrige institutioner sker på grundlag af udvælgelsesprøver. Når en udvælgelsesprøve offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende, gøres de potentielle ansøgere som noget af det første i meddelelsen om den almindelige udvælgelsesprøve opmærksom på, at Kommissionen/EU-institutionerne »fører en aktiv politik for ligebehandling af mænd og kvinder og derfor gerne ser ansøgninger fra kvinder. Institutionerne gør en særlig indsats for at undgå enhver form for forskelsbehandling, både under ansættelsesproceduren og ved intern besættelse af ledige stillinger«.

Sideløbende med denne meddelelse annonceres udvælgelsesprøverne i den nationale presse. Følgende ordlyd indgår i alle annoncer: »Kommissionen / EU-institutionerne fører en aktiv politik for ligebehandling af mænd og kvinder, og der gøres en særlig indsats for at undgå enhver form for forskelsbehandling på grundlag af race, tro og handicap«.

I enhver presseomtale såvel som i annoncerne for de almindelige udvælgelsesprøver anvendes der igennem hele teksten en kønsneutral benævnelse for arbejdet.

Med hensyn til uddannelsesprogrammerne fastsættes det i det tredje handlingsprogram for ligestilling mellem mænd og kvinder i Kommissionen (SEK(97) 536), som blev vedtaget for nylig, at der skal afholdes lederkurser for kvinder, der kan udnævnes til ledende stillinger. Allerede i 1997 vil der blive gennemført flere sådanne seminarer. Der er desuden i en række af Kommissionens tjenestegrene blevet planlagt flere seminarer, hvis formål er at gøre opmærksom på problemet, dvs. understrege behovet for at øge kvindernes deltagelse på alle politisk betydende niveauer.

Som et klart eksempel på, hvad Kommissionen har gjort for at øge kvindernes muligheder, skal det nævnes, at den har fastsat nogle ambitiøse årlige mål for ansættelse af kvinder i de lavere lønklasser i kategori A og for udnævnelse af kvinder i mellemliderstillinger og lederstillinger på højeste niveau. Oplysninger desangående stilles gerne til rådighed for det ærede medlem.

Ovennævnte foranstaltninger er blandt de redskaber, der anvendes til at få kønsproblematikken til at indgå som et naturligt led i personalepolitikken. Foranstaltningerne har en positiv indflydelse på ansættelsen af kvinder i Kommissionen og på deres karriereforløb. SEK(97) 536

(98/C 21/107)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1263/97

af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen

(11. april 1997)

Om: Bestemmelser om import af brugte tunge køretøjer i Grækenland

Det har vakt stor bestyrtelse blandt importører af brugte biler i Grækenland, at der er vedtaget nye tyngende bestemmelser for salg af brugte tunge køretøjer i dette land. Ifølge oplysninger i det ansete tidsskrift »TROCHI KE T.I.R.« er der vedtaget bestemmelser for import og salg af tunge køretøjer i Grækenland, hvis klassificering indtil den 8. februar 1997 afhang af opfyldelse af alternative betingelser som en alder på 7 år efter køretøjernes konstruktionsår eller en udstødningsgas attest på grundlag af direktiv 88/77 ⁽¹⁾, hvorimod der efter den 8.2.1997 og for fremtiden både gælder en alder på 7 år efter konstruktionsåret og en udstødningsgas attest på grundlag af ovennævnte direktiv.

Disse bestemmelser skaber hindringer for bevægeligheden for varer i EU og for importørernes erhvervsvirksomhed.

Hertil kommer endvidere, at de græske myndigheder for nylig har indført en ny bestemmelse om nedsættelse af 7-års perioden til 6 år efter den første registrering, hvorimod de køretøjer, som allerede indtil nu er blevet lovligt importeret og har klassifikationscertifikater (det gælder også brugte lastbiler og busser, som for fremtiden importeres i overensstemmelse med de nye betingelser) obligatorisk skal klassificeres inden for 2 år.

Eftersom situationen er blevet meget vanskelig for forhandlerne og de øvrige, der arbejder inden for branchen, bedes Kommissionen oplyse, hvad den mener om dette spørgsmål, hvorvidt de ovennævnte bestemmelser er forenelige med fællesskabslovgivningen, og hvilke skridt den har til hensigt at tage i tilfælde af, at dette ikke er tilfældet?

⁽¹⁾ EFT L 36 af 9.2.1988, s. 33.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(12. juni 1997)*

Artikel 2 i lov 2465/1997 fra det græske ministerium for transport og kommunikation (Den Græske Lovtidende nr. 28 af 26. februar 1997, s. 415), som det ærede medlem henviser til, synes yderligere at skærpe de indskrænkninger, der tidligere er vedtaget af de græske myndigheder, for markedsføring af visse lastbiler, der tidligere har været indregistreret i en anden medlemsstat. Der er særlig tale om artikel 1, stk. 5, 6 og 7 i lov 2052/1992 (som ændret) og om ministeriel beslutning nr. 12792/958.

Kommissionen har indledt den i EF-traktaten fastsatte overtrædelsesprocedure over for de pågældende bestemmelser, da de kan udgøre en foranstaltning, der har samme virkning som de kvantitative restriktioner, der er i strid med EF-traktatens artikel 30 og 36. De græske myndigheders svar er til vurdering.

(98/C 21/108)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1279/97**af Ulla Sandbæk (I-EDN) til Rådet***(10. april 1997)*

Om: Gennemførelsesbestemmelser og regeringskonferencen

Er der mulighed for, at traktatændringer i forbindelse med regeringskonferencen vil få betydning for de formuleringer, der foreligger i dag vedrørende gennemførelsesbestemmelser, hvad angår rejse- og opholdsbestemmelser inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemslandene?

Vil de nuværende opholdsdirektiver i så fald automatisk blive ophævet, eller i benægtende fald vil EU-Domstolen kunne gøre bestemmelserne direkte anvendelige og dermed ophæve gennemførelsesdirektiverne?

Svar*(6. august 1997)*

Rådet er ikke i stand til at besvare det ærede parlamentsmedlems spørgsmål vedrørende forløbet af regeringskonferencen, da denne ikke hører under Rådets kompetence.

(98/C 21/109)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1287/97**af Anne McIntosh (PPE) til Kommissionen***(11. april 1997)*

Om: Udviklingen efter Cork-erklæringen om udvikling af landdistrikter

Kan Kommissionen under henvisning til den europæiske konference om udvikling af landdistrikter i november 1996 oplyse, hvilke fremskridt der er gjort i retning af at udforme et program, der lægger vægt på en bæredygtig udvikling af landdistrikterne og opfylder de målsætninger, der blev opstillet i Cork?

Det vil blive nødvendigt at tilpasse den fælles landbrugspolitik og landbrugssektoren, hvis dette program for udvikling af landdistrikterne skal gennemføres. Vil Kommissionen derfor bekræfte, at udviklingsprogrammet vil blive indført som en del af dens reform af den fælles landbrugspolitik, og at subsidiaritetsprincippet og nødvendigheden af at bevare og forbedre landmiljøet vil blive respekteret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(6. juni 1997)*

Som det blev fastslået på konferencen i Cork, skal politikken for udvikling af landdistrikterne være integreret, bæredygtig, sammenhængende og effektiv. Den skal være enkel og gennemsigtig og tage hensyn til de forskelligartede landskabstyper og aktiviteter i landdistrikterne. Kommissionen mener endvidere, at politikken til udvikling af landdistrikterne skal medvirke til at fremme både den samfundsøkonomiske samhørighed i Fællesskabet og de nødvendige tilpasninger af den fælles landbrugspolitik, som på lang sigt vil få indflydelse på landbrugsproduktionen.

Det er Kommissionens erklærede mål at gå videre med udviklingen af landdistrikterne i forbindelse med yderligere reform af den fælles landbrugspolitik. Kommissionen går generelt ind for at styrke kohærens mellem politikker til udvikling af landdistrikterne og markedspolitikkerne og for at styrke miljøorienterede landbrugspolitikker.

Kommissionen er i øjeblikket i gang med at gennemføre en grundig analyse af visse centrale markedsordninger, bl.a. for mælk og mejeriprodukter, oksekød, korn, olieholdige frø og proteinafgrøder, samt af udviklingen af landdistrikterne. På grundlag af disse analyser offentliggør Kommissionen inden længe et dokument om baggrunden for forslag til yderligere reform af landbrugspolitikken og af politikker til udvikling af landdistrikterne.

Kommissionen godkendte i november 1996 et vigtigt dokument, nemlig den første rapport om økonomisk og social samhørighed. Heri beskæftiger man sig især med indvirkningen af struktur- og sektorpolitikker — som f.eks. den fælles landbrugspolitik — på samhørigheden i perioden 1989-1999. Disse spørgsmål blev rejst under det europæiske forum om samhørighed, der afholdtes i Bruxelles i slutningen af april.

Kommissionen fremlægger sine retningslinjer og første forslag — herunder finansielle perspektiver — i »Santer-pakken«, som kommer til at bygge på konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Amsterdam vedrørende regeringskonferencen.

(98/C 21/110)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1298/97
af Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) til Kommissionen
(11. april 1997)

Om: Udnyttelsen af de internationale fiskeriaftaler

Hvor stor er fællesskabsflådens udnyttelsesgrad af de fangstkvoter, der er fastsat i de forskellige internationale fiskeriaftaler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino
(9. juni 1997)

Med hensyn til de fiskeriaftaler, der er indgået på grundlag af gensidighed, giver de EU muligheder for at fiske i Nordatlanten (dvs. i Færøernes, Islands og Norges eksklusive økonomiske zoner) og i Østersøen. Disse fiskerimuligheder anvendes i almindelighed fuldt ud af EU's fiskerifartøjer.

De årlige fangstkvoter, der er fastsat i aftalen med Argentina (250 000 t) for fartøjer, som opererer for blandede selskaber og fællesforetagender, er hidtil blevet opbrugt fuldt ud.

Hvad angår aftalerne med Marokko og 14 stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet, er der ikke fastsat fangstkvoter, men fangstmuligheder udtrykt i bruttoregister-ton (BRT) for trawlfiskeri og i antal fartøjer for tunfiskeri. Fangstmængderne, der afhænger af omfanget af anvendelsen af disse muligheder, oplyses af EU-rederne direkte til myndighederne i tredjelandene i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalerne. For tunaftalernes vedkommende råder Kommissionen over oplysninger om de mængder, der hvert år fanges af EU-flåden, og disse oplysninger kan den stille til rådighed for det ærede parlamentsmedlem. For de aftaler, hvor der især er tale om trawlfiskeri, er medlemsstaterne under anvendelse af kontrolforordningen begyndt at meddele Kommissionen samlede oplysninger, der skal gennemgås nøje.

(98/C 21/111)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1304/97
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen
(11. april 1997)

Om: Veterinærkontrol

Med hensyn til forslag til Rådets direktiv om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet, og forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 71/118/EØF, 72/462/EØF, 85/73/EØF, 91/67/EØF, 91/492/EØF, 91/493/EØF, 92/45/EØF og 92/118/EØF for så

vidt angår tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet (KOM(96)0170 – 96/0109(CNS) og 96/0110/(CNS) ⁽¹⁾ – (CES 1395/96 – 96/0109 og 96/0110/CNS)), er det som følge af ophævelsen af direktiv 90/675/EØF ⁽²⁾ nødvendigt at tilpasse ordlyden i de i Kommissionens andet forslag nævnte direktiver for at samordne den med det foreslåede nye direktiv fra Rådet.

Vil Kommissionen foretage en hurtig kodificering af den eksisterende lovgivning for at gøre ordlyden mere gennemskuelig og forståelig for brugerne?

⁽¹⁾ EFT C 245 af 23.8.1996, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 373 af 31.12.1990, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(29. maj 1997)

For øjeblikket har Kommissionen ingen planer om at kodificere de af det ærede medlem nævnte direktiver. Til gengæld indgår en del af dem (71/118/EØF, 91/492/EØF, 91/493/EØF, 92/45/EØF og 92/118/EØF) i en generel samarbejdning af de såkaldte vertikale direktiver inden for levnedsmiddelhygiejne med det formål at nå frem til sammenhængende og enklere bestemmelser. Hvad angår finansieringen af kontrollen vedtog Rådet den 26. juni 1996 direktiv 96/43/EF om ændring og kodificering af direktiv 85/73/EØF ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 162 af 1.7.1996.

(98/C 21/112)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1305/97 af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(11. april 1997)

Om: Veterinærkontrol

Vil Kommissionen med hensyn til forslag til Rådets direktiv om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet, og forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 71/118/EØF, 72/462/EØF, 85/73/EØF, 91/67/EØF, 91/492/EØF, 91/493/EØF, 92/45/EØF og 92/118/EØF for så vidt angår tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet (KOM(96)0170 – 96/0109(CNS) og 96/0110/(CNS) ⁽¹⁾ – (CES 1395/96 – 96/0109/0110/(CNS))), i direktivets ordlyd gøre det klart – dvs. uden at henvise til den specifikke toldlovgivning – hvilke beføjelser der påhviler toldmyndighederne, og hvorledes opgaverne er fordelt mellem sidstnævnte myndigheder og veterinærmyndighederne?

Mener Kommissionen, at det er nødvendigt udtrykkeligt at fastsætte bestemmelser, som forpligter nævnte myndigheder til at samarbejde indbyrdes, og, som fastsat i direktivforslaget, udelukkende at betro de kompetente toldmyndigheder og ikke veterinærmyndighederne tilsynet med frilagre og toldoplæg?

⁽¹⁾ EFT C 245 af 23.8.1996, s. 9.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(2. juni 1997)

Forslagene til Rådets direktiv om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter ⁽¹⁾, der føres ind i Fællesskabet, har været genstand for indgående drøftelser i Parlamentet (mødeperioden 17. – 21. februar 1997). I forbindelse hermed har Kommissionen godkendt en række ændringer, som Parlamentet havde vedtaget, og som gik ud på at få fastlagt toldmyndighedernes og de veterinære myndigheders respektive ansvarsområder.

Med hensyn til det specifikke spørgsmål, som det ærede medlem har rejst, kan oplyses, at Kommissionen har godkendt en ændring af forslagens artikel 12, stk. 1, således at »toldmyndighederne og de ansvarlige veterinærmyndigheder på grænsekontrolstedet (skal) tillade, at senderne modtages i en frizone, på et frilager eller et toldoplæg«. I henhold til artikel 12, stk. 2, skal zonerne og lagrene/oplagene være under permanent tilsyn af en embedsdyrlæge. Dette stemmer overens med den holdning, Parlamentet har givet udtryk for.

⁽¹⁾ KOM(96) 170 endelig udg.

(98/C 21/113)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1310/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(11. april 1997)**Om: Patogener*

Med hensyn til forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF (KOM(96)0393 ⁽¹⁾ – 96/0197(CNS)), bør forslaget om forenkling af direktivet ikke vedrøre ikke-forarbejdet gylle fra fjerkræ.

Vil Kommissionen, i betragtning af den store smittefare (salmonella, hønsepest, Newcastle-syge) i forbindelse med denne type gødning, bevare fællesskabslisten?

⁽¹⁾ EFT C 284 af 27.9.1996, s. 18.

Svar afgivet på Kommissionens vegne ved Franz Fischler*(29. maj 1997)*

Den 24. juli 1996 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til Rådets direktiv ⁽¹⁾ om ændring af Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår visse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF ⁽²⁾, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF².

De sundhedsmæssige betingelser for samhandelen med og indførslen af gylle er fastsat i bilag I, kapitel 14, i direktiv 92/118/EØF. De blev ændret ved beslutning 96/103/EF ⁽³⁾ i betragtning af den indhøstede erfaring.

Med hensyn til EF-samhandelen med ikke-forarbejdet gylle fra fjerkræ er der fastsat sundhedsmæssige betingelser for aviær influenza og Newcastle disease. Betingelserne for aviær influenza og Newcastle disease er anført henholdsvis i Rådets direktiv 92/40/EØF ⁽⁴⁾ og Rådets direktiv 92/66/EØF ⁽⁵⁾ om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza og Newcastle disease. Med hensyn til Newcastle disease er der desuden fastsat supplerende betingelser for destinationsområdet i form af status som land, »hvor der ikke vaccineres mod Newcastle disease«. Et sundhedscertifikat skal desuden ledsage produktet.

Ifølge direktiv 92/118/EØF skulle der for indførsel af produkter, der er omfattet af direktivet, udarbejdes lister over virksomheder i tredjelande. Den erfaring, der blev indhøstet om beskyttelse af folke- og dyresundheden, har vist, at sådanne lister ikke var berettiget for visse produkter såsom hud af hovdyr, ben og benprodukter, der ikke er beregnet til konsum eller foder, biavlsprodukter, jagttrofæer, gylle, uld og fjer samt honning. For forenklingens skyld foreslog Kommissionen derfor Rådet, at kravet om udarbejdelse af sådanne lister ophæves, og at virksomhederne registreres af den kompetente myndighed i tredjelandet. Kommissionens forslag blev vedtaget den 17. december 1996 ved Rådets direktiv 96/90/EF ⁽⁶⁾ efter Europa-Parlamentets godkendelse den 25. oktober 1996 ⁽⁷⁾ i forbindelse med høringsproceduren.

⁽¹⁾ Dok. KOM(96) 393 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 62 af 15.03.1993.

⁽³⁾ EFT L 24 af 31.01.1996.

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 22.02.1992.

⁽⁵⁾ EFT L 260 af 05.09.1992.

⁽⁶⁾ EFT L 13 af 16.01.1997.

⁽⁷⁾ EFT C 347 af 18.11.1996.

(98/C 21/114)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1311/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(11. april 1997)*

Om: Identifikation af kvæg og oksekødsprodukter

Med hensyn til forslag til Rådets forordning (EF) om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og forslag til Rådets forordning (EF) om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter (KOM(96)0460 — 96/0228(CNS) og 96/0229(CNS) ⁽¹⁾ — (CES 1404/96 — 96/0228/0229(CNS))) vil den nye ordning blive suppleret med mærkning af oksekød og oksekødsprodukter. Mærkningsordningen vil være frivillig, men de oplysninger, som organisationer og erhvervsdrivende måtte ønske at anføre på mærket (region hvor dyret er født, opfædningsmetode, slagting, fodring osv.), skal først og fremmest godkendes af de kompetente nationale myndigheder.

Alt i alt betragtes forslaget til forordning om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter som en positiv foranstaltning, idet det er opfattelsen, at det vil gøre det muligt at opfylde talrige forbrugeres informationsbehov og dermed yde et væsentligt bidrag til genskabelsen af et tillidsfuldt klima på det europæiske oksekødsmarked.

Vil Kommissionen sørge for, at identifikationen af oksekøds oprindelse gøres obligatorisk, idet kun en sådan foranstaltning på lang sigt vil kunne sikre genvindingen af forbrugernes tillid?

⁽¹⁾ EFT C 349 af 20.11.1996, s. 10 og 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(28. maj 1997)*

Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 820/97 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter ⁽¹⁾, som Rådet vedtog den 21. april 1997, skal der indføres en obligatorisk mærkningsordning for oksekød, som skal anvendes i alle medlemsstater fra den 1. januar 2000, og som skal indeholde en angivelse af den medlemsstat eller det tredjeland, hvor det dyr, hvorfra kødet kommer, blev født, de medlemsstater eller tredjelande, hvor dyret blev opdrættet, og den medlemsstat eller det tredjeland, hvor det blev slagtet. Denne obligatoriske ordning hindrer imidlertid ikke, at en medlemsstat kan anvende ordningen på frivillig basis for oksekød solgt i den samme medlemsstat. En frivillig mærkningsordning vil blive indført som en overgangsforanstaltning indtil slutningen af 1999. I medlemsstater, hvor der findes et tilstrækkeligt udviklet identificerings- og mærkningssystem for kvæg, kan en obligatorisk mærkningsordning indføres inden den 1. januar 2000 for oksekød fra dyr, der er født, opdrættet og slagtet på deres område.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 7.5.1997.

(98/C 21/115)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1313/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(11. april 1997)*

Om: Nye teknologier og beskæftigelse

Med hensyn til de nye teknologiers konsekvenser for beskæftigelsen (CES 1403/96) risikerer fremskyndelsen af dynamikken teknologi-vækst-beskæftigelse at øge den sociale udstødelse og regionale marginalisering. Det er derfor nødvendigt med en aktiv politik til støtte for dårligt kvalificerede arbejdstagere og unge, som søger job for første gang, idet disse to grupper i økonomisk henseende er de mest sårbare og er genstand for langtidsledighed. Kampen mod marginalisering er endnu vigtigere i de dårligt stillede regioner, hvis geografiske marginalitet forværres af mangelen på strukturer og infrastrukturer med netværksforbindelser til den øvrige del af Den Europæiske Union og af teknologiske forskelle, som er meget større end de økonomiske. Den teknologiske udvikling skal derfor på én gang vedrøre flere niveauer, nemlig fællesskabsniveauet samt det nationale og regionale niveau og være kohærent med EU's prioriteringer med hensyn til økonomisk og social samhørighed.

Vil Kommissionen intervenere med en aktion, der forbinder og koordinerer Fællesskabets FTU-politik med strukturforanstaltningerne og sikrer størst mulig interoperabilitet?

(98/C 21/116)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1314/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(11. april 1997)*

Om: Nye teknologier og beskæftigelse

Med hensyn til de nye teknologiers konsekvenser for beskæftigelsen (CES 1403/96) skal den offentlige sektors rolle tages op til fornyet overvejelse og opdateres under hensyn til behovet for at skabe de nødvendige infrastrukturer for udviklingen og anvendelsen af de nye teknologier, især informations- og kommunikationsteknologierne, og sikre deres hurtige udbredelse i hele produktionsnettet. Gennemførelsen af programmet for transeuropæiske net er afgørende for at sikre velstrukturerede og moderne infrastrukturer på europæisk plan.

Vil Kommissionen basere FTU-politikken på nationalt plan og fællesskabsplan på forudsigelser og oplysninger om de teknologiske og beskæftigelsesmæssige scenarier? Disse scenarier skal gøre det muligt for aktørerne inden for forskning at fastlægge deres prioriteringer med hensyn til FTU-aktioner ud fra en »bottom-up«-approach og at gå sammen om integrerede projekter på europæisk plan.

Samlet svar**afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson
på skriftlige forespørgsler E-1313/97 og E-1314/97***(17. juni 1997)*

Den virkning, som de teknologiske fremskridt, og nærmere betegnet den informationsteknologiske udvikling, har på beskæftigelsen, er genstand for stor opmærksomhed og undersøges indgående på fællesskabsplan. De generelle konklusioner af arbejdet på dette område, er at den teknologiske udviklings globale virkning på beskæftigelsen betyder et skift fra mindre faglærte og mere repetitive jobs til højere faglærte og mere kreative jobs.

Der er også enighed om, at investeringer i forskning og teknologisk udvikling (FTU) har positiv indflydelse på vækst og konkurrenceevne, hvilket er en væsentlig faktor for jobskabelse, gennem udviklingen af nye produkter og åbningen af nye markeder.

For at kunne drage fordel af disse mekanismer, ud fra ønsket om at undgå social udstødelse og regional marginalisering, gør Fællesskabet en stor indsats inden for socialpolitik, regionalpolitik, uddannelsespolitik og forskningspolitik gennem en bred vifte af instrumenter og programmer for at stimulere såvel uddannelse i som beherskelse af nye teknologier og udbygningen af FTU-indsatsen.

Resultaterne af denne indsats er allerede sigtbare. Afstanden mellem mere avancerede og mindre avancerede medlemsstater for så vidt angår økonomiske resultater samt den endnu værre afstand i teknisk potentiale og aktivitet bliver gradvis mindre og mindre.

For at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i Fællesskabet, og for at få størst muligt udbytte ud af de trufne foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at sørge for bedre kombineret og fuld udnyttelse af eventuelt samvirke mellem FTU-politik og regionalpolitik gennem en styrkelse af forbindelserne mellem FTU-programmerne og strukturfondene.

En sådan udvikling er udtrykkeligt forudsat i Kommissionens forslag til det femte rammeprogram (1998-2002). I en kommende meddelelse om økonomisk og social samhørighed, forskning og konkurrenceevne vil der blive gjort rede for, hvilke retningslinjer Kommissionen foreslår at følge på dette område, samt hvilke mekanismer der eventuelt kan udnyttes.

(98/C 21/117)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1318/97**af José Pomés Ruiz (PPE) til Kommissionen***(10. april 1997)*

Om: Eurostat og starten på tredje fase af ØMU

I drøftelsen den 27. november 1996 efter indlægget af generaldirektøren for Eurostat i Europa-Parlamentets Underudvalg om Monetær Politik blev denne anmodet om, at der i de løbende publikationer blev medtaget en

reference til EF-traktatens konvergenskriterier, og, hvad angår forbrugerprisindekset — på grund af de store forskelle — en opdeling i det vægtede, statistiske gennemsnit og det simple aritmetiske gennemsnit for de tre bedstplacerede lande.

Til trods for at generaldirektøren lovede dette, er der i den første udgave af det nye harmoniserede forbrugerprisindeks efter linjen »E 15« ingen angivelse af det, som underudvalget anmodede om, og som generaldirektøren forpligtede sig til at levere.

Hvorfor har Eurostat ikke imødekommet den anmodning, som Underudvalget om Monetær Politik fremsatte den 27. november 1996?

Vil Eurostat ændre sin holdning og offentliggøre referencer til overholdelsen af konvergenskriterierne, så længe integrationsprocessen for de lande, der deltager i tredje fase af ØMU'en, står på?

Overvejer Eurostat også at give supplerende information om antallet af kriterier, som hvert enkelt land opfylder, i et bilag til hver publikation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy

(12. juni 1997)

Kommissionen har i henhold til EF-traktaten ansvaret for at levere relevante statistikker til vurdering af konvergenskriterierne. I forbindelse med netop inflationskriteriet har Eurostat koordineret udarbejdelsen af de harmoniserede forbrugerprisindekser. Disse har været til rådighed siden januar 1997 og tillader en vurdering af inflationen i medlemsstaterne på et sammenligneligt grundlag, som det kræves i henhold til traktaten.

Ved beregningen af inflationsreferenceværdien anvendte Kommissionen følgende operationelle definitioner i sin konvergensberetning for 1996 ⁽¹⁾: »en medlemsstats inflation er målt ved den procentuelle forandring i det aritmetiske gennemsnit af årlige [foreløbige] [forbrugerpris]indekser i forhold til det aritmetiske gennemsnit af tolv månedersindekser for den foregående periode«. Referenceværdien er blevet »beregnet som det aritmetiske [ikke vægtede] gennemsnit af inflationsraterne i de tre bedst placerede medlemsstater plus 1,5 procentpoint«. I den næste konvergensberetning, i 1998, vil de foreløbige indekser blive erstattet af de harmoniserede forbrugerprisindekser. Det bør bemærkes, at Det Europæiske Monetære Institut i sin konvergensberetning har fulgt de samme operationelle definitioner som Kommissionen.

Kommissionens konvergensberetning for 1996 drøftede de forskellige spørgsmål, som er relevante for disse definitioner, og viste, at alternative beregninger generelt førte til enslydende resultater. Kommissionen har i alle officielle dokumenter understreget, at dens vurdering af overholdelsen af konvergenskriterierne til sin tid vil blive foretaget i henhold til traktatens ånd og bogstav. Derfor er det for tidligt at hugge definitionen på inflationsreferenceværdien i sten.

Tilsvarende har Kommissionen gentagne gange påpeget, at EF-traktaten (artikel 109J) bestemmer, at andre prisindekser bør tages i betragtning ved vurderingen af inflationskonvergens inden for Fællesskabet. Derfor afsatte Kommissionen i sin konvergensberetning for 1996 et helt afsnit til disse andre indekser.

I lyset af ovennævnte betragtninger anser Kommissionen det for uhensigtsmæssigt regelmæssigt at offentliggøre oplysninger om, hvilke medlemsstater der opfylder konvergenskriteriet med hensyn til inflation.

Med hensyn til tilgængeligheden af oplysninger om konvergenskriterierne offentliggøres der hver måned en tabel med overskriften Current performance of the Member States in relation to the convergence criteria i Economic data pocket book. Denne tabel omfatter tal, der er beregnet i henhold til de operationelle definitioner, som for tiden anvendes af Kommissionen til de forskellige konvergenskriterier, men giver i lyset af ovennævnte ingen referenceværdi.

⁽¹⁾ Beretning om konvergens i Den Europæiske Union i 1996 — KOM(96) 560 endelig udg., offentliggjort i European Economy, supplement A, nr. 1 — januar 1997.

(98/C 21/118)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1319/97
af Gerhard Schmid (PSE) til Kommissionen***(11. april 1997)*

Om: Tilbageføring af BSE-smitte fra køer til får

I henhold til den hidtidige videnskabelige viden kan det ikke udelukkes, at der kan være risiko for tilbageføring af BSE-smitte fra køer til får.

Kommissionen bedes derfor oplyse:

1. Er det rigtigt, at der allerede siden den 21. oktober 1996 har foreligget en henstilling fra Den Videnskabelige Veterinærkommission, i henhold til hvilken i det mindste risikomateriale fra får, geder og køer som hjerne, øjne og rygmarv skal fjernes fra fødekæden i alle lande, hvor der har været tilfælde af BSE?
2. Hvorfor har Kommissionen i bekræftende fald endnu ikke gennemført denne henstilling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne ved Franz Fischler*(2. juni 1997)*

Den Videnskabelige Veterinærkomité rådede i sin udtalelse af 21. oktober 1996 til, at visse væv fra kvæg, får og geder fjernes fra menneskers og dyrs fødekæder i lande eller områder, hvor der er en potentiel risiko. Komitéen kunne ikke udelukke muligheden for risiko i nogen medlemsstat.

På grundlag af dette råd fremsatte Kommissionen et forslag til beslutning den 11. december 1996 for at sikre, at disse væv fjernes på slagterierne og destrueres i hele Fællesskabet. Forslaget opnåede ikke kvalificeret flertal i Den Stående Veterinærkomité. Ifølge procedurereglerne blev det sendt til Rådet, hvor det blev afvist ved simpelt flertal den 17. december 1996.

Under kontrolbesøgene i medlemsstaterne sidst i 1996 blev der påvist visse mangler i bekæmpelsen af bovin spongiform encephalopati. Kommissionen overvejer derfor yderligere tiltag, inklusive forelæggelse af et nyt forslag efter samme model som det, der blev fremsat i december 1996.

(98/C 21/119)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1329/97
af Giacomo Santini (UPE) til Kommissionen***(10. april 1997)*

Om: Direktiv 92/50/EØF om offentlige tjenesteydelser

Siden ikrafttrædelsen af direktiv 92/50/EØF ⁽¹⁾ og af lovdekret nr. 157 af 17. marts 1995 om gennemførelse heraf er næsten alle offentlige tjenesteydelsesaftaler blevet tildelt de bydere, der har afgivet laveste bud.

Dette medfører skævheder på markedet, eftersom piratvirksomheder skaffer sig aftaler med priser, der ikke afspejler de omkostninger, som en virksomhed, der opererer korrekt på markedet, reelt har.

I artikel 25 i lovdekret nr. 157 af 17.3.1995 hedder det, at afvigende bud (dvs. bud, der udviser en lavhedsprocent, der er over en femtedel højere end den gennemsnitlige lavhedsprocent i de forelagte bud, der har fået adgang til at deltage i udbuddet) underkastes en undersøgelse fra den ordregivende myndigheds side. Dette sker regelmæssigt, men eftersom ingen myndighed er i besiddelse af vurderingsparametre, hvis værdier er fastlagt i officielle akter, er den ordregivende myndighed ikke i stand til at vurdere, om et bud er afvigende eller ej, og derfor tildeles der aftaler, selv når lavhedsprocenten overstiger 50%.

1. Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at sikre, at sådanne afvigende bud betragtes som sådanne og udelukkes fra deltagelse i udbud?
2. Hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre muligheden for deltagelse i udbud på grundlag af teknisk og finansiel egnethed, uden at der sker udelukkelse fra den myndigheds side, som den pågældende virksomhed aldrig har leveret tjenesteydelser til?

3. Hvorledes agter Kommissionen at sikre lige betingelser for de virksomheder, der deltager i udbud?
4. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre, at der føres kontrol med de faktiske resultater af bestemmelserne om at fjerne beskatningen på socialsikringsbidrag?

(¹) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(4. juni 1997)

I henhold til artikel 36 i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler kan den ordregivende myndighed ikke blot tildele en ordre på grundlag af den laveste pris, men ligeledes på grundlag af det økonomisk mest fordelagtige bud, der giver mulighed for at tage hensyn til flere forskellige forhold, som f.eks. kvalitet, teknisk værdi, æstetisk og funktionsmæssig værdi, teknisk bistand samt udførelsesfrist. Denne bestemmelse er gennemført ved artikel 23, stk. 1 og 2, i lovdekret nr. 157 af 17. marts 1995.

1. Med artikel 37 i ovennævnte direktiv er der ikke mulighed for, at bud, der på forhånd anses for unormalt lave, udelukkes på grundlag af et automatisk (matematisk) kriterium. For at undgå at der sker en forskelsbehandling af virksomhederne, har det nemlig været anset for nødvendigt at indføre en procedure til efterkontrollering af buddets sammensætning, før en eventuel udelukkelse besluttet. Det er derefter op til den ordregivende myndighed at indføre en metode til på korrekt vis at kunne vurdere de begrundelser, som de bydende fremkommer med ved efterkontrollen af unormalt lave bud.

2. I artikel 29 i direktiv 92/50/EØF fastsættes det, i hvilke tilfælde tjenesteydere kan udelukkes fra udbudsproceduren, og i artikel 31 og 32 fastsættes udvælgelseskrakterierne på grundlag af finansiel og økonomisk formåen samt på grundlag af teknisk formåen. Det fastsættes ingen steder, at en virksomhed kan udelukkes, fordi den aldrig har leveret tjenesteydelser til den ordregivende myndighed. En sådan udelukkelsesklausul ville ikke blot være i strid med ovennævnte bestemmelser, men ligeledes med det generelle forbud mod nationalitetsbaseret forskelsbehandling, jf. EF-traktatens artikel 7, og med den frie udveksling af tjenesteydelser, jf. traktatens artikel 59 ff.

3. Kommissionen mener, at den nuværende lovramme er tilstrækkelig til at sikre, at de virksomheder, der deltager i udbudsprocedurer, bliver behandlet ens. De lige betingelser sikres nemlig ved EF-traktatens bestemmelser vedrørende frie varebevægelser og fri udveksling af tjenesteydelser samt ved EF-direktiverne om offentlige indkøb, der ekspliciterer disse bestemmelser og sikrer — som Domstolen ofte har understreget — effektiviteten af de rettigheder, der er tildelt enkeltpersoner ved de ovennævnte foranstaltninger. Ud over princippet om lige behandling finder de andre principper, som Domstolen har udarbejdet, ligeledes anvendelse på området, som f.eks. princippet om offentliggørelse af og gennemsigtighed i udbudsbekendtgørelserne og alle deltagelsesbetingelserne, princippet om anerkendelse af ansøgers eksamensbeviser, kvalifikationer og evner samt princippet om proportionalitet. Det er snarere i forbindelse med medlemsstaternes gennemførelse af EF-direktiverne og de ordregivende myndigheders konkrete anvendelse af disse, at der er visse problemer.

4. Kommissionen ville sætte pris på, om det ærede medlem kunne præcisere dette spørgsmål.

(98/C 21/120)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1332/97

af Gerhard Botz (PSE) til Kommissionen

(21. april 1997)

Om: Venskabsbyer

Hvor stor en del af de samlede midler fra EU-programmerne anvendes der årligt til at fremme venskabsforbindelserne i EU og ud over EU's ydre grænser (ungdomsudvekslinger, venskabsbyer, sportsaktiviteter og kulturelle aktiviteter osv. i videste forstand)?

Kan Kommissionen give en detaljeret oversigt over forpligtelsesbevillingerne og de faktisk anvendte midler til denne form for aktiviteter gennem de seneste tre år?

Hvordan forholder Kommissionens administrative udgifter på dette område sig til de samlede midler, der anvendes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(12. Juni 1997)

Venskabsbyer

Siden fællesskabsprogrammet for venskabsbyer i Kommissionen blev oprettet, er der afsat følgende bevillinger på fællesskabsbudgettet:

1990:	3	mio. ECU
1991:	3	mio. ECU
1992:	3,55	mio. ECU
1993:	3,18	mio. ECU
1994:	3,2	mio. ECU
1995:	3,5	mio. ECU
1996:	7,5	mio. ECU
1997:	7,5	mio. ECU

Hvert år udarbejder Kommissionen en rapport om forvaltningen af disse bevillinger og sender den til budgetmyndigheden. Rapporten for 1995 er sendt til Parlamentet den 24. juli 1996. Rapporten for 1996 er ved at blive udarbejdet og vil blive sendt til Parlamentet, så snart den er færdig. Administrationsudgifterne i forbindelse med dette program afholdes over Kommissionens driftsbudget.

Kulturarrangementer

De programmer og pilotforanstaltninger, der er udarbejdet af EU i forbindelse med indsatsen på kulturområdet, har alle til formål at fremme samarbejde og partnerskab inden for EU og med tredjelande. De EU-midler, der er bevilget til udarbejdelse af sådanne programmer og foranstaltninger i de sidste tre år, er anført i det følgende:

(i mio. ECU)

	1995	1996	1997
Kulturarv (Raphaël)	8,85	10	10,60
Støtte til kunstneriske og kulturelle arr. (Kaléidoskop)	7,25	7,50	8,55
Bøger og læsning	1,35	2,50	2,78
Samarbejde med tredjelande	1,95	6	6
I alt	19,40	26	27,93

Man bør være opmærksom på, at fællesskabsudgifterne anvendes i henhold til Parlamentets bemærkninger, og at de er underkastet kontrol fra Revisionsretten. Derfor forelægger Kommissionen den 30. april hvert år for Revisionsretten en rapport med titlen »Forvaltningsregnskab og status i forbindelse med anvendelsen af budgettets poster«.

Denne rapport sendes til Parlamentet i begyndelsen af maj måned hvert år for det foregående regnskabsår. Der offentliggøres i øvrigt hvert år pressemeddelelser med en liste over støttemodtagere og de beløb, der tildeles de udvalgte projekter i forbindelse med hvert af programmerne eller foranstaltningerne. Henvisningerne til disse pressemeddelelser er følgende:

— kulturarv

1995: IP/95/708 af 7.7.96

1996: Memo/96/99 af 22.10.96

1997: forventet offentliggørelse i oktober 1997

— støtte til kunstneriske og kulturelle arr. (Kaléidoskop)

1995: IP/95/481 af 15.5.95 og IP/95/764 af 17.7.95 (nye medlemsstater) (pilotprojekt)

1996: IP/96/961 af 28.10.96 (fællesskabsprogram)

1997: offentliggøres i nær fremtid

— bøger og læsning (Ariane)

1995: IP/95/980 af 15.9.95 (pilotprojekt for støtte til oversættelse af samtidige litterære værker)

1996: IP/96/1057 af 21.11.96 (herunder pilotprojekter til støtte for projekter til fremme af bøger og læsning i Europa)

1997: forventet offentliggørelse i slutningen af september 1997 (foranstaltning, der forbereder gennemførelsen af støtteprogrammet for bøger og læsning, herunder ved hjælp af Ariane-oversættelsen).

Med hensyn til administrationsudgifterne er der i bind IV i ovennævnte rapport en række oversigtstabeller over forholdet mellem udgifter og administrationsomkostninger. Bind II i denne rapport indeholder en detaljeret beskrivelse af administrationsudgifterne inddelt efter budgetpost.

Udveksling af unge

Kommissionen finansierer i forbindelse med programmet Ungdom for Europa en række udvekslingsprojekter og andre aktiviteter, der afholdes af ungdomsorganisationerne. De informationer, vi har fået i forbindelse med kontakterne med projektinitiativtagere, viser, at der relativt hyppigt er tale om flere organisationer i venskabsbyer. Kommissionen har imidlertid ikke oplysninger om det nøjagtige antal projekter, og om hvilke beløb det drejer sig om.

(98/C 21/121)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1338/97
af André Fourçans (PPE) til Kommissionen

(21. april 1997)

Om: Bestemmelse om ikke-forskelsbehandling

I visse dagblade er det for nylig blevet oplyst, at Kommissionen agter at kræve bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling i ordningerne for betaling med bankkort afskaffet. Formålet med bestemmelsen er at forbyde de forretningsdrivende, der accepterer et bankkort som betalingsmiddel, at lægge den kommission, de betaler til deres bank, over på kunderne og således undgå forskelsbehandling mellem de forskellige betalingsmåder. Ved hævning i pengeautomater har bestemmelsen til formål at hindre den udleverende bank i at opkræve en kommission af den kortindehaver, der trækker penge i bankens automat.

Den afgift på betaling med bankkort som Kommissionen nu vil gå ind for, mens kontant betaling ikke tillader de forretningsdrivende at opkræve nogen kommission, må den ikke forventes at få forbrugerne til at vende sig fra bankkort til fordel for kontanter?

Indebærer afskaffelse af bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling således ikke en risiko for, at de elektroniske betalingsmåder vil blive mindre brugt?

Vil Kommissionen træffe foranstaltninger for at sikre, at udviklingen af de elektroniske betalingsmåder ikke hindres?

(98/C 21/122)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1339/97
af André Fourçans (PPE) til Kommissionen

(21. april 1997)

Om: Bestemmelse om ikke-forskelsbehandling

Kommissionen synes at mene, at bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling ikke sikrer konkurrencen mellem de forskellige betalingsformer.

Råder Kommissionen over oplysninger, der viser, at denne konkurrence ikke kan udfolde sig tilstrækkeligt i den nuværende situation gennem forbrugernes valg af ét betalingsmiddel frem for et andet på grund af de faciliteter, det giver, og de omkostninger, der er forbundet med det, og gennem de forretningsdrivendes valg af ét betalingsystem frem for et andet på grund af de fordele, det indebærer, og de omkostninger, der er forbundet med det?

(98/C 21/123)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1340/97
af André Fourçans (PPE) til Kommissionen

(21. april 1997)

Om: Bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling

Hvilken analyse støtter Kommissionen sig på, når den mener, at konkurrencen mellem de forskellige betalingsformer ville være mere intensiv, hvis bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling blev afskaffet?

(98/C 21/124)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1341/97
af André Fourçans (PPE) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling

Da det ikke kan forudses, hvor stor en kommission de forretningsdrivende eventuelt vil opkræve, når der betales med kort, vil det være umuligt for forbrugerne at bedømme omkostningerne ved kortet i det øjeblik, hvor de får det; det pengeinstitut, der udsteder kortet, vil heller ikke have mulighed for at informere kortindehaveren om omkostningerne ved at bruge det.

Mener Kommissionen desuagtet, at dens plan vil kunne forbedre overskueligheden i tarifferne og konkurrencen mellem de forskellige betalingsmåder?

(98/C 21/125)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1342/97
af André Fourçans (PPE) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling

Vil afskaffelsen af bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling ikke medføre, at de forbrugere, der betaler med kort, kommer til at betale for de bankserviceydelser, som de forretningsdrivende nyder godt af, især den betalingsgaranti og kortere afregningstid, som den elektroniske behandling af kortoperationer giver?

(98/C 21/126)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1343/97
af André Fourçans (PPE) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling

Da brugen af og den aktuelle udvikling i de forskellige betalingsformer varierer meget fra den ene medlemsstat til den anden, er det da rimeligt at foretage en ensartet afskaffelse af bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling i EU som helhed?

Vil det ikke være mere rimeligt at se på, om denne bestemmelse er berettiget ud fra den specifikke kontekst i hver enkelt medlemsstat, især konkurrencesituationen for betalingsformerne og graden af brugernes tilfredshed?

(98/C 21/127)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1344/97
af André Fourçans (PPE) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling

Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger til at sikre forbrugerne mod det misbrug, de kan blive ofre for, især i de situationer hvor de er mest udsatte?

Er en borger i en medlemsstat, der er på forretnings- eller ferierejse i en anden medlemsstat og foretager et lejligheds køb, ikke i særlig grad prædestineret til at blive offer for misbrug?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert
på skriftlige forespørgsler E-1338/97, E-1339/97, E- 1340/97,
E- 1341/97, E-1342/97, E-1343/97 og E-1344/97

(2. juni 1997)

Kommissionen kan ikke på indeværende tidspunkt give et udførligt svar på spørgsmålene fra det ærede medlem. Den er i færd med at vurdere en række kortbetalingssystemer, der er blevet anmeldt i henhold til artikel 4 i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 ⁽¹⁾ i lyset af EF's konkurrenceret. Disse systemer omfatter f.eks. nationale kortbetalingssystemer såsom »CB«-bankkortene i Frankrig eller internationale kortbetalingssystemer såsom dem, der forvaltes af selskaberne Visa International og Europay International. Nogle af disse systemer har den såkaldte regel om »ikke-forskelsbehandling«, som det ærede medlem henviser til.

Kommissionen undersøger for tiden, om denne regel om »ikke-forskelsbehandling« er gyldig over for de europæiske konkurrenceregler, og den har med henblik herpå indledt drøftelser med alle de berørte parter.

(¹) EFT C 13 af 21.2.1962.

(98/C 21/128)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1346/97
af Caroline Jackson (PPE) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Harmoniseringskontoret for Det Indre Marked

Kan Kommissionen oplyse om:

1. Hvor mange personer og i hvilken lønklasse der er ansat ved Harmoniseringskontoret for Det Indre Marked i Alicante?
2. Hvem er direktør for kontoret?
3. Hvad er kontorets formål, og til hvilket generaldirektorat eller hvilken kommissær i Kommissionen skal kontoret rapportere til?
4. Bliver årsberetningerne om kontorets arbejde sendt til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(2. juni 1997)

1. Pr. 25. april 1997 var der i alt ansat 192 (herunder indbefattet midlertidigt ansatte) ved Harmoniseringskontoret for Det Indre Marked. 67 i lønklasse A, 45 i lønklasse B, 77 i lønklasse C og 3 i lønklasse D.
2. Jean-Claude Combaldieu, der er den tidligere direktør for det franske patentkontor (INPI), er valgt som præsident for kontoret. Jean-Claude Combaldieu blev valgt som den første præsident for kontoret på grundlag af en beslutning truffet af Rådet i 1994.
3. Kontoret blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (¹). Kontoret skal behandle ansøgninger om registrering af EF-varemærker samt senere ansøgninger om fornyelse eller slettelse af registrerede EF-varemærker.

Kontoret er et uafhængigt EF-organ. Det ledes af et råd, der er sammensat af en repræsentant for hver medlemsstat og af en repræsentant for Kommissionen. Kommissionens repræsentant er en vicegeneraldirektør fra GD XV (det indre marked og finansielle tjenesteydelser).

4. I henhold til artikel 137 i forordning nr. 40/94 skal regnskaber over alle Harmoniseringskontorets indtægter og udgifter i det forløbne regnskabsår senest den 31. marts hvert år fremsendes til Parlamentet, Revisionsretten og Kommissionen. I henhold til samme bestemmelse skal regnskaberne også fremsendes til kontorets budgetudvalg, der er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og for Kommissionen.

(¹) EFT L 11 af 14.1.1994.

(98/C 21/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1359/97
af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Omkostningsdækkende godtgørelse for vedvarende energi

Den 4. juli 1996 opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til at analysere erfaringerne med ordningen med omkostningsdækkende godtgørelse for vedvarende energi og foreslå en ordning for medlemsstaterne.

Den japanske regering har planer om inden år 2000 at installere 400 megawatt fotovoltaik og inden år 2010 endog 4600 megawatt.

1. Hvilke oplysninger om den omkostningsdækkende godtgørelse har Kommissionen fået herom?
2. Hvorledes vurderer Kommissionen disse oplysninger?
3. Vil disse oplysninger blive overtaget i hvidbogen om vedvarende energi?
4. Hvad er Kommissionens strategi som reaktion på den japanske industripolitiske udfordring for at bevare produktionen af fotovoltaik i Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(20. juni 1997)

1. Kommissionen vedtog for nylig en grøn bog med titlen »Fremtidens energi: vedvarende energi, grøn bog: mod en fællesskabsstrategi«⁽¹⁾. Denne grøn bogs vigtigste formål er at skabe grundlag for en omfattende drøftelse af de vedvarende energikilders fremtidige rolle i Fællesskabet. På grundlag af konklusionerne fra denne drøftelse vil Kommissionen på et senere tidspunkt i 1997 fremlægge en hvid bog og en handlingsplan.

I grøn bogen foretog Kommissionen en analyse af de forskellige hindringer for udnyttelsen af vedvarende energikilder i Fællesskabet, heriblandt de vedvarende energikilders omkostninger i sammenligning med de traditionelle energikilders.

2. Kommissionen er klar over, at de vedvarende energikilders tilslutning til elektricitetsnettet er et kompliceret spørgsmål, der skal undersøges omhyggeligt. Vanskelighederne består navnlig i, at teknologien i forbindelse med de forskellige vedvarende energikilder præges af forskellig teknologisk og konkurrencemæssig udvikling, og at de lokale forhold (geografiske, klimatiske og økonomiske) er yderst forskellige i Fællesskabets forskellige regioner.

3. I hvidbogen og handlingsplanen vil Kommissionen fremlægge en omfattende strategi for fremme af vedvarende energikilder, og heri skal alle de vigtigste ændringer, der står i vejen for en mere udbredt udnyttelse af vedvarende energikilder, behandles.

4. En undersøgelse, som Kommissionen for nylig har ladet foretage i forbindelse med Altener-programmet, viser, at der kan foretages en betydelig forøgelse af den installerede fotovoltaiske kapacitet i Europa, skønt det ville være vanskeligt for Europa, selv under de gunstigste forhold, at nå et mål, der tåler sammenligning med den japanske regerings.

Kommissionen erkender, at det er en stor udfordring for den europæiske industri at skulle fastholde og eventuelt forbedre sin stilling på verdensmarkedet for fotovoltaik. Efter Kommissionens opfattelse kan denne udfordring kun imødegås ved at skabe et voksende hjemmemarked og ved at videreføre og styrke det arbejde, der udføres inden for både europæiske og nationale programmer for forskning og teknologisk udvikling (FTU). Dette spørgsmål vil blive udførligt behandlet i den kommende hvid bog og aktionsplan.

⁽¹⁾ KOM(96) 576 endelig udg.

(98/C 21/130)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1368/97

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE) til Kommissionen

(21. april 1997)

Om: Programmet »Nye beskæftigelsesmuligheder«

Af de mere end 340 projekter, som blev indsendt ved indkaldelsen af »Nye beskæftigelsesmuligheder« i Den Europæiske Union, har Europa-Kommissionens Generaldirektorat XVI for Regionalpolitik og Samhørighed godkendt i alt 42, heraf 10 spanske.

Kan Kommissionen fremlægge en liste over disse 10 spanske projekter og give et kort resumé af indholdet af dem samt Fællesskabets deltagelse i dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(3. juni 1997)*

I forbindelse med foranstaltningen »Nye beskæftigelsesmuligheder« i henhold til artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Fond for Regionaludvikling som ændret ⁽¹⁾ har Kommissionen udvalgt 41 projekter, heraf ganske rigtigt 10 fra lokale myndigheder eller instanser i Spanien. Bidraget fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til disse 10 projekter udgør 3 981 670 ECU. Der er direkte adgang til basiselementerne for hvert af disse projekter og til et resumé af dem på Internet-adressen »Fornyende aktioner i henhold til EFRU-forordningens artikel 10« (<http://www.aeidl.be/art10/>).

⁽¹⁾ EFT L 193 af 31.7.1993.

(98/C 21/131)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1370/97**af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen***(21. april 1997)*

Om: Fællesskabets import af halvkonserves af ansjos i saltlage og i olie

Kan Kommissionen give oplysninger om omfanget af denne import, og hvilke lande den kommer fra?

Kan Kommissionen give garantier for, at denne import foregår med overholdelse af minimumsreglerne for kvalitet og indhold af salt og væde og toldbehandles i overensstemmelse med de korrekte toldpositioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(3. juni 1997)*

En oversigt over importen af ansjoser vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

Der er ikke nogen specifik EF-lovgivning om halvkonserves af ansjos. Disse produkter er omfattet af sundheds- og hygiejnelovgivningen samt af de generelle forskrifter, der gælder for levnedsmidler, herunder bestemmelserne om tilsætningsstoffer og om materialer, der kommer i berøring med levnedsmidler. Yderligere kvalitetskrav kan fastsættes ved nationale forskrifter eller produktionsnormer, som udarbejdes af producenterne og anerkendes inden for rammerne af forskellige mærkningsordninger. De nationale myndigheder er ansvarlige for kontrollen med overholdelsen af samtlige normer, hvad enten det drejer sig om produkter fra EF eller fra tredjelande.

Kommissionen er ikke bekendt med, at der skulle være særlige problemer med halvkonserves af ansjos.

Endelig skal nævnes, at erhvervsdrivende, der indfører varer på EF's toldområde, skal forelægge en angivelse for den berørte medlemsstats toldmyndigheder, der indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at identificere varerne. Toldmyndighederne kontrollerer herefter de anvendte toldpositioner og deres overensstemmelse med de anmeldte og frembudte varer.

(98/C 21/132)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1373/97**af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Rådet***(18. april 1997)*

Om: Samarbejdsaftalen mellem EU og Tyrkiet: tun konserveret i olie

I den sidste tid har de europæiske økonomiske aktører, og ofte fabrikanterne af tun konserveret i olie, klaget over markedsføringen af denne form for konserver på Fællesskabets marked, idet disse produkter hævdes at have fået toldbegunstigelser, som er anderledes end dem, der er fastlagt for tredjelande.

De pågældende påpeger, at de nyder godt af disse begunstigelser, selv om de ikke opfylder oprindelsesreglerne for råvaren, tun, der betragtes som konserver af tyrkisk oprindelse.

Hvilke aftaler findes der mellem EU og Tyrkiet med hensyn til markedsføring af tun konserveret i olie?

Mener Rådet, at alle de nuværende metoder til bestemmelse af oprindelsen, der anvendes af Tyrkiet på de råvarer, der benyttes i dette produkt, er korrekte? Hvad kan der i benægtende fald gøres for at forbedre dem?

Svar

(6. august 1997)

Importen til Fællesskabet af tunfiskekonserver med oprindelse i Tyrkiet er omfattet af en præferenceordning for fiskerivarer i medfør af afgørelse 1/80 vedtaget af Associeringsrådet EF-Tyrkiet. Disse varer er imidlertid underlagt oprindelsesreglerne for landbrugsprodukter, herunder fiskerivarer, som fastlagt i Associeringsrådets afgørelse 4/72 og 1/75.

På baggrund af en række klager besøgte en mission fra Kommissionen Tyrkiet i juni 1996. Den konstaterede, at der i den tunfiskekonserver, der blev eksporteret fra Tyrkiet, indgik tun med oprindelse i tredjelande. Der er derfor blevet genindført told for tunfiskekonserver med oprindelse i Tyrkiet.

Det Blandede Udvalg for Toldunionen har siden behandlet spørgsmålet ved flere lejligheder. På forespørgsel fra Tyrkiet har Kommissionen bekræftet, at afgørelse 4/72 og 1/75 giver mulighed for en bilateral kumulation af oprindelse mellem Fællesskabet og Tyrkiet.

Tyrkiet har for at imødekomme Fællesskabet ønsker vedtaget nye administrative foranstaltninger med henblik på at garantere oprindelsen af tunfiskekonserver, men disse foranstaltninger skal drøftes yderligere af Kommissionen og Tyrkiet. Rådet afventer resultatet af disse drøftelser, inden det tager stilling til spørgsmålet.

(98/C 21/133)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1377/97

af Bartho Pronk (PPE) til Kommissionen

(21. april 1997)

Om: Tilsyn med EU-borgere i medlemsstaterne

EU-borgere, der opholder sig i en anden medlemsstat, skal tilmelde sig i det pågældende land. Denne tilmelding sker undertiden hos civile myndigheder og undertiden hos politimyndigheder.

1. Hvilken tilmeldingsprocedure anvendes der i de forskellige medlemsstater?
2. Hvis tilmeldingen sker hos en politimyndighed, kan der da ikke være tale om forskelsbehandling i sammenligning med statsborgere fra den pågældende medlemsstat, hvis disse skal tilmelde sig hos en civil myndighed?
3. Agter Kommissionen at drage konklusioner på grundlag af svarene på spørgsmål 1 og 2?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(16. juni 1997)

Forskellen mellem unionsborgere, der har indfødsret i den medlemsstat, de bor i, og unionsborgere, der ikke har indfødsret i bopælsstaten, består bl.a. i, at sidstnævnte i overensstemmelse med den afledte EF-ret skal have udstedt en opholdstilladelse. De nærmere bestemmelser om udstedelse af denne opholdstilladelse fastsættes af hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med dennes forvaltningspraksis. Det er ikke i strid med EF-retten, at det ikke er den samme forvaltning, der udsteder identitetskort eller pas til de indenlandske borgere og opholdstilladelse til de øvrige unionsborgere.

(98/C 21/134)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1379/97

af David Thomas (PSE) til Kommissionen

(22. april 1997)

Om: Importmængde af bær fra de øst- og centraleuropæiske lande

Kan Kommissionen oplyse mængden af importerede bær, og navnlig solbær, fra de øst- og centraleuropæiske lande i løbet af de seneste år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(29. maj 1997)*

Kommissionen kan meddele det ærede medlem, at den samlede import af friske og frosne bær fra Central- og Østeuropa (Bulgarien, Ungarn, Polen, Rumænien, Tjekkiet og Slovakiet) i de sidste seks år har udviklet sig således (De Tolv for 1992, 1993 og 1994, De Femten for 1995 og 1996 — tallene for 1996 er ikke endelige):

1992:	192 729 tons
1993:	156 487 tons
1994:	115 117 tons
1995:	146 208 tons
1996:	160 063 tons

For solbær ser tallene således ud:

	friske solbær	frosne solbær
1992:	11 857 tons	24 138 tons
1993:	3 856 tons	17 317 tons
1994:	3 389 tons	17 727 tons
1995:	13 924 tons	15 918 tons
1996:	12 503 tons	15 785 tons

(98/C 21/135)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1391/97**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(22. april 1997)*

Om: Tunge køretøjer med EU-nummerplader og andre nummerplader

Der er stor opstandelse inden for transportsektoren i Grækenland på grund af kørsel af lastbiler med EU-nummerplader og andre nummerplader. Disse køretøjer udfører transporter til en meget lav transportpris inden for landets grænser, og der foretages ingen kontrol af de græske myndigheder, ikke en gang af logistisk art, og det kontrolleres heller ikke, hvorvidt de har betalt transportafgifter, eller om de har betalt moms.

Denne situation medfører, hvilket er naturligt, ulige konkurrencevilkår for de græske lastbiler.

Har Kommissionen kendskab til dette forhold? Er den blevet officielt informeret af de græske myndigheder? Hvad agter den at gøre for at genetablere en sund konkurrence inden for vejtransport i Grækenland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(12. juni 1997)*

Ikke-græske EF-transportvirksomheders transport inden for Grækenlands grænser (cabotage) falder ind under Rådets forordning nr. 3118/93 ⁽¹⁾. Der foreligger for 1997 ca. 70 000 cabotagetilladelser, (med en gyldighed på to måneder) som EF-transportvirksomheder kan anvende til at udføre cabotage i enhver anden medlemsstat. På grundlag af de senest tilgængelige oplysninger (1995) blev kun 0,5% af al cabotage i alle 15 medlemsstater, målt i ton/km, udført i Grækenland. Disse cabotageoperationer beløb sig i 1995 endvidere kun til 0,07% af national transport for fremmed eller egen regning, målt i ton/km.

I henhold til artikel 6, stk. 1, litra a) og e) i Rådets forordning nr. 3118/93, skal ikke-græske transportvirksomheder fra andre medlemsstater, som udfører cabotage i Grækenland, overholde de samme bestemmelser om priser og betingelser samt moms som græske transportvirksomheder. Det er de græske myndigheders ansvar at overvåge overholdelse af græske bestemmelser om priser og betingelser. Da der ikke foregår megen cabotage i Grækenland, tvivler Kommissionen dog på, om de priser, der forlanges af ikke-græske transportvirksomheder kan have nogen stor indflydelse på de fragtpreiser, de græske transportvirksomheder opnår.

Kommissionen har ikke modtaget oplysninger om tredjelandes cabotageoperationer i Grækenland. Kommissionen har ikke af de græske myndigheder modtaget officiel meddelelse om det spørgsmål, det ærede medlem rejser.

(¹) EFT L 279 af 12.11.1993.

(98/C 21/136)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1393/97
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(22. april 1997)

Om: Forbrugsafgifter i EU

I EU er der i dag klar forskel imellem de forbrugsafgifter, der opkræves i de 15 medlemslande, til trods for gennemførelsen af det indre marked.

Visse EU-lande må endvidere leve med den ulempe, det er at befinde sig i stor afstand fra de vigtigste markeder i Centraleuropa, hvilket medfører, at den allerede forhøjede pris (på grund af transportomkostningerne) på produkterne forøges yderligere med den højere beskatning.

Agter Kommissionen at træffe omgående foranstaltninger med henblik på fuld harmonisering af forbrugsafgifterne i EU, så visse medlemsstater ikke forfordes i forhold til de øvrige med hensyn til konkurrence, samt med henblik på at undgå forvridding af samhandelen inden for Fællesskabet? I givet fald hvilke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(10. juni 1997)

Kommissionen foreslog harmoniserede punktafgiftssatser for mineralolie, alkohol og tobaksvarer i 1987. Forslagene blev imidlertid ikke vedtaget af Rådet, som senere i 1992 vedtog en ordning på grundlag af mindstesatser. Ifølge denne ordning står det medlemsstaterne frit for at fastsætte deres punktafgiftssatser på et hvilket som helst niveau, når blot de ikke kommer under den vedtagne mindstesats.

Disse mindstesatser skal revideres hvert andet år, og om fornødent kan Kommissionen fremsætte forslag om ændringer af dem. De forhold, der er bestemmende for revisionerne, omfatter det indre markeds rette virkemåde, realværdien af afgiftssatserne og traktatens videre målsætninger. De spørgsmål, det ærede medlem bringer på bane, vil derfor blive taget i betragtning under revisionerne.

(98/C 21/137)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1406/97
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen
(22. april 1997)

Om: Handel med fostre, kønsceller og genetisk materiale

I Europa og i hele verden finder ikke blot forsøgene med kloning, men også handelen med fostre, kønsceller og genetisk materiale i dag sted uden nogen form for regler, og da vi nu har nået hidtil ukendte videnskabelige grænser, er det blevet absolut nødvendigt at tackle de bioetiske spørgsmål og finde en løsning på dem.

Vil Kommissionen nedsætte et videnskabeligt udvalg til behandling af spørgsmålet om kloning og hurtigt udstede et direktiv indeholdende forbud mod handel med fostre, omend med passende, videnskabeligt underbyggede undtagelser, samt mod brugen af lejemødre, som skal begrænses til tilfælde, hvor der er ført bevis for den objektive umulighed af befrugtning, med forbehold af de fornødne garantier, som de berørte personer skal være forpligtede til at stille?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(30. juni 1997)*

Kommissionen er meget opmærksom på de etiske aspekter i forbindelse med kloningsteknik. Gruppen af rådgivere vedrørende etik inden for bioteknologi, som Kommissionen oprettede i 1991, afgav en udtalelse om spørgsmålet den 28. maj 1997, hvis tekst sendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

Kommissionen undersøger henstillingerne i denne udtalelse for at finde frem til, på hvilke af dens kompetenceområder der eventuelt bør træffes EU-initiativer. En særlig opmærksomhed tillægges retsbeskyttelse af bioteknologiske opfindelser (forslaget til direktiv herom er til behandling i Parlamentet) samt forslaget til det femte rammeprogram for forskning og udvikling.

(98/C 21/138)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1416/97**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(23. april 1997)*

Om: EU's finansiering af ECMI

Som svar på mit spørgsmål af 13. januar 1997 til Kommissionen (E-0105/97) ⁽¹⁾ om »European Center for Minority Issues« (ECMI) meddelte Kommissær Wulf-Mathies den 17. marts 1997, at Kommissionen var »i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet«.

Samtidig modtog jeg imidlertid en del informationsmateriale fra ECMI's direktør, Stefan Troebst, som omfattede svar på de spørgsmål, som jeg havde stillet i min forespørgsel. Ovennævnte center har især »udmærket sig« ved sine bestræbelser på at tilsmudse en EU-medlemsstat, nemlig Grækenland, idet det ved brug af oplysninger af mildt sagt tvivlsom troværdighed konstaterer eksistensen af »fiktive« mindretal i mange lande og rejser spørgsmål, der kan risikere at udløse konfliktsammenstød adskillige steder på vort kontinent. Spørgsmålet er yderst alvorligt, så meget desto mere fordi det i det informationsmateriale, jeg har fået tilsendt af Troebst, nævnes, at ECMI har modtaget økonomisk støtte på 641.000 ecu fra INTERREG II-programmet, samt at der i ledelsen er planer om at besætte nogle stillinger med repræsentanter for EU, Europarådet og OECD.

ECMI's besynderlige virksomhed har betragtelig betydning for EU's image, og Kommissionen, der tilsyneladende finansierer dette center samtidig med, at to andre medlemsstater (Danmark og Tyskland) ligeledes bidrager med 575.000 ecu om året og således modarbejder andre EU-partnere, bedes derfor oplyse følgende: Hvad er Kommissionens officielle holdning i dette spørgsmål?

⁽¹⁾ EFT C 186 af 18.6.1997, s. 226.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(27. juni 1997)*

Kommissionen har hidtil ydet økonomisk støtte til »European Center for Minority Issues«, men er ved at gennemgå de to medlemsstaters ansøgninger om INTERREG II-støtte til projektet.

Det tilkommer ikke Kommissionen at kommentere udsagn, som centrets direktør skulle have fremsat.

(98/C 21/139)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1427/97**af Ernesto Caccavale (UPE) til Kommissionen***(23. april 1997)*

Om: Capodichino Lufthavn (Napoli) — Overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne om udbud

Ifølge forlydender i pressen for nylig vil forvaltningen af Napolis internationale Capodichino Lufthavn blive tildelt British Airport Authority (BAA) takket være en underhåndsaftale, som Napolis borgmester og formanden for Napolis provinsråd har indgået med BAA.

Hvis rigtigheden af ovenstående kan bekræftes, må denne aftale betragtes som værende ugyldig, da den er indgået i strid med fællesskabsbestemmelserne om udbud af tjenesteydelser og i strid med de internationale GATT-bestemmelser, hvorefter der i overensstemmelse med de i traktaterne fastlagte grundlæggende principper om gennemskuelighed gælder følgende:

- forpligtelse til at bekendtgøre internationale udbud;
- forpligtelse til at offentliggøre sådanne udbud i De Europæiske Fællesskabers Tidende, serie S;
- strenge kriterier for udbud afviklet efter proceduren med underhåndsaftaler.

Agter Kommissionen at iværksætte de nødvendige undersøgelser for at kontrollere, om Byen og Provinsen Napoli har handlet ulovligt?

Agter Kommissionen at kritisere den her omhandlede adfærd i GATT-regi?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(11. juni 1997)

Det ærede medlem anfører ikke, om den kontrakt, hvorved driften af Capodichino lufthavn overdrages til British Airport Authority (BAA), er en koncessionskontrakt om tjenesteydelser, dvs. en kontrakt, hvor i det mindste en del af vederlaget til BAA består i retten til at drive lufthavnen på egen risiko, eksempelvis ved at drive forretninger eller sælge retten til at gøre det, eller om der er tale om en »normal« tjenesteydelseskontrakt, hvor BAA modtager fuld betaling af den ordregivende myndighed for de erlagte tjenesteydelser.

Der foreligger imidlertid tilstrækkelige oplysninger til at konkludere, at undladelsen af at offentliggøre meddelelsen om udbud i De Europæiske Fællesskabers Tidende, serie S, ikke indebærer nogen overtrædelse af direktiverne om offentlige indkøb.

Hvis der i det foreliggende tilfælde er tale om en koncessionskontrakt falder den hverken under Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler⁽¹⁾ eller Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation⁽²⁾.

Hvis der på den anden side er tale om en »normal« tjenesteydelseskontrakt falder den ind under kategori 20 (»støtte- og hjælpetransporttjenesteydelser«, især CPC-referencenummer 7461 »tjenesteydelser i forbindelse med drift af lufthavne«) i bilag I B til direktiv 92/50/EØF eller bilag XVI B i direktiv 93/38/EØF. I begge tilfælde betyder det, at der kun gælder to forpligtelser for udbudsproceduren, nemlig forpligtelsen til at anvende bestemmelserne vedrørende tekniske specifikationer og forpligtelsen til at underrette Kommissionen om, at der er tildelt en kontrakt med angivelse af, om meddelelsen om kontraktens tildeling skal offentliggøres eller ikke. Der foreligger imidlertid ikke nogen forpligtelse til at offentliggøre nogen meddelelse om udbud eller nogen anden meddelelse.

Der er tale om et internt EU-anliggende, som kan behandles inden for rammerne af EU-lovgivningen. Det er derfor hverken nødvendigt eller hensigtsmæssigt at involvere Verdenshandelsorganisationen.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 24.7.1992

⁽²⁾ EFT L 199 af 9.8.1993

(98/C 21/140)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1434/97

af Freddy Blak (PSE) til Kommissionen

(23. april 1997)

Om: Misbrug af EU-landenes varemærkelovgivning

Inden for de seneste 3-4 år er smarte forretningsfolk i EU begyndt at udnytte EU-landenes varemærkelovgivning til at presse små forretningsdrivende for licensafgifter. Det foregår på den måde, at de for beskedne beløb køber retten til at bruge f.eks. et bestemt navn, udtryk, kombination af ord, tegninger eller tal. Ved derefter at påberåbe sig ejendomsretten til forretningsmæssig brug af disse ord — som ofte er stednavne, der af de fleste opfattes som »allemandseje« — afkræver de licensafgift hos mindre erhvervsdrivende, som i god tro har valgt at bruge disse ord til at markedsføre deres virksomhed. Nægter disse små virksomheder at betale, anlægges der bare sag mod dem, hvilket påfører de små erhvervsdrivende ekstraomkostninger til sagfører og retssager og dermed øget risiko for konkurs.

Som et særligt graverende eksempel på denne form for misbrug af varemærkeretsbegrebet kan nævnes »Route 66«-sagen i Nederlandene, som nærmest er ved at udvikle sig til en diplomatisk krise med USA. Det drejer sig om en række småvirksomheders brug af navnet på en kendt hovedvej i USA — »Route 66« — som led i betegnelserne for deres produkter (restauranter, bilværksteder, rejsebureauer, parfumer o.l.). Her har sagsanlæg fra den hollandske indehaver af varemærkeretten til udtrykket »Route 66«, hr. Groenveld, ført til lange retssager, modstridende domstolsafgørelser, konkurer og virksomhedsnedlæggelser. Lignende sager er siden opstået i Danmark (»McDonalds versus McAllan« samt den seneste sag om opkøbet af retten til WEB-sidenavne på Internettet), i Nederlandene (varemærkeretten til udtrykket »EURO«) og Tyskland (et hamburgsk firmas opkøb af retten til at bruge op til 90 kendte tyske navne såsom Goethe, Schiller, Wagner osv.)

Her har Kommissionen kendskab til disse forhold, og hvordan forholder den sig til disse konkrete sager? I betragtning af den fordrejning af varemærkebegrebet, som disse nye smarte »mellemmand« har sat sig for at udnytte på bekostning af initiativet hos små iværksættere i EU, påtænker Kommissionen da at stille forslag til ændring af EU-lovgivningen på dette for beskæftigelsen så vigtige område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(7. juli 1997)

Varemærker udgør værdifulde aktiver for virksomhederne, idet de tjener til at adskille deres varer og tjenesteydelser fra deres konkurrenters og skaber betydelig goodwill for deres indehavere, der ofte investerer betydelige beløb i udvikling og opreklamering af varemærker og i de pågældende varers og tjenesteydelsers kvalitet og renommé. Retlige ordninger for beskyttelse af varemærker har derfor eksisteret i mindst et århundrede. De er fuldt berettigede og giver ikke anledning til grundlæggende tvister.

Medlemsstaternes lovgivning om varemærker er blevet harmoniseret på grundlag af Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker⁽¹⁾. Der er her tale om en af de mest moderne retsakter om varemærker, og den indeholder principper, der siden er blevet omsat til standardbestemmelser til brug på internationalt plan (f.eks. i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS), der er indgået inden for Verdenshandelsorganisationen).

Ifølge disse principper kan alle tegn, der kan adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders, og som kan gengives grafisk, i princippet registreres som beskyttede varemærker. Registrering kan dog afslås af bestemte årsager, der er udtømmende opregnet i direktivets artikel 3 og 4. Efter artikel 4 kan indehavere af ældre rettigheder modsætte sig registrering af nye mærker, og artikel 3 indeholder en række generelle muligheder for at udelukke varemærker fra registrering; dette gælder bl.a. tegn, der er beskrivende eller vildledende, eller som mangler fornødent særpræg.

De eksempler, som det ærede medlem nævner, skyldes ikke utilstrækkelig lovgivning om varemærker, men er snarere eksempler på anvendelse af varemærker til tvivlsomme formål. Det er dog et generelt princip i varemærkelovgivningen, at den person, der først har anmeldt et varemærke, får eneret til at bruge det, når det er registreret. Det er derfor meget vigtigt, at brugere af varemærker, hvad enten der er tale om små, mellemstore eller store virksomheder, beskytter deres varemærker, inden andre komplicerer forholdene ved uberettiget at anmelde disse varemærker i deres eget navn.

Afhængigt af de særlige omstændigheder ved en konkret sag kan udnyttelsen af eneretten til et varemærke, som omtalt af det ærede medlem, være misbrug af varemærkesystemet. Kommissionen har ingen detaljerede oplysninger om de sager, som det ærede medlem henviser til, hvilket gør det vanskeligt at bedømme, om der er tale om misbrug af EF-varemærkeretten.

I henhold til varemærkeretten skal vurderingen af, om et tegn kan beskyttes som varemærke, principielt baseres på objektive kriterier, såsom særpræg og synlighed. En vurdering af, om et tegn kan beskyttes som varemærke, kan derfor ikke i princippet baseres på subjektive kriterier, som f.eks. om ansøgeren handler i god tro med hensyn til brugen af varemærket. Direktivets artikel 3, stk. 2, litra d) indeholder dog en bestemmelse, som medlemsstaterne kan indarbejde i deres nationale lovgivning (frivilligt), og som går ud på, at et varemærke kan udelukkes fra registrering eller, hvis det er registreret, kan erklæres ugyldigt, hvis ansøgeren har indgivet anmeldelsen af mærket i ond tro. Det overlades til medlemsstaterne at fortolke begrebet ond tro.

Selv om begrebet ond tro kan spille en rolle ved vurderingen af et givet varemærkes gyldighed, er det ikke et element, der indgår i betingelserne for håndhævelse af rettighederne til et gyldigt varemærke. Ifølge varemærkestandarder er muligheden for at håndhæve retten til et givet varemærke principielt ikke begrænset, hvis sådanne rettigheder anvendes i ond tro.

Kommissionen erkender, at der i den senere tid er opstået et stigende antal problemer på grund af udnyttelsen af varemærker på Internettet. Der er dog her tale om et andet problem, nemlig tredjemands misbrug af eksisterende og beskyttede varemærker som sidenavne på Internettet. Kommissionen er i færd med at undersøge dette problem på både EU-plan og internationalt plan.

(¹) EFT L 40 af 11.2.1989.

(98/C 21/141)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1439/97
af Katerina Daskalaki (UPE) til Kommissionen
(23. april 1997)

Om: Ødelæggelse af græske arkæologiske mindesmærker i Butrint

Det eneste arkæologiske mindesmærke i Albanien, som UNESCO 1992 udnævnte til verdens kulturarv, er Butrint i nærheden af Sarandës, som i øjeblikket ligger ubeskyttet og prisgivet til vandalernes plyndring.

Har Kommissionen mulighed for at tage initiativ til eller støtte en redningsaktion i Albanien med henblik på at beskytte de endnu eksisterende levn fra den europæiske kulturarv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(13. juni 1997)

Som det ærede medlem ved har Kommissionen allerede med sit svar på mundtligt spørgsmål H-350/97 af Alexandros Alavanos i Parlamentets spørgetid i mødeperioden i maj 1997 (¹) givet udtryk for, at den ønsker at igangsætte foranstaltninger gennem PHARE-programmet til beskyttelse af det arkæologiske mindesmærke i Buthrotum. Disse foranstaltninger kan ikke iværksættes i umiddelbar fremtid på grund af den herskende situation i den pågældende del af landet. I sine kontakter med den nye nationale samlingsregering agter Kommissionen at rejse spørgsmålet og sørge for, at de nødvendige foranstaltninger træffes.

Senere, når situationen tillader det, vil Kommissionen også kunne give støtte til eksperter, der kan evaluere situationen og indføre hasteforanstaltninger til beskyttelse af dette vigtige arkæologiske mindesmærke mod yderligere ødelæggelse. En sådan evaluering og hasteforanstaltninger ville kunne gennemføres inden for rammerne af tværnationalt samarbejde (Grækenland/Albanien/Italien) i snævert samarbejde med de albanske myndigheder og under ledelse af en international organisation, som det Internationale Råd for Historiske Bygninger og Områder (ICOMOS).

(¹) Parlamentets mødeperiode (maj 1997).

(98/C 21/142)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1446/97
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(28. april 1997)

Om: Intellektuel ejendomsret i EU

Fastlæggelsen af ensartede bestemmelser for opnåelse af intellektuel ejendomsret i EU for arvinger til en afdød kunstner er et krav, der støttes af mange kunstnere overalt i Europa.

Kan Kommissionen give flere oplysninger vedrørende dette spørgsmål? Mener Kommissionen, at en sådan harmonisering vil være i samtlige kunstneres interesse i hele EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(2. juli 1997)*

Det ærede medlems forespørgsel vedrører spørgsmålet om overførsel af formuerettigheder fra ophavsmænd og andre rettighedshavere til disses arvinger. Disse spørgsmål henhører i almindelighed under de beføjelser, medlemsstaterne har i henhold til de civile retlige regler.

Kommissionen skal dog anføre, at beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder allerede er omfattet af en harmonisering på EF-plan ifølge Rådets direktiv 93/98/EØF af 29. oktober 1993 ⁽¹⁾. Dette indeholder bestemmelse om en ensartet beskyttelsestid på EF-plan for alle beskyttede værker og andre genstande. Denne er harmoniseret til for værker at gælde i 70 år efter ophavsmandens død. Udøvende kunstners rettigheder udløber 50 år efter fremførelsesdatoen. Dette instrument harmoniserer dog under ingen omstændigheder spørgsmålet om arv af rettigheder, der fortsat reguleres i de nationale love.

⁽¹⁾ EFT L 290 af 24.11.1993.

(98/C 21/143)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1460/97**af James Moorhouse (PPE) til Rådet***(5. maj 1997)*

Om: Tilbageholdelse af EU-borgere i saudiarabiske fængsler

Hvor mange EU-borgere er blevet arresteret og tilbageholdt i Saudi-Arabien i hvert enkelt af årene 1990-1996 og i 1997 indtil nu? Hvor mange af disse personer har i hvert enkelt år klaget til deres respektive ambassader i Saudi-Arabien over dårlig behandling under forvaringen?

Svar*(6. august 1997)*

Det er frivilligt for medlemsstaterne, om de vil indgive taloplysninger angående EU-borgere, der er fængslet i tredjelande, og tallene er derfor ikke fuldstændige. Der findes ikke nogen historiske fortegnelser over disse tal.

For øjeblikket er Rådet underrettet om 12 EU-borgere, der er fængslet i Saudi-Arabien. Rådet er ikke underrettet om nogen klager over fængselsforholdene i Saudi-Arabien.

(98/C 21/144)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1465/97**af Glyn Ford (PSE) til Rådet***(30. april 1997)*

Om: Ratificering af aftaler vedrørende »den tredje søjle«

Ifølge en beretning i dagbladet »The Guardian« af mandag den 24. marts 1997, side 10, »blev der på et møde mellem EU's fiskeriministre i december indgået »aftale« om en fælles EU-told- og politiovervågningsoperation i Balkanområdet for at føre kontrol med narkotikahandelen«.

Har Rådet kendskab til denne beretning?

Er denne beretning rigtig?

Hvis denne beretning er rigtig, anser Rådet det da for hensigtsmæssigt, at afgørelser, som bør træffes af Rådet (indenrigsministre) hemmeligt træffes af fiskeriministrene, som ikke er opmærksomme på alle aspekter?

Svar*(6. august 1997)*

1. Selv om Rådet mødes i forskellige sammensætninger, er der kun ét Råd for Den Europæiske Union. I henhold til Rådets forretningsorden ⁽¹⁾ er dagsordenen for en rådssamling opdelt i del A og del B. I del A optages de punkter, som vil kunne godkendes af Rådet uden debat.
2. Det ærede parlamentsmedlem henviser til en fælles aktion, som Rådet vedtog på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende EU-medlemsstaternes deltagelse i den strategiske operation, der er planlagt af Toldsamarbejdsrådet (Verdenstoldorganisationen) med henblik på bekæmpelse af narkotikasmugling via Balkan-ruten. Denne fælles aktion blev vedtaget af Rådet som A-punkt på dagsordenen for Rådets samling den 20. december 1996.

⁽¹⁾ EFT L 304 af 10.12.1993, s. 1 og L 31 af 10.2.1995, s. 14.

(98/C 21/145)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1466/97**af Giovanni Burtone (PPE) til Kommissionen***(30. april 1997)**Om: Aftaler med Middelhavstredjelandene*

I marts 1996 udtrykte forespørgeren håb om, at en handelsaftale med Marokko, som ville have udløst en uundgåelig krise inden for landbrugssektoren og især citrusfrugtdyrkningssektoren på Sicilien, ville blive stoppet.

Medlemsstaterne er for øjeblikket ved at ratificere ovennævnte aftaler med tredjelandene i Middelhavsområdet til landbrugernes store ubehag og misbilligelse.

På baggrund af ovenstående bedes Kommissionen oplyse, om den har efterprøvet den indvirkning og de alvorlige konsekvenser, som disse aftaler (og især aftalen med Marokko) kan få i visse områder af EU (især på Sicilien), der traditionelt dyrker disse produkter, og som således bliver udsat for en konkurrence, der er fordrejet af den billige arbejdskraft i de pågældende tredjelande i Middelhavsområdet?

I hvilket omfang og efter hvilke kriterier agter Kommissionen at udarbejde en politik til støtte for de producenter, der skades af en sådan illoyal konkurrence, dersom handelsaftalerne med tredjelandene i Middelhavsområdet ikke suspenderes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(9. juni 1997)*

Kommissionen har på grundlag af særlige mandater fra Rådet gennemført forhandlinger om nye Euro-Middelhavsftaler med visse lande. Mandaterne indeholder retningslinjer for forhandlinger om indrømmelser på landbrugsområdet. Under forhandlingerne har Kommissionen taget behørigt hensyn til den traditionelle samhandel og situationen på det interne marked, inden den foreslog nye indrømmelser. Det bør bemærkes, at indrømmelserne for citrusfrugter gives inden for grænserne af toldkontingenter, og at præferenceimport baseres på indgangspriser (indgangspriserne for marokkanske og israelske appelsiner er blevet sænket). Kommissionen mener, at de indrømmelser, der indtil videre er givet til middelhavslandene (Marokko, Israel, Tunesien og Den Palæstinensiske Myndighed) vil gøre det muligt at videreføre den traditionelle samhandel, og at de ikke vil få nogen uhensigtsmæssig indvirkning på EU's import af citrusfrugt i almindelighed.

Der er for kort tid siden blevet foretaget ændringer af markedsordningen for frugt og grøntsager. Ordningen omfatter forskellige former for støtte til EU's frugt- og grøntsagsproducenter, navnlig via producentorganisationerne. Disse ændringer er for øjeblikket under gennemførelse. Kommissionen er af den opfattelse, at en sådan ordning vil øge konkurrencen i frugt- og grøntsagssektoren, og at sektoren er i stand til at klare sig i konkurrencen med importerede produkter.

(98/C 21/146)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1485/97
af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen*(30. april 1997)**Om:* Nye farmaceutiske produkter

I sit svar på skriftlig forespørgsel E-2093/95 ⁽¹⁾ meddelte Bangemann, medlem af Kommissionen, at det udvalg, der blev nedsat ved direktiv 89/105/EØF ⁽²⁾, har overdraget det til en arbejdsgruppe at undersøge spørgsmålet om de usædvanligt høje priser på nye farmaceutiske produkter samt klarlægge visse begreber som f.eks. »innoverende lægemidler« og »overpriser«.

Har arbejdsgruppen udtalt sig om ovenstående? Hvorledes definerer den i givet fald »innoverende lægemidler« og »overpriser«?

⁽¹⁾ EFT C 311 af 22.11.1995, s. 33.

⁽²⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(11. juni 1997)*

Det udvalg, der blev nedsat ved direktiv 89/105/EØF ⁽¹⁾ (gennemsigtighedsudvalget), overdrog det til en arbejdsgruppe at undersøge spørgsmålet om de usædvanligt høje priser på nye farmaceutiske præparater. Arbejdsgruppen har afholdt møde tre gange og har behandlet et dokument, som var udarbejdet af de danske konkurrencemyndigheder om prisfastsættelse og refusion for et særligt præparat i Fællesskabet. Det har været muligt at anvende data, som er indsamlet over en vis periode, så man kunne notere virkningerne af forskellige offentlige sundhedspolitikker samt virkningen af valutasingninger på brugen af innoverende lægemidler. Under arbejdsgruppens drøftelser er det blevet klart, at emnet vanskeligt kan adskilles fra det mere omfattende spørgsmål om udvikling af pris- og refusionsstrategier for alle de lægemidler, som forener målsætninger inden for sundheds- og industripolitikken med fremskridt hen imod et fælles europæisk marked for lægemiddelsektoren. Det er også blevet klart, at definitionen på udtryk som »innoverende« og »overpriser« er nært knyttet til, hvordan disse mere omfattende spørgsmål løses.

Debatten indgår derfor på nuværende tidspunkt i den proces, der blev igangsat ved rundbordskonferencen i Frankfurt i december 1996. Uformelle arbejdsgrupper, som omfatter repræsentanter for lægemiddelindustrien samt medlemsstaternes regeringer, undersøger mulige løsninger på alle de forskellige spørgsmål, herunder prisfastsættelse på innoverende lægemidler. Gennemsigtighedsudvalget er involveret i dette arbejde og sørger for at rejse spørgsmålet i alle etaper. Det vil træffe beslutning om arbejdsgruppens fremtid efter afholdelsen af den anden rundbordskonference i december 1997.

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989.

(98/C 21/147)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1489/97
af Salvador Garriga Polledo (PPE) til Rådet*(30. april 1997)**Om:* Strukturfondene

Er det sådan, at der i forbindelse med traktaten om Den Europæiske Union kan åbnes mulighed for at lade konkrete aktioner i tredjelande finansiere via strukturfondene?

I fald denne mulighed overvejes, hvilke grænser er der for en sådan finansiering?

Svar*(6. august 1997)*

Som det ærede parlamentsmedlem nok er bekendt med, anvendes strukturfondene ifølge traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union til at støtte den virksomhed, som Fællesskabet udøver for at styrke den økonomiske og sociale samhørighed.

I forskellige artikler i traktaten er fondenes opgaver inden for Fællesskabet fastsat.

Strukturfondene deltager dog også i finansieringen af grænseoverskridende og interregionale samarbejdsprogrammer med tredjelande sammen med andre finansielle instrumenter som PHARE, MEDA og TACIS.

(98/C 21/148)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1492/97

af Raimo Ilaskivi (PPE) til Kommissionen

(30. april 1997)

Om: Udjævning af konjunkturudsving i ØMU

Den strenge overholdelse af ØMU'ens konvergenskriterier i mange lande under den nuværende massearbejdsløshed fører let til, at det bliver næsten umuligt at føre en landebaseret økonomisk politik, der skal stimulere økonomien. Valutakurspolitikken vil jo forsvinde med den fælles valuta, rentepolitikken vil blive ført af den fælles centralbank osv. Det vil være den reelle situation, efter ikrafttrædelsen af den tredje fase. Bestemmelser om procentsatserne for budgetunderskud og den offentlige gældsætning samt bøderne for afvigelse fra disse satser gør det umuligt at føre en landebaseret aktiv budgetpolitik i overensstemmelse med de enkelte landes særlige karakteristika og behov.

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen og Rådet træffe efter forslag fra Kommissionen, for at budgetunderskuddet og den offentlige gældsætning vil blive vurderet ud fra den samlede konjunkturcyklus og på et givet tidspunkt, idet medlemslandene således kan sikres en vis mulighed for at udjævne konjunkturforskellene og i særdeleshed til at bekæmpe arbejdsløsheden, eftersom der i praksis kun vil være mulighed for budgetpolitiske foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy

(12. juni 1997)

Kommissionen er klar over, at det ved bedømmelsen af en medlemsstats budgetmæssige situation er vigtigt at tage hensyn til alle relevante oplysninger, herunder konjunktoren på det pågældende tidspunkt. Det er derfor, at traktaten og stabilitets- og vækstpagten tillader et offentligt underskud på 3% af bruttonationalproduktet eller under ekstraordinære eller midlertidige omstændigheder, f.eks. en alvorlig recession, et endnu større underskud. Hvis en medlemsstat under normale omstændigheder søger at opnå balance i de offentlige finanser, vil det være en tilstrækkelig stødpude til at imødegå en eventuel recession eller til at føre en konjunkturmodgående budgetpolitik. Kommissionen ser derfor ikke nogen konflikt mellem en aktiv budgetpolitik og traktatens krav om sunde offentlige finanser.

(98/C 21/149)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1495/97

af Antoine-François Bernardini (PSE) til Kommissionen

(30. april 1997)

Om: Thalys — togpriser

Jeg ønsker at henlede Europa-Kommissionens opmærksomhed på et problem vedrørende Thalys-togene mellem Paris og Bruxelles.

Siden Thalys-togene blev indsat den 2. juni 1996 er der ikke længere mulighed for prisreduktion for børnerige familier. Denne kategori passagerer kan således kun nyde godt af en mere begrænset og mindre gunstig prisordning:

- miniprisen som kun gælder for 80 pladser, som sættes til salg 60 dage inden afgangsdatoen,
- fritidsprisen (prix loisir), som indebærer en forhøjelse på 36% af prisen for den omhandlede strækning for en familie med 3 børn.

Må man heraf konkludere, at GEIE, som varetager Thalys-forbindelsen, er fritaget fra de forpligtelser, der er forbundet med offentlige serviceydelser?

Er der ikke her tale om et tilfælde af udtalt forskelsbehandling og hindring af den fri bevægelighed for personer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(10. juni 1997)*

Kommissionen er informeret om, at der for øjeblikket ikke gives prisreduktion for børnerige familier på Thalys-forbindelsen mellem Paris og Bruxelles. Den forstår udmærket, hvilke problemer dette kan give anledning til for de rejsende, men skal samtidig erindre om, at sådanne prisnedslag og den prispolitik, der generelt føres på dette område, ikke er et anliggende, der hører under Fællesskabets kompetence, men derimod sorterer under jernbanerne selv og de nationale tilsynsmyndigheder.

Det er op til medlemsstaterne at bestemme, hvilke typer offentlige serviceydelser der skal tilbydes, samt i hvilket omfang, under hensyntagen til fællesskabsreglerne, specielt med hensyn til kompensation for forpligtelser til offentlig service på transportområdet. På grundlag af de foreliggende oplysninger finder Kommissionen ikke, at der i det konkrete tilfælde er tale om forskelsbehandling eller hindring af den frie bevægelighed i modstrid med fællesskabets principper og regler.

(98/C 21/150)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1503/97
af Pervenche Berès (PSE) til Kommissionen***(30. april 1997)**Om: MED-programmer*

En lang række sager, som var godkendt i forbindelse med MED-programmerne, er nu blokeret på grund af manglende afklaring af anden fase.

Hvordan agter Kommissionen at løse de problemer, denne situation indebærer, da det som bekendt i reglen er små strukturer, der bærer disse projekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin*(10. juni 1997)*

Kommissionen er i øjeblikket ved at etablere et nyt system for forvaltning af de decentraliserede samarbejdsprogrammer i Middelhavsområdet. Dette er en følge af Revisionsrettens rapport og den støtte, som udenrigsministerne gav decentraliseret samarbejde på Euro-Middelhavskonferencen i Barcelona i november 1995, idet de understregede den betydning, de tillagde denne form for samarbejde.

Kommissionen er klar over de vanskeligheder, som blokeringen skaber for visse deltagere i de decentraliserede samarbejdsprogrammer i Midelhavsområdet. En midlertidig blokering af programmerne var imidlertid nødvendig for at sikre forvaltningssystemets transparens og effektivitet.

Den fornyede iværksættelse af MED-programmerne afhænger ligeledes af drøftelsen i Parlamentets budgetkontroludvalg af Fabra Vallès' rapport, som der skal stemmes om på plenarmødet i juli.

(98/C 21/151)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1516/97
af Klaus Rehder (PSE) til Kommissionen***(5. maj 1997)**Om: Eksportrestitutioner ved dyretransporter*

1. Hvilke eksportrestitutioner betales der for øjeblikket for levende kvæg hhv. slagtet kvæg?
2. Under hvilke forudsætninger kan der i en kortere periode ses bort fra disse restitutioner, og hvor høje er da beløbene?
3. Beregnes eksportrestitutionen for slagtet kvæg på grundlag af vægten før slagtning eller vægten efter fratrækning af alt affaldet?
4. For slagteudbyttet anvendes der forskellige beregninger (54%, 58% osv.). Hvilken procentsats går Kommissionen ud fra?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(19. juni 1997)*

1. Eksportrestitutionerne for oksekød og levende dyr fastsættes mindst hver tredje måned og offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende. De nuværende eksportrestitutionsbeløb for oksekød fastsættes med Kommissionens forordning (EF) nr. 685/97 af 17. april 1997 ⁽¹⁾.
2. I oksekødssektoren anvender Kommissionen en differentieret restitutionsordning. Restitutionen varierer alt efter det eksporterede produkts bestemmelse. Restitutionsniveauet svarer til det beløb, der er nødvendigt for at eksportere til verdensmarkedet. Der foretages justeringer på grundlag af relevante parametre som f.eks. udsving i verdensmarkedspriserne og kursen for den amerikanske dollar. En anden faktor er omfanget af efterspørgslen efter eksportlicenser, der registreres ved et givet restitutionsniveau. Kommissionen, som bestræber sig på at sikre eksporten, er også nødt til at sikre sig, at de mængder og finansielle lofter, der er fastsat i WTO-aftalen, ikke overskrides.
3. Restitutionerne for oksekød fastsættes enten for hele slagtekroppe, halve slagtekroppe og fjerdinge eller for udbenet kød. Definitionen af produkter, der er berettigede til eksportrestitution, er fastsat i bestemmelserne om eksportrestitutioner. Alle slagtekroppe, der forhandles i Fællesskabet, skal opfylde kravene i Rådets direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 ⁽²⁾.
4. Kommissionen kan fastsætte forskellige eksportrestitutionssatser for levende vægt og slagtevægt på samme tid. Forholdet mellem restitutionssatserne for levende vægt og for slagtevægt er ikke nødvendigvis konstant. Det kan være forskelligt i perioder, når en eller begge restitutionssatser ændres. Sådanne ændringer er et udtryk for ændrede markedsbetingelser, de forskellige produkter, forskellige bestemmelser og forskellige restitutionssatser for handyr og hundyr.

⁽¹⁾ EFT L 101 af 18.4.1997.

⁽²⁾ EFT L 121 af 29. 7.1964.

(98/C 21/152)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1517/97**af Klaus Lukas (NI) til Kommissionen***(5. maj 1997)*

Om: EU's brug af ukritiske euro-propagandister

Ifølge oplysninger i medierne forsøger EU med en massiv propagandakampagne at få indførelsen af euroen til at »glide ned« hos den europæiske befolkning. Jeg betvivler ingenlunde nødvendigheden af omfattende objektive og transparente oplysninger med henblik på indførelsen af euroens. Men det må betvivles, om videnskabsmænd, der har fået mundkurv på, kan give omfattende og objektive oplysninger om euroen. Efter hvad det forlyder, måtte disse videnskabsmænd underskrive en forpligtelseserklæring, ifølge hvilken de taler på egne vegne, men ikke må give udtryk for meninger og holdninger, der er i modstrid med EU-Kommissionens.

1. I hvor høj grad er oplysningerne i medierne herom i overensstemmelse med kendsgerningerne?
2. Hvorfor forsøger Europa-Kommissionen at oplyse befolkningen om euroen med ensidige informationer?
3. Hvor mange foredrag er der hidtil blevet holdt på grundlag af ovennævnte forpligtelseserklæring og af hvilke videnskabsmænd?
4. Hvilke økonomiske midler er der på grundlag af denne forpligtelseserklæring indtil nu blevet anvendt hhv. givet tilsagn om til EU-informationer om euroen og i hvilket omfang?
5. Agter kommissionen at ændre de gældende bestemmelser? I bekræftende fald: hvornår? I benægtende fald: hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy*(20. juni 1997)*

Kommissionen besluttede i 1996 at oprette Eurogruppen. Den består af eksterne eksperter, som deltager på frivillig basis, og den holdes informeret om udviklingen med hensyn til Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU). Den er endvidere knyttet til Kommissionen gennem et ganske tydeligt mandat til at deltage i fora på Kommissionens vegne, når der ikke er nogen officielle repræsentanter til rådighed. Hovedformålet med at oprette Eurogruppen var at tilskynde til en debat om ØMU'en ved at fremlægge Kommissionens holdning, når denne efterspørges.

Set i denne sammenhæng er det således rimeligt, at medlemmerne af Eurogruppen er knyttet til Kommissionen ved en række regler for god praksis. Det står dem naturligvis frit for at acceptere disse regler, så længe de ønsker det, eller at afvise dem. Dette er det første punkt i aftalen, der ligeledes fastsætter en refusion af udgifter. Eurogruppens medlemmer får ingen specifik løn. De får blot refunderet deres rejse- og opholdsudgifter samt udbetalt et fast enhedsbeløb som kompensation for afbrydelsen i deres professionelle forpligtelser på grund af deltagelsen i Eurogruppen. I aftalen påkræves det endvidere eksplicit, at de afviser enhver betaling fra tredjeparter.

Når eurogruppens medlemmer ikke udtaler sig inden for rammerne af aftalen, er de løst fra deres forpligtelser. Det er endvidere frivilligt, om de vil deltage i aftalen, og de kan til hver en tid trække sig ud af samarbejdet. Det har aldrig været Kommissionens hensigt at begrænse udtryksfriheden.

Ud fra erfaringerne fra den første periode efter oprettelsen af gruppen, og for at undgå enhver misforståelse, er det blevet besluttet at ændre reglerne for god praksis for at gøre disse mere gennemsigtige og for at undgå enhver mistolkning for fremtiden. Disse regler for god praksis er fremsendt til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

Pluralismen i Kommissionens generelle informationspolitik omkring euroen er sikret på mindst to måder.

For det første har der i de sidste atten måneder som et led i oplysningskampagnen PRINCE været arrangeret og finansieret adskillige symposier og konferencer med deltagelse af foredragsholdere med en reserveret og endda også meget skeptisk holdning til ØMU. For det andet har medlemmer af Eurogruppen deltaget i mange konferencer sammen med ØMU's modstandere.

Arrangørerne har bedt Eurogruppens medlemmer om at fremlægge Kommissionens synspunkter i åbne og flersidede debatter. Kommissionen, der som institution fungerer som traktaternes vogter, har jo dog lige så meget som alle andre ret til at fremføre sine synspunkter for offentligheden. Når Eurogruppens medlemmer udtaler sig på vegne af Kommissionen, er det således op til dem at give tilhørerne alle nødvendige oplysninger vedrørende Kommissionens holdning. Andre foredragsholdere udtrykker måske andre holdninger.

Kommissionen foreslår endvidere altid arrangørerne, at et parlamentsmedlem deltager i deres arrangement.

Eurogruppens medlemmer holdt i alt 165 foredrag i perioden september 1996 til 12. maj 1997. En liste herover er sendt direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat. Der er fastsat et foreløbigt budget på 400 000 ECU for 1997 til arrangementer i de femten medlemsstater med deltagelse af foredragsholdere fra Eurogruppen.

(98/C 21/153)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1519/97**af Mary Banotti (PPE) til Kommissionen***(5. maj 1997)*

Om: Kørekort og forsikringer til epileptikere

Vil Kommissionen oplyse, hvilke lovbestemmelser der i Fællesskabet gælder for udstedelse af kørekort til epileptikere?

Der er tydeligvis forskel på lovbestemmelserne, hvilket gør den frie bevægelighed meget vanskelig for epileptikere, idet de efter at have fået udstedt kørekort i et land får afslag på det i et andet.

Vil Kommissionen i denne forbindelse også komme ind på forsikringsbetingelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(26. juni 1997)*

Bestemmelser om udstedelse eller fornyelse af kørekort til epileptikere er fastlagt i bilag III, punkt 12, til Rådets direktiv 91/439/EØF ⁽¹⁾ af 29. juli 1991. Punkt 5 i bilaget fastsætter dog, at medlemsstaterne kan opstille strengere standarder for udstedelse og fornyelse af kørekort.

Artikel 1, stk. 2, i direktivet fastsætter, at de kørekort, som medlemsstaterne udsteder, gensidigt anerkendes. Dette betyder, at indehaveren af et gyldigt kørekort, som er udstedt i en medlemsstat, kan køre i hele Fællesskabet, inklusive i en medlemsstat, der anvender strengere bestemmelser.

Forsikringselskaberne bestemmer selv betingelserne for dækning og for præmier under hensyntagen til alle relevante faktorer, hvoraf en faktor selvfølgelig kan være, at føreren er epilektiker.

Vedrørende obligatorisk forsikring i forbindelse med bilforsikringer fastsætter artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF ⁽²⁾ udvidet ved artikel 1 i direktiv 84/5/EØF ⁽³⁾ og artikel 1 i direktiv 90/232/EØF ⁽⁴⁾ ansvarsforsikring for skade på ejendom og personskader på passagerer for køretøjer, der normalt er hjemmehørende på en medlemsstats territorium. Der er tale om obligatorisk forsikringsdækning i alle medlemsstater. Det væsentlige her er, at bilforsikring skal være obligatorisk i alle medlemsstater.

Bilforsikringsdirektiver harmoniserer dog ikke obligatorisk ansvarsforsikring eller fjerner alle forskelle mellem de nationale krav, undtagen hvis disse hindrer menneskers og køretøjers fri bevægelighed i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 237 af 24.8.1991.

⁽²⁾ EFT L 103 af 2.5.1972.

⁽³⁾ EFT L 8 af 11.1.1984.

⁽⁴⁾ EFT L 129 af 19.5.1990.

(98/C 21/154)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1527/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(5. maj 1997)*

Om: Sikkerhedsgarantier for genetisk modificerede produkter

I betragtning af Rådets utilstrækkelige svar på min skriftlige forespørgsel E-2835/96 ⁽¹⁾ samt under henvisning til direktiv 90/220/EØF ⁽²⁾ og markedsføringsgodkendelsen for genetisk modificerede produkter (f.eks. soja, raps og chikorie), hvor godkendelsen er afhængig af opfyldelse af særlige betingelser, anmoder jeg Rådet om at give konkrete svar på følgende spørgsmål:

1. Hvordan kan Rådet sikre, at importeret soja ikke, i strid med betingelserne for markedsføringsgodkendelse, anvendes til dyrkning eller planteavl inden for EU?
2. Hvordan kan overholdelsen af de andre godkendelsesbetingelser kontrolleres, og hvem skal foretage kontrollen?
3. Hvis kontrollen skal foretages af medlemsstaterne, hvordan skal det så ske, og hvem skal kontrollere, at kontrolbestemmelserne overholdes?
4. Vil der blive udarbejdet rapporter om overholdelsen af bestemmelserne?
5. Vil de i bekræftende fald blive offentliggjort?
6. Hvis der ikke findes et nationalt eller europæisk kontrolsystem, hvilke foranstaltninger agter Rådet da at træffe?
7. Vil Rådet gå ind for at udsætte tilladelsen til markedsføring, indtil der er skabt tilstrækkelige garantier for overholdelsen af bestemmelserne?

8. Hvordan kan Rådets politik, der tillader import af genetisk modificerede produkter uden sundhedskontrol eller miljørisikovurdering i oprindelseslandet, forenes med den forhandlingsposition, der indtager vedrørende indholdet af den foreslåede protokol om biosikkerhed?

(¹) EFT C 138 af 5.5.1997, s. 14.

(²) EFT L 117 af 8.5.1990, s. 15.

Svar

(6. august 1997)

Ud over oplysningerne i svaret på forespørgsel 2835/96 skal bemærkes følgende:

- for så vidt angår spørgsmål 1-6, tilkommer det, som det ærede parlamentsmedlem vil vide, Kommissionen at kontrollere gennemførelsen af fællesskabslovgivningen;
- Rådet har hidtil ikke fået forelagt noget forslag om at udsætte tilladelsen til markedsføring af genetisk modificerede organismer (GMO);
- da Fællesskabet er part i konventionen om den biologiske mangfoldighed, støtter Rådet naturligvis beslutning II/5, truffet af partskonferencen, hvorved forhandlingerne med henblik på en protokol om biosikkerhed er blevet indledt og hvori det hedder, at denne protokol, der specielt fokuserer på grænseoverskridende overførsel af GMO'er hidrørende fra moderne bioteknologi, som kan have negative virkninger for bevarelse og udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, skal bidrage til et passende beskyttelsesniveau med hensyn til biosikkerhed. I henhold til direktiv 90/220 skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger for at undgå negative indvirkninger på miljøet og folkesundheden, som eventuelt kan skyldes markedsføring af GMO'er, og det har således samme mål som protokollen.

(98/C 21/155)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1536/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(5. maj 1997)

Om: Fosforsyreesterforgiftninger som følge af anvendelse af præparatet »Tiguvon« (Fenthion) fra firmaet Bayer i Leverkusen

Det af firmaet Bayern i Leverkusen fremstillede loppemiddel Tiguvon (Fenthion) foreligger i forskellige koncentrationer. Tiguvon 10 anvendes til katte på 2 kg og derover. Til hunde på mellem 3 og 10 kg anbefales Tiguvon 20, mens hunde på 10 kg og derover skal behandles med Tiguvon 20 G. Husdyrejere, som gentagne gange har behandlet deres husdyr med loppemidlet Tiguvon (Fenthion), har pådraget sig alvorlige fosforsyre-forgiftninger. Da Kommissionen ikke kunne besvare min forespørgsel E-1470/96 (¹) om dette emne, anmoder jeg indtrængende Kommissionen om svar på følgende spørgsmål:

Må der anvendes nervegifte på dyr hhv. levende organismer? Er Kommissionen klar over, at der ved gentagen anvendelse kan ske skade på organer? Kan psykiske ændringer af dyrene som følge af kroniske skader udelukkes?

(¹) EFT C 345 af 15.11.1996, s. 76.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(1. juli 1997)

Veterinærlægemidler kan benyttes til dyr, såfremt de er tilladt i henhold til Rådets direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærlægemidler (¹) og Rådets direktiv 81/852/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om analytiske, toksiko-farmakologiske og kliniske normer og forskrifter for afprøvning af veterinærlægemidler.

Et præparat, der benyttes til bekæmpelse af ektoparasitter, kan eventuelt have neurotoksiske egenskaber i visse koncentrationer og meget høje doser. Præparater, som kan frembyde neurotoksiske egenskaber, kan udmærket være tilladt, og sådanne virkninger kan i givet fald medføre organiske læsioner med deraf følgende adfærdsmæssige ændringer, såfremt præparatet anvendes forkert. Sikkerheden i forbindelse med den anbefalede dosis skal tages i betragtning ved vurderingen af de oplysninger, der skal indgives til den kompetente myndighed til støtte for ansøgningen om tilladelse til markedsføring⁽²⁾. Såfremt der ikke konstateres sådanne virkninger af den anbefalede dosis og det pågældende præparat bruges som anført på etiketten, burde der ikke være nogen grund til bekymring. Mangelen på indberetninger om alvorlige negative reaktioner peger i retning af at det da heller ikke er tilfældet.

(¹) EFT L 317 af 6.11.1981, som ændret ved Rådets direktiv 90/676/EØF, EFT L 373 af 31.12.1990, og Rådets direktiv 93/40/EØF, EFT L 214 af 24.8.1993.

(²) Jf. den pågældende bestemmelse.

(98/C 21/156)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1538/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(5. maj 1997)

Om: Fosforsyreesterforgiftninger som følge af anvendelse af præparatet »Tiguvon« (Fenthion) fra firmaet Bayer i Leverkusen

Det af firmaet Bayern i Leverkusen fremstillede loppemiddel Tiguvon (Fenthion) foreligger i forskellige koncentrationer. Tiguvon 10 anvendes til katte på 2 kg og derover. Til hunde på mellem 3 og 10 kg anbefales Tiguvon 20, mens hunde på 10 kg og derover skal behandles med Tiguvon 20 G. Husdyrejere, som gentagne gange har behandlet deres husdyr med loppemidlet Tiguvon (Fenthion), har pådraget sig alvorlige fosforsyre-forgiftninger. Da Kommissionen ikke kunne besvare min forespørgsel E-1470/96⁽¹⁾ om dette emne, anmoder jeg indtrængende Kommissionen om svar på følgende spørgsmål:

Har Kommissionen kendskab til forskningsresultater, der godtgør, at også dyreejere er udsat, især børn, der allerede kan skades af små giftmængder, og som man ikke kan sige til, at »det er på eget ansvar«?

(¹) EFT C 345 af 15.11.1996, s. 76.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(23. juni 1997)

Foranlediget af det ærede medlems tidligere stillede skriftlige forespørgsel nr. E-1470/96 har Kommissionen anmodet arbejdsgruppen for lægemiddelovervågning under Den Videnskabelige Komité for Vurdering af Veterinærmedicinske Produkter om at aflægge beretning om eventuelle skadevirkninger af dette produkt. Der er siden da ikke modtaget nogen indberetning om sådanne skadelige virkninger.

(98/C 21/157)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1546/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(5. maj 1997)

Om: Fosforsyreesterforgiftninger som følge af anvendelse af præparatet »Tiguvon« (Fenthion) fra firmaet Bayer i Leverkusen

Det af firmaet Bayern i Leverkusen fremstillede loppemiddel Tiguvon (Fenthion) foreligger i forskellige koncentrationer. Tiguvon 10 anvendes til katte på 2 kg og derover. Til hunde på mellem 3 og 10 kg anbefales Tiguvon 20, mens hunde på 10 kg og derover skal behandles med Tiguvon 20 G. Husdyrejere, som gentagne gange har behandlet deres husdyr med loppemidlet Tiguvon (Fenthion), har pådraget sig alvorlige fosforsyre-forgiftninger. Da Kommissionen ikke kunne besvare min forespørgsel E-1470/96⁽¹⁾ om dette emne, anmoder jeg indtrængende Kommissionen om svar på følgende spørgsmål:

Hvad skal dyreejere gøre i tilfælde af en forgiftning? Hvem bærer ansvaret for kroniske sundhedsskader? Hvilke skadeserstatningsforanstaltninger findes der? Hvilke beviser skal der forelægges?

(¹) EFT C 345 af 15.11.1996, s. 76.

(98/C 21/158)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1548/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(5. maj 1997)

Om: Fosforsyreesterforgiftninger som følge af anvendelse af præparatet »Tiguvon« (Fenthion) fra firmaet Bayer i Leverkusen

Det af firmaet Bayern i Leverkusen fremstillede loppemiddel Tiguvon (Fenthion) foreligger i forskellige koncentrationer. Tiguvon 10 anvendes til katte på 2 kg og derover. Til hunde på mellem 3 og 10 kg anbefales Tiguvon 20, mens hunde på 10 kg og derover skal behandles med Tiguvon 20 G. Husdyrejere, som gentagne gange har behandlet deres husdyr med loppemidlet Tiguvon (Fenthion), har pådraget sig alvorlige fosforsyre-forgiftninger. Da Kommissionen ikke kunne besvare min forespørgsel E-1470/96 (¹) om dette emne, anmoder jeg indtrængende Kommissionen om svar på følgende spørgsmål:

Hvorfor indføres der i forbindelse med markedsføring af sådanne og lignende farlige produkter, hvis tvivlsomme nytte ikke står i forhold til risikoen, i tilfælde af skader ikke omvendt bevisbyrde på europæisk plan?

(¹) EFT C 345 af 15.11.1996, s. 76.

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
på skriftlige forespørgsler E-1546/97 og E-1548/97**

(11. juli 1997)

EF har siden 1985 haft forskrifter om producentens ansvar for skade forårsaget af en defekt ved hans produkt (¹). Forskrifterne er gennemført i samtlige medlemsstater, undtagen Frankrig. I Tyskland er bestemmelserne gennemført ved Produkthaftungsgesetz (lov af 15. december 1989, offentliggjort i Bundesgesetzblatt 1989 I 2198) (²). Kommissionen fremlagde i 1995 en første rapport for Parlamentet og Rådet om anvendelsen af direktivet (³). Forskrifterne vurderes i rapporten som yderst vigtige, da de har bidraget til at øge bevidstheden om produktsikkerhed og lette bevisførelsen for den skadelidte (producentens skyld skal ikke bevises).

Med forskrifterne suppleres det kontraktlige og det ikke-kontraktlige ansvar, der allerede findes i medlemsstaterne, med et objektivt ansvar. Enhver producent kan således holdes ansvarlig for skade forårsaget af en defekt ved hans produkt. Producentens ansvar efter forskrifterne kan ikke fraskrives eller indskrænkes ved aftale mellem parterne.

En skadelidte, som kan bevise skadens eksistens, defekten ved produktet og årsagsforbindelsen mellem defekten og skaden kan retsforfølge producenten. Har skadelidte ført bevis for alle disse elementer, kan producenten kun afvise sit ansvar, hvis han kan påberåbe sig en af de undtagelsesbestemmelser, der er indeholdt i direktivets artikel 7 (f.eks. at det på grundlag af den videnskabelige og tekniske viden på det tidspunkt, da han bragte produktet i omsætning, ikke var muligt at opdage defekten: »udviklingsrisici« (⁴)).

Det skal bemærkes, at et produkt er defekt, når det ikke frembyder den sikkerhed, som med rette kan forventes under hensyntagen til alle omstændigheder, navnlig produktets præsentation, den anvendelse af produktet, som med rimelighed kan forventes, og tidspunktet, hvor produktet er bragt i omsætning. Forskrifterne omfatter bl.a. personskafer, herunder død, opstået indtil ti år efter produktets markedsføring.

EF-forskrifterne indeholder ikke bestemmelser om et risikodækningssystem (hverken en puljeforsikringsordning eller en offentligt finansieret erstatningsfond).

Kommissionen skal hvert femte år fremlægge en rapport for Parlamentet og Rådet, hvorfor den til stadighed overvåger forskrifternes gennemførelse og deres virkninger for det indre marked og beskyttelsen af forbrugerne. Der vil i denne henseende blive tilrettelagt en høring af de berørte kredse for at vurdere behovet for at ændre direktivet på en række områder (f.eks. udviklingsrisici og den økonomiske grænse for det fulde ansvar).

(¹) Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar, EFT L 210 af 7.8.1985, s. 29.

(²) I tilfælde af dødsfald eller helbredsmæssige skader forårsaget af et lægemiddel beregnet på mennesker, reguleres produktansvaret i Tyskland af loven om lægemidler (Arzneimittelgesetz af 24.8.1976).

(³) KOM(95) 617.

(⁴) Domstolens dom af 29. maj 1997 i sag C-300/95, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, endnu ikke offentliggjort.

(98/C 21/159)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1550/97

af Dietrich Elchlepp (PSE) til Kommissionen

(6. maj 1997)

Om: Bureautraske hindringer for udenlandske studerende fra andre EU-medlemsstater

Der har i den seneste tid været et stigende antal alvorlige klager om et overdrevent bureaukrati ved ansøgninger om studiepladser i andre EU-medlemsstater og om chikane over for udenlandske studerende, idet studerende fra andre medlemsstater først sent har fået udstedt eller er blevet nægtet opholdstilladelse i visse universitetsbyer i EU, og det strider direkte imod den frie bevægelighed og forbuddet mod forskelsbehandling i EU og imod ånden i og formålet med EU's ERASMUS-program. Som et grelt eksempel på, at studerende er blevet nægtet eller først sent har fået udstedt opholdstilladelse, kan nævnes Amiens' Universitet, hvor 30 studerende fra forskellige medlemsstater i lang tid — med alvorlige sociale følger — blev nægtet opholdstilladelse, og hvor kun de udenlandske studerende blev afkrævet særlige gebyrer på kollegierne. Den slags episoder gør, at unge og deres forældre mister tilliden til alle Europa-politiske udtalelser om at ville fremme mobiliteten inden for uddannelse og beskæftigelse.

1. Hvilke oplysninger foreligger der om vanskelighederne ved udstedelse af opholdstilladelse til studerende fra andre medlemsstater, og i hvilke medlemsstater er der gentagne gange konstateret vanskeligheder?
2. Hvorledes er det muligt at afhjælpe de aktuelle uacceptable bureaukratiske hindringer for personer, der ønsker at studere i udlandet, for så vidt angår dokumentation for forsikring, forældrenes indkomst, verificerede og oversatte dåbsattester osv.?
3. Hvad agter Kommissionen at gøre for at forhindre, at lokale myndigheder i fremtiden åbenlyst udøver forskelsbehandling over for udenlandske studerende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(7. juli 1997)

De vanskeligheder, det ærede medlem henviser til, danner grundlag for den grøn bog, Kommissionen har udarbejdet for at behandle spørgsmål om hindringer for mobilitet inden for uddannelse, erhvervsuddannelse og forskning. En tilbunds gående analyse af disse hindringer, som findes i grønbogen, fik en positiv modtagelse i den udmærkede betænkning af fru Todini, som Parlamentet vedtog enstemmigt den 14. maj 1997.

Til de konkrete spørgsmål, det ærede medlem stiller:

1. Kommissionen har ikke kendskab til studenters eventuelle problemer med at få udstedt opholdstilladelse, når de deltager i ERASMUS. Derimod er Kommissionen vidende om, at lange frister undertiden er nødvendige, før studenterne kan få udstedt opholdstilladelsen. Dette er ikke acceptabelt og skal ændres gennem et styrket samarbejde mellem de berørte institutioner og læreanstalter og de nationale myndigheder.
2. Kommissionen er allerede blevet gjort opmærksom på administrative formaliteter, som Unionens borgere udsættes for, når de vil studere i en anden medlemsstat end den, de er statsborgere i, og visse vanskeligheder, der kan opstå i forbindelse med disse formaliteter. Kommissionen har dog ikke hørt om det konkrete tilfælde, det ærede medlem nævner.

I spørgsmålet om studenternes ressourcer er det fastsat i direktiv 93/96 ⁽¹⁾ om opholdsret for studerende (som er blevet omsat til national lovgivning i alle medlemsstaterne undtagen Tyskland), at medlemsstaterne i henhold til artikel 1 giver opholdsret til enhver studerende, der afgiver en erklæring eller på anden tilsvarende måde efter eget valg forsikrer den ansvarlige nationale myndighed om, at vedkommende råder over sådanne midler, at de under opholdet ikke vil falde værtsmedlemsstatens sociale system til byrde. Det følger af omsætningen af denne bestemmelse i den nationale lovgivning i en række medlemsstater, at studenterne skal forelægge formelle beviser (som f.eks. attester fra pengeinstitutter eller en attestering af, at forældre eller tredjemand har overtaget de pågældende forpligtelser). Med udgangspunkt i den holdning, at kravet om en sådan dokumentation er i modstrid med ovennævnte artikel 1, har Kommissionen indledt overtrædelsesprocedure mod disse medlemsstater. Der er blevet fremsendt en begrundet udtalelse til Spanien, Frankrig og Italien, mens de procedurer, der var indledt mod Irland, Luxembourg og Nederlandene, er blevet henlagt, efter at der er sket ændringer i disse medlemsstaters lovgivning. I spørgsmålet om forsikring er det fastsat i artikel 1 i direktiv 93/96, at opholdsretten er underordnet kravet om, at den studerende er omfattet af en sygeforsikringsordning, der dækker samtlige risici i værtsmedlemsstaten. Det er derfor ikke i modstrid med fællesskabsretten, når den nationale myndighed, der skal udstede opholdstilladelsen, kræver, at der forelægges et bevis for, at den studerende deltager i en sygeforsikringsordning.

I spørgsmålet om forelæggelse af oversatte og bekræftede fødselsattester er det Kommissionens opfattelse, at det følger af fællesskabsrettens bestemmelser om personers frie bevægelighed, at kravet om forelæggelse af sådanne dokumenter skal indskrænkes til de tilfælde, hvor et slægtskab skal bevises (hvis f.eks. den person, der får opholdsret, ledsages af sine børn). Kommissionen har besluttet at sende en begrundet udtalelse til Frankrig om spørgsmålet om præfekturernes praksis i forbindelse med kravet om fødselsattest.

Endelig er Kommissionen i spørgsmålet om frister for udstedelse af opholdstilladelse af den opfattelse, at når den studerende har forelagt en erklæring om midler, bevis for deltagelse i en sygeforsikringsordning og for indmeldelse ved en anerkendt uddannelsesinstitution, er der intet, der berettiger en forsinkelse af opholdstilladelsens udstedelse (med mindre hensynet til den offentlige orden nødvendiggør en særlig kontrol).

Som den ovennævnte redegørelse viser, bruger Kommissionen de beføjelser, den har fået tildelt i sin egenskab af traktatens vogter, for at sikre den fulde overholdelse af fællesskabsretten, herunder direktiv 93/96. Det bemærkes, at Kommissionen er i færd med at udarbejde en beretning om anvendelsen af dette direktiv, som vil blive oversendt til Rådet og Parlamentet. I denne sammenhæng vil den være særlig opmærksom på formaliteter i forbindelse med udstedelse af opholdstilladelse.

3. Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre, at der sker forskelsbehandling, herunder i forbindelse med dens mobilitetsprogrammer for personer under uddannelse.

Kommissionen meddelte i sin grønbog, at den agter at gennemføre en konkret opfølgning af den indledte høring indenfor grænserne for dens kompetence. Den regner med støtte fra Parlamentet, for at disse vanskelige spørgsmål skal blive løst hurtigt.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 18.12.1993.

(98/C 21/160)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1552/97

af Maren Günther (PPE) til Kommissionen

(6. maj 1997)

Om: Bevilling på 1,5 mio ecu til Cambodja fra ECHO (december 1996)

Den 23. december 1996 godkendte Kommissionen (ECHO) en bevilling på 1,5 mio ecu til minerydning, sundhed og rehabilitering i Cambodja. Hvilke organisationer og hvilke projekter har modtaget disse midler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(25. juni 1997)

Partner	Beskrivelse af projektet	Sted	Beløb ECU
Nord-Syd aktionen	Integrering af et isoleret samfund på 25 000 indbyggere, for at gøre det muligt for dem at få adgang bl.a. til sundhedstjeneste og humanitær bistand	Battambang	320 000
Aktion til bekæmpelse af sult	Bistand til basissundhedscentre i landsbysamfund og distriktsundhedscentre, programmer for primær sundhedspleje og beskyttelse af mødre og børn.	Banteay Meanchey	220 000
Aktion til bekæmpelse af sult	Genindførelse af en minimal drift af den kirurgiske afdeling på provinshospitalet i Tbeng Meanchey, ny start af distriktsundhedscentre, forsyning af drikkevand til sundhedscentre, skoler eller dårligt stillede landsbyer, minimal genoprettelse af basisinfrastrukturen i de mest isolerede lokalsamfund	Preah Vihear	400 000
International hjælp til handicappede	Markering og rydning af miner, rekruttering af ledere, uddannelse og indsættelse af en minerydningsenhed	Kampong Thom	560 000

(98/C 21/161)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1557/97

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(6. maj 1997)

Om: Finansiering af fortegnelsen over olivendyrkningsarealer i Grækenland

Rådets forordning nr. 154/95 ⁽¹⁾ og Kommissionens forordning nr. 2276/79 ⁽²⁾ rummer bestemmelser om oprettelse af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer, idet oprettelsen og ajourføringen af denne fortegnelse finansieres 100% (forordning nr. 2159/92 ⁽³⁾) gennem fradrag af 2,4% af støtten til olieproduktionen indtil produktionsåret 1997-98. Selv om denne tilbageholdelse indtil i dag for Grækenlands vedkommende har beløbet sig til 15 mia drakmer, er der imidlertid overhovedet ikke sket nogen finansiering af oprettelsen af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer i Grækenland. Fortegnelsen over olivendyrkningsarealer er allerede blevet finansieret 100% i Italien, Frankrig samt i Spanien, hvor den er ved at blive udfærdiget.

Kommissionen bedes oplyse:

1. af hvilke grunde er der ikke indtil i dag sket oprettelse af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer i Grækenland, og
2. hvad har den til hensigt at gøre, for at fortegnelsen kan blive udarbejdet på samme betingelser som for de andre medlemsstater (100%'s finansiering)?

⁽¹⁾ EFT L 19 af 24.1.1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 262 af 18.10.1979, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 217 af 31.7.1992, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(9. juni 1997)*

1. I Grækenland er fortegnelsen over olivendyrkningsarealer ikke blevet oprettet inden for de fastsatte frister, fordi der ikke forelå et forslag fra de græske myndigheder. På baggrund af den situation tog Kommissionen i april 1992 initiativ til indkaldelse af tilbud vedrørende gennemførelse, i samarbejde med de nationale myndigheder, af en pilotundersøgelse til evaluering af de tekniske og finansielle hindringer for oprettelsen af denne fortegnelse. De endelige resultater, der forelå i april 1994, blev fremsendt til de græske myndigheder.

Siden da har situationen imidlertid udviklet sig positivt. Det har på grundlag af resultaterne i forbindelse med identificering af landbrugsarealer til det integrerede system (dyrkede arealer) og de bilaterale møder, der har været holdt fra februar 1996 og frem til nu, været muligt at nå frem til følgende situation:

- Der vil i Grækenland blive anvendt et individuelt system til identificering af landbrugsarealer for dyrkede arealer, olivendyrkningsarealer og vindyrkningsarealer. Den fremgangsmåde, der er valgt til det integrerede system (sorthvide ortofotokort i en målestok på 1/10 000), vil blive anvendt på vedvarende afgrøder;
- Identifikationen af olivendyrkningsarealer og af vindyrkningsarealer vil blive samlet. For de kommuner, hvor arbejdet allerede er blevet gennemført for de dyrkede arealer, vil der blive foretaget en ajourføring af parceller med vedvarende afgrøder. For de andre kommuners vedkommende fremlagde Grækenland i marts 1997 en arbejdsplan, der er ved at blive godkendt.
- I april 1997 fremsendte landbrugsministeriet til Kommissionen et arbejdsprogram for 1997-98 vedrørende dyrkningserklæringer, edb-behandling af og kontrol med disse. Dette program er ved at blive gennemgået.

2. Hvis den arbejdsplan, der er foreslået af Grækenland, overholdes, afsluttes arbejdet med oprettelsen af fortegnelsen over olivendyrkningsarealer i december 1998. Da der i forordning (EØF) nr. 2159/92 er fastsat tilbageholdelse af støtte indtil produktionsåret 1997/98, og da den nuværende medfinansieringssats er på 100%, kan den græske fortegnelse over olivendyrkningsarealer således finansieres på samme måde som i de øvrige medlemsstater. Hvis der foretages ændringer af forordning (EØF) nr. 154/75, er det op til Rådet, på Kommissionens forslag, at tage stilling til finansieringen af de programmer, der allerede er blevet godkendt.

(98/C 21/162)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1561/97**af Ben Fayot (PSE) til Kommissionen***(6. maj 1997)*

Om: Sikkerheden i forbindelse med transport af radioaktive stoffer

Har Kommissionens stående Arbejdsgruppe om Sikkerhed i Forbindelse med Transport af Radioaktive Stoffer allerede undersøgt afsporingen af toget i Apach (F) den 4. februar 1997, som skulle transportere radioaktivt affald fra Lingen (D) via Apach til Sellafield (UK)?

I bekræftende fald, hvilke konklusioner nåede arbejdsgruppen da frem til?

Kan Kommissionen især oplyse, om den har til hensigt at harmonisere informationerne om de beholdere, der anvendes til transporten, for hurtigt at kunne vurdere eventuelle følger?

Har Kommissionen planer om at opfordre de ansvarlige for sådanne transporter, der udgør en høj risiko for befolkningerne i de regioner, de gennemkører, til at vælge den korteste og/eller mindst farlige strækning?

Kan Kommissionen endelig oplyse, hvilke konklusioner den har draget, når den gennemfører sine rutinemæssige evalueringer af sikkerheden i forbindelse med transport af radioaktive stoffer sammen med industrien og de sagkyndige fra Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEO)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(30. juni 1997)*

På det 26. møde i Den Stående Arbejdsgruppe for Sikkerhed i forbindelse med Transport af Radioaktivt Materiale den 27. maj 1997 blev Kommissionen og medlemsstaterne underrettet om undersøgelsen af sikkerhedsforanstaltningerne, efter afsporingen i Apach den 4. februar 1997. Analysen blev præsenteret af IPSN (Institut de Protection et de Sûreté Nucléaire) under det franske transportministerium. Den bekræfter de oplysninger, Kommissionen gav som svar på skriftlig forespørgsel nr. P-527/97 fra hr. Weber og nr. P-528/97 fra fr. Breyer (1).

I mellemtiden er det fremgået af en ekspertvurdering, at en allerede eksisterende, mindre fejl i skinnelegemet, som gav anledning til en revne af ca. 450 mm længde, var årsag til afsporingen. Skinner, som benyttes til højhastighedstrafik, inspiceres med ultralydsteknik. Skinner, som anvendes til normal drift med lavere hastighed, som det er tilfældet i Apach, kontrolleres visuelt. Den horisontale revne, som enten skyldtes metalræthed eller skørhed, fremkaldte et brud på skinnen, hvilket resulterede i afsporingen af en enkelt jernbanevogn.

Strålingsniveauet ved emballagerne var meget lavt og forblev uændret under hele episoden (dosen i form af gamma- og neutronstråler var på 2,5 mikrosievert i timen på én meters afstand fra emballageoverfladen), så der opstod ingen specifikke strålingsbeskyttelsesproblemer for undsætningsholdet. Transporten kunne fortsætte fra kl. 18.00 den 5. februar 1997. Der indførtes en fartgrænse på 80 km i timen som yderligere beskyttelsesforanstaltning fra de franske myndigheders side.

Den stående arbejdsgruppe er af den opfattelse, at planlægningen af interventioner i katastrofesituationer og beredskab i forbindelse med transportulykker fortsat helt bør være de enkelte medlemsstaters ansvar. Information om emballagerne i en katastrofesituation kan fås hos transportfirmaet og medlemsstaterne.

Som allerede nævnt i Kommissionens tidligere svar er valget af transportrute hovedsageligt betinget af hensynet til den fysiske beskyttelse, som er et anliggende, der alene sorterer under medlemsstaternes kompetence. Dog kan der være en vis afvigelse fra den korteste rute for at sikre, at der systematisk er taget hensyn til samtlige risikomomenter (både bestrålings- og ikke-strålingsmæssige), herunder til transport under normale forhold og i ulykkesituationer.

Sikkerheden i forbindelse med transporten sikres i sidste ende ved, at emballagen er modstandsdygtig, selv ved alvorlige ulykker. Der var på intet tidspunkt under afsporingen ved Apach tale om en trussel mod befolkningens og miljøets sikkerhed.

Efter at have gennemgået hele sagskomplekset drager Kommissionen den konklusion, at en fortløbende evaluering af reglerne og betingelserne for transport af radioaktivt materiale er nødvendig, samt at den stående arbejdsgruppe har vist sig at være nyttig. Selv om denne gruppes tredje rapport først blev vedtaget og sendt til Europa-Parlamentet i andet kvartal af 1996, har Kommissionen opfordret gruppen til straks at indlede udarbejdelsen af den fjerde rapport, hvori den tager hensyn til den seneste tids udvikling og begivenheder inden for sit kompetenceområde.

(¹) EFT C 319 af 18.10.1997, s. 101.

(98/C 21/163)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1567/97
af Florus Wijsenbeek (ELDR) til Kommissionen
(6. maj 1997)

Om: Det franske kørselsforbud i weekenderne

Er Kommissionen bekendt med, at mange transportvirksomheder i flere medlemsstater har problemer og påføres unødvendige omkostninger som følge af det franske forbud mod kørsel i en stor del af weekenden. Da der ikke er en undvigelsesmulighed ved at køre via Tyskland, fordi der også der gælder et kørselsforbud om søndagen, må der ofte gøres ekstra ophold med overnatning.

På grund af de meget lave gevinstmargener inden for vejtransportsektoren er mange virksomheder ude af stand til at betale det fornødne materiel og personale. Det gælder især transportører af fordærlige varer og specialiserede transportere, da der i de tilfælde kræves yderligere faciliteter til opbevaring af varerne.

Er Kommissionen bekendt med, at den franske regerings argumenter vedrørende trafikikkerheden i weekenderne ikke holder stik for så vidt angår lørdag aften, eftersom der på det tidspunkt er meget lidt trafik på motorvejene?

Er det tværtimod ikke i overensstemmelse med Kommissionens bestræbelser for i videst muligt omfang at flytte trafik fra myldretimerne til andre tidspunkter, hvis varetransport på en af de store nord-sydforbindelser kan finde sted lørdag aften, mens der nu netop er i fare for, at dette bliver forhindret?

Vil Kommissionen i lyset af ovenstående overveje et forslag for at bevæge den franske regering til at lade weekendkørselsforbuddet være gældende fra søndag morgen, således at førerne har mulighed for at nå deres bestemmelsessted lørdag aften samt at transportvirksomheder i forskellige medlemsstater ikke diskrimineres i forhold til andre former for varetransport?

I bekræftende fald hvordan agter Kommissionen at bevæge den franske regering dertil?

I benægtende fald, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(25. juni 1997)*

Kommissionen er opmærksom på restriktionerne for godstransport på søn- og helligdage i Frankrig.

Forud for den franske beslutning var forbuddet mod kørsel med lastbiler på over 7,5 tons totalvægt på de franske veje fra lørdag kl. 22 til søndag kl. 22 samt på helligdage ledsaget af visse generelle undtagelser. Disse omfattede hastende transporter (fordærvelige varer, levende dyr...), som ikke kunne udsættes, og skulle ligeledes gøre det muligt for franske og udenlandske køretøjer i international trafik at vende tilbage til deres hjemsted eller indregistreringsland. De franske myndigheder trak sidstnævnte undtagelse tilbage med virkning fra 24. marts 1997.

Frankrig er hverken den første eller eneste medlemsstat, der forbyder kørsel med lastbiler på søn- og helligdage. De franske myndigheder begrundet forbuddet med, at det forbedrer trafiksikkerheden og beskytter de lokale beboere mod de gener, den tunge trafik medfører. Der er ikke tale om diskrimination, eftersom forbuddet gælder for både franske og udenlandske køretøjer.

Kommissionen er imidlertid klar over, at den nuværende situation med forbud mod kørsel om natten og i weekender har negative konsekvenser for den internationale vejgodstransport. Den vil derfor tage det generelle spørgsmål om kørselsforbud op med medlemsstaterne og transporterhvervet for at undersøge, om det er muligt og ønskeligt at indføre fællesskabsforanstaltninger på dette område.

(98/C 21/164)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1579/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(6. maj 1997)*

Om: ADAPT: opfordring om nye forslag for 1997

Fællesskabsinitiativet ADAPT finansierer projekter, som skal gøre det muligt for arbejdstagerne at tilpasse sig ændringerne på arbejdsmarkedet. Initiativet henhører under Den Europæiske Socialfonds mål 4, der sigter mod at forbedre kvalifikationerne og beskæftigelsesmulighederne for de borgere, der allerede har et arbejde, og er måske den eneste EU-fond, der er af særlig betydning for de ældre arbejdstagere.

ADAPT gennemføres i to etaper: første etape dækker tidsrummet 1995-1997, og anden etape dækker tidsrummet 1997-1999. Budgettet er på 1.500 mio ecu over fem år, inklusive 162 mio til et nyt prioriteret projekt, ADAPT 2.

Der er fem ADAPT-programmer, der omfatter de ældre arbejdstagere, nemlig i Belgien, Nederlandene, Østrig (to) og Sverige. Yderligere fire programmer, nemlig i Tyskland, Frankrig og Storbritannien (to) lægger vægt på de ældre arbejdstageres deltagelse i programmerne. Men i betragtning af de 1.400 programmer, der finansieres af ADAPT, udgør disse ni programmer en meget ringe procentdel.

Kommissionen bedes i særlig grad sørge for, at anden runde af ansøgninger om støtte resulterer i et større antal programmer, der specifikt er rettet mod de ældre arbejdstagere.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(9. juni 1997)*

Som det ærede parlamentsmedlem understreger, er formålet med initiativet ADAPT at tilpasse arbejdsstyrken til den industrielle udvikling og forbedre arbejdsmarkedets funktion med henblik på at sikre vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne i virksomheder inden for Fællesskabet. Initiativet omfatter alle EF-lande og har i perioden 1995-1999 et budget på 1 582 mio. ECU (inklusive 1996-priser).

Med hensyn til målgruppen sigter initiativet ADAPT især mod arbejdstagere, der er berørt af industrielle ændringer og dette uanset deres alder. Alle projekter, der er finansieret af ADAPT, har, eller kan have, ældre arbejdstagere som modtagere. Hvad udvælgelsen af projekter angår, er dette, efter nærhedsprincippet, de nationale myndigheders ansvar. Kommissionen kontrollerer ved hjælp af tilsynsudvalg, at der ved udvælgelserne tages hensyn til initiativets principper og målsætninger.

(98/C 21/165)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1584/97
af Armelle Guinebertière (UPE) til Kommissionen
(6. maj 1997)

Om: Tvungen karantæne for kæledyr ved indrejse til Det Forenede Kongerige

Den frie bevægelighed for varer og personer er sikret i henhold til den gældende ret i Den Europæiske Union.

Imidlertid kræves der i Det Forenede Kongerige en obligatorisk karantæne for kæledyr (der er tale om 6 måneder for hundes vedkommende), inden de kan få adgang til Det Forenede Kongeriges område. Den officielle begrundelse for dette krav er beskyttelse mod rabies, medens andre kilder hævder, at det er en form for økonomisk protektionisme.

Eftersom der er tale om en hindring for den frie bevægelighed for varer og personer, den frie konkurrence og dyrs velfærd, og der findes særdeles effektive vacciner mod rabies, forekommer opretholdelsen af denne karantæne at være i modstrid med fællesskabsretten.

Agter Kommissionen at rette henvendelse til den britiske regering for at få situationen bragt i orden og sat en stopper for denne praksis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(30. maj 1997)

Kommissionen har kendskab til problemet og har taget et antal initiativer på dette område.

I de senere år er der blevet iværksat et udryddelsesprogram finansieret af Fællesskabet. Dette program har givet bemærkelsesværdige resultater, og det kan håbes, at rabies vil være udryddet i en relativt nær fremtid, hvilket vil gøre karantænen for kæledyr i Det Forenede Kongerige overflødig.

Desuden er Kommissionen for øjeblikket i gang med at undersøge situationen, og den vil fremsætte relevante forslag, når tiden er inde. Den Videnskabelige Veterinærkomité vil udarbejde en rapport om dette spørgsmål.

(98/C 21/166)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1606/97
af Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) til Rådet
(12. maj 1997)

Om: Flere midler til nye fiskeriaftaler

EU bør afsætte midler for at afbøde de negative følger af kravene om reduktion af fællesskabsflåden i det flerårige udviklingsprogram (FUP IV).

Anmodede Europa-Kommissionen den 14. april 1997 Rådet (fiskeri) om at forøge bevillingsrammen med 30 mio ecu til indgåelse af nye fiskeriaftaler med tredjelande?

Hvad har Rådet besluttet?

Svar

(6. august 1997)

På samlingen den 14.-15. april 1997 anmodede Kommissionen ikke Rådet om at forøge bevillingsrammen til indgåelse af nye fiskeriaftaler med tredjelande med 30 mio. ECU.

Men Kommissionen har siden da stillet forslag om en bevillingsoverførsel, som skal stille yderligere 52,6 mio. ECU til rådighed på budgetpost B 78000 (Internationale fiskeriaftaler). Rådet vil behandle dette forslag i overensstemmelse med sædvanlig procedure.

(98/C 21/167)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1627/97
af Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) til Kommissionen
(14. maj 1997)

Om: URBAN-programmet

Den 10. januar 1997 udløb fristen for indgivelse af projekter til byudvikling inden for rammerne af URBAN-programmet (1997-1999).

Hvor mange projekter har de spanske myndigheder indgivet?

Hvor mange stammer fra baskerlandets autonome region? Fra hvilke baskiske kommuner stammer disse, og hvad er deres målsætninger?

Hvilke projekter har Kommissionen udvalgt blandt alle dem, som den spanske regering har indgivet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies
(27. juni 1997)

De spanske myndigheder indgav den 9. januar 1997 et program under EF-initiativet URBAN (1997-1999) med 12 projekter. Ingen af disse projekter vedrører kommuner i den selvstyrende region Baskerlandet.

Kommissionen er i gang med at gennemgå programmet. Den oprindelige ordlyd heraf er imidlertid ved at blive ændret af de spanske myndigheder. Kommissionen mener ikke, at der vil kunne træffes beslutning om godkendelse af programmet før sidste kvartal af indeværende år.

(98/C 21/168)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1632/97
af Johanna Maij-Weggen (PPE) til Kommissionen
(14. maj 1997)

Om: Forbud i USA mod investeringer i Burma

Kan Kommissionen bekræfte, at den amerikanske præsident har undertegnet en lov, der forbyder amerikanske virksomheder at investere i Burma på grund af demokratiets og menneskerettighedernes ringe vilkår i dette land?

Hvorledes kan Kommissionen hindre, at virksomheder fra USA nu foretager deres investeringer via europæiske virksomheder og europæiske medlemsstater?

Mener Kommissionen ikke, der ville være en god ide, hvis den i forlængelse af Unionens ophævelse af Burma's præferencestilling snarest forelagde et forslag om et investeringsstop fra Unionens side, således at man sammen med USA kunne udøve et maksimalt pres på Burma?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin
(12. juni 1997)

Den 22. april 1997 meddelte USA's præsident, at han havde besluttet at nedlægge forbud mod nye US-investeringer i Burma, idet han henviste til den såkaldte Cohen-Feinstein ændring af bevillingsloven for skatteåret 1997.

De nye sanktioner forhindrer US-borgere i at foretage nye investeringer i Burma. De nærmere enkeltheder, herunder definitionen af US-borgere og nye investeringer, er specificeret i et gennemførelsesdekret, der blev offentliggjort den 20. maj 1997. Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en nøje gennemgang af gennemførelsesdekretet for at undersøge, hvilke virkninger denne beslutning kan få.

Tilbagetrækningen af fordelene under den generelle præferenceordning (GSP) er på den anden side ikke på nogen måde forbundet med de sanktioner, som Fællesskabet pålagde landet i sin fælles holdning vedrørende Burma, der blev vedtaget den 28. oktober 1996 og videreført for en ny seks-måneders periode den 29. april 1997. Tilbagetrækningen af GSP-fordelene er udelukkende baseret på bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 3281/94 og 1256/96 ⁽¹⁾, artikel 9-12 og helt klart ikke med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP).

Kommissionen deltager aktivt i FUSP-arbejdet. Kommissionen er imidlertid ikke i stand til at foregribe udviklingen med hensyn til, om der eventuelt skal pålægges Burma yderligere sanktioner, bl.a. fordi medlemsstaterne er ved at drøfte det hensigtsmæssige i at pålægge økonomiske sanktioner for at opnå politiske mål.

(¹) EFT L 348 af 31.12.1994,
EFT L 160 af 29.6.1996.

(98/C 21/169)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1635/97
af Doeke Eisma (ELDR) til Kommissionen

(14. maj 1997)

Om: Skarven

På baggrund af kommissionsmedlem Bjerregaards bemærkninger om skarven bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Er det korrekt, at Kommissionen overvejer at fjerne skarven fra bilag I i fugledirektivet (79/409/EØF) (¹)?
2. Hvornår har Kommissionen til hensigt at gennemføre dette, og på hvilken måde informeres Europa-Parlamentet herom?
3. På hvilket grundlag mener Kommissionen, at fjernelse af skarven fra fugledirektivets bilag I er nødvendig?
4. Kan Kommissionen oplyse, om den har til hensigt at indføje nye arter i fugledirektivets bilag I?

(¹) EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(25. juni 1997)

Der findes i dag tre forskellige arter og underarter af skarver, som er medtaget i bilag I til Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle. Der er tale om dværgskarven (*Phalacrocorax pygmaeus*), den underart af topskarv, der lever i Middelhavsområdet (*P. aristotelis desmarestii*), samt den kontinentale underart af skarven (*P. carbo sinensis*).

I betragtning af, at dværgskarven er totalt udryddelsestruet på verdensplan, mens den mediterrane underart af topskarven stadigvæk er yderst udsat, vil Kommissionen ikke gå ind for, at disse arter fjernes fra direktivets bilag I.

Som anerkendt i den beslutning, der blev vedtaget på Europa-Parlamentets februar-samling i 1996, er skarven (*Phalacrocorax carbo*) taget betragteligt til i antal. På grundlag af de disponible videnskabelige oplysninger og efter en række forskellige konsultationer er Kommissionen nået frem til den anskuelse, at denne art nu er nået op på en bevarelses-mæssigt set gunstig status på europæisk plan. Beskyttelsesforanstaltningerne har dermed virket. Følgelig er Kommissionen nu i gang med at udarbejde et forslag om fjernelse af arten *Phalacrocorax carbo sinensis* fra bilag I til Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle.

Europa-Parlamentet er allerede tidligere blevet orienteret om denne situation, og Kommissionen henviser derfor det ærede medlem til dens tidligere afgivne svar på skriftlig forespørgsel nr. 3950/96 fra hr. T. P. Bebear (¹), samt dens besvarelse af mundtlig forespørgsel nr. H-124/97 fra fr. Schwaiger (²) under spørgetiden i Europa-Parlamentets samling i marts 1997.

På grund af sagens særligt hastende karakter blev dette udkast til forslag gjort til genstand for en afstemning under mødet i udvalget for tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling af fugledirektivet. Dette udkast til forslag blev godkendt af udvalget og videre-sendes nu til Europa-Parlamentet til orientering. Kommissionen vil nu yderligere se på dette forslag med henblik på eventuel undtagelse. Kommissionen har imidlertid på kortere sigt ikke til hensigt at fremsætte forslag om nogen yderligere udvidelse af listen over de arter, der er omfattet af bilag I til fugledirektivet.

(¹) EFT C 186 af 18.6.1997.

(²) Forhandlinger i Europa-Parlamentet (marts 1997).

(98/C 21/170)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1646/97**af Ursula Stenzel (PPE) til Kommissionen***(14. maj 1997)*

Om: Gennemførelse af et Media III-program

Lytter- og seerforeningerne under ORF, ARD, ZDF og SRG går i fællesskab ind for et Media III-program under EU, der sigter mod egen produktion af børneprogrammer. Dermed skal tv-selskaberne kunne disponere over kvalitativt værdifulde produkter til børneprogrammer, hhv. børnekanaler.

Er der mulighed for at gennemføre og støtte dette ønske?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(30. juni 1997)*

Det primære sigte med Media II-programmet er at yde støtte til uafhængige av-produktioner. Derfor har Kommissionen arbejdet for at få indført støtteordninger både før og efter produktionsfasen i form af støtte til uddannelse, udvikling og distribution.

I forbindelse med støtte til tv lægges der særlig vægt på programmer for børn, navnlig tegnefilm.

Der ydes således støtte til eftersynkronisering eller undertekstning af programmer til tv og til produktion af værker, der involverer mindst to tv-selskaber fra mere end en medlemsstat. Det erklærede mål med disse foranstaltninger (se punkt 1.2.2 i bilaget til afgørelse 95/563/EF)⁽¹⁾ er at fremme udbredelsen af kvalitetsværker i Europa og at tilbyde tv-selskaberne en række programmer, der appellerer til et bredt publikum. Dette betyder, at tv-selskaberne indirekte modtager fællesskabsstøtte.

Med hensyn til Media III-programmet er det for tidligt at sige noget om halvvejsevalueringen af Media II-programmet (der er berammet til midten af 1998) og om de henstillinger, der kan blive et resultat heraf, og som kan føre til eventuelle justeringer i fremtiden.

⁽¹⁾ EFT L 321 af 31.12.1995.

(98/C 21/171)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1648/97**af Leoluca Orlando (V) til Kommissionen***(14. maj 1997)*

Om: Formodet uoverensstemmelse mellem den sicilianske regionallov L.R. 1/9/93 og EF-traktatens artikel 92 og 93

Med den regionale lov L.R. 1/9/93 har den sicilianske regionsforsamling ændret bestemmelserne vedrørende fremme af charterrejser og pakkture til Sicilien, som har været gældende i medfør af L.R. nr. 46 af 12.4.1967. De juridiske personer, der i henhold hertil kan opnå støtte fra de regionale myndigheder, er alle former for rejsearrangører og -bureauer (sicilianske, italienske, europæiske og ikke-europæiske), som har til hensigt at arrangere turistrejser til Sicilien.

Da støtten ikke ydes til rejsearrangørerne, men derimod til forbrugerne via de pågældende arrangører, og bestemmelserne finder anvendelse på såvel sicilianske som ikke-sicilianske rejsearrangører og -bureauer, som agter at gøre brug heraf, er der efter min opfattelse ikke tale om konkurrencefordrejning i den forstand, der henvises til i EF-traktatens artikel 92 og 93. Den omhandlede støtte medfører ikke reduktion i rejsearrangørernes og -bureauernes omkostninger, men derimod nedsættelse af priserne på pakkture til Sicilien og kommer således udelukkende de rejsende til gode.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, hvorfor den har indledt overtrædelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 93 og undladt at tage hensyn til den begrundelse, de regionale myndigheder den 22. marts fremsendte til Kommissionens GD IV (ref. nr. 2756) som aftalt mellem tjenestemænd i GD IV (direktør A. Peterson) og en delegation fra de regionale myndigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(13. juni 1997)

Kommissionen har konstateret, at de tilskud på 20% af den afholdte befordringsudgift, der udbetales til rejsearrangører og -bureauer for befordring af turister til Sicilien, tager sigte på og medfører en øgning af det antal turister, der tager ophold på øen. De bevirker derfor, at strømmene af EU-turister ledes mod denne region.

Uanset at rejsebureauerne og -arrangørerne skal overføre de pågældende tilskud til turisten, medfører disse, at såvel arrangørerne som den sicilianske turistsektor i almindelighed opnår fordele, takket være det større antal turister, der befordres til og tager ophold på øen.

Da disse tilskud ikke gives under forudsætning af, at der foretages en investering, udgør de driftsstøtte. Den slags støtte kan som følge af de særlig negative virkninger, den kan have for konkurrencen, kun undtagelsesvis tillades, og den skal være tidsbegrænset og nedtrappelig. Eftersom disse forudsætninger ikke er til stede, nærer Kommissionen tvivl om, hvorvidt støtten er forenelig med EF-traktaten, og den har derfor fundet det betimeligt at indlede den i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte overtrædelsesprocedure. I den forbindelse har Kommissionen bl.a. opfordret den italienske regering og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.

Med hensyn til den redegørelse, regionalforvaltningen sendte den 22. marts 1997, skal det anføres, at den ud over at være modtaget efter Kommissionens beslutning, der blev vedtaget den 12. marts, ikke indeholdt noget nyt i forhold til de bemærkninger, de regionale myndigheder tidligere havde fremført, og som Kommissionen tog i betragtning, da den vedtog beslutningen.

(98/C 21/172)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1655/97

af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen

(14. maj 1997)

Om: Forslag inden for rammerne af MEDA-programmet til fordel for Tyrkiet

I De Europæiske Fællesskabers Tidende S 50 offentliggjordes for nylig en meddelelse om licitation vedrørende teknisk bistand inden for rammerne af MEDA-programmet til fordel for Tyrkiet.

Udbuddet vedrører Kommissionens repræsentation i Ankara og angår ansættelse af personale.

I alt foreslås det at ansætte 15 eksperter, som skal fordeles inden for fem arbejdsområder.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes ansættelsen og aflønningen af disse tjenestemænd skal finansieres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(2. juli 1997)

I 1996 besluttede budgetmyndigheden at fastsætte en særlig facilitet til fordel for PHARE-, TACIS- og MEDA-programmerne, der tog sigte på at anvende en faglig bistand udefra, der skulle bistå Kommissionens tjenestegrene og støttemodtagerne med iværksættelsen og opfølgningen af programmer og projekter.

Kommissionen har besluttet at stille en faglig bistand til rådighed for sine delegationer i Middelhavslandene bestående af højt kvalificerede eksperter, støtte- og forvaltningspersonale, de nødvendige infrastrukturer til støtte og modtagelse og personale, der skal tage sig af vedligeholdelsen af disse infrastrukturer til støtte for samarbejdet mellem Fællesskabet og middelhavspartnerne i forbindelse med MEDA-programmet.

Eftersom medlemsstaterne har afgivet en positiv udtalelse, vil Kommissionen afsætte de nødvendige bevillinger over budgetpost B7-410, med den samme tekst som i budgettet for 1997. Ansættelsen af disse faglige bistandshold sker ved offentligt udbud i medfør af Rådets forordning nr. 1488/96 (MEDA) ⁽¹⁾ og i overensstemmelse med de i finansforordningen fastsatte procedurer for De Europæiske Fællesskabers Budget.

⁽¹⁾ EFT L 189 af 30.7.1996.

(98/C 21/173)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1659/97

af Nikitas Kaklamanis (UPE) og Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(14. maj 1997)

Om: Fællesskabsstøtterammernes fremtid

Mange af de projekter i Sydeuropa, der finansieres af Samhørighedsfonden og strukturfondene, vil — hvis de skal gennemføres — øjensynlig have behov for supplerende støtte. Da vi har pålidelige oplysninger fra GD XVI om, at det ansvarlige kommissionsmedlem har til hensigt at tilrettelægge et møde, hvor medlemsstaterne kan fremsætte deres synspunkter med hensyn til omfanget af denne støtte, bedes Kommissionen oplyse, om den allerede har undersøgt de langsigtede investeringsbehov, for så vidt de projekter, der er opført i den anden fællesskabsstøtteramme, skal gennemføres, og om den allerede har fastlagt de generelle retningslinjer for, hvorledes den pågældende finansiering skal tilrettelægges?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(8. juli 1997)

Kommissionen agter kort efter regeringskonferencens afslutning at fremsætte brede forslag om Fællesskabets fremtidige finansiering og politikken vedrørende økonomisk og social samhørighed efter 1999. Det kan forventes, at de mindst velstillede områder i Fællesskabet fortsat skal være hovedmodtagerne af strukturstøtte. Støtte til regioner, herunder landdistrikter, i de mere velstillede medlemsstater, som har strukturtilpasningsproblemer, og til udvikling af de menneskelige ressourcer skal også videreføres.

Selv om det er vanskeligt at give detaljerede oplysninger om de forslag, Kommissionen vil fremsætte, skal strukturfondene og Samhørighedsfonden under alle omstændigheder udvikles i retning af en øget koncentration, større enkelhed og øget effektivitet.

(98/C 21/174)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1664/97

af David Bowe (PSE) til Kommissionen

(20. maj 1997)

Om: Udtjente biler

Hvorfor kan Kommissionen ikke få afsluttet sit udkast til direktivforslag om udtjente biler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(2. juli 1997)

Det er Kommissionens hensigt at vedtage et forslag til direktiv om udtjente biler inden sommeren. Kommissionen er netop ved at lægge sidste hånd på teksten, hvori der bl.a. indgår en række tekniske, økonomiske og organisatoriske aspekter, som kræver meget indgående overvejelser.

(98/C 21/175)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1666/97**af David Bowe (PSE) til Kommissionen**

(20. maj 1997)

Om: Kontrol med flygtige organiske forbindelser

Vil Kommissionen arbejde videre med forslaget vedrørende kontrol med flygtige organiske forbindelser, der frigives i forbindelse med påfyldning på tankstationer (etape II-direktiv)?

I benægtende fald, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(19. juni 1997)

Set fra et miljøsynspunkt udgør frigivelsen af flygtige organiske forbindelser (VOC) i forbindelse med påfyldning på tankstationer en lille procentdel (2%) af den samlede menneskeskabte frigivelse på europæisk plan.

Syv medlemsstater (Danmark, Tyskland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig og Sverige) har indført lovgivning om kontrol med VOC. Frankrig vil benytte rammeloven for luftkvalitet som grundlag for indførelse af regler i særlige områder (store byer, stærkt forurenede områder). Det menes også, at Det Forenede Kongerige (UK) vil indføre fase II VOC foranstaltninger for et begrænset antal tankstationer.

Desuden er andre medlemsstater i gang med at gennemgå resultaterne af pilotprojekter (Grækenland, Finland) eller har netop indledt drøftelser med de nationale olieselskaber (Belgien).

Under disse omstændigheder vil de ekstra miljøfordele i form af emissionsformindskelser, der bliver resultatet af et Kommissionsinitiativ i fase II, være ubetydelige. Et lovgivningsforslag om fase II VOC indgår derfor ikke i de nuværende prioriteter.

Det igangværende arbejde om ozonstrategien, der forventes vedtaget af Kommissionen i foråret 1998, vil imidlertid tage emissionerne fra denne sektor med i betragtningerne. På grundlag af konklusionerne af strategien for bekæmpelse af troposfærisk ozon vil Kommissionen undersøge behovet for eventuelle fremtidige EU-initiativer i forbindelse med frigivelse ved påfyldning, og hvori disse initiativer skal bestå.

(98/C 21/176)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1677/97**af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen**

(7. maj 1997)

Om: EIB-støtte og Roms jubilæum

I svaret på det spørgsmål E-0178/97 ⁽¹⁾, jeg stillede den 3. februar 1997, oplyste Kommissionen, at EIB har givet et lån på 1.400 mio lire til Roms kommune og regionen Latium til gennemførelse af en række foranstaltninger i anledning af jubilæet i år 2000. For nylig har kontorchefen i Roms kommunalbestyrelse imidlertid inddrømt, at det er tvivlsomt, om en række af de forudsatte foranstaltninger kan gennemføres. Trods det, der er mindre end tusind dage til år 2000, skrider det pågældende arbejde i virkeligheden ikke frem, samtidig med at viceborgmesteren med ansvar for løsøre i Roms kommune konstant giver meddelelse om eventuelle ændringer af selve planen, som vil forsinke gennemførelsen.

Kan Kommissionen derfor give følgende oplysninger:

1. Mener den, at de ca. fem hundrede projekter, der er omfattet af planen for jubilæet, og som EIB er med til at finansiere, rent faktisk er gennemførlige?
2. Kan den eventuelt redegøre for de faktiske modaliteter i forbindelse med tildelingen af midlerne, om det drejer sig om et bidrag, der tildeles i en enkelt tranche på baggrund af en samlet plan, eller om der foretages en undersøgelse projekt pr. projekt, hvortil støtten så tildeles i hvert enkelt tilfælde?
3. Mener den, at de vedvarende forsinkelser i Roms kommunalbestyrelse i forbindelse med gennemførelsen af de pågældende projekter er med til at undergrave effektiviteten af EIB's støtte til jubilæet i Rom?

⁽¹⁾ EFT C 319 af 18.10.1997, s. 33.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy*(27. juni 1997)*

Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har på nuværende tidspunkt ingen grund til at betvivle initiativtagernes evne til at gennemføre de foranstaltninger, der er en del af projektet Rom 2000.

Ifølge oplysninger fra initiativtagerne bliver de investeringsbidrag, der finansieres af Banken, tildelt efter en undersøgelse af, hvordan foranstaltningerne skrider frem. Lånet til Rom 2000 bliver tildelt i trancher lidt efter lidt, og således ikke i én enkelt tranche. Dette er i overensstemmelse med EIB's praksis i forbindelse med projekter af den størrelse og betydning som projekt Rom 2000.

De ca. 500 projekter, der skal finansieres, bliver undersøgt ét for ét ud fra deres økonomiske interesse samt ud fra den nytte og de positive fordele, de vil medføre for sektorer i byen Rom og for regionen Latium, og som rækker langt ud over selve perioden for gennemførelsen af projekterne.

(98/C 21/177)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1687/97**af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) til Kommissionen***(20. maj 1997)*

Om: Gennemførelse af Agenda 21 (støtteprogrammer)

På UNCED-konferencen i Rio for fem år siden i juni 1992 forpligtede det internationale samfund sig til at opfylde målsætningerne i Agenda 21. Det fremhæves heri, at det er nødvendigt med et globalt handlingsprogram for kvinder for at kunne opnå en varig og retfærdig udvikling. NGO'erne og kommunerne tillægges desuden en vigtig funktion i Agenda 21-processen.

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt den fremmer disse målsætninger, og hvorvidt, gennem hvilke programmer og med hvilke midler den økonomisk støtter kvinder, NGO'er og kommunale initiativer til opfyldelse af målsætningerne i Agenda 21?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(7. juli 1997)*

Fællesskabet finansierer mange programmer, der hjælper kvinder, ikke statslige organisationer (NGO'er) og lokale myndigheder med at opfylde målsætningerne i Agenda 21, både i Fællesskabet og på verdensplan. Selv om der ikke findes centralt registrerede tal over den samlede støtte, er det ikke desto mindre muligt at give eksempler på sådan bistand.

Fællesskabet har undertegnet Beijing-handlingsprogrammet, der er en global handlingsplan for kvinder. I overensstemmelse med politikken i Beijing-handlingsprogrammet anvender Fællesskabet dobbeltstrategien med positiv indsats for kvinder og kønsudligning i alle programmer og projekter. I 1996 udarbejdede Kommissionen en meddelelse om »integrering af lige muligheder for kvinder og mænd i alle fællesskabspolitikker og -aktioner«⁽¹⁾ som led i Kommissionens overordnede opfølgning af Beijing-konferencen.

I perioden 1994 til 1999 vil der blive afsat 785 mio. ECU fra strukturfondene til specifikke foranstaltninger til fordel for kvinder i forbindelse med kampagnen til bekæmpelse af langtidsledighed og integrering af unge i arbejdslivet, der er indgår i det sociale element af bæredygtig udvikling.

Med hensyn til kvinders rolle i udviklingen, og i tråd med den ovenfor nævnte dobbeltstrategi finansieres de fleste aktiviteter til fordel for kvinder over de vigtigste budgetposter for udviklingssamarbejde i form af integrerede projekter, der er rettet mod både mænd og kvinder, men med særlig vægt på kvinders behov. Derudover finansieres der over disse hovedkonti en række omfattende positive handlingsprogrammer specifikt for kvinder. Kommissionen anvender desuden en mindre, men vigtig budgetkonto til kvinders rolle i udvikling (5 mio. ECU i 1997) til at finansiere foranstaltninger såsom undersøgelser, uddannelse, bevidstgørelse og strategisk planlægning for at fremme udligning af kønsrollespørgsmål i Fællesskabets udviklingssamarbejde.

Kommissionen afsatte i 1996 175 mio. ECU til samfinansiering af NGO-udviklingsprojekter i tredjelande. Samme år gav Kommissionen 1,6 mio. ECU til finansiering af 18 miljø-NGO'er, der arbejder i Europa.

Strukturfondene giver store summer til at hjælpe lokale myndigheder med at opnå bæredygtig udvikling. Kommissionen støtter desuden en række specifikke tiltag, såsom kampagnen for bæredygtige byer, der hjælper lokale myndigheder med at gennemføre bestemte dele af Agenda 21. Lokale myndigheder i udviklingslande har ligeledes modtaget støtte. For eksempel er der blevet givet mere end 44 mio. ECU over fire år til at forny samarbejdet mellem byer i Europa og i Asien, Sydamerika og Middelhavsområdet. Der er blevet givet knap 1 mio. ECU til at hjælpe seks bysamfund og seks landsamfund syd for Sahara, for at de kan udarbejde deres egne lokale miljøhandlingsplaner.

(¹) KOM(96) 67.

(98/C 21/178)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1696/97

af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen

(20. maj 1997)

Om: Plan om opførelse af et femetagers parkeringshus på en plads af arkæologisk betydning i Rom

Byen Rom agter at bygge et femetagers stort parkeringshus og et indkøbscenter i nærheden af Piazzale della Radio, et tæt befolket område i byens femtende distrikt. Mange lokale beboerkomiteer har opfordret til øjeblikkelig standsning af arbejdet og en af grundene har været, at den arkæologiske afdeling under Kulturministeriet har opdaget romerske grave, der lader formode, at der eventuelt har eksisteret en underjordisk begravelsesplads, som det bliver svært at bevare, hvis arbejdet gennemføres. På trods af bilag II til direktiv 85/337/EØF (¹), hvori det i artikel 10, litra b), hedder, at medlemsstaterne bør fastlægge passende kriterier for definition af anlægsarbejder i byzoner, som skal underkastes en vurdering af indvirkningen på miljøet i overensstemmelse med artikel 5-10 i direktivet, og på trods af projektets størrelse, som tyder på, at det ville være tilrådeligt at udføre en sådan vurdering i overensstemmelse med de fastlagte procedurer, har administrationen ikke hørt borgerne om byggeplanen. På trods af direktiv 97/11/EF (²), hvori det hedder, at vurdering af indvirkningen på miljøet af denne kategori af projekter bør ske under hensyntagen til historiske, kulturelle og arkæologiske elementer, er der ikke tillagt de arkæologiske fund nogen betydning.

Mener Kommissionen ikke, at denne holdning hos byen Rom er en alvorlig krænkelse af den europæiske lovgivning om vurdering af indvirkningen på miljøet?

Agter Kommissionen at henvende sig til Rom for at sikre, at fællesskabslovgivningen overholdes?

(¹) EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

(²) EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(25. juni 1997)

Hvad angår opførelse af et femetagers parkeringshus på et sted af arkæologisk betydning i Rom, skal det allerførst fremhæves, at henvisningen til direktiv 97/11/EF ikke kan komme i betragtning, eftersom det endnu ikke finder anvendelse.

Direktiv 85/337/EØF (¹) om vurdering af visse offentlige og private projekters virkninger på miljøet indeholder bestemmelse om en procedure for obligatorisk vurdering af projekter, der er anført i bilag I til direktivet, medens medlemsstaterne for dem, der er anført i bilag II, som det pågældende projekt henhører under, skal foretage et skøn over, om det i lyset af projektets egenskaber skal underkastes proceduren for vurdering af miljøvirkninger. Det er således op til medlemsstaterne at afgøre, når et bilag II-projekt — på grund af dets art, omfang eller karakteristika — skal underkastes en vurdering af miljøvirkninger.

Kommissionen vil på basis af de oplysninger, den ligger inde med, henvende sig til de italienske myndigheder for at få supplerende oplysninger.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 27.6.1985.

(98/C 21/179)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1698/97
af Ria Oomen-Ruijten (PPE) til Kommissionen
(20. maj 1997)

Om: Krav vedrørende støjemissionen og emissionen af udstødningsgasser fra bådmotorer

I midten af oktober 1996 fandt der møder sted med Sverige, andre berørte medlemsstater og industrien om fastsættelse af bestemmelser vedrørende krav til støjemissionen og emissionen af udstødningsgasser fra bådmotorer.

Kommissionen skulle på grundlag af disse drøftelser fastlægge en holdning, men hidtil foreligger der intet oplyst herom.

1. Hvilken holdning har Kommissionen fastlagt i denne sag?
2. Er Kommissionen af den opfattelse, at det er ønskværdigt med ensartede bestemmelser på EU-plan vedrørende krav til støjemissionen og emissionen af udstødningsgasser fra bådmotorer?
3. Hvad agter Kommissionen i bekræftende fald at foretage sig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann
(11. juli 1997)

1. I Kommissionens tidligere svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. 2100/96 ⁽¹⁾ oplystes det, at der var blevet arrangeret et møde med Sverige, andre berørte medlemsstater og industrien med henblik på at drøfte spørgsmålet om emissioner fra fritidsfartøjer.
2. Det kan nu bekræftes, at Kommissionen er i gang med at tage de nødvendige skridt til at udarbejde en europæisk lovgivning på dette område.
3. Med henblik herpå påtænker Kommissionen i første omgang at afholde et møde med eksperter fra medlemsstaterne og industrien i løbet af juli 1997. Hensigten hermed er at drøfte en mulig ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/25/EF om fritidsfartøjer ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT C 83 af 14.3.1997.

⁽²⁾ EFT L 164 af 30.6.1994.

(98/C 21/180)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1699/97
af Ulf Holm (V) til Kommissionen
(20. maj 1997)

Om: Miljøforanstaltninger inden for landbruget

Under henvisning til svaret på min forespørgsel (E-0549/97) ⁽¹⁾ bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål om forordningen om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget:

1. Kan Kommissionen give en oversigt over de lande, hvor de 117 godkendte programmer findes?
2. Hvor mange midler modtager disse 117 programmer fra Fællesskabet?
3. Hvor stort er det samlede beløb, som er afsat til dette program fra Fællesskabets side?
4. Hvilke krav stilles der til landmænd, for at de kan deltage i programmet for miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget?

⁽¹⁾ EFT C 319 af 18.10.1997, s. 110.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(26. juni 1997)

Miljøprogrammer i landbruget er blevet godkendt i alle medlemsstater, og i slutningen af budgetåret 1996 var gennemførelsen blevet påbegyndt i alle medlemsstater undtagen Luxembourg.

Kommissionen sender direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat en fuldstændig liste over de godkendte programmer pr. 31. december 1996. Finansieringen sker over EF-budgettet (Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen) i et omfang af 75% i mål 1-regioner og 50% i alle andre regioner. Fuldstændige oplysninger vedrørende hvert programs budget indtil 1997 sendes særskilt til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

Tildelingen af midler (kun EF-bidraget) i de første fem anvendelsesår fremgår af nedenstående oversigt:

Mio. ECU

	1993	1994	1995	1996	1997
Budget EU12	130	322			
Budget EU15			990	1342	1193
Betalinger EU12	123	224			
Betalinger EU15			485	1391	

Programmerne udarbejdes og iværksættes af medlemsstaterne eller regionerne med Kommissionens godkendelse, og der er således store forskelle mellem de specifikke betingelser fra det ene program til det andet. Programmerne kan omfatte detaljerede forpligtelser vedrørende miljøforvaltningen af landområder, velegnede landbrugsmetoder og afholdelse af miljøteknikkurser. Landbrugere, som vælger at deltage i programmerne, skal overholde forpligtelserne i det relevante program i den fastsatte periode, som er på mindst fem år i forbindelse med foranstaltninger vedrørende forvaltning af landbrugsområder.

(98/C 21/181)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1700/97

af Ulf Holm (V) til Kommissionen

(20. maj 1997)

Om: Europa-Kommissionens delegationer

Europa-Kommissionen har i mange år haft et antal kontorer (delegationer) rundt om i verden.

1. Kan Kommissionen komme med en fortegnelse over alle de EU-delegationer, som findes i dag?
2. Hvor mange delegationer var der i alt henholdsvis i 1980, 1985, 1990 og 1995?
3. Kan Kommissionen oplyse, hvor mange ansatte der er i hver enkelt delegation?
4. Kan Kommissionen oplyse udgifterne til hvert enkelt delegation?
5. Hvor meget udgjorde udgifterne til alle delegationerne henholdsvis i 1980, 1985, 1990 og 1995?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(24. juni 1997)

Kommissionen henviser det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel 1107/97 angående punkt 1 og 3 (!).

For så vidt angår punkt 2 var der i 1980 64 delegationer eller kontorer. I 1985 var antallet kommet op på 82. I 1990 var der 94. I 1995 var der 122.

Udgifterne til den enkelte delegation kan ikke præciseres. Kommissionens budgetsystem er udformet på en sådan måde, at alle oplysningerne er samlet under afsnit A6, hvor udgifterne er opdelt efter art.

Udgifterne var inden 1988 fordelt over hele budgettet. En rekonstituering af disse udgifter er ikke mulig. Fra 1990 er udgifterne medtaget under afsnit A6, og udgjorde 112 mio. ECU i 1990 og 191 mio. ECU i 1995. Stigningen mellem disse to beløb skyldes først og fremmest udvidelsen af Kommissionens delegationsnet i østlandene.

(¹) EFT C 319 af 18.10.1997, s. 230.

(98/C 21/182)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1706/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(23. maj 1997)

Om: Atomtransportulykke i Apach i Lorraine

Tirsdag den 4. februar 1997 ca. kl. 6.30 løb et tog fra Nordtyskland ladet med atomaffald af sporet mellem Perl (D) og Apach (F) nær den luxembourgske grænse. Eftersom Kommissionen ikke besvarede størstedelen af spørgsmålene i min skriftlige forespørgsel P-0528/97 (¹), ser jeg mig nødsaget til at stille dem på ny:

1. Hvilke nødplaner eksisterede der? Hvilke forholdsregler foreskriver de til nødstilfælde? Hvilke evakueringsplaner eksisterer der for den slags nødstilfælde?
2. Toget kørte med en hastighed på 28 km/h, da ulykken skete. Op til hvilken hastighed ville »Excellox 6«-containerne have været i sikre?
3. Hvorfor var strækningen ikke spærret for persontransport, eftersom det ville have medført en katastrofe, hvis vognene var kollideret med et passagertog?
4. Hvorfor valgte man til denne transport omvejen gennem det område, hvor Tyskland, Luxembourg og Frankrig grænser op til hinanden? Hvorfor valgte man ikke den mest direkte rute gennem Belgien og Nederlandene?
5. Var strækningens maksimale belastning blevet undersøgt, og var der fastsat en maksimal hastighed?
6. Hvor høj var neutronbelastningen og den radioaktive belastning af redningsmandskabet?

(¹) EFT C 319 af 18.10.1997, s. 101.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af C. Papoutsis

(14. juli 1997)

1. Nødplaner hører under de nationale myndigheders kompetence. I det foreliggende tilfælde blev de nødvendige foranstaltninger truffet af præfekten.
2. De tekniske kriterier for containere er opstillet af Den Internationale Atomenergiorganisation i regulativet om transport af nukleare materialer, udgave 1985, ændret i 1990 (sikkerhedssamling nr. 6). »Excellox 6«-containerne skal opfylde disse kriterier.
3. På ulykkestidspunktet kørte toget ikke på en hovedlinje, men derimod i en zone reserveret til rangering.
4. Hensynet til den fysiske beskyttelse er bestemmende for, hvorledes medlemsstaterne fastlægger transportruten.
5. & 6. Kommissionen anmoder det ærede medlem om at læse dens svar på skriftlig forespørgsel E-1561/97 (¹) fra Ben Fayot.

(¹) Se side 71.

(98/C 21/183)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1716/97**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(23. maj 1997)**Om:* Elektricitetsindkoblingslov

I sin skrivelse af 26. oktober 1996 til Rexrodt, den tyske forbundsøkonomiminister, nævnte kommissær Van Miert, at Kommissionen i 1990 — hvad angår elektricitet fra vindkraft — var gået ud fra en kapacitet på 20 MW og en årlig merudgift på mellem DM 500.000 og 1 mio for alle tyske elektricitetsleverandører. Godtages denne beregning, vil merudgifterne som følge af vindkraft beløbe sig til højst DM 0,0125-0,025/kWh. Den beregning svarer til den tyske retspraksis på kartelområdet og oplysningerne fra sammenslutningerne for vedvarende energi. Samtidig står tallet dog i grel modsætning til de merudgifter, der hævdes af den tyske energiindustri, som Kommissionen har overtaget uden nærmere kontrol, og som angiveligt skulle andrage op til DM 900 mio i 2005 (med en anslået etableret vindkraftkapacitet på 4.000 MW). Videreføres Kommissionens beregningsmetode, vil merudgifterne beløbe sig til højst DM 100-200 mio i 2005 for samtlige tyske energiproducenter.

1. Ifølge de i begyndelsen af 1997 i Tyskland offentliggjorte undersøgelser om omkostningsudviklingen ved vindkraft medfører elektricitetsindkoblingsloven ikke uforholdsmæssigt høje udgifter. Det fremgår af disse undersøgelser, at der kun ved gunstig placering langs kyster kan sikres rentabel drift af anlæggene med de aktuelle støttesatser. Der er i den forbindelse ikke taget hensyn til eventuelle fremtidige skader og reparationer. Er GD IV bekendt med disse undersøgelser, og agter det på den baggrund at bringe sine udtalelser fra oktober 1996 i overensstemmelse hermed?

2. Er konkurrencekommissæren klar over, at Alexander Schaub, hans tyske generaldirektør, er medlem af samme parti som den tyske forbundsøkonomiminister Rexrodt, som skrivelsen af 26. oktober 1996 var stilet til? Er der ikke tale om en alvorlig interessekonflikt, især fordi Schaub for GD IV har udarbejdet et internt notat om elektricitetsindkoblingsloven, hvori det klagende PreussenElektras holdning øjensynligt overtages uden nærmere kontrol og uden tilsvarende omtale af materialet fra sammenslutningerne for vedvarende energi?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(9. juli 1997)*

1. Kommissionen er i færd med at gennemgå en række undersøgelser af udviklingen i produktionsomkostningerne for vindenergi i Tyskland, som den har fået forelagt i 1997. Hvis undersøgelsesresultaterne kan påvirke vurderingen af »Stromeinspeisungsgesetz« efter statsstøttereglerne, vil Kommissionen tage dem i betragtning, når den skal tage stilling til, hvad der yderligere skal ske i denne sag.

2. Kommissionen er forpligtet til at undersøge klager fra virksomheder og privatpersoner over overtrædelse af EU's konkurrenceregler. I denne forbindelse anmoder den normalt den pågældende medlemsstats regering om at kommentere de omstændigheder, der ligger til grund for klagen. Dette var også formålet med det brev, som Kommissionen sendte den tyske økonomiminister.

(98/C 21/184)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1726/97**af Richard Corbett (PSE) til Kommissionen***(23. maj 1997)**Om:* Southport-diget

1. Kan Kommissionen bekræfte, at den har undersøgt, om Det Forenede Kongerige havde overholdt bestemmelserne i direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁽¹⁾ og direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽²⁾, da det gav tilladelse til dette projekt?

2. Fik den i forbindelse med sin undersøgelse vished for, at alternativet naturligt forsvar mod havet (dvs. at lade begyndende sandklitter udvikle sig) havde været genstand for tilstrækkelige overvejelser?

3. Hvad var grunden til, at Kommissionen, da den foretog sin inspektion på stedet, ikke inddrog de personer og organisationer, der oprindeligt havde klaget til den over projektets manglende overensstemmelse med europæisk lovgivning, således som den har gjort ved mange tidligere inspektioner (f.eks. i forbindelse med kulstøvproblemet i Bottle's dokhavn, som hører ind under samme lokale myndighed), selv om dette ikke er noget retligt krav?
4. Hvad var grunden til, at Kommissionen, da den gav tilladelse til projektet, ikke havde den godhed straks at informere de oprindelige klager herom?

(¹) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

(²) EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(15. juli 1997)

Kommissionen kan bekræfte, at den inden sin godkendelse af finansieringen af en del af havdigeprojektet ved Southport sikrede sig, at projektet ikke ville indebære nogen overtrædelse af de to direktiver, der er nævnt i forespørgslen. Eftersom der ikke kunne konstateres væsentlige følgevirkninger, kom spørgsmålet om eventuelle alternative løsninger i medfør af habitatdirektivets artikel 6 ikke på tale. De, der havde indgivet klage til Kommissionen over havdigeprojektet, fik senere underretning om, at Kommissionen havde godkendt finansieringen heraf. Kommissionen er klar over, at de tre og en halv måned, der gik, inden sammenslutningen blev orienteret herom, er for lang tid. Nu er der i mellemtiden truffet konkrete foranstaltninger til at forbedre den administrative procedure for at sikre, at al relevant information kommer rettidigt ud.

Hvad angår det besøg, en række repræsentanter for Kommissionen aflagde på stedet, skal den bemærke, at der var tale om et helt uformelt besøg, der fandt sted på anmodning af de lokale myndigheder. Kommissionens interesse i at gennemføre et sådant besøg bestod kun i rent visuelt at få et førstehåndsindtryk af kystarealerne og den nøjagtige lokalisering af det foreslåede projekt. Ingen enkeltpersoner eller organisationer, som var parter i klagesagen, blev kontaktet under besøget, fordi Kommissionen allerede havde modtaget en omfattende korrespondance og dokumentation om den mulige miljømæssige indvirkning fra klagerne og således fuldt ud kunne sætte sig ind i disses bekymringer i forbindelse med det foreslåede projekt.

(98/C 21/185)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1731/97

af Esko Seppänen (GUE/NGL) til Kommissionen

(23. maj 1997)

Om: Forhøjelse af pensionsalderen for kvinder og kompensation herfor

Den finske regering udarbejder på baggrund af EF-Domstolens afgørelse i den såkaldte Barber-sag et lovforslag, der vil forhøje pensionsalderen for kvinder til mændenes niveau, uden at kvinderne får kompensation for dette. Kommissionen bedes derfor besvare følgende spørgsmål:

Agter Kommissionen at sørge for, at medlemsstaterne overholder princippet om, at intet individs rettighed må krænkes som følge af ovennævnte afgørelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(2. juli 1997)

Kommissionen vil gerne i forbindelse med det ærede parlamentsmedlems spørgsmål om lige behandling af mænds og kvinders pensionsalder gerne fremhæve, at forskelsbehandling inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger ifølge den generelle regel i fællesskabsretten er forbudt (¹) (artikel 119 i EF-traktaten og direktiv 86/378/EØF (²) og direktiv 96/97/EF (³)). Lige behandling kan i denne sammenhæng betyde dels fastsættelse af den samme pensionsalder for mænd og kvinder og dels indførelse af en fleksibel pensionsordning med de samme rettigheder for begge køn. De relevante erhvervstilknyttede ordninger beslutter selv, om der skal indføres den samme pensionsalder for mænd og kvinder i overensstemmelse med de regler og bestemmelser, der er gældende i de respektive medlemsstater.

Af Rådets direktiv 96/97/EF fremgår det, at medlemsstaterne inden den 1. juli 1997 skal sætte de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet. Direktivet blev vedtaget den 20. december 1996 for at ændre direktiv 86/378/EØF og der ved efterkomme EF-traktatens artikel 119, som den blev fortolket af Domstolen i Barber-sagen og relaterede efterfølgende domme. Kommissionen vil inden længe anmode medlemsstaterne om en redegørelse for, hvilke foranstaltninger de har truffet til gennemførelse af direktivet.

(¹) EFT L 225 af 12.8.1986.

(²) EFT L 46 af 17.2.1997.

(³) Der er ikke indført lige behandling af mænd og kvinder med hensyn til pensionsalder inden for de erhvervstilknyttede pensionsordninger. Ifølge direktiv 79/7/EØF (artikel 7, stk. 1, litra a) er det fortsat muligt for medlemsstaterne at fastsættes forskellig pensionsalder for mænd og kvinder) — EFT L 6 af 10.1.1979.

(98/C 21/186)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1736/97
af Dominique Baudis (PPE) til Kommissionen
(23. maj 1997)

Om: En fælles europæisk myndighed for certificering inden for luftfarten

Hvorledes har Kommissionen opfulgt Parlamentets ønske i retning af forelæggelse af et forslag om oprettelse af en europæisk luftfartsmyndighed for international harmonisering og gennemførelse af luftfartsregulativer, sikkerhedsnormer for fly og certificeringsprocedurer, dok. A3-0426/92 (¹)?

(¹) EFT C 72 af 15.3.1993, s. 173.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Niel Kinnock

(3. juli 1997)

Kommissionen har ved flere lejligheder understreget behovet for en europæisk luftfartssikkerhedsmyndighed, der skal opstille fælles strenge sikkerhedskrav og sikre, at disse anvendes effektivt og ensartet over hele Europa samt fremmes overalt i verden.

Den 10. december 1996 vedtog Kommissionen en henstilling om Rådets beslutning om at bemyndige Kommissionen til, på grundlag af forhandlingsdirektiver, på Fællesskabets vegne at forhandle med europæiske tredjelande om en international konvention, som er nødvendig for at oprette en sådan myndighed.

Drøftelserne herom fortsætter i Rådet, og Kommissionen har indtryk af, at den snart får den nødvendige bemyndigelse til at kunne gå i gang hermed.

Kommissionens hensigt er blevet drøftet i Europa-Parlamentets udvalg for transport og turisme under forhandlingerne om Kommissionens meddelelse med titlen »en fællesskabsstrategi til forbedring af luftfartssikkerheden« (¹).

(¹) SEK(96)1083 end. udg.

(98/C 21/187)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1737/97
af Bernard Stasi (PPE) til Kommissionen
(23. maj 1997)

Om: Fællesskabsforvaltning af naturressourcerne i det sydlige Afrika

Den paritetiske forsamling AVS-EU, som holdt møde den 17.-20. marts 1997 i Bruxelles, vedtog enstemmigt to beslutninger om det sydlige Afrika. Disse beslutninger bekræfter succesen med programmerne for fællesskabsforvaltning af naturressourcerne som f.eks. »Campfire«-programmet i Zimbabwe, og støtter den strategi, som landene i det sydlige Afrika har valgt til at udvikle deres landbrugsøkonomi og beskytte den biologiske mangfoldighed i form af landbrugssamfundenes medansvar og vedvarende anvendelse af naturressourcerne.

Hvilke midler overvejer Kommissionen at tage i anvendelse — især i internationale fora, f.eks. den 10. CITES-konference, som finder sted i juni i Zimbabwe — med henblik på at støtte de bestræbelser, landene i det sydlige Afrika lægger for dagen på dette område, i overensstemmelse med principperne i Rio-erklæringen og Agenda 21?

Svar afgivet af João de Deus Pinheiro på Kommissionens vegne

(9. juli 1997)

Kommissionen glæder sig over, at programmerne for bevarelse og forvaltning af naturressourcerne i det sydlige Afrika anerkendes som en succes.

Kommissionen, der har støttet de strategier, som landene i det sydlige Afrika — bl.a. Botswana, Zambia og Zimbabwe — har valgt for at bevare og rationelt udnytte deres naturressourcer, vil fortsætte hermed. Den har således bidraget til et uddannelsesprogram for forvaltning af dyrelivet i regionen, der er iværksat af Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab.

Inden for rammerne af planlægningen vedrørende Lomé IV's anden finansprotokol for landene i det sydlige Afrika har Kommissionen i enighed med hvert af de berørte lande ligeledes besluttet at øge sin støtte til sektorpolitikkerne for udvikling af landdistrikterne, som især inddrager bevarelse og rationel udnyttelse af naturressourcer.

Kommissionen finder, at resultatet af den 10. CITES-konference i Harare i Zimbabwe er et kompromis, der anerkender og støtter de bestræbelser, der udfoldes af det sydlige Afrika, og som ved at reagere på de pågældende landes ønske om en rationel forvaltning af deres ressourcer og dyreliv gør det muligt at beskytte disse i overensstemmelse med Rio-erklæringens principper.

(98/C 21/188)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1738/97

af Gisèle Moreau (GUE/NGL) til Kommissionen

(23. maj 1997)

Om: Økonomiske og sociale indvirkninger af forbuddet mod anvendelse af asbest

Det Europæiske Fællesskab har iværksat en politik for kontrolleret anvendelse af markedsføring af produkter indeholdende asbest. Visse medlemsstater — herunder Frankrig siden 1. januar 1997 — har besluttet helt at forbyde fremstilling, import og markedsføring af produkter indeholdende asbest. Denne beslutning, som begrundes i beskyttelse af befolkningens personlige sundhed, tjener som påskud for industrien, f.eks. firmaet ETERNIT, til at ty til afskedigelsesplaner og lukning af filialer. Det er ofte samme industri, som nægtede at foretage omstruktureringer, idet man satte spørgsmålstegn ved farligheden af asbest. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at foreslå for

- helt at forbyde fremstilling, import og markedsføring af produkter indeholdende asbest,
- at fremme forskning og fremstilling af substitutionsprodukter, som ikke udgør nogen fare for befolkningens personlige sundhed,
- at fremme omstrukturering af industrien i retning af fremstilling af produkter uden asbest med henblik på at undgå nedlæggelse af arbejdspladser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(10. juli 1997)

Kommissionen minder om at den siden midten af 1980'erne har ført en politik der går ud på at kontrollere anvendelsen af asbest ved markedsføringen. Herefter er alle asbestfibre undtagen én totalforbudt. Desuden er der forbud mod 14 varekategorier der indeholder den sidste tilbageværende asbesttype, chrysotil. Andre varekategorier der indeholder chrysotil, falder udenfor EF-harmoniseringen og bør kunne omsættes frit hvis de er korrekt mærket, dog med forbehold af EF-traktatens artikel 30 og 35.

Kommissionen genoptog i 1996 asbestdiskussionerne med sagkyndige fra medlemsstaterne. Der lev holdt møder den 26. juli 1996 og den 7. november 1996. Endnu et møde er planlagt til juli 1997. Her er det meningen at man skal drøfte de første resultater af en uafhængig undersøgelse af asbest og erstatningsfibre. Kommissionen agter hurtigst muligt at undersøge alle de nyeste videnskabelige, tekniske og økonomiske analyser for at tage asbestpolitikken op til fornyet overvejelse.

Med hensyn til mulige erstatningsprodukter forventes Kommissionen i nær fremtid at vedtage fareklassificeringer af visse kunstfibre inden for rammerne af direktiv 67/548/EØF om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽¹⁾. Som led i ovennævnte undersøgelse undersøges disse og andre fibre, navnlig cellulose, polyvinylalkohol og aramid, med henblik på deres muligheder for at erstatte asbest.

⁽¹⁾ EFT 196 af 16.8.1967.

(98/C 21/189)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1745/97

af José Apolinário (PSE) til Kommissionen

(23. maj 1997)

Om: Indsamling og genbrug af batterier

Kan Kommissionen på baggrund af Rådets resolution af 25. januar 1988 om et handlingsprogram til nedbringelse af miljøforureningen forårsaget af cadmium oplyse:

1. Hvorledes de enkelte medlemsstater efter dens opfattelse har gennemført direktiv 91/157/EØF ⁽¹⁾ og direktiv 93/86/EØF ⁽²⁾? Har alle medlemsstaterne gennemført disse direktiver i national lovgivning?
2. Hvor stor en procentdel af de brugte batterier genbruges i de enkelte medlemsstater?
3. Hvilke nye foranstaltninger agter Kommissionen at træffe?

⁽¹⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 38.

⁽²⁾ EFT L 264 af 23.10.1993, s. 51.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(4. juli 1997)

Direktiv 91/157/EØF om batterier og akkumulatører opstiller grænser for indholdet af kviksølv i batterier. Det opstiller også regler for bestemte typer batterier, nemlig batterier, der indeholder en vis mængde kviksølv, cadmium og bly. Medlemsstaterne skal indføre ordninger for separat indsamling af af disse batterier. Endvidere indeholder direktiv 93/86/EØF nærmere bestemmelser om det mærkningssystem, der er fastsat i det førstnævnte direktiv.

1. Så godt som alle medlemsstaterne har vedtaget gennemførelsesforanstaltninger for begge direktiverne. Der er imidlertid store afvigelser mellem deres foranstaltninger vedrørende indsamling, mærkning og økonomiske instrumenter. Der er indtil nu indledt omkring 20 overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater for manglende eller mangelfuld gennemførelse af begge direktiverne. I praksis har den ringe gennemførelse af de to direktiver medført en række handelshindringer som følge af forvridninger af de internationale markedsregler.

2. Kommissionen har ikke tilstrækkelige oplysninger til at besvare spørgsmålet fuldt ud. På grundlag af de foreliggende oplysninger kan det imidlertid fremføres, at store batterier og bilbatterier indsamles og genanvendes i vid udstrækning — op til 90% i visse medlemsstater. Hvad forbrugerbatterier angår, er indsamlings- og anvendelsesprocenten langt lavere. Nogle medlemsstater er imidlertid nået op på en indsamlingsprocent på ca. 90 for denne gruppe batterier — Nederlandene, Østrig, Tyskland — men de fleste er endnu langt fra dette resultat. Situationen synes at være særlig skuffende for bærbare nikkelcadmium (NiCd) batterier, hvor indsamlingsresultatet svinger mellem 10 og 35%.

3. Kommissionen undersøger for tiden behovet for en generel revision af direktiv 91/157/EØF og vil måske forelægge Parlamentet og Rådet et forslag i løbet af i år. I forbindelse med revisionen vil Kommissionen undersøge behovet for at udvide direktivets anvendelsesområde, begrænse markedsføring af miljøfarlige batterier yderligere og skærpe kravene til indsamling, genanvendelse og mærkning.

(98/C 21/190)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1750/97

af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen

(27. maj 1997)

Om: Initiativ til bevarelse af Ajia Sofia i Istanbul

Som bekendt er Ajia Sofia-kirken i Istanbul et af de betydeligste mindesmærker i verden. Dette mindesmærke står over for alvorlige problemer, der endog indebærer risiko for sammenstyrtning. De adskillige genopbygningsprojekter, der er gennemført siden det sjette århundrede og frem til i dag, har deformeret og belastet helligdommen med overflødig og tungt murværk i dens følsomme, oprindelige ydre skal, og det er ydermere blevet sagt, at »enhver bus, der passerer forbi Ajia Sofia, bringer sammenstyrtningen et skridt nærmere«.

Der er blevet gjort opmærksom på stenenes forrykning, som endog er synlig med det blotte øje, og den generelle forstyrrelse af ligevægten fremgår også af søjlernes hældning under hovedkuplen. Der er revner overalt, og søjlernes marmor er allerede forstærket med jern for at kunne modstå presset, men situationen forværres desværre af, at helligdommen ligger i et jordskælvsområde.

Hvorledes vurderer Kommissionen muligheden for at tage et initiativ til bevarelse af dette mindesmærke i samarbejde med den græske og den tyrkiske regering samt det Økumeniske Patriarkat i Konstantinopel med henblik på at forhindre sammenstyrtningen af dette enestående mindesmærke og endvidere forbedre kommunikationen, forståelsen og dialogen mellem det græske og det tyrkiske folk, hvilket ville være til stor nytte, især i dag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(3. juli 1997)

Det ærede medlem henviser til Kommissionens svar på forespørgsel E-3520/96 fra Kellett-Bowman⁽¹⁾.

Ajia Sofia er på grund af sin særlige betydning endvidere genstand for et særligt opsyn fra et videnskabeligt udvalgs side, som blev nedsat i 1992, og som består af bl.a. arkitekter og specialister i jordskælvsikker ingeniørkunst.

⁽¹⁾ EFT C 138 af 5.5.1997.

(98/C 21/191)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1759/97

af Claude Desama (PSE) til Kommissionen

(27. maj 1997)

Om: Kommunale afgifter på parabolantener til modtagelse af tv-programmer pr. satellit

Flere store belgiske kommuner har fornylig indført en årlig afgift for anvendelse af parabolantener til modtagelse af radio- og fjernsynsprogrammer, der udsendes pr. satellit i hele Europa.

Kommissionen bedes oplyse, om et sådant skridt ikke er i strid med direktivet om »fjernsyn uden grænser«, og om det ikke er udtryk for forskelsbehandling fra de belgiske kommunale myndigheders side, ja en hindring for den frie udbredelse af oplysninger, da man jo hermed søger at vanskeliggøre adgangen til satellitter via et modtageudstyr.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(7. juli 1997)*

Det ærede medlems spørgsmål er for tiden til behandling i Kommissionen. Det skal undersøges, om opkrævning af en sådan afgift på parabolantenner er i strid med bestemmelsen i EF-traktatens artikel 59 om fri udveksling af tjenesteydelser eller med det princip om frihed til modtagelse og retransmission af fjernsynsudsendelser fra andre medlemsstater, der er fastsat i artikel 2 i direktiv 89/552/EØF ⁽¹⁾ om »fjernsyn uden grænser«.

⁽¹⁾ EFT L 298 af 17.10.1989.

(98/C 21/192)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1762/97**af Jan Mulder (ELDR) til Kommissionen***(27. maj 1997)*

Om: Import af blomster fra latinamerikanske lande

Den 29. april modtog jeg Kommissionens svar på min forespørgsel E-0901/97 ⁽¹⁾ (24. april 1997). Deri oplyser Kommissionen, at den endnu ikke råder over resultaterne af en omfattende undersøgelse af forholdene med hensyn til den generelle præferenceordning med Andespagten, det mellemamerikanske fællesmarked og Panama. Den særlige ordning med f.eks. Colombia har allerede været gældende siden den 13.11.1990.

Kommissionen bedes besvare følgende supplerende spørgsmål:

1. Hvad er årsagen til, at Kommissionen i slutningen af april 1997 endnu ikke har evalueret ordningen med Colombia, som har været i kraft siden den 13. november 1990? De Forenede Stater råder tilsyneladende over de nødvendige oplysninger for at evaluere ordningen og drage vidtgående konklusioner heraf.
2. Hvornår agter Kommissionen at evaluere ovenstående ordninger og navnlig informere Parlamentet om, hvorvidt handelsindrømmelserne opfylder de oprindelige målsætninger?

⁽¹⁾ EFT C 373 af 9.12.1997.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín*(20. juni 1997)*

1. Kommissionen følger nøje udviklingen med hensyn til udførelserne til Fællesskabet fra de lande i Andespagten og Centralamerika, der er omfattet af den særlige toldordning i forbindelse med den generelle toldpræferenceordning. De handelsmæssige indvirkninger på landene i Andespagten har været genstand for undersøgelser, der blev gennemført, inden ordningen blev udvidet til også at omfatte Venezuela den 1. januar 1995. Ved hjælp af et overvågningsorgan, der er oprettet sammen med de pågældende lande, holder Kommissionen sig regelmæssigt underrettet om de bestræbelser, som disse lande udfolder for at bekæmpe narkotikahandelen, og om de opnåede resultater i form af forbedring af lovgivningen, reduktion af de dyrkede arealer og retlige foranstaltninger.

Kommissionen mener på grundlag af de oplysninger, den råder over, at virkningerne af den særlige ordning kan anses for at være tilfredsstillende, således som den har aflagt rapport om til Udvalget til Forvaltning af Generelle Præferencer i december 1995 i henhold til artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 3281/94 af 19. december 1994 ⁽¹⁾. Kommissionen mener dog, at der bør foretages en mere dybtgående undersøgelse, som omfatter de varige socioøkonomiske konsekvenser af den særlige ordning. Det er en sådan global og ajourført undersøgelse, som Kommissionen henviser til i sit svar på skriftlig forespørgsel E-0901/97 fra det ærede medlem. Kommissionen har ikke kendskab til, at USA råder over de nødvendige oplysninger til at evaluere virkningerne af den af Fællesskabet indrømmede særlige ordning.

2. Kommissionen regner med at modtage de foreløbige konklusioner af den nævnte undersøgelse i løbet af juli 1997 og forelægge sin endelige rapport for Præferenceudvalget i begyndelsen af oktober.

⁽¹⁾ EFT L 348 af 31.12.1994.

(98/C 21/193)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1766/97**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(27. maj 1997)*

Om: Anbringelse af »fælder« for luftforurening i udstødningsrøret på tunge køretøjer

I henhold til oplysninger i den græske avis »ATHINAÏKI« fremmer Kommissionens LIFE-program anbringelsen af »fælder« i udstødningsrøret på tunge køretøjer, hvilket ganske givet vil bidrage stærkt til at reducere omfanget af udstødningsgasser. I henhold til samme avis dækker Kommissionen 50% af udgifterne hertil, medens de resterende 50% afholdes af medlemsstaten.

Hvilke betingelser gælder der i den forbindelse for den enkelte erhvervsdrivendes indgivelse af ansøgning om støtte til »fælder« i køretøjers udstødningsrør? Hvor mange ansøgninger har Kommissionen modtaget fra Grækenland? Hvor stort et beløb er der i alt givet til Grækenland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(4. juli 1997)*

Kommissionen kan hermed oplyse det ærede medlem om, at den intet kendskab har til de nævnte oplysninger i den græske avis »Athinaiki«. Selv om der skulle være fremsat projektforslag for »fælder for partikler i udstødningen fra dieselmotorer« som led i LIFE-programmerne for 1996 og 1997, er der ikke hidtil udvalgt noget sådant projekt til finansiering.

LIFE-programmet ville kunne finansiere et eventuelt forslag til projekt om det pågældende emne, forudsat at det opfylder de kriterier, der er fastsat i Rådets LIFE-forordning, (EF) nr. 1404/96 af 15. juli 1996 ⁽¹⁾, om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1973/92 om oprettelse af et finansielt instrument for miljøet: det skal bl.a. have demonstrerende og fornyende værdi, ligesom det skal være udvalgt med henblik på samfinansiering i henhold til Kommissionens udvælgelsesprocedure.

Den finansielle støtte fra LIFE beløber sig til 30 % af de berettigede omkostninger i forbindelse med finansiering af indtægtskabende investeringer og 50 % for de øvrige aktioner.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 20.7.1996, s. 1.

(98/C 21/194)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1767/97**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(27. maj 1997)*

Om: Udvælgelse af personale ved Det Europæiske Miljøagentur

Som bekendt finansieres Det Europæiske Miljøagentur over EU-budgettet. Grækerne tegner sig imidlertid for en utilstrækkelig del af personalet ved dette agentur, medens de kun er repræsenteret ved en næstformand i Det Videnskabelige Udvalg og ved nogle embedsmænd fra den græske offentlige forvaltning på ex officio-basis.

Det Europæiske Miljøagentur har indledt en ny udvælgelsesprocedure med henblik på midlertidigt ansatte i kategori A7/A6/A5. Vil Kommissionen på baggrund heraf oplyse, om man under udvælgelsen vil stræbe efter at bevare den ønskelige ligevægt med hensyn til de forskellige medlemsstaters repræsentation blandt de ansatte ved Det Europæiske Miljøagentur, således at der er tilstrækkeligt mange grækere blandt dette vigtige organs personale?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(1. juli 1997)*

Det Europæiske Miljøagentur er et uafhængigt organ med status som juridisk person, selv om det finansieres næsten udelukkende af støtte fra Fællesskabets budget. I artikel 9 i forordning (EØF) nr. 1210/90 om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet ⁽¹⁾ gives Agentu-

rets administrerende direktør ansvaret for alle personaleanliggender, og den administrerende direktør skal til gengæld aflægge referat om sine aktiviteter til bestyrelsen. Dette betyder, at Kommissionen ikke er ansvarlig for Agenturets ansættelsesprocedurer og kan ikke kommentere detaljerne i udvælgelsesforløbet, herunder ansættelse af stillingerne for tre A-ansatte og to B-ansatte, der blev offentliggjort i EF-Tidende den 11. april 1997.

Forespørgslen er sendt videre til den administrerende direktør med henblik på et uddybende svar på Agenturets vegne.

(¹) EFT L 120 af 11.5.1990.

(98/C 21/195)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1774/97
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen
(27. maj 1997)

Om: Udelukkelse af producenter fra godtgørelser

I henhold til det græske landbrugs- og økonomiministeriums afgørelser om fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 (¹) omfatter programmet med godtgørelser for voldsomt regnvejr og oversvømmelser i perioden september-december 1996 ikke personer og deres familiemedlemmer, der allerede er blevet dømt eller vil blive retsforfulgt for overtrædelse af straffeloven, inden de løslades, eller inden den endelige dom afsiges.

Eftersom godtgørelserne ydes efter godkendelse fra Kommissionens side, og de pågældende afgørelser ikke alene udelukker visse producenter, men også er problematiske i retlig henseende, kan Kommissionen da oplyse, om den har godkendt den særlige fortolkningstekst, der udelukker producenter fra godtgørelsesprogrammet? Betragtes denne tekst som værende en gyldig fortolkning af Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91?

(¹) EFT L 218 af 6.8.1991, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
(1. juli 1997)

Kommissionen har iværksat undersøgelsesproceduren vedrørende den statsstøtteordning, Grækenland har givet meddelelse om, og som skal bruges til udbedring af skaderne som følge af nedbør og oversvømmelser i perioden mellem september og december 1996. Formålet er at kontrollere, om ordningen er i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 92-94, som indeholder regler for statsstøtte.

Da den af det ærede medlem omtalte nationale beslutning om definition af modtagerne af denne støtte imidlertid ikke er blevet meddelt Kommissionen, er denne i gang med at gennemføre en undersøgelse hos den pågældende medlemsstat.

(98/C 21/196)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1779/97
af Karl von Wogau (PPE) til Kommissionen
(27. maj 1997)

Om: Hindring af den frie udveksling af tjenesteydelser

Ifølge Mannheim-konventionen af 17. oktober 1868 er Rhinen et internationalt farvand, og de fartøjer, der sejler på floden, skal derfor føre et af de tilgrænsende landes flag. Den bestemmelse gælder også for sejlsportsfolk.

Sejlsportsfolk, der indregistrerer deres fartøjer i Strasbourg, skal betale et gebyr for at få udstedt fransk nationalitetscertifikat, så de kan føre fransk flag og sejle på Rhinen. Dette gebyr er bestemt til skibsfart på åbent hav og i internationale farvande og andrager 10.000 FRF årligt. Sejlsportsfolk, der indregistrerer deres fartøjer i Tyskland, Belgien, Nederlandene eller Schweiz, betaler intet særligt gebyr for at sejle på Rhinen.

1. Er denne Mannheim-konvention fra 1868 forenelig med traktaterne, og er Rhinen ikke et indre farvand i EU?
2. Skal dette gebyr for at få udstedt fransk nationalitetscertifikat ved indregistrering af et fartøj i Strasbourg ikke betragtes som en hindring af den frie udveksling af tjenesteydelser, eftersom sejlsportsfolk, der ikke indregistreres i Strasbourg, hindres i at få leveret tjenesteydelser?
3. Bliver det muligt at føre europæisk flag, når EU får status som juridisk person?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(11. juli 1997)

Mannheim-konventionen fra 1868 er et eksempel på en aftale, som indtil nu ikke er berørt af traktatens bestemmelser (jf. EF-traktatens artikel 234).

Ud fra de oplysninger, det ærede medlem her fremkommer med, er det ikke muligt for Kommissionen at slutte, at betingelserne for indregistrering af fartøjer til fritidssejls i Strasbourg skulle udgøre nogen hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser. Restriktioner i princippet om fri udveksling af tjenesteydelser forudsætter, at der er tale om hindringer for udøvelsen af en grænseoverskridende erhvervsaktivitet, hvilket ikke er tilfældet her i betragtning af, hvilken bådtype det drejer sig om.

Kommissionen har ingen planer om at indføre noget europæisk flag for fartøjer, hvad enten Unionen opnår status som juridisk person eller ej.

(98/C 21/197)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1786/97

af Christine Oddy (PSE) til Kommissionen

(27. maj 1997)

Om: Anerkendelse af et europæisk kvalifikationsbevis for psykoterapeuter

Er Kommissionen bekendt med, at det britiske Psykoterapiråd og psykoterapisammenslutninger i andre medlemsstater ønsker at få anerkendt et europæisk kvalifikationsbevis for psykoterapeuter, så kvalificerede psykoterapeuter anerkendes og får mulighed for at ned sætte sig overalt i EU?

Et sådant kvalifikationsbevis skulle kunne opnås af forskellige grupper inden for sundhedssektoren som f.eks. læger, sygeplejersker og socialrådgivere samt personer med en uddannelse i psykologi eller psykiatri?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(1. juli 1997)

Kommissionen har kendskab til det tiltag, Den Europæiske Psykoterapisammenslutning (EAP) har taget til indførelse af et europæisk psykoterapibevis (ECP). Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, er »United Kingdom Council for Psychotherapy« medlem af denne sammenslutning, der omfatter en lang række nationale sammenslutninger, der er repræsentative for erhvervet.

Kommissionen mener, således som den gentagne gange har erklæret i forbindelse med skriftlig forespørgsel E-3429/93 fra Rovsing ⁽¹⁾ og skriftlig forespørgsel E-4094/93 fra Chiabrando og Pisoni ⁽²⁾, at tiltag, der tages af europæiske erhvervsammenslutninger såsom EAP, kan spille en vigtig rolle for medlemsstaternes gennemførelse af direktiv 89/48/EØF ⁽³⁾ og 92/51/EØF ⁽⁴⁾ om den generelle ordning. Opstilling af fælles uddannelsesnormer såsom ECP kan nemlig fremme den frie etableringsret ved at mindske eller fjerne de væsentlige forskelle, der måtte være mellem uddannelserne, og som ville kunne begrunde en udligningsforanstaltning (prøvetid eller egnethedsprøve) som omhandlet i de nævnte direktiver.

Ifølge den metode, der ligger til grund for direktiverne om den generelle ordning, henhører spørgsmål om regulering af erhvervene (uddannelsesbetingelser og betingelser for udøvelse af erhvervet, behørig myndigheder) imidlertid under medlemsstaternes beføjelser. Kommissionen skal derfor ikke godkende eller forkaste de fælles normer, selv om den er klar over, at de er af interesse som redskab til fremme af den frie bevægelighed for erhvervsudøvere i det indre marked.

Disse fælles normer forbliver private tiltag og kan derfor ikke træde i stedet for de nationale bestemmelser. Et bevis, som f.eks. ECP, der måtte blive fremlagt af en indvandrer, vil imidlertid give værtslandets myndigheder visse garantier for den uddannelse, han har fulgt. Et heldigt udfald af tiltag såsom EAP's afhænger således i vid udstrækning af, om de nationale myndigheder anerkender den fælles norm som reference. Endvidere er det en yderligere fordel, at den uddannelse, der fører til opnåelse af ECP, er åben for forskellige erhvervsudøvere.

(¹) EFT C 268 af 26.9.1994.

(²) EFT C 332 af 28.11.1994.

(³) EFT L 19 af 24.1.1989.

(⁴) EFT L 209 af 24.7.1992.

(98/C 21/198)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1787/97

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(27. maj 1997)

Om: Tv-licens

Kommissionen bedes kommentere den gældende ordning i Det Forenede Kongerige, hvor der opkræves to tv-licenser fra folk, som anvender det samme tv-apparat på to forskellige adresser. Er det ikke at straffe personer, som har behov for at anvende deres tv-apparat to steder, og derfor urimeligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(11. juli 1997)

Kommissionen kan ikke kommentere den praksis, det ærede medlem omtaler. Generelt hører licenser ind under medlemsstaternes kompetenceområde. Det hedder f.eks. i 13. betragtning i direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (¹), at direktivet ikke berører medlemsstaternes beføjelser vedrørende organisation og finansiering af programmerne. Imidlertid skal medlemsstaternes foranstaltninger på dette område være i overensstemmelse med EF-retten. Oplysningerne i forespørgslen er ikke tilstrækkelige til i sig selv at påvise nogen overtrædelse af EF-retten.

(¹) EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23.

(98/C 21/199)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1791/97

af Anne Poisson (UPE) til Kommissionen

(27. maj 1997)

Om: Udgivelse af Den Europæiske Unions officielle dokumenter i blindskrift

Den Europæiske Union, Europa-Parlamentet samt de forskellige tjenestegrene og institutioner udgiver en vis mængde officielt informationsmateriale.

Desværre er disse dokumenter lukket land for nogle af vore medborgere, navnlig de synshæmmede.

Der er i dag ca. 7,4 millioner blinde eller svagtseende i Europa, svarende til 2% af Europas befolkning.

Kommissionen bedes oplyse, hvornår og i hvilket omfang der ud fra ønsket om en bedre information til borgerne vil blive udgivet dokumenter i blindskrift?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(4. juli 1997)

Kommissionen er meget bevidst om de problemer, som synshæmmede medborgere kan stå over for i forbindelse med adgangen til officielle dokumenter.

Den mere udbredte anvendelse af standarder som f.eks. SGML (Standard Generalized Mark-up Language) gør det muligt at udarbejde tekniske løsninger, så visse dokumenter vil kunne stilles til rådighed i blindskrift.

På grund af den belastning, som Kommissionens ressourcer og tjenestegrene allerede nu er udsat for, er det for øjeblikket ikke muligt at stille samtlige officielle dokumenter til rådighed i blindskrift på 11 sprog.

Imidlertid har alle officielle dokumenter fra Kommissionen vedrørende integration af handicappede (programmer, resolutioner, europæisk vejledning) samt publikationerne Hélioscopes og Helios Flash allerede i en vis tid været til rådighed for blinde og svagtseende på disketter på de forskellige sprog. Personer, der er interesserede heri, kan ved henvendelse til Kommissionen få en disketteudgave af det ønskede dokument, som de derefter let kan omdanne til blindskrift eller en skrifttype tilpasset svagtseende.

Kommissionen vil i Publikationskontorets direktionsudvalg rejse spørgsmålet om at udvide denne praksis til andre dokumenttyper med henblik på at fastlægge en fælles holdning for alle EU-institutionerne.

(98/C 21/200)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1805/97

af Robert Evans (PSE) til Kommissionen

(28. maj 1997)

Om: EU-afgifter på Cassava-produkter

Kan Kommissionen give en forklaring på den temmelig høje afgift på nedenstående Cassava-produkter:

- Cassava dej 1901909999/ tillægskode 7010
- Cassava mel 1901909975/ tillægskode 7015?

Virksomheder i min valgkreds forstår ikke, hvorfor afgiften på disse produkter er så høj.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(4. juli 1997)

Forarbejdede landbrugsprodukter som ikke er omfattet af bilag II til EF-Traktaten falder ind under en handelsordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 ⁽¹⁾, som fastsætter en ordning for handlen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter. Ordningen skal også beskytte Fællesskabets handelspolitik og landbrugspolitik.

Ved import — og i lighed med mange andre forarbejdede landbrugsprodukter, der falder ind under ordningen — pålægges levnedsmidler indeholdende cassava, som falder ind under kode 1901 90 99 i den kombinerede nomenklatur en told bestående af to dele: en told der beregnes af værdien, og som udgør industriel beskyttelse, samt et specifikt beløb for den nødvendige landbrugsbeskyttelse.

I henhold til den fælles landbrugspolitik målsætning tages der ved fastsættelse af de specifikke beløb hensyn til mængden af råmaterialer fra landbruget, der anvendes ved fremstillingen. Den bygger på told på import af de relevante råvarer i naturtilstand. Importtold på råmaterialer til cassavamel, cassavastivelse, kartoffelstivelse og majsstivelse er identiske.

Alle de specifikke beløb som indgår i den told, der pålægges forarbejdede landbrugsprodukter, inklusive levnedsmidler indeholdende cassava, falder ind under kode 1901 90 99 i den kombinerede nomenklatur og det blev fastlagt i GATT, Uruguayrunden. Man fastlagde beløbene på grundlag af et gennemsnit af den told, der blev pålagt i perioden 1986-1988.

(¹) EFT L 318 af 20.12.1993.

(98/C 21/201)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1806/97

af Robert Evans (PSE) til Kommissionen

(28. maj 1997)

Om: EU-kvoter for elartikler

Vil Kommissionen udarbejde en detaljeret oversigt over eventuelle begrænsninger af EU's import af elartikler (f.eks. stik, stikkontakter og kontakter)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(18. juli 1997)

Der er ikke fastlagt EU-kvoter for import af elartikler som kontakter, stik og stikkontakter. For import af sådanne produkter fra Irak eller Libyen (¹) gælder der nogen begrænsninger.

For importeret elektrisk materiel, der er underlagt Fællesskabets harmoniseringsbestemmelser, findes der ingen særlige begrænsninger, som skyldes tekniske standarder og forskrifter.

For så vidt angår reglerne for markedsføring i EU, er elektrisk materiel, herunder elartikler, underlagt bestemmelserne i Rådets direktiv 73/23/EØF, som ændret ved direktiv 93/68/EØF, om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet) (²).

Produkter, som importeres til Fællesskabet fra tredjelande, skal opfylde nøjagtig de samme fællesskabsregler som elektrisk materiel, der fremstilles i Fællesskabet. I lavspændingsdirektivet er de væsentlige sikkerhedskrav angivet. Der skal foreligge en overensstemmelseserklæring fra producenten eller dennes bemyndigede repræsentant, og denne erklæring skal være tilgængelig for de myndigheder, som overvåger markedet. Certificering ved en tredjepart er ikke nødvendig.

Stik og stikkontakter til brug i husholdninger, som ikke er omfattet direktivet, er dækket af gældende nationale bestemmelser og standarder.

(¹) Elektriske apparater til at slutte, afbryde eller beskytte elektriske kredsløb og til at skabe forbindelse til eller i elektriske kredsløb (f.eks. afbrydere, sikringer, overspændingsafledere, spændingsstabilisatorer, overspændingsbeskyttere, stikpropper og forgreningsdåser) til en spænding på mere end 1000 V med KN-kode 8535 og lignende materiel til en spænding på mindre end 1000 V med KN-kode 8536, der udelukkende er til civil eller medicinsk brug, er undtaget fra forbuddet vedrørende produkter fra Irak, men der kræves en forudgående importtilladelse i henhold til artikel 23 i resolution 687/1991 fra FN's sikkerhedsråd, som udstedes af det udvalg, der er nedsat i henhold til sikkerhedsrådets resolution 661/1990, før importen til Fællesskabet kan godkendes. Det er i henhold til Rådets forordning (EØF) 3274/93 (EFT L 295 af 30.11.1993) forbudt at importere alle komponenter med de to nævnte KN-koder, som kan anvendes i visse typer luftfartøjer, fra Libyen.

(²) EFT L 220 af 30.8.1993.

(98/C 21/202)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1807/97

af Robert Evans (PSE) til Kommissionen

(28. maj 1997)

Om: EU-sikkerhedsbestemmelser og handicappede

Er Kommissionen klar over de problemer, som handicappede i visse tilfælde har med at skaffe sig adgang til bygninger, der opfylder brand- og sikkerhedsforskrifterne (tunge døre osv.)?

Arbejder Kommissionen på at finde en løsning på disse adgangsproblemer i betragtning af, at handicappede i forvejen skal overvinde mange forhindringer for at skaffe sig adgang til bygninger og benytte offentlige transportmidler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(16. juli 1997)

Kommissionen er klar over de problemer, som handicappede kan komme ud for i forbindelse med adgang til bygninger. I sin meddelelse af 30. juli 1996 om lige muligheder for handicappede ⁽¹⁾ gjorde Kommissionen opmærksom på, at mange offentlige bygninger fortsat er utilgængelige eller vanskeligt tilgængelige for handicappede, og gjorde endvidere opmærksom på, at mange forskellige befolkningsgrupper, herunder handicappede, kan have nytte af de såkaldte »designed for all« adgangsforhold.

Rådets direktiv 89/654/EØF om minimumsfor skrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet ⁽²⁾ fastslår, at »arbejdsstederne i givet fald skal indrettes med hensyntagen til handicappede arbejdstagere, og denne bestemmelse gælder navnlig for døre, forbindelsesveje, trapper, bruserum, håndvaske, toiletter og arbejdspladser direkte benyttet af handicappede arbejdstagere«.

⁽¹⁾ KOM(96) 406 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 393 af 3.12.1989.

(98/C 21/203)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1810/97

af Ernesto Caccavale (UPE) til Kommissionen

(28. maj 1997)

Om: Selvmodsigelser i forbindelse med AIDS

Kommissionen anmodes om et svar på de mange spørgsmål vedrørende AIDS, der er opstået på baggrund af en videnskabelig strid, der omfatter over 700 specialister fra 23 lande, hvoriblandt den største nulevende retrovirolog, Peter Duesberg.

Den kendte sexolog, Luigi De Marchi, og Fabio Franchi, der er specialist i smitsomme sygdomme, har for nylig i Italien offentliggjort et omfattende dokumentarisk materiale (»AIDS — Det store bedrag«, Forlaget SEAM, Rom, 1997). Bogen kritiserer den ubegrundede panik og de mange selvmodsigelser i forbindelse med AIDS, som de fleste italienske og internationale sundhedsmyndigheder gør sig skyldig i. Det drejer sig om selvmodsigelser inden for vidtrækkende og centrale aspekter af AIDS-beskrivelsen og -behandlingen lige fra opdagelsen af viruset, definitionen af sygdommen, smitteforudsigelserne, testenes ubrugelighed og de skadelige behandlinger til jagten på en »umulig« vaccine.

Kommissionen anmodes på denne baggrund om at oplyse følgende:

1. Har Kommissionen kendskab til disse publikationer og de påstande, der fremsættes deri?
2. Agter Kommissionen i givet fald at gøre Europa-Parlamentet og andre organer opmærksom på betydningen af dette dokumentariske materiale og kritikken heri?
3. Finder Kommissionen ikke, at der er behov for et tværfagligt undersøgelsesudvalg (der ikke kun består af virologer og specialister i smitsomme sygdomme), der kan kaste lys over de talrige selvmodsigelser i forbindelse med »det 21. århundredes pest«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(16. juli 1997)

Kommissionen har intet kendskab til den nævnte publikation, men vil indsamle de nødvendige oplysninger for at besvare det ærede medlems spørgsmål. Når dette er sket, vil Kommissionen meddele resultatet af denne efterforskning så hurtigt som muligt.

(98/C 21/204)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1817/97
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen
(28. maj 1997)

Om: Mælkekvoter

Vil Kommissionen bekræfte, at den på baggrund af en analyse af markedet for mælk i Den Europæiske Union vil foreslå Rådet, at ordningen med produktionskvoter bliver opretholdt for denne sektors vedkommende frem til år 2005?

Vil dette betyde, at der ikke kan forekomme ændringer i de mælkekvoter, som de enkelte lande i Den Europæiske Union har fået tildelt?

(98/C 21/205)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1818/97
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen
(28. maj 1997)

Om: Markedet for mælk i Den Europæiske Union

Hvilke principper vil Kommissionen lægge til grund for sin analyse af markedet for mælk i Den Europæiske Union?

Hvilken tidsplan har Kommissionen lagt for revisionen af den fælles markedsordning for mælkeprodukter?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
på skriftlige forespørgsler E-1817/97 og E-1818/97
(27. juni 1997)

I december 1992 blev anvendelsen af ordningen med mælkekvoter forlænget indtil den 31. marts 2000. Med henblik på at fastlægge den ordning, der skal gælde herefter, bør debatten indledes nu.

I denne forbindelse er Kommissionen startet med at udarbejde to arbejdsdokumenter »Den fælles landbrugs politik, udsigter på lang sigt« og »Situation og udsigter for mælkesektoren«, som netop er blevet offentliggjort og sendt til Parlamentet. Det ærede medlem opfordres til at gøre sig bekendt hermed.

På nuværende stadium er det derfor for tidligt at tage stilling til en eventuel videreførelse af ordningen og de nærmere regler herfor.

(98/C 21/206)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1819/97
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen
(28. maj 1997)

Om: BSE og eventuelle sanktioner over for tjenestemænd

Det Midlertidige Undersøgelsesudvalg om BSE undersøgte oprindelsen og udviklingen af Bovin Spongiform Encephalopati samt den eventuelle manglende gennemførelse af den gældende fællesskabslovgivning, og det ønskes i lyset af denne undersøgelse og udvalgets konklusioner oplyst, om Kommissionen planlægger og i givet fald vil vedtage administrative sanktioner over for tjenestemænd i Kommissionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer
(30. juni 1997)

Kommissionen vil i overensstemmelse med vedtægten tage de skridt, den finder nødvendige, både med hensyn til organiseringen af dens tjenestegrene og på individuelt plan.

(98/C 21/207)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1827/97**af Alfonso Novo Belenguier (ARE) til Kommissionen**

(28. maj 1997)

Om: Import af kartofler i EU

Der er tradition for dyrkning af kartofler i Valencia-området. Tusinder af familier er afhængige af, at kartoflerne kan afsættes på det europæiske marked. I modstrid med princippet om fællesskabspræference skades denne sektor imidlertid i alvorlig grad af den massive import af kartofler fra tredjelands, især Egypten, idet denne medfører fald i noteringen helt ned til 20 pesetas. Dette beløb giver ikke de valencianske landmænd mulighed for endsige at afskrive de udgifter, der er forbundet med kartoffeldyrkningen.

På trods af krisen i nævnte sektor, som allerede har strakt sig over to på hinanden følgende produktionsår, har EU tilbudt Egypten toldfri adgang for 220.000 ton kartofler.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at afbøde de tab, som kartoffelsektoren har lidt som følge af præferenceaftalen med Egypten?

Hvornår træder disse foranstaltninger i givet fald i kraft?

Agter Kommissionen at sikre landmændene en minimumsindkomst?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(27. juni 1997)

Forhandlingerne med Egypten blev indledt i 1995 og foregår stadig. Et af de uløste elementer i forhandlingerne er arrangementet vedrørende gensidige landbrugsindrømmelser, hvor der er afstand mellem de to parter holdninger. Fællesskabets holdning bygger på de forhandlingsdirektiver, som Rådet vedtog i 1995.

Ifølge aftalen fra 1997, som gælder for øjeblikket, kan 109 000 t tidlige egyptiske kartofler importeres toldfrit mellem den 1. januar og den 31. marts hvert år. Den gennemsnitlige egyptiske eksport i perioden 1994-1996 var på 204 000 t med et maksimum på 271 000 t i 1995. Den faktiske eksport afhænger i høj grad af markedssituationen i Fællesskabet, således at rekordeksporten i 1995 falder sammen med en periode med ringe intern forsyning. Den egyptiske eksport i præferenceperioden tegner sig for 140 000 t (gennemsnitstal), medens 64 000 t eksporteres fra den 1. april til den 15. maj (med fuld told).

Da der ikke findes nogen fælles markedsordning for kartofler, har Kommissionen ikke nogen kompetence til at regulere kartoffelmarkedet i Europa. Kommissionen er fuldt ud klar over problemerne som følge af den manglende fælles markedsordning for kartofler og foreslog i 1992 at indføre en sådan ordning ⁽¹⁾. Den er fortsat overbevist om, at det eksisterende forslag udgør det bedste kompromis, der tager hensyn til de forskellige synspunkter, medlemsstaterne har givet udtryk for.

⁽¹⁾ EFT C 333 af 17.12.1992.

(98/C 21/208)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1836/97**af Fernand Herman (PPE) til Kommissionen**

(27. maj 1997)

Om: Fortolkning af direktiv 90/388/EØF om liberalisering af markedet for teletjenester

Inden for rammerne af liberaliseringen af markedet for teletjenester har Kommissionen defineret begrebet »lukkede brugergrupper« som følger:

»Er en gruppe personer eller organisationer, som ikke nødvendigvis er økonomisk forbundet, men som hver for sig har varige faglige relationer med ét eller flere medlemmer af gruppen, og hvis interne kommunikationsbehov udspringer af disse faglige relationer. Det drejer sig som regel om fælles forretningsaktiviteter« ⁽¹⁾.

Kan Kommissionen bekræfte, at en lukket brugergruppe ikke blot kan bestå af personer, som har relationer, der går forud for tilbuddet om teletjenester, men også på grundlag af senere relationer?

Kan Kommissionen også bekræfte, at der ikke er tale om levering af »taletelefoni« i henhold til direktiv 90/388/EØF⁽²⁾, når brugeren af tjenesteydelsen kun kan komme i kontakt med personer, hvis telefonnumre udvælges af et edb-program på grundlag af den hyppighed, hvormed brugeren har drejet disse numre? Opkaldshyppigheden ville påvise eksistensen af varige faglige relationer mellem brugeren af tjenesteydelsen og de personer, hvis numre jævnlige drejes.

(¹) Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om status over og gennemførelse af direktiv 90/388/EØF om liberalisering af markedet for teletjenester — EFT C 275 af 20.10.1995, s. 2.

(²) EFT L 192 af 24.7.1990, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(19. juni 1997)

I Kommissionens direktiv 90/388/EØF defineres taletelefoni som en tjeneste, der udnyttes kommercielt »i almenhedens interesse«. Tilbuddet om telekommunikationsydelser mellem medlemmer af en lukket brugergruppe (LBG) er én blandt flere tjenester, der ikke udnyttes kommercielt i almenhedens interesse, og den kan derfor ikke betragtes som taletelefoni i henhold til direktivet. For at afgøre om teletjenester kan betragtes som taletelefoni, er det således ikke et spørgsmål om, hvorvidt de er tilbudt til LBG'er, men derimod om de udnyttes i almenhedens interesse.

LBG-begrebet er baseret på, at der er varige faglige forbindelser mellem forskellige personer eller virksomheder. I nogle tilfælde kan sådanne faglige forbindelser være lette at påpege, som i de eksempler, der blev nævnt i Kommissionens meddelelse af 20. oktober 1995. I andre tilfælde er påpegelsen af sådanne forbindelser et spørgsmål om kendsgerninger, for eksempel når der er tale om forbindelser mellem en virksomhed og dens sædvanlige underleverandører eller hovedklienter. Den metode, som det ærede medlem henviser til — nemlig at medlemmerne af en LBG kan udpeges ud fra opkaldshyppigheden inden for en fastsat periode — kan anvendes til dette formål.

En sådan fremgangsmåde bør naturligvis ikke udelukke andre og mindre påtvungne metoder til at påvise forbindelser mellem medlemmer af en LBG.

(98/C 21/209)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1837/97 af Winfried Menrad (PPE) til Kommissionen

(28. maj 1997)

Om: Særlige sociale sikringsordninger inden for det offentlige

Som led i retten til fri bevægelighed er det planlagt at udvide koordinationsreglerne for Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾ til — ud over de lovpligtigt forsikrede arbejdstagere og selvstændige — også at omfatte andre persongrupper og sikringsordninger. Det drøftes således for øjeblikket, hvordan de særlige ordninger for det offentlige kan optages i forordningen (sml. f.eks. sager for EF-Domstolen).

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilke EU-medlemsstater der har særlige sociale sikringsordninger for tjenestemandsansatte (tjenestemandspensioner)?
2. Kan Kommissionen oplyse, hvilke af disse stater der forsøger at sikre de særlige ordninger for tjenestemænd og andre pensionsberettigede gennem pensionshenlæggelser?
3. Kan Kommissionen oplyse, hvornår den forventer, at tjenestemandspensioner vil være optaget i koordinationsreglerne for Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71?

(¹) EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(8. juli 1997)*

1. Medlemsstaternes sociale sikringsordninger koordineres ved Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og nr. 574/72 ⁽¹⁾. Det skal dog bemærkes, at forordningen kun tager sigte på at koordinere, og ikke harmonisere de nationale sociale sikringsordninger. Medlemsstaterne træffer selv beslutning om, hvordan de vil organisere og finansiere deres forskellige sociale sikringsordninger.

2. En undersøgelse, der fornylig blev gennemført af Det Europæiske Institut for Offentlig Administration ⁽²⁾, viser, at de fleste medlemsstater betaler tjenestemænds pensioner over deres eget statsbudget. I Nederlandene finansieres den særlige ordning gennem en særlig pensionsfond, og i nogle medlemsstater hentes udbetalingerne dels fra den dertil indrettede konto i statsbudgettet, dels fra en særlig pensionsfond (Portugal og Sverige).

3. Kommissionen forelagde i 1992 et forslag om at udvide anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 1408/71 til at omfatte særlige ordninger for tjenestemænd ⁽³⁾. Der har endnu ikke kunnet opnås enstemmig tilslutning til dette forslag, som det kræves i Rådet.

Den 22. november 1995 traf Domstolen den afgørelse, at den eksisterende mangel på koordinering af særlige ordninger er en hindring for den frie bevægelighed, som bør overvindes ved en Rådsbeslutning. I denne sammenhæng har Rådet mulighed for i visse henseender at se bort fra de mekanismer, der i øjeblikket fungerer under forordning (EØF) nr. 1408/71, for at tage hensyn til de særlige forhold omkring de særlige ordninger for tjenestemænd ⁽⁴⁾. Rådet drøfter stadig de mulige løsninger.

⁽¹⁾ Ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97 (EFT L 28 af 30.1.1997).

⁽²⁾ Civil Service in the Europe of the Fifteen, Maastricht 1996.

⁽³⁾ EFT C 46 af 20.2.1992.

⁽⁴⁾ Sag C-443/93, VOUGIOUKAS, Samling af Domstolens afgørelser 1995, I-4033.

(98/C 21/210)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1847/97**af Daniela Raschhofer (NI) til Kommissionen***(30. maj 1997)*

Om: Korrektioner i regnskabsafslutningen

I 1992 blev der opført 900 mio ecu som finansielle korrektioner i regnskabsafslutningen, som først kunne inddrives igen i 1996 efter vedtagelse af regnskabsafslutningen for 1992. Det påførte EU et rentetab og en finansiell skade på ca. 200 mio ecu. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at hindre sådanne uregelmæssigheder i fremtiden? Hvor store er omkostningerne til disse foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(11. juli 1997)*

Forespørgslen fra det ærede medlem drejer sig formodentlig om afslutningen af regnskaberne for 1992 for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (EUGFL), som i øvrigt er det eneste udgiftsområde i budgettet, der gøres til genstand for en sådan procedure.

Afslutningen af regnskaberne for regnskabsåret 1992 for EUGFL, Garantisektionen, gav anledning til to forskellige beslutninger. Den første (Kommissionens beslutning 96/311/EF af 10. april 1996) ⁽¹⁾ drejede sig om et beløb på 753 mio. ECU, som medlemsstaterne har tilbagebetalt Fællesskabet i løbet af regnskabsåret 1996. Den anden (Kommissionens beslutning 96/701/EF af 20. november 1996) ⁽²⁾ vedrørte et beløb på 70 mio. ECU, tilbagebetalt til Fællesskabet i løbet af november 1996 og derfor budgetopført for regnskabsåret 1997. Det samlede korrektionsbeløb, som medlemsstaterne skulle udrede i forbindelse med regnskabsåret 1992, androg altså 823 mio. ECU. Der er således ikke tale om et tab, men tværtimod om en vidtrækkende tilbagebetaling af uberettiget udbetalte bevillinger.

Regnskabsafslutningen foretages i henhold til artikel 102 i finansforordningen og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 ⁽³⁾. I overensstemmelse med disse bestemmelser skal afslutning af regnskaberne for regnskabsårene forud for 1996 ske inden udgangen af året efter indgivelse af de årlige oplysninger om udgifter i

forbindelse med et givet regnskabsår. Når der konstateres fejltagelser af forskellig art eller utilstrækkelig kontrol, opfordres medlemsstaterne i løbet af den nævnte periode til at fremsætte deres kommentarer. Når der ingen angivelig grund er, eller såfremt det viser sig, at medlemsstatens kontrol har været utilstrækkelig, erklæres de pågældende beløb for ikke-godkendte. De skal således oppebæres af den pågældende medlemsstat og tilbagebetales til Fællesskabets budget.

Der kan være mange grunde til en finansiel korrektion, (beløb, som medlemsstaten skal oppebære) lige fra afvisning af en individuel anmodning til krav om et langt større beløb, undertiden samtlige udbetalinger foretaget i henhold til den omtvistede foranstaltning. På grund af det stigende antal medlemsstater, der medfører, at kontrollen med regnskabsføring og revision bliver mere og mere kompleks og omfangsrig, er der tale om betydelige forsinkelser.

For at forbedre proceduren for regnskabsafslutning blev der i 1995 truffet beslutning om at lave systemet om. Formålet er at gøre proceduren mere præventiv end repressiv, at uddybe samarbejdet med medlemsstaterne gennem en mæglingsprocedure inden for rammerne af en mæglingsinstans og at reducere den finansielle usikkerhed ved at forkorte tidsfristerne for beslutningen om regnskabsafslutning. Fra og med regnskabsafslutningen for regnskabsåret 1996 er proceduren blevet opdelt i to dele, nemlig en bogføringsmæssig afslutning, som skal ske senest den 30. april det følgende regnskabsår, og revision af transaktionerne til sikring af, at disse stemmer overens med de gældende bestemmelser; sådanne revisioner skal derefter foretages løbende, uafhængigt af et bestemt regnskabsår.

(¹) EFT L 117 af 14.5.1996.

(²) EFT L 323 af 13.12.1996.

(³) EFT L 94 af 28.4.1970.

(98/C 21/211)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1857/97

af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen

(30. maj 1997)

Om: De unges mobilitet

Den Europæiske Unions SOCRATES-uddannelsesprogram på uddannelsesområdet og ERASMUS-programmet under SOCRATES har været de mest succesfulde af EU's programmer. Antallet af ansøgninger til disse programmer stiger fortsat. Antallet af ansøgninger er imidlertid allerede så enormt, at de midler, der er afsat til de studerende, ikke rækker til at dække deres udgifter.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for, at bevillingerne til SOCRATES-programmet øges, og at ERASMUS-programmets forholdsmæssige andel af bevillingerne under SOCRATES-programmet ikke reduceres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(16. juli 1997)

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at Socrates og dets kapitel 1 (Erasmus) er blandt de Fællesskabsprogrammer, der har størst succes. Antallet af studerende, som har ansøgt om mobilitetsstipendier under Erasmus, er steget støt, siden det første Erasmus-program blev vedtaget i 1987. I det akademiske år 1997/98 har Kommissionen modtaget ansøgninger fra omkring 180.000 studerende. Det budget, der står til rådighed for programmet, har ikke kunnet følge med den stigende efterspørgsel. Det skal bemærkes, at Kommissionen oprindeligt havde foreslået en budgetramme på 1.005 mio. ECU (til et fællesskab med 12 medlemmer) til programmet i perioden 1995/96. Det beløb, der i sidste ende blev vedtaget, 850 mio. ECU, skulle dække et fællesskab på 15 medlemmer og desuden yderligere aktiviteter, der blev indført under forhandlingerne.

I overensstemmelse med den fælles erklæring, der blev udsendt af Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 14. marts 1995 efter afslutningen af forligsproceduren vedtog Kommissionen den 14. marts 1997 en beretning om de første to år af programmets gennemførelse (¹), sammen med et forslag om at forøge den finansielle ramme for 1995/99 med 50 mio. ECU til i alt 900 mio. ECU. Dette forslag ligger i øjeblikket til behandling i Parlamentet og Rådet. Den 12. juni 1997 vedtog Parlamentet ved første-behandlingen et ændringsforslag om at forøge tillægsbudgettet til 100 millioner ECU. Af hensyn til budgetdisciplinen har Kommissionen ikke taget hensyn til dette ændringsforslag i det ændrede forslag, den vedtog den 25. juni 1997. Den 26. juni 1997 nåede Rådet til en enstemmig aftale om en forøgelse på 25 mio. ECU, men det vedtog ikke formelt sin fælles holdning.

Afgørelsen om etableringen af programmet fastsætter, at mindst 55% skal anvendes på programmets kapitel 1. I de første to år var denne andel på 56,9%. Det skal bemærkes, at institutioner for videre uddannelse også er støtteberettigede under andre dele af programmet, som f.eks. fremme af sprogindlæring (Lingua), åben undervisning og fjernundervisning. Såfremt der bevilliges et tillægsbeløb til Sokrates på grundlag af Kommissionens ovennævnte forslag, vil 55% af dette supplerende beløb blive brugt til Erasmus. Det skal dog bemærkes, at Sokrates-programmet også indeholder nyskabende foranstaltninger med sigte på andre sektorer i undervisningssektoren, især i skoler og voksenundervisning. Det må derfor sikres, at der foreligger passende finansielle bestemmelser for disse andre elementer for at fastholde den generelle balance, som lovgivningsmagten har ønsket.

(¹) KOM(97) 99 endelig udg.

(98/C 21/212)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1862/97
af Carlos Pimenta (PPE) til Kommissionen
(30. maj 1997)

Om: Lægers adgang til at specialisere sig i EU

Hvilke administrative formaliteter er nødvendige for, at en uddannet læge kan specialisere sig (f.eks. i kirurgi) i de enkelte medlemsstater i Den Europæiske Union, og navnlig hvilke adgangsprøver? Er det nødvendigt at bestå en sproglig prøve i det pågældende land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(15. juli 1997)

De administrative formaliteter, der er nødvendige for at en uddannet læge kan specialisere sig, varierer fra medlemsstat til medlemsstat, fordi spørgsmålet henhører under studieordningerne og dermed udelukkende under de nationale myndigheders kompetence.

Det ærede medlem kan evt. kontakte de nationale informationscentre vedr. akademisk anerkendelse i medlemsstaterne i Den Europæiske Union og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som indgår i NARIC nettet. En liste over kontaktadresserne sendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

(98/C 21/213)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1863/97
af Francesco Baldarelli (PSE) til Rådet
(27. maj 1997)

Om: Omstillingsplan for visse fiskeriaktiviteter, som udøves af italienske fiskere

Den 29. april 1997 vedtog Rådet for Den Europæiske Union på grundlag af et forslag fra Kommissionen (KOM(96)0682 (¹)) og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet den 24. april 1997 en specifik foranstaltning til fremme af omstillingen af visse fiskeriaktiviteter i Italien, det såkaldte sværdfisk-fiskeri. I forbindelse med Parlamentets godkendelse af forslaget med de vedtagne ændringer, anmodede det Rådet om fornyet høring, hvis det agtede at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad.

Den vedtagne ordlyd, som findes i det interinstitutionelle dokument 96/0308(CNS) af 28.2.1997, afviger væsentligt og betydeligt fra Kommissionens forslag, som Parlamentet har udtalt sig om; det indeholder således en yderligere tiende betragtning og et andet afsnit i artikel 5, der fastsætter forbud mod støttekumulation samt mod ydelse af uberettiget støtte.

Mener Rådet ikke, at disse tilføjelser:

- er i åbenlys modstrid med traktatens artikel 43, da de ser bort fra Kommissionens og Parlamentets forslag?
- miskender Parlamentet, som på denne måde har afgivet udtalelse om et forslag, som er væsentligt forskelligt fra det, Rådet har vedtaget?

- er i åbenlys modstrid med en mangesidet forvaltning af fællesskabsmidlerne, da de indeholder forbud mod den retmæssige anvendelse af midler, som særlig skal anvendes til områder under mål nr. 1?
- skaber tvivl om hele omstillingsforanstaltningen, idet de vedrører planens økonomiske del og reelt hindrer omstillingen til andre fiskeriaktiviteter, der kan finansieres med fællesskabsmidler?

Mener Rådet desuden ikke, at det bør foretage en ny høring af Parlamentet vedrørende tilføjelserne eller sekundært muliggøre en iværksættelse af samrådsproceduren?

(¹) EFT C 59 af 26.2.1997, s. 21.

Svar

(6. august 1997)

Det stemmer, at Rådet den 29. april 1997, efter at have modtaget og undersøgt Europa-Parlamentets udtalelse, vedtog en specifik foranstaltning til fremme af omstillingen af visse fiskeriaktiviteter, som udøves af italienske fiskere, på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Rådet er af den opfattelse, at de ændringer, som det har foretaget i teksten til Kommissionens forslag efter sine drøftelser, ikke i væsentlig grad fjerner sig fra dette forslag.

Rådet har i dette tilfælde fundet, at det ikke var nødvendigt atter at høre Parlamentet. Kommissionen har i øvrigt ikke taget Parlamentets ændringsforslag til følge.

(98/C 21/214)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1867/97 af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen

(30. maj 1997)

Om: Erhvervsinteresser i kampagnen for kakao

I publikationen »Kangaroo Group Newsletter« (Bruxelles, marts 1997, nr. 12, s. 18-19) offentliggøres en artikel, underskrevet af Jürgen Boltz fra »European Public Policy Advisers, London«, om det indre marked for chokoladeprodukter.

Ved at forsvare det hensigtsmæssige i en generel harmonisering af dette marked forsvare artiklens forfatter også Kommissionens forslag til direktiv, som han hævder kan godkendes af de europæiske chokoladefabrikanter i CAOBISCO, fordi der er tale om et vist fremskridt med hensyn til forbedring af situationen for det indre marked.

Boltz understreger i sin artikel, at når forslaget ikke får den nødvendige støtte i forbrugerorganisationer og politiske kredse, skyldes det en modkampagne, som hovedsagelig er finansieret af magtfulde kakaointeresser (i den engelske originaltekst: »this campaign, which is largely financed by powerful cocoa interests«).

Kan Kommissionen i betragtning af den vidtrækkende betydning, som denne sag har for mange AVS-lande, oplyse, om denne alvorlige beskyldning stemmer overens med virkeligheden, eller om vi snarere står over for rene meningsforskelle mellem modstridende, men legitime, interesser og kriterier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(11. juli 1997)

Kommissionen ønsker ikke at kommentere de påstande, der er givet udtryk for i den artikel, det ærede medlem citerer.

Den understreger, at det forslag til direktiv om kakao- og chokoladeprodukter bestemt til konsum (¹), som for øjeblikket er til behandling i Rådet og Europa-Parlamentet, under udarbejdelsen blev gjort til genstand for en langvarig høring af samtlige involverede parter. Kommissionen har evalueret samtlige interesser, som her står på spil. Den skønner, at dens forslag er baseret på en rimelig ligevægt mellem disse interesser.

(¹) EFT C 231 af 9.8.1996, s. 1.

(98/C 21/215)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1871/97**af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen***(30. maj 1997)**Om:* Sikkerhed på legepladser

De spanske legepladser er ikke helt så sikre, som de burde være. Det mener den spanske ombudsmand i en undersøgelse, som han netop har offentliggjort, og hvori han fremhæver, at dødelighedsraten blandt spanske børn under 14 år, der omkommer ved ulykker i hjemmet og ved fritidsaktiviteter, er på 9,4 promille. Denne rate er den højeste i Den Europæiske Union.

Undersøgelsen henstiller til, at man harmoniserer legeredskaberne og sikkerheden omkring legepladserne. Han kræver, at hvis ikke Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) gør noget, må der i Spanien vedtages en obligatorisk standard for sikkerhed og hygiejne på og omkring de områder, hvor børn færdes.

Kan Kommissionen oplyse, hvilket kendskab den har til den øjeblikkelige situation vedrørende standardiseringsarbejdet i CEN, og hvilket initiativ den kan fremlægge på dette område for at fjerne eller i hvert fald mindske de alvorlige mangler, som den spanske ombudsmand har påpeget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(10. juli 1997)*

Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), som er en af de tre anerkendte europæiske standardiseringsorganisationer, har i en årrække gennemført et omfattende arbejdsprogram vedr. standardisering af legepladsers udstyr. Dette arbejde er næsten afsluttet. Den generelle standard for sikkerhedskrav og afprøvningsmetoder (prEN 1176-1) vil sandsynligvis blive afsluttet efter et møde i juni 1997, og standarder for yderligere krav og afprøvningsmetoder for bestemte typer af udstyr (karruseller, gynger, vippeudstyr, slidsker og landingsbaner) skal blive afsluttet få måneder senere. En afstemning vil finde sted til efteråret.

Arbejdet er blevet gennemført med en forbrugerrepræsentation, der blev koordineret gennem den europæiske sammenslutning for koordinering af forbrugerrepræsentationen ved standardisering (ANEC). Ifølge vurderingen fra ANEC skulle standarderne medføre et betryggende sikkerhedsniveau.

Kommissionen vedtog endv. den 14. maj 1997 en meddelelse⁽¹⁾ og et forslag til Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et program af fællesskabsaktioner med sigte på at forebygge ulykker indenfor rammerne af aktionen om folkesundhed. Dette program vil tage sigte på at reducere antallet af ulykker på væsentlige områder, herunder ulykker i hjemmet og i fritiden, som berører børn, unge og ældre.

⁽¹⁾ KOM(97) 178 endelig udg.

(98/C 21/216)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1878/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(2. juni 1997)**Om:* Støtteforanstaltninger til saneringsmodne bydele

I Europaregionernes bulletin af 18.10.1996 (»Note di informazione: l'Unione«, s. 359) omtales der støtteforanstaltninger til fordel for saneringsmodne bydele. Disse foranstaltninger, som er godkendt af Europa-Kommissionen i form af en række bestemmelser, der skal gennemføres over fem år i overensstemmelse med reglerne for statsstøtte, skal tilskynde til skabelsen af arbejdspladser i de fattigste kvarterer i EU's byer. Dette skulle gøre det muligt for medlemsstaternes regeringer at yde finansiel støtte til opretholdelse eller oprettelse af virksomheder af rent lokalt præg i de saneringsmodne bydele. Foranstaltningerne er i første række rettet mod unge arbejdsløse, unge uden erhvervsuddannelse og kvinder, og de omfatter et maksimalt beløb på 10.000 ecu for hver tilvejebragt arbejdsplads.

1. Kan Kommissionen fremsætte yderligere oplysninger vedrørende det program, inden for hvilket disse foranstaltninger skal gennemføres?
2. Kan Kommissionen oplyse, om kommunerne Milano og Torino har anmodet om at nyde godt af denne finansielle støtte til deres saneringsmodne bydele?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(10. juli 1997)

Det ærede medlem henviser til en meddelelse, der skulle være fremkommet i Europa-regionernes bulletin af 18. oktober 1996. Kommissionen har foretaget en eftersøgning efter en sådan meddelelse, men har ikke kunnet finde den, og det ærede medlems sekretariat, der er blevet kontaktet, har ikke kunnet fremskaffe den, så Kommissionen er ude af stand til at give et nøjagtigt svar på det foreliggende spørgsmål.

Det ser imidlertid ud til, at det ærede medlem sammenblander EF-programmet URBAN, der omhandler visse EF-støtteforanstaltninger, og de rammebestemmelser for statsstøtte i dårligt stillede byområder, Kommissionen vedtog den 2. oktober 1996 ⁽¹⁾.

Nævnte retningslinjer tager sigte på nøjere at angive de regler, der skal følges ved fastsættelsen af, hvilke byområder der kan betragtes som værende dårligt stillede byområder og derfor kan modtage støtte fra medlemsstaterne, ikke fra EF, under overholdelse af visse betingelser og overgrænser, bl.a. en overgrænse på 10 000 ECU for hver nyoprettet arbejdsplads, som omtalt af det ærede medlem.

Det er altså medlemsstaterne, der afgør, hvilke byområder der kan modtage støtte som værende dårligt stillede byområder, og hvilke støtteprojekter der skal gennemføres. Projekterne skal anmeldes til Kommissionen med henblik på godkendelse i henhold til bestemmelserne i EF-traktatens artikel 93, stk. 3. Til dato har Kommissionen ikke modtaget nogen anmeldelse, og den har ikke kendskab til et sådant projekt for byerne Milano og Torino.

⁽¹⁾ EFT C 146 af 14.5.1997.

(98/C 21/217)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1881/97
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(2. juni 1997)

Om: Udviklingen af den sociale dialog

Der henvises til »meddelelse fra Kommissionen om udviklingen af den sociale dialog på fællesskabsplan« (KOM(96)0448). Hvad angår den yderligere udvikling af den sociale dialog på sektorplan bør der tages hensyn til de forskellige aspekter. Effektiviteten udgør en vigtig faktor, men der bør også tages hensyn til det bidrag, der kan ydes til en forbedring af arbejdsforholdene i Europa. Der bør desuden tages hensyn til en effektiv omkostningsforvaltning, som imidlertid ikke bør udgøre det eneste kriterium.

Kommissionen anmodes derfor om at afsætte tilstrækkelige midler til den sociale dialog inden for de forskellige sektorer, hvilket ikke er tilfældet i dag.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(15. juli 1997)

Kommissionen anerkender betydningen af den sociale dialog på sektorplan, der gør det muligt at tage hensyn til specielle forhold i alle former for erhvervsvirksomhed, og af dens medvirken til at forbedre arbejdsmarkedsrelationer i Europa.

I sin afsluttende tale på konferencen om »Den Sociale Dialogs Fremtid«, der blev afholdt den 28. og 29. april 1997, mindede Kommissionens medlem med ansvar for sociale anliggender om betydningen af den sociale dialog på sektorplan og bekræftede Kommissionens vilje til at støtte den.

Inden for ca. 20 sektorer er der udviklet en dialog på fællesskabsplan ved hjælp af paritetiske udvalg eller uformelle arbejdsgrupper. Disse modtager en betydelig finansiel og logistisk støtte fra Kommissionen, som arrangerer ca. 150 møder om året i forbindelse med den sociale dialog på sektorplan. Desuden er der i 1997 på budgetpost B3 4000 afsat et beløb på 5 mio. ecu til finansiering af aktioner, der skal fremme udviklingen af den sociale dialog såvel på sektorplan som på tværfagligt plan.

Af Kommissionens meddelelse om udviklingen af den sociale dialog på fællesskabsplan fremgår det, at Kommissionen anser det for nødvendigt at finde måder, hvorpå man kan forbedre gennemførelsen og resultaterne af den sociale dialog på sektorplan samtidig med at en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne fremmes.

Derfor foreslår Kommissionen, at den sociale dialog på sektorplan koncentrerer omkring strategiske sektorer og spørgsmål, og at samarbejdet og koordinationen i Kommissionen med hensyn til høringsprocedurer styrkes. Disse forskellige aspekter behandles bl. a. i den anden meddelelse om udviklingen af den sociale dialog på fællesskabsplan.

(98/C 21/218)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1884/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(2. juni 1997)

Om: Affaldshåndtering

Der henvises til »meddelelse fra Kommissionen om revisionen af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering« og til »udkast til Rådets resolution om affaldspolitik« (KOM(96)0399).

Kommissionen anmodes om at gøre en større indsats for at udvikle mere virkningsfulde og effektive kontrol- og tilsynsforanstaltninger med hensyn til gennemførelsesniveauet for fællesskabsbestemmelserne i medlemsstaterne, idet den om nødvendigt bør iværksætte særlige kontrol- og undersøgelsesprogrammer.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(4. juli 1997)

Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse vigtigheden af, at der føres kontrol og tilsyn med gennemførelsen af fællesskabslovgivningen om affald.

Den 22. oktober 1996 vedtog Kommissionen en meddelelse om gennemførelsen af Fællesskabets miljølovgivning ⁽¹⁾. Formålet med denne meddelelse er at understrege forpligtelserne i de forskellige administrative led (Kommissionen, medlemsstaterne, regionale og lokale myndigheder, virksomheder, indbyggere og ikke-statslige organisationer), således at hver enkelt aktør tager sin del af ansvaret for gennemførelsen af Fællesskabets miljølovgivning, som derved effektiviseres til gavn for miljøkvaliteten for i Europa.

Korrekt anvendelse af Fællesskabets affaldslovgivning afhænger i vid udstrækning af, hvordan de nationale, regionale eller lokale myndigheders behandler de mange godkendelsesansøgninger, udsteder godkendelser på de i lovene fastsatte betingelser, ansporer de erhvervsdrivende til at opfylde de betingelser, der er fastsat i godkendelserne, og anvende de nødvendige sanktioner.

Størstedelen af problemerne i affaldssektoren skyldes, at medlemsstaterne ikke træffer de nødvendige foranstaltninger. Kommissionen har derfor allerede indledt eller er ved at forberede en lang række overtrædelsesprocedurer for at sikre, at affaldslovgivningen overholdes.

⁽¹⁾ KOM(96) 500.

(98/C 21/219)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1885/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(2. juni 1997)**Om:* Affaldshåndtering

Der henvises til »meddelelse fra Kommissionen om revisionen af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering« og til »udkast til Rådets resolution om affaldspolitik« (KOM(96)0399).

Kommissionen anmodes om, også gennem en særlig indsats fra Det Europæiske Miljøagentur, at iværksætte undersøgelser med henblik på at behandle hovedaspekterne i problemet og finde frem til særlige situationer, indtil den komplicerede ordning for statistisk udarbejdelse af oplysninger på europæisk plan begynder at give pålidelige resultater.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(25. juni 1997)*

I Kommissionens meddelelse om revisionen af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering ⁽¹⁾ understreges det, hvor vigtigt det er at have adgang til pålidelige og sammenlignelige data om dannelsen af affald og affaldshåndtering. Kommissionen fremhæver, at dataindsamlingen bør forbedres, da den nuværende situation med hensyn til affaldsstatistik ikke er tilfredsstillende. Disse aktiviteter skal gennemføres i snævert samarbejde med Eurostat, Det Europæiske Miljøagentur og medlemsstaterne.

Som svar på det ærede medlems forespørgsel vil jeg nævne tre vigtige initiativer til forbedring af affaldsstatistikkerne:

- i oktober 1996 indledte Kommissionen en undersøgelse med sigte på at indsamle oplysninger om affaldsdannelse og affaldshåndtering i medlemsstaterne og udvikle metoder til indsamling og anvendelse af disse data. Slutrapporten om denne undersøgelse ventes at foreligge i oktober 1997.
- Kommissionen er i færd med at forberede en rådsforordning om affaldshåndteringsstatistik. Forordningen vil udgøre retsgrundlaget for et fællesskabssystem for affaldsstatistik med harmoniserede data om affaldsdannelse og affaldshåndtering. Resultaterne af den ovennævnte undersøgelse vil blive anvendt til at opstille krav til metodologi og indkredse behovet for vejledning.
- Agenturet er i færd med at forberede oprettelsen af et europæisk temacenter for affald. Beslutningen om at oprette dette center blev truffet i december 1996. I marts 1997 fik de udpegede kandidater tilsendt en beskrivelse af centrets opgaver. Det europæiske temacenter vil blive udpeget af agenturets styrelsesråd i juni 1997. Det skal spille en vigtig rolle i indsamlingen af oplysninger, der skal tjene som udgangspunkt for forberedelsen af en affaldshåndteringspolitik, på grundlag af statistikker fra Eurostat, som f.eks. detaljerede oversigter over specifikke sektorer, tendensanalyser osv. Resultaterne af den ovennævnte undersøgelse vil være et vigtigt input i centrets startperiode.

Det bør på dette grundlag være muligt at forbedre situationen omkring affaldsstatistikker og -information betydeligt i de kommende år.

⁽¹⁾ KOM(96) 399 endelig udg.

(98/C 21/220)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1886/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(2. juni 1997)**Om:* Kontrol med emissionen af CO₂

Der henvises til »forslag til Rådets beslutning om ændring af beslutning 93/389/EØF om en overvågningsmekanisme for emissionen af CO₂ og andre drivhusgasser i Fællesskabet« (KOM(96)0369 — 96/0192(SYN)) ⁽¹⁾.

I forslaget fremsættes der forskellige henvisninger til forløber for ozon, idet de er skadelige for sundheden.

Kommissionen anmodes om at præcisere, at der er tale om troposfærisk ozon, således at offentligheden kan skelne den fra stratosfærisk ozon, som man forsøger at beskytte.

(¹) EFT C 314 af 24.10.1996, s. 11.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(22. juli 1997)

Ozon er et molekyle bestående af tre iltatomer. Ozon findes både i troposfæren (den del af atmosfæren, som vi lever i) og i stratosfæren (mellem 10 og 50 km over jordens overflade).

Det er korrekt, at troposfærisk ozon har skadelige virkninger, navnlig på menneskers sundhed, og at stratosfærisk ozon beskytter mod solens ultraviolette stråler. Det drejer sig imidlertid om det samme molekyle. Det er endvidere vigtigt at bemærke, at troposfærisk ozon er en kraftig drivhusgas. For at gøre problematikken klarere for offentligheden agter Kommissionen at tilføje adjektivet »troposfærisk« i udkastet til Rådets beslutning om ændring af beslutning 93/389/EØF om en overvågningsmekanisme for emissionen af CO₂ og andre drivhusgasser (¹).

Dette adjektiv vil kun blive indføjet der, hvor det er nødvendigt, uden at det berører de videnskabelige aspekter.

(¹) EFT C 314 af 24.10.1996.

(98/C 21/221)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1887/97
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(2. juni 1997)

Om: Fremme af kombineret godstransport

Der henvises til »Meddelelse fra Kommissionen om et handlingsprogram til støtte for kombineret godstransport« og til »Forslag til Rådets forordning (EF) om EF-tilskud til projekter til fremme af kombineret godstransport« (KOM(96)0335 – 96/0207(SYN)) (¹).

Unionen bør indføre og sikre et effektivt godstransportsystem, der svarer til brugernes behov for mobilitet. Den kombinerede godstransport udgør et nøgleelement inden for dette system, idet den muliggør en mere effektiv udnyttelse af transportressourcerne.

Rådet havde i sin resolution af 30. oktober 1990 om etablering af et europæisk net for kombineret transport understreget nødvendigheden af på bedst mulig måde at forvalte fællesskabsressourcerne inden for transportsektoren, således at man samtidig respekterede behovet for miljøbeskyttelse. Et af midlerne til at nå dette mål skulle være en bedre udnyttelse af kombineret transport.

Kommissionen anmodes om fortsat at videreføre og støtte en radikal omlægning af tilrettelæggelsen af og strukturerne for Fællesskabets jernbaner, som blev indledt med Rådets direktiv 91/440/EF af 29. juli 1991 (²) og med de to gennemførelsesdirektiver 95/18 (³) og 95/19 (⁴) og særlig at gøre det muligt for de private operatører at få adgang til det europæiske jernbanenet.

Kommissionen opfordres desuden til at lytte til brugerne fra transportsektoren samt til operatørerne og de andre virksomheder, der tilbyder transporttjenester, med henblik på at fjerne de hindringer af juridisk og økonomisk art, der står i vejen for en yderligere udvikling af den kombinerede transport.

(¹) EFT C 343 af 15.11.1996, s. 4.

(²) EFT L 237 af 24.8.1991, s. 25.

(³) EFT L 143 af 27.6.1995, s. 70.

(⁴) EFT L 143 af 27.6.1995, s. 70.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(11. juli 1997)

Det ærede medlem kan være sikker på, at Kommissionen gør sit yderste for at fortsætte sin politik med henblik på at forbedre jernbanernes præstationer, hvilket også vil komme den kombitransport til gode.

Kommissionen er for øjeblikket i færd med en dialog med leverandører og brugere af transport med henblik på at udvikle praktiske løsninger på problemer forbundet med kombineret transport. Et nyligt eksempel på denne fremgangsmåde er Kommissionens meddelelse om transeuropæiske hurtigruter for godstog ⁽¹⁾, som på grundlag af brede høringer foreslår måder til at forbedre jernbanetransportens attraktivitet ved at åbne adgang til jernbaneinfrastruktur for alle jernbanevirksomheder med licens og ved at gøre anvendelsen af jernbaneinfrastruktur mindre besværlig.

PACT-programmet (Pilot Actions for Combined Transport) er et glimrende instrument til at forme politikken som en direkte reaktion på markedsefterspørgslen. Det er markedet, der kommer med ideerne og forslagene, og Kommissionen kan ved hjælp af pilotaktionerne få værdifulde oplysninger om de virkelige problemer på markedet. Den kan på denne måde udvikle retningslinjer i nært samarbejde med markedsdeltagerne, hvilket bidrager til yderligere udvikling af kombineret transport.

⁽¹⁾ KOM(97) 242.

(98/C 21/222)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1889/97
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(2. juni 1997)

Om: Andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer

Der henvises til Europa-Parlamentets og Rådets forslag til direktiv om ændring af direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer (KOM(96)0303 – 96/0166(COD)) ⁽¹⁾.

Rammedirektiv 89/107/EØF ⁽²⁾ harmoniserer anvendelsen af tilsætningsstoffer på fællesskabsplan med henblik på at muliggøre fri bevægelighed for fødevarer, idet der samtidig sikres en effektiv beskyttelse af forbrugerne og en lang række valgmuligheder.

Det særlige direktiv 95/2/EF ⁽³⁾ om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer er baseret på princippet om en positivliste, dvs. en liste over de tilladte tilsætningsstoffer og de levnedsmidler, hvori disse tilsætningsstoffer kan anvendes.

Der anmodes om, at ændringer vedrørende nye tilsætningsstoffer fastsættes efter en procedure, der også omfatter Rådet og Parlamentet.

⁽¹⁾ EFT C 76 af 11.3.1997, s. 34.

⁽²⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 61 af 18.3.1995, s. 1.

(98/C 21/223)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1890/97
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(2. juni 1997)

Om: Andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer

Der henvises til Europa-Parlamentets og Rådets forslag til direktiv om ændring af direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer (KOM(96)0303 – 96/0166(COD)) ⁽¹⁾.

Det foreliggende forslag sigter på at indføre visse nye kategorier af levnedsmidler, hvori de allerede tilladte tilsætningsstoffer kan anvendes. Ved udløbet af de frister, som er fastsat for overtagelsen af direktivet, vil disse kategorier, der allerede markedsføres, kunne blive forbudt, mens medlemsstaterne vil have mistet muligheden for på eget initiativ at ændre fortegnelserne eller anvendelsesbestemmelserne for tilsætningsstoffer.

Forslaget tager desuden hensyn til de seneste evalueringer fra Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, som udtaler sig positivt om anvendelsen af visse tilsætningsstoffer.

Der anmodes om, at de ændringer, der kun medfører forandringer vedrørende gennemførelsen, vedtages efter en komitéprocedure med deltagelse af Den Stående Komité for Levnedsmidler efter forudgående høring af de forskellige socioøkonomiske parter, der er repræsenteret inden for Det Rådgivende Udvalg for Levnedsmidler.

(¹) EFT C 76 af 11.3.1997, s. 34.

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann
på skriftlige forespørgsler E-1889/97 og E-1890/97**

(26. juni 1997)

I henhold til Rådets direktiv 89/107/EØF, rammedirektivet om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler, skal fortegnelsen over de tilsætningsstoffer, hvis anvendelse er tilladt, mens alle andre er udelukket, og listen over de levnedsmidler, hvortil disse tilsætningsstoffer kan tilsættes, samt i givet fald en grænse for teknologiske anvendelsesformål vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med de fælles beslutningsprocedurer, der er nedfældet i EF-traktatens artikel 189 B.

Kommissionen har i sin nyligt offentliggjorte grønbog om de generelle retningslinjer for levnedsmiddellovgivningen i Den Europæiske Union (¹) udtrykkeligt henledt opmærksomheden på vanskelighederne i forbindelse med ajourføring af bestemmelserne om tilsætningsstoffer, så de tilpasses den tekniske og videnskabelige udvikling, og har opfordret alle interesserede parter til at fremsætte kommentarer til dette spørgsmål. Disse kommentarer medtages i de igangværende institutionelle og tværstatslige drøftelser, og kan føre til at Kommissionen fremsætter forslag om forenkling af de pågældende procedurer.

(¹) KOM(97) 176.

(98/C 21/224)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1894/97
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(4. juni 1997)

Om: Integreret beskyttelse og forvaltning af grundvand

Der henvises til Kommissionens forslag om et handlingsprogram for integreret beskyttelse og forvaltning af grundvand (KOM(96)0315 — 96/0181(COD)) (¹).

Handlingsprogrammet består af fire hovedlinjer: planlægning og forvaltning af grundvand, forskriftsrammer for ferskvandsindvinding, udvikling af instrumenter til bekæmpelse af grundvandsforurening fra diffuse kilder og udvikling af instrumenter til kontrol med udledning fra punktkilder.

Hvad angår forurening fra diffuse kilder, anmodes Kommissionen om at være særlig opmærksom på sanering af jordområder, som er ramt af forurening fra tidligere tider eller fra uheld, idet der kræves en fællesskabsreferenceramme, hvad angår ansvar og finansiering af foranstaltningerne.

Kommissionen opfordres til at træffe foranstaltninger på baggrund af, at mange medlemsstater ikke har meddelt overtagelsesforanstaltninger for direktiv 91/696/EØF (²) om nitrater. Der anmodes desuden om en officiel kontrol med de stoffer, der findes i genanvendt rensnings slam, og det er hensigtsmæssigt at fastsætte strengere grænseværdier for udledningen i atmosfæren af stoffer, der medvirker til syredannelse.

(¹) EFT C 355 af 25.11.1996, s. 1.

(²) EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(8. juli 1997)*

Formålet med forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et handlingsprogram for integreret beskyttelse og forvaltning af grundvand er at sikre, at beskyttelse og anvendelse af grundvand finder sted som led i en integreret forvaltning af ferskvandsressourcer, og at grundvand på lang sigt bliver forvaltet sammen med overfladevand inden for hele det samlede vandløbssystems opland.

I februar 1997 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽¹⁾, som fastlægger grundprincipperne for integreret beskyttelse og anvendelse af grundvand og overfladevand ud fra en sådan forvaltning på vandløbssystemniveau. Medens nogle af de foranstaltninger, der er beskrevet i det foreslåede handlingsprogram for grundvandet, kan gennemføres ved hjælp af en række forskellige instrumenter, kan andre styrkes ved hjælp af egnede retsfor skrifter. Det foreslåede rammedirektiv om vandressourcer er tænkt som en ramme, inden for hvilken der blandt andet kan sørges for beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af grundvand gennem sådanne retsfor skrifter.

Civilretligt ansvar for skader på jordbund og grundvand forårsaget af forurening omhandles ikke i det foreslåede handlingsprogram for grundvandet. Passende fællesskabsforanstaltninger på dette særlige område behandles i en hvidbog, som Kommissionen er ved at udarbejde, og som den regner med at kunne forelægge først på året 1998. I det foreslåede handlingsprogram opfordres medlemsstaterne imidlertid til at træffe egnede foranstaltninger mod forurenede grundvand, således at forurenede grundvand inddæmnes for at undgå yderligere forurening, og hvor det er hensigtsmæssigt at restaurere det pågældende grundvand.

Grundvandet kan forurenes fra mange forskellige punktkilder og diffuse kilder. Ifølge det foreslåede handlingsprogram for grundvand skal sådanne potentielle kilder kortlægges. Kontrollen med punktkildeforurening er blevet væsentligt forbedret efter vedtagelsen af Fællesskabets forskellige miljøretsakter, medens forurening fra diffuse kilder stadig kræver bedre kontrol. Det ærede medlem nævner de diffuse kilder for nitrater fra landbruget, farlige stoffer i genanvendt renseslam og sur nedbør. Nitratforurening fra landbruget er omfattet af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget ⁽²⁾. Desværre har ikke alle medlemsstater gennemført dette direktiv fuldt ud, og Kommissionen forfølger denne manglende gennemførelse med passende forholdsregler, herunder anvendelse af EF-traktatens artikel 169. Kontrol med farlige stoffer i renseslam omfattes af Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg ⁽³⁾. Forsuring som følge af atmosfærisk deposition omfattes af en række rådsdirektiver, der først og fremmest vedrører luftforureningskilder, blandt andet nitrogenoxider og svovloxider fra fyringsanlæg, udstødning fra biler og forbrænding af farligt affald. Grundprincipperne i Fællesskabets strategi over for luftforurening er fastlagt i Rådets direktiv 96/62/EF af 27. september 1996 om vurdering og styring af luftkvalitet ⁽⁴⁾. Til opfølgning vedtog Kommissionen i marts 1997 en meddelelse til Rådet og Parlamentet om en EF-strategi til bekæmpelse af forsurening ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ KOM(97) 49 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 375 af 31.12.1991.

⁽³⁾ EFT L 181 af 4.7.1986.

⁽⁴⁾ EFT L 296 af 21.11.1996, s. 55.

⁽⁵⁾ KOM(97) 88 endelig udg.

(98/C 21/225)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1896/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(4. juni 1997)

Om: Forske for fremtiden. Europæisk forskning i borgernes tjeneste

Der henvises til meddelelse fra Kommissionen »Forske for fremtiden. Europæisk forskning i borgernes tjeneste« (KOM(96)0332 endel. + endel. 2 (kun fransk udgave)).

Der anmodes om en tilbunds gående omorganisering af den europæiske forskning, hvad angår fastlæggelsen af de strategiske handlingsområder, fastlæggelsen af prioriteringer, af ny arkitektur, af større fleksibilitet, af større tilgængelighed, af klarere ansvarsfordelinger og evaluering af resultaterne med en bedre administration og forvaltning, en forenkling af procedurerne og mere effektive ledsageforanstaltninger.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(7. juli 1997)

Det formelle forslag til det femte rammeprogram for Fællesskabets indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration ⁽¹⁾, som kommissionen vedtog den 30. april 1997, var resultatet af næsten et helt års forberedende arbejde. På hvert trin i denne periode blev der etableret en konstruktiv dialog med de politiske instanser både i Rådet og i Parlamentet, de videnskabelige og industrielle partnere, og ligeledes med de brugere, der er direkte berørte af de mulige resultater fra den planlagte forskningsindsats.

I den evalueringsrapport, der blev udarbejdet af en gruppe uafhængige eksperter med Etienne Davignon som formand, konstateredes det, at rammeprogrammerne for forskning og teknologisk udvikling er blevet et referenceinstrument, der gør det muligt at støtte en forskning af høj kvalitet og at oprette talrige videndet i hele Fællesskabet. Rapporten indeholder anbefalinger med henblik på at bevare denne høje kvalitet, tage bedre hensyn til sociale og økonomiske mål og tilføje en yderst vigtig europæisk merværdi.

I overensstemmelse med denne strategi er der fastlagt nye retningslinjer for og en ny opbygning af det femte rammeprogram. De vigtigste mål og de prioriterede emneområder er fastlagt på grundlag af et net af kriterier, hvor videnskabelige præstationer ikke er den eneste drivkraft, selv om teknisk-videnskabelig ekspertise stadig er et grundprincip.

Rammeprogrammets opbygning er forenklet. Antallet af programmer er blevet væsentligt nedskåret i forhold til det foregående rammeprogram. Fællesskabets forskningsindsats er koncentreret omkring tre tematiske programmer og tre tværgående programmer. Denne opbygning giver udtryk for vilje til at koncentrere indsatsen og forbedre samordningen. I de tematiske programmer er der indkredset et begrænset antal nøgleaktioner omkring emner, der har tilknytning til prioriterede sociale og økonomiske behov. Disse aktioner skal gøre det muligt at mobilisere forskellige sagkundskaber og inddrage dem i projekter, der integrerer grundforskning, teknologisk udvikling og brugerne af resultaterne.

Viljen til at indføre større smidighed og samordning i gennemførelsen af programmerne kommer til udtryk i en forvaltning af mere kollegial karakter, som giver mulighed for at reagere hurtigere på uforudsete presserende behov.

For at kunne fastlægge prioriterede forskningsområder må der træffes en række valg. Disse valg er fremover baseret på en grundig analyse af samfundets behov, industrielle realiteter og prognoser. Ved at tilpasse sig til et nyt økonomisk og socialt miljø sigter det femte rammeprogram både på at bidrage til ny vækst og jobskabelse og på at skabe et virkeligt europæisk område for teknisk-videnskabeligt samarbejde.

⁽¹⁾ KOM(97) 142.

(98/C 21/226)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1897/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(4. juni 1997)

Om: Restkoncentrationer af veterinærlægemidler i levnedsmidler

Der henvises til »Forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler« (KOM(96)0584 — 96/0279(CNS)) ⁽¹⁾. Det er nødvendigt at ændre fristen for en revision af de allerede anvendte veterinærlægemidler. Som følge af tidsfristen for behandlingen af de stoffer, der allerede er i brug, og på baggrund af, at der stadig skal behandles mere end 200 stoffer, kan agenturet kun godkende den forlængelse, der er nævnt i artikel 14, stk. 1 og 2.

Under henvisning til de tidsfrister, der rent teknisk er nødvendige for en tilbundsgående behandling, der er påkrævet af hensyn til beskyttelsen af forbrugeren og af dyrenes sundhed, samt for at forhindre en fortsættelse af en fremgangsmåde med stadige forlængelser, anses det imidlertid ikke for tilstrækkeligt med to år, også på baggrund af de oplysninger, der er indsamlet ved Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering, og Kommissionen anmodes om at fastsætte 1. januar 2000 som ufravigelig frist.

(¹) EFT C 381 af 17.12.1996, s. 9.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(11. juli 1997)

Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler (¹) er blevet opdelt i to dele: udsættelse af tidsfristen i artikel 14, stk. 1 og 2, samt resten af forslaget.

Gennem Rådets forordning (EF) nr. 34/97 af 3. marts 1997 om ændring af Rådets forordning (EØF) 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler (²) er tidsfristen blevet forlænget for pyrasolidon, nitroimidazoler, arsensyre og phenylbutazon til 1. januar 1998 og til 1. januar 2000 for alle andre stoffer, som var på markedet før 1. januar 1992 i en eller flere medlemsstater, og for hvilket materiale er blevet indsendt til Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering før 1. januar 1996. Disse stoffer er blevet opført i lægemiddelagenturets meddelelse om vurdering af lægemidler i henhold til artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 434/97 af 3. marts 1997 (³). Der var i Kommissionens forslag tale om forlængelse af fristen til 1999. Dette blev dog ændret af Rådet til ovennævnte datoer.

(¹) EFT 381 af 17.12.1996.

(²) EFT L 67 af 7.3.1997.

(³) EFT C 165 af 31.5.1997.

(98/C 21/227)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1898/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(4. juni 1997)

Om: Restkoncentrationer af veterinærlægemidler i levnedsmidler

Der henvises til »Forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler« (KOM(96)0584 — 96/0279(CNS)) (¹). Det drejer sig bl.a. om fastsættelse af maksimalgrænser for in vivo-forsøg.

I betragtning af, at beskyttelsen af forbrugeren allerede er sikret på nationalt plan gennem de bestemmelser, der er fastsat ud fra direktiv 93/40/EØF (²) og fra de bestemmelser om kliniske forsøg, der er fastsat i direktiv 92/18/EØF (³) mener vi ikke, at fastsættelsen af en foreløbig maksimalgrænseværdi yderligere kan sikre forbrugeren.

Kommissionen anmodes om at undgå tilføjelsen af en ny artikel 4a og af det tredje afsnit i artikel 14, og den opfordres til at forelægge et nyt forslag under hensyntagen til retningslinjerne fra Udvalget for Veterinærlægemidler med henblik på at tilgodese såvel forbrugeren sikkerhed som behovet for så vidt muligt at undgå destruktion af dyr, der anvendes til forsøg.

(¹) EFT C 381 af 17.12.1996, s. 9.

(²) EFT L 214 af 24.8.1993, s. 31.

(³) EFT L 97 af 10.4.1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(14. juli 1997)*

Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning(EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler er blevet delt i to dele. Første del blev vedtaget af Rådet den 3. marts 1997 som Rådets forordning(EF) nr. 434/97 ⁽¹⁾.

Rådet fortsætter arbejdet med anden del af Kommissionens forslag, som forbliver uændret og indeholder artikel 4a og stk. 3 i artikel 14. På nuværende tidspunkt er Parlamentets udtalelse en betingelse for at kunne fortsætte lovgivningsproceduren. Kommissionen vil ikke fremlægge et nyt forslag på dette stadium i proceduren, men venter på resultatet af drøftelserne i Rådet og Parlamentet.

⁽¹⁾ EFT L 67 af 7.3.1997.

(98/C 21/228)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1906/97
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(4. juni 1997)*

Om: Skibe med farligt gods

Der henvises til »Rådets forslag til direktiv om ændring af direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods« (KOM(96)0455 — 96/0231(SYN)) ⁽¹⁾.

Kommissionen anmodes om at sørge for, at direktiv 93/75/EØF ⁽²⁾, som er ændret gennem det nævnte forslag til direktiv, finder anvendelse ikke blot på skibe, der er på vej til Fællesskabets havne, eller skibe, der er på vej fra disse eller som er forankret i territorialfarvandene i en EU-medlemsstat, men på alle skibe, der sejler i disse territorialfarvande.

⁽¹⁾ EFT C 334 af 8.11.1996, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(9. juli 1997)*

Kommissionen er enig i, at de eksisterende indberetningskrav for skibe, der sejler til eller fra Fællesskabets havne i henhold til direktiv 93/75/EØF, bør udvides til at omfatte skibe i transit langs Fællesskabets kyster.

Kommissionen mener dog, at en sådan udvidelse ikke bør indføres gennem en ændring af det eksisterende direktiv 93/75/EØF, da indberetning af skibe i transit allerede er det centrale i forslag til Rådets direktiv om indførelse af et europæisk indberetningssystem (Eurorep) for skibe i EF-medlemsstaternes havområder, som blev vedtaget af Kommissionen den 17. december 1993 ⁽¹⁾. Dette forslag ligger stadig hos Rådet.

⁽¹⁾ KOM(93) 647 ændret ved KOM(94) 220 endelig udg., EFT C 193 af 16.7.1994.

(98/C 21/229)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1907/97
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(4. juni 1997)*

Om: Skibe med farligt gods

Der henvises til »Rådets forslag til direktiv om ændring af direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods« (KOM(96)0455 — 96/0231(SYN)) ⁽¹⁾.

Det er formålet med direktiv 93/75/EØF ⁽²⁾ at forbedre forebyggelsen og interventionen under omstændigheder, der kan medføre ulykker på havet med skibe, der transporterer farligt eller forurenende gods.

Dette direktiv var genstand for en første ændring gennem direktiv 96/39/EF ⁽³⁾ om gennemførelsen i henhold til artikel 11 af senere ændringer i den internationale konvention, koderne og resolutionen i artikel 2, litra e), f), g) og h). Ændringen er sket i overensstemmelse med en udtalelse fra det i artikel 12 i direktiv 93/75/EØF nævnte udvalg.

På baggrund af det stadigt stigende omfang af transporten af radioaktivt materiale ad søvejen og betydningen af medlemsstaternes holdning på dette område anmodes der om indførelse af en henvisning til INF-samlingen i artikel 2 i direktiv 93/75/EØF.

⁽¹⁾ EFT C 334 af 8.11.1996, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 196 af 7.8.1996, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(9. juli 1997)

Kommissionen modtager med glæde det ærede medlems forslag om at ajourføre Fællesskabets lovgivning i betragtning af den stigende søtransport af nukleart materiale. Kommissionens forslag til direktiv om ændring af Rådets direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods ⁽¹⁾ imødekommer allerede dette forslag. Det gør det ved direkte at referere — i listen over koder og konventioner som er gældende i henhold til direktivet — til den internationale søfartsorganisation INF-kode om sikker transport af bestrålet nukleart brændsel, plutonium og stærkt radioaktivt affald om bord på skibe.

⁽¹⁾ KOM(96) 455.

(98/C 21/230)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1910/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(4. juni 1997)

Om: XXV beretning om konkurrencepolitikken

Der henvises til »XXV beretning om konkurrencepolitikken (1995)« (KOM(96)0126) og til »udkast til Kommissionens meddelelse om samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder ved behandling af sager, der henhører under EF-traktatens artikel 85 og 86« ⁽¹⁾. Kommissionen anmodes om i forbindelse med retsproceduren, retten til forsvar, adgangen til sagsakter, retssagernes længde (selv om der i sidstnævnte tilfælde er sket fremskridt) at indføre betydelige forbedringer.

⁽¹⁾ EFT C 262 af 10.9.1996, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(18. juni 1997)

Kommissionen er meget bevidst om behovet for, især på baggrund af de reducerede administrative ressourcer, til stadighed at granske mulighederne for at forbedre procedurerne for behandlingen af konkurrencesager i henhold til EF-traktatens artikel 85 og 86.

Denne granskning har især ført til en række aktioner og projekter på de områder, som det ærede medlem omtaler. Med hensyn til retten til forsvar har Kommissionen således — efter først at have udvidet høringskonsulenternes virkeområde betragteligt ⁽¹⁾ for at sikre gennemsigtigheden over for virksomhederne — grundigt kortlagt og systematiseret sin praksis med hensyn til aktindsigt i lyset af Domstolens og Førsteinstansrettens seneste retspraksis, navnlig ved først og fremmest at fastlægge de sagsakter, som ikke kan udleveres, hvorefter de resterende sagsakter bliver tilgængelige for de interesserede parter ⁽²⁾. Kommissionen har endvidere netop taget sin forordning nr. 99/63/EØF ⁽³⁾ af 25. juli 1963 om udtalelser op til fuldstændig fornyet overvejelse, hvilket vil kunne føre til en ændring af forordningen.

Kommissionen har tillige indført forskellige foranstaltninger for at fremskynde sagsbehandlingen og koncentrere ressourcerne om de vigtigste sager. Dette er tilfældet med hensyn til de såkaldte strukturelle joint ventures oprettet i samarbejdsøjemed, hvor Kommissionen allerede i 1992 (toogtyvende beretning om konkurrencepolitikken, nr. 123 og 124) besluttede at indføre en ordning byggende på de korte frister, der gælder for joint ventures oprettet i fusionsøjemed. Endvidere har Kommissionen i år vedtaget interne administrative foranstaltninger, som gør det muligt hurtigt at behandle sager af mindre konkurrencepolitisk betydning. Som det fremgår af det udkast til meddelelse, som det ærede medlem henviser til, er det faktisk Kommissionens politik at opfordre de nationale myndigheder til at behandle klager af utilstrækkelig fællesskabsinteresse i henhold til Domstolens og Førsteinstansrettens retspraksis.

I det nævnte udkast til meddelelse om en decentraliseret anvendelse af artikel 85 og 86 giver Kommissionen i øvrigt udtryk for sit ønske om, at divergerende procedureregler i de forskellige medlemsstater ikke må føre til forskelle i effektiviteten af den sagsbehandling, der tildeles sager af lignende karakter til skade for de økonomiske beslutningstageres retssikkerhed.

⁽¹⁾ Afgørelse af 12. december 1994 — EFT L 330 af 21.12.1994.

⁽²⁾ Meddelelse af 20. januar 1997 — EFT C 23 af 23.1.1997.

⁽³⁾ EFT 127 af 20.8.1963.

(98/C 21/231)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1912/97
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(4. juni 1997)

Om: XXV beretning om konkurrencepolitikken

Der henvises til »XXV beretning om konkurrencepolitikken (1995)« (KOM(96)0126) og til »udkast til Kommissionens meddelelse om samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder ved behandling af sager, der henhører under EF-traktatens artikel 85 og 86« ⁽¹⁾.

Hvad angår statsstøtten, opfordres Kommissionen til at gøre en øget indsats i retning af en stadig større gennemsækelighed og beskyttelse af tredjemands rettigheder, og der lægges vægt på den aktuelle betydning af en nær forbindelse mellem konkurrencepolitik og samhørighedspolitik, og Kommissionen anmodes desuden om specielt at overveje dette i sin kommende beretning om statsstøtte.

Målet må være en nedsættelse af støtten, en ændring af bestemmelserne og større klarhed. Der anmodes om fastsættelse af en forordning, der formelt kan fastslå rettighederne for tredjemand.

⁽¹⁾ EFT C 262 af 10.9.1996, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(27. juni 1997)

Som Kommissionen har understreget adskillige gange, er en forbedret gennemsigtighed en af hovedmålsætningerne på statsstøtteområdet. Et af midlerne til at opfylde denne målsætning er en offentliggørelse af de bestemmelser og de meddelelser, der angiver de kriterier, som Kommissionen anvender ved undersøgelsen af, hvorvidt en støtteforanstaltning er forenelig. Kommissionen har til hensigt at styrke sin indsats på dette område og at udarbejde to forslag til forordninger på grundlag af EF-traktatens artikel 94.

Det første forslag til forordning sigter på at give Kommissionen beføjelser til gennem forordninger at fritage visse kategorier af støtteforanstaltninger fra anmeldelsespligten. Den pågældende forordning vil bidrage til at forenkle procedurerne og vil endvidere give mulighed for, at en del af ressourcerne bliver frigivet og anvendt til undersøgelsen af de støtteforanstaltninger, der er af størst betydning og mest konkurrencefordrejende. Denne forordning vil således ydermere kunne få betydning for målsætningen om at reducere det samlede støtteomfang.

Der bliver i øjeblikket ligeledes udarbejdet et andet forslag til forordning, der vedrører procedurespørgsmål for støtteforanstaltninger. Denne forordning får naturligvis stor betydning for en forbedring af gennemsigtigheden. Den indeholder ligeledes bestemmelser vedrørende tredjemands rettigheder.

Hvad angår forbindelsen mellem konkurrencepolitik og samhørighedspolitik, har Kommissionen altid forsøgt så vidt muligt at tage hensyn til samhørighedsmålsætningen ved fastlæggelsen af sin statsstøttepolitik. Kommissionen forbereder endvidere et nyt forslag til overordnede retningslinjer for regionalstøtte.

(98/C 21/232)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1916/97

af David Hallam (PSE) til Kommissionen

(27. maj 1997)

Om: Diskriminering på grundlag af højde

Har Kommissionen planer om at behandle diskriminering af høje mennesker i forbindelse med varer og tjenesteydelser?

Mener Kommissionen ikke at høje mennesker bør have mulighed for at forudbestille pladser i fly med ekstra benplads, forudsat at de dokumenterer deres højde over for flyselskabet?

Mener Kommissionen ikke, at mange flyselskabers råd til høje mennesker om at flyve på første klasse eller på business class gør det til en økonomisk straf at være høj, og at både EU, luftfartsselskaberne og NGO'er for høje og lave mennesker bør overveje, hvorledes man kan mildne de økonomiske følger af at være høj?

Mener Kommissionen ikke, at Den Europæiske Union i forbindelse med fastlæggelse af standarder burde overveje ændring af CEN's anvendelse af historiske antropometriske data, hvor disse ikke tager hensyn til nuværende eller fremtidige behov?

Eftersom gennemsnitshøjden i Europa varierer meget, mener Kommissionen da ikke, at EU bør søge at anvende standarder med et vist spillerum, i stedet for stive, uhensigtsmæssige standarder?

Vil Kommissionen overveje at henstille til CEN at søge samarbejde med grupper, der repræsenterer høje og lave mennesker, når den fastlægger standarder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(24. juni 1997)

Kommissionen skal henlede det ærede medlems opmærksomhed på dens svar på skriftlig forespørgsel nr. E-1118/97 fra hr. Ilaskivi (1).

Kommissionen har ingen planer om at foreslå særlige foranstaltninger for høje mennesker i forbindelse med varer og tjenesteydelser, ligesom den heller ikke har planer om sådanne foranstaltninger til fordel for små eller overvægtige mennesker.

Kommissionen erkender, at høje mennesker eventuelt kan vælge at flyve på første klasse eller business class for at få tilstrækkelig plads, men finder ikke, at dette i højere grad skulle være en økonomisk straf end når en høj person anskaffer sig en stor bil frem for en lille. Efter Kommissionens opfattelse er det bedst at overlade til luftfartsselskaberne at imødekomme de markedsmæssige behov, de finder relevante.

Kommissionen kan ikke se, hvorfor Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) skal blandes ind i dette spørgsmål.

(1) EFT C 367 af 4.12.1997.

(98/C 21/233)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1920/97**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen***(4. juni 1997)**Om: Socialpensioner*

Så vidt jeg kan forstå, kan man i henhold til europæisk lov betragte socialpensioner som efterslæb, hvorfor der ikke bør foretages nedskæring af den løn, der udbetales til personer, der modtager denne pension, hvilket jeg beder Kommissionen bekræfte.

Er Kommissionen i givet fald klar over, at den nationale sundhedsforvaltning i Det Forenede Kongerige ikke anvender dette system og tilbageholder en del af den løn, der udbetales til de genansatte medarbejdere, der modtager socialpension?

Kan Kommissionen oplyse, om de bestemmelser, sundhedsforvaltningen gør brug af, er i strid med europæisk lov, og hvilke foranstaltninger den i givet fald har til hensigt at iværksætte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(11. juli 1997)*

De erhvervsbetingede ordninger, der kaldes »superannuation schemes« i Det Forenede Kongerige, henhører i henhold til en konstant retspraksis ved Domstolen ⁽¹⁾ under anvendelsesområdet for artikel 119 i EF traktaten om ligeløn for mænd og kvinder. Fællesskabets intervention vedrører dog kun ligebehandling af mænd og kvinder (artikel 119 og direktiv 86/378/EØF ⁽²⁾ og 96/97/EF ⁽³⁾) og til dels beskyttelsen af arbejdstagernes pensionsretigheder i forbindelse med overførelse af virksomheder (direktiv 77/187/EØF ⁽⁴⁾) og i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (direktiv 80/987/EØF ⁽⁵⁾). Disse to direktiver gælder kun i den private sektor.

Organisationen og driften af disse ordninger og beregningen af de forskellige ydelser er spørgsmål, som henhører under de nationale myndigheders kompetence, når blot de ovenfor nævnte fællesskabsregler respekteres. Derfor kan Kommissionen ikke intervenere i det tilfælde, det ærede medlem beskriver, for det er åbenlyst, at den eksisterende fællesskabsret ikke berøres.

⁽¹⁾ JF. Afgørelse Barber (C-262/88) af 17. maj 1990, Samling af Domstolens afgørelser 1990 I s. 1889, og afgørelse Beunc (C-7/93) af 28. marts 1994, Samling af Domstolens afgørelser 1994 I s. 4471 og afgørelse DEI af 17. april. 1997 (C-147/95), endnu ikke offentliggjort.

⁽²⁾ EFT L 225 af 12.8.1986.

⁽³⁾ EFT L 46 af 17.2.1997.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 5.3.1977.

⁽⁵⁾ EFT L 283 af 20.10.1980.

(98/C 21/234)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1926/97**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(4. juni 1997)**Om: Afskaffelse af toldfrit salg i 1999*

Har Kommissionen foretaget undersøgelser af de sociale og økonomiske følger af den planlagte afskaffelse af toldfrie varer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(11. juli 1997)*

Kommissionen gør opmærksom på, at beslutningen om at bringe det toldfrie salg i samhandelen inden for EF til ophør blev truffet af Rådet i 1991 i tilknytning til vedtagelsen af direktiverne om afskaffelse af grænsekontrollen af afgiftsmæssige hensyn inden for rammerne af indførelsen af det indre marked.

Rådet besluttede imidlertid at opretholde det toldfrie salg inden for EF indtil den 30. juni 1999, således at der i løbet af den syvårige overgangsperiode kunne træffes de nødvendige foranstaltninger for at imødegå såvel sociale virkninger i de berørte sektorer som regionale vanskeligheder. Denne midlertidige fritagelse, som udgør en punktuelt støtteforanstaltning til fordel for et erhverv, er en undtagelse fra de principper, der gælder for enhedsmarkedet.

Kommissionen beklager, at de pågældende sektorer ikke hidtil har benyttet det tidsrum, som Rådet gav dem, til at udforme en strategi for deres tilpasning til afskaffelsen af deres afgiftsmæssige fordele ved det toldfrie salg, selv om der allerede er gået fem år siden, beslutningen blev truffet. Sektoren for toldfrit salg har derimod i perioden 1991-1995 øget sin omsætning med ca. 50% og således skabt uacceptable pressionsargumenter. Omsætningsstigningen afspejler endvidere proportionerne af den afgiftsmæssige fordel, sektoren nyder, nemlig svarende til 35% af omsætningen i gennemsnit.

Kommissionen må endvidere konstatere, at de argumenter, der fremføres i dag, er nøjagtig de samme som i 1991. På den baggrund har Kommissionen ingen intentioner om at iværksætte en undersøgelse af de sociale og økonomiske følger på området. Kommissionen tilslutter sig i denne henseende det synspunkt, som kom til udtryk på ØKOFIN-Rådets møde den 11. november 1996.

(98/C 21/235)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1936/97
af Christof Tannert (PSE) til Kommissionen
(4. juni 1997)

Om: EU-dækkende anerkendelse af pædagoguddannelsen i Berlin

På grund af budgetnedskæringer har Berlins senatsforvaltning for skole, ungdom og sport truffet afgørelse om, at pædagoguddannelsen skal reduceres fra en toårig til en etårig erhvervsfaglig uddannelse. Delstatens skolestyrelse har sendt en skrivelse til uddannelsesinstitutionerne i Berlin, hvori det hedder, at elever, der i øjeblikket følger den erhvervsfaglige uddannelse, efter 11. klasse (tidligere den såkaldte 10+2 model, dvs. 10 års almenundervisning + 2 års erhvervsfaglig uddannelse) kan indgive anmodning om overflyttelse til en fagskole.

Kan Kommissionen oplyse, om der trods denne reducere til en etårig erhvervsfaglig uddannelse (den såkaldte 10 + 1 model) fortsat vil være tale om EU-dækkende anerkendelse af pædagoguddannelsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(11. juli 1997)

Gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for udøvelse af pædagogerhvervet reguleres af EF-direktiverne om indførelse af de generelle ordninger for anerkendelse af eksamensbeviser. Afhængigt af det uddannelsesniveau, der ligger til grund for eksamensbeviserne, anvendes enten direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed ⁽¹⁾ eller direktiv 92/51/EØF, som finder anvendelse på de eksamensbeviser, certifikater eller andre beviser for uddannelse på et lavere niveau end de niveauer, der er omfattet af direktiv 89/48/EØF ⁽²⁾.

Medlemsstaterne kan frit fastlægge det kvalifikationsniveau, der kræves for udøvelse af pædagogerhvervet på deres områder. Uddannelserne er ikke blevet harmoniseret ved direktiverne. Der er blot indført en anerkendelsesordning, som betyder, at et eksamensbevis, der giver adgang til udøvelse af et givet erhverv i en medlemsstat, bør anerkendes med henblik på udøvelsen af samme erhverv i en anden medlemsstat på trods af de forskellige uddannelsessystemer. Tyskland er derfor fuldt berettiget til at træffe afgørelser om det eksamensniveau, der kræves for at få adgang til pædagogerhvervet. Eksamensbeviset er omfattet af de anerkendelsesmekanismer, der er indført med direktiv 92/51/EØF. I tilfælde af betydelige forskelle i varighed eller indhold mellem den uddannelse, den pågældende person besidder, og de krav, der stilles i værtsmedlemsstaten, kan sidstnævnte kræve, at den pågældende person kompenserer herfor (prøvetid eller egnethedsprøve). En sådan kompensation vil således i nogle tilfælde med hensyn til varigheden af det nye tyske pædagogbevis i forhold til varigheden af det bevis, der kræves i værtsmedlemsstaten, kunne synes begrundet.

⁽¹⁾ EFT L 19 af 24.1.1989.

⁽²⁾ EFT L 209 af 24.7.1992.

(98/C 21/236)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1939/97
af Kirsten Jensen (PSE) og John Iversen (PSE) til Kommissionen
(4. juni 1997)

Om: Svinepest

I de hollandske aviser kunne man mandag den 12. maj 1997 læse om kummerlige forhold, som grise med svinepest lever under. Grise var faldet igennem en lem i deres stald ned i deres afføring og druknet i deres egen gylle. En fotograf fik frataget sit kamera af politiet.

Mener Kommission ikke, at syge dyr bør behandles ordentligt?

Vil Kommissionen tage initiativ til en grønbog om dyrevelfærd i Unionen?

Agter Kommissionen at undersøge, hvorfor offentligheden ikke må informeres om disse forhold, og hvorfor den hollandske fotograf ikke måtte offentliggøre sine billeder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(26. juni 1997)

De eneste nugældende EU-forskrifter for velfærd, når det gælder svin på bedrifter, er fastsat i Rådets direktiv 91/630/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (¹). Ifølge bilaget til direktivet (kapitel I, punkt 6) skal alle svin, der opdrættes i flok eller i bokse, tilses mindst én gang om dagen af ejeren eller den, der er ansvarlig for dyrene. Hvis et svin viser sig at være sygt eller at være kommet til skade, skal det omgående behandles. Syge eller tilskadekomne svin skal om fornødent kunne isoleres i egnede stalde forsynet med tør og bekvem strøelse. En dyrlæge skal konsulteres hurtigst muligt, hvis de enkelte svin ikke reagerer på opdrætterens pleje.

I forbindelse med den fremtidige udvikling, hvad angår svins velfærd, henleder Kommissionen opmærksomheden på artikel 6 i direktiv 91/630/EØF, hvori det er fastsat, at Kommissionen skal forelægge Rådet en rapport, der udarbejdes på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité om velfærdsaspekterne af intensive systemer til svineopdræt. Det forventes, at rapporten fra Den Videnskabelige Veterinærkomité er færdiggjort ved udgangen af juli måned i år.

Spørgsmålet om pressefotografers adgang til privat ejendom er reguleret ved den pågældende medlemsstats lov.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 11.12.1991.

(98/C 21/237)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1946/97
af Sebastiano Musumeci (NI) til Kommissionen
(4. juni 1997)

Om: Nedskæringer i EU-midler til turisme i Italien

Kan Kommissionen under henvisning til

- at repræsentanter for Generaldirektoratet for Regionalpolitik for nylig på et møde med formanden for Regionen Siciliens regionalråd skulle have truet med at sænke den i det operationelle flerfondsprogram 1994-1999 fastsatte bevilling til turisme på Sicilien og med at omdirigere fællesskabsstøtten til andre områder,
- at den frygtede nedskæring ville berøve øen for ca. 90 mia lire og således udhule de bestræbelser, som mange hotelvirksomheder har gjort sig, idet de allerede forlængst har udarbejdet de nødvendige projekter for at opnå EU-støtte til strukturforbedringer og tilpasninger til sikkerhedsbestemmelserne,
- at den varslede drastiske foranstaltning alene skulle være dikteret af formodede bureaukratiske fejl fra Regionen Siciliens side og således er urimelig på grund af de skadelige virkninger, den ville få, hvis den blev gennemført,

oplyse, om den meddelelse, som EU-tjenestemændene fremsatte i Palermo, er rigtig, og om den i bekræftende fald ikke mener, at den må vedtage alternative løsninger, som ikke ved først og fremmest at være rettet mod turisme kommer til at påføre en mål nr. 1-region, der er dybt engageret i den socioøkonomiske genopbygning på sit område, yderligere skader?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(30. juni 1997)*

Der er store forsinkelser med gennemførelsen af det operationelle program for regionen Sicilien med et forhold mellem faktiske og programmerede udgifter for de foranstaltninger, der medfinansieres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, på ca. 10% (seneste tal), og dette program blev i øvrigt betragtet som et risikoprogram på mødet i overvågningsudvalget for EF-støtterammen, som fandt sted i Rom den 22. maj 1997. Specielt er der for de foranstaltninger, der omfatter støtte til turistinvesteringer, og som det ærede medlem henviser til (foranstaltning 2.1 »Støtte til turismen« og foranstaltning 2.3 »Turisme i landdistrikter«), ikke på indeværende tidspunkt registreret nogen udgifter, og ifølge de af de italienske myndigheder udarbejdede skøn vil de første betalinger finde sted i slutningen af 1998 eller begyndelsen af 1999.

For at undgå risikoen for tab af ressourcer er Kommissionen i færd med sammen med de italienske myndigheder og som led i en mere generel procedure for omprogrammering af interventioner, for hvilke der består problemer med iværksættelsen, at evaluere en hypotese for omlægning af programmet, hvormed der tages hensyn til status og udsigter for gennemførelsen af de forskellige foranstaltninger. Denne operation vil imidlertid ikke på nuværende stadium give anledning til nogen nedskæring af den samlede EF-støtte til fordel for regionen Sicilien, og ressourcerne vil i øvrigt blive opretholdt inden for samme interventionsområde (delprogram 2 »Turisme og kulturgoder«).

(98/C 21/238)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1947/97
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen
(4. juni 1997)

Om: Tortur af heste med henblik på fremstilling af lægemidlet Premarin

Publikationen »Impronte«, der udgives og distribueres af LAV (Lega Italiana Antivivisezione (den italienske antivivisektionssammenslutning), har længe klaget over, at man i De Forenede Stater og Canada underkaster 75.000 heste tortur for give de amerikanske Wieth-Ayerst-laboratorier mulighed for at fremstille grundbestanddelene i lægemidlet Premarin.

For at få en meget koncentreret urin lader man hestene tørste ved kun at give dem 22 liter vand i stedet for de 50 liter, der skal til for at dække deres daglige behov. Desuden giver den metode, hvormed urinen opsamles, dyret smerter og dybe sår.

Vil Kommissionen på baggrund af ovenstående træffe foranstaltninger med henblik på at forbyde indførsel af nævnte lægemiddel i Europa for at modvirke brugen af disse grusomme metoder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(8. juli 1997)*

Det ærede medlem henvises til det svar, Kommissionen har afgivet på skriftlig forespørgsel nr. E-1784/96 og E-1785/96 fra Nel Van Dijk ⁽¹⁾.

Ifølge de internationale handelsbestemmelser kan Fællesskabet normalt ikke forbyde import af produkter fra tredjelande med den begrundelse, at disse produkter er blevet fremstillet under forhold, som i Fællesskabet ville være blevet anset for uacceptable, hvis produkterne ikke frembyder nogen risiko for menneskers og dyrs sundhed og liv i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT C 11 af 13.1.1997, s. hhv. 19. og 20.

(98/C 21/239)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1949/97
af Sebastiano Musumeci (NI) til Kommissionen
(4. juni 1997)

Om: Forbud mod tilskud fra Regionen Sicilien til turistvirksomheder

Vil Kommissionen under henvisning til

- at den har forbudt Regionen Sicilien at yde tilskud til transport af turister til øen med charterfly, jernbane, skib og bus, fordi de pågældende foranstaltninger efter dens opfattelse er ensbetydende med støtte til de

involverede virksomheder, eftersom de medfører en selektiv begrænsning — til fordel for støttemodtagerne — af de udgifter, som konkurrerende virksomheder normalt må afholde, og således fordrejer konkurrencen mellem virksomhederne og kan skade samhandelen mellem medlemsstater,

- at disse tilskud skal betragtes som en intervention — udelukkende til fordel for turister — som tjener til at reducere Siciliens geografiske marginalitet, som indvirker negativt på de normale transportomkostninger og vender turiststrømmene mod billigere bestemmelsessteder,
- at den for nylig i forbindelse med en høring forsikrede regionalrådsmedlem med ansvar for turisme Nino Strano og næstformand i Fiavets bestyrelse Mario Bevacqua om, at den anså deres argumenter for så tilfredsstillende, at faren for, at der ville blive udstedt forbud mod disse tilskud, var afværget,

oplyse, om ikke den mener, at der bør vedtages alternative løsninger, som ikke ved først og fremmest at være rettet mod turisme kommer til at påføre en mål nr. 1-region, der er dybt engageret i den socioøkonomiske genopbygning af sit område, yderligere skader?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(10. juli 1997)

Kommissionen skal meddele det ærede medlem, at den endnu ikke har taget endelig stilling til ydelsen af støtte til fremme af befordring af turister til Sicilien. Men da den nærer tvivl om, hvorvidt denne ordning er forenelig med fællesmarkedet, har den indledt den i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure.

Kommissionen har bl.a. konstateret, at de tilskud på 20% af befordringsudgifterne, der betales til rejsearrangører og -bureauer for befordring af turister til Sicilien, tager sigte på og bevirker, at antallet af turister, der tager ophold på øen, øges. De medfører derfor, at strømmen af EF-turister ledes mod denne region.

Selv om rejsebureauerne og -arrangørerne skal overføre den pågældende støtte til turisterne, indebærer støtten fordele såvel for de pågældende som for den sicilianske turistsektor i almindelighed, takket være det øgede antal turister, der befordres til og tager ophold på øen.

Da tilskuddene ikke er knyttet til investeringer, udgør de driftsstøtte. Den slags støtte kan på grund af sin særlig forvridende virkning kun undtagelsesvis tillades, når den er tidsbegrænset og nedtrappes. Da dette ikke er tilfældet med denne støtte, nærer Kommissionen tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet, og har derfor fundet det betimeligt at indlede den i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure. Som led i denne har Kommissionen opfordret den italienske regering og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.

(98/C 21/240)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1951/97

af Susan Waddington (PSE) til Kommissionen

(4. juni 1997)

Om: Henstilling vedrørende telearbejde

I betragtning af, at Kommissionen har lovet at fremkomme med en henstilling vedrørende telearbejde først i 1997⁽¹⁾, som skal tilskynde medlemslandene til at gennemføre den nyligt vedtagne ILO-konvention om telearbejde og dermed beskytte tusindvis af telearbejdere i EU, hvor langt er Kommissionen nået med udarbejdelsen af forslaget, er der i Kommissionen forhindringer i forbindelse med forslaget, og hvornår påtænker Kommissionen at vedtage forslaget, da vi nu er fremme ved andet kvartal af 1997?

⁽¹⁾ Beskæftigelsen i Europa — en rapport om fremskridtene i forbindelse med gennemførelsen af det mellemsigtede handlingsprogram til bekæmpelse af arbejdsløsheden, supplement 4/96, s. 42.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(11. juli 1997)

Som det ærede medlem gør opmærksom på, har Kommissionen i sin beretning om fremskridtene i forbindelse med gennemførelsen af det sociale handlingsprogram på mellemlangt sigt (1995-1997)⁽¹⁾ forpligtet sig at forelægge en henstilling vedr. telearbejde.

Kommissionen overvejer i øjeblikket, hvad der er det mest hensigtsmæssige initiativ i lyset af ILO's konvention nr. 177 og den henstilling, den ledsages af.

(¹) Europa socialt set 4/96, s. 47.

(98/C 21/241)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1957/97

af Peter Skinner (PSE) til Kommissionen

(28. maj 1997)

Om: Mulighed for erhvervelse af biler med højrestyring

Vil Kommissionen, i betragtning af at betingelser for et åbent marked bør fremhæves i EU hvad angår konkurrence blandt bilfabrikanter og i betragtning af, at denne konkurrence bør give køberen flere muligheder og færre restriktioner, udtale sig om de unødvendige restriktioner, der pålægges folk, som ønsker at købe biler med højrestyring direkte på det europæiske fastland?

Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen for at sikre, at biler med højrestyring i lige så stort omfang kan erhverves hos bilproducenter på det europæiske fastland som biler med venstrestyring uden den begrænsning, at det kun er forhandlerne, der kan indkøbe bilerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(17. juni 1997)

Kommissionen er helt enig med det ærede medlem i, at frie markedsforhold burde føre til større konkurrence og gøre det lettere for forbrugerne at købe biler med højrestyring, hvor i EU de end måtte finde det mest fordelagtigt.

Kommissionen underbygger da også denne frihed i sin forordning om salgsaftaler vedrørende motorkøretøjer (¹). En forhandler kan ikke afvise en køber eller sætte en højere pris, blot fordi forbrugeren er bosiddende i en anden medlemsstat. Da det dog normalt er i forhandlerens interesse, at salget maksimeres, medfører forbrugers rettighed ikke en forpligtelse for forhandleren til at sælge. I direktivet fastsættes følgende rettigheder for en forbruger, der er bosiddende i en medlemsstat, og som ønsker at købe motorkøretøjer, inklusive biler med højrestyring, i en anden medlemsstat:

- Forbrugeren kan kun blive påkrævet at forevise den samme form for dokumentation og på samme vis, som det normalt og lovmæssigt kræves af en forbruger, der er bosiddende i den medlemsstat, hvor motorkøretøjet købes. Sædvanligvis drejer det sig om forbrugers navn og adresse.
- Producenten og alle forhandlere skal yde garanti, gratis service og service i forbindelse med tilbagekaldelsesaktioner samt udføre de reparationer og den vedligeholdelse, der er nødvendig for en sikker og pålidelig drift af motorkøretøjet, uafhængigt af hvor og af hvem dette er blevet solgt inden for det indre marked.
- Fabrikanten, leverandøren eller en anden virksomhed i salgsnettet, der direkte eller indirekte gør det vanskeligt for endelige forbrugere, bemyndigede mellemmand eller forhandlere at købe et nyt motorkøretøj fra en hvilken som helst bemyndiget forhandler, de måtte vælge inden for det indre marked, mister automatisk muligheden for fritagelse, og som en følge heraf ugyldiggøres fabrikantens distributionsnet automatisk i henhold til EF-traktatens artikel 85, stk. 2.

Ud over disse generelle foranstaltninger, der sigter på at åbne markedet for bilsalg for f.eks. forbrugere, der ønsker at købe en bil med højrestyring i en anden medlemsstat end den, hvor de er bosiddende i, har Kommissionen vedtaget to beslutninger, der fordømmer hindringer for køb af nye biler med højrestyring uden for Det forenede Kongerige (²). Det ærede medlem henvises endvidere til Kommissionens tidligere svar på skriftlige forespørgsler inden for dette område (³).

(¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 1475/95 af 28.6.1995 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk.3, på kategorier af salg- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer, EFTnr.L145 af 29.6.1995, s. 25, der erstatter den tidligere Kommissionens forordning (EØF) på dette område nr.123/85 af 12.12.1984, EFT L 15 af 18.1.1985, s.16.

(²) Kommissionens beslutning af 25.9.1986, EFT L 295 af 18.10.1986, s. 19, samt Kommissionens beslutning af 2.7.1984, EFT L 207 af 2.8.1987, s.11.

(³) Skriftlig forespørgsel nr. 2874/91 af Thomas Megahy, EFT C 162 af 29.6.1992, s.33. Skriftlig forespørgsel nr. 1829/82 af Sir James Scott-Hopkins, EFT C 111 af 25.4.1983, s.11, med yderligere henvisninger til tidligere svar fra Kommissionen.

(98/C 21/242)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1961/97
af Karin Riis-Jørgensen (ELDR) til Kommissionen***(29. maj 1997)*

Om: Kommissionens pres på den polske regering for at få den til at ophæve miljøbeskyttelsesforanstaltninger

Jeg skal herved henlede opmærksomheden på de polske nationale bestemmelser om forbud af import af biler uden katalysator og et generelt forbud mod indførsel af biler, som er mere end ti år gamle. Formålet er at reducere den forøgede forurening, der skyldes det store antal brugte biler fra de vesteuropæiske lande.

Jeg vil gerne vide, hvad Kommissionen har foretaget i denne sag, og om det er rigtigt, at Kommissionen har lagt pres på den polske regering for at få den til at ophæve disse bestemmelser? Har jeg ret i, at Kommissionen i denne sag kun har været interesseret i gennemtvunge en åbning af det polske marked for vestlige produkter uanset kvalitet? Burde man ikke i stedet have støttet den polske regering af hensyn til sundheden og miljøet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(3. juli 1997)*

Kommissionen er klar over, at indførsel af forældede brugte biler til Polen kan have en modsat indvirkning på miljøet. Den nævnte polske lovgivning skelnede mellem miljøstandarderne for brugte køretøjer fra henholdsvis Polen og fra Fællesskabet, og gjorde det således muligt for polske køretøjer med lave miljøstandarder fortsat at være i brug, medens køretøjer fra Fællesskabet med lignende eller højere miljøstandarder ikke kunne indføres. Kommissionen anmodede om, at Polen tilnærmede sin lovgivning på dette område i overensstemmelse med kravene i Europa-aftalen. På linje med disse bestemmelser og med kravet i forbindelse med forberedelsen til tiltrædelsen om at forbedre niveauet for miljøbeskyttelsen i Polen, forventes det, at Polens beslutning om at tilnærme sin lovgivning i denne henseende i 1999 vil føre til højere miljøbeskyttelsesstandarder inden for denne sektor.

(98/C 21/243)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1966/97
af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(9. juni 1997)*

Om: Direktivet om veterinærlægemidler og udstedelse af recepter

Er Kommissionen enig i, at direktivet om veterinærlægemidler på en urimelig måde giver dyrlæger mulighed for at skruer prisen på veterinærlægemidler op som følge af deres monopol på at udlevere disse lægemidler? Hvorfor kan der ikke udstedes recepter med henblik på udlevering fra apoteker for veterinærlægemidler, således at kunderne kan spare penge og ulejlighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(9. juli 1997)*

Artikel 4 i Rådets direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærmedicinske præparater⁽¹⁾ fastsætter, at når der ikke findes tilladte præparater mod en lidelse, kan medlemsstaterne undtagelsesvis, f.eks. for at undgå uacceptable lidelser hos de pågældende dyr, tillade, at et enkelt dyr eller et lille antal dyr på en bedrift af en dyrlæge eller under hans direkte personlige ansvar behandles med et andet præparat. Præparatet skal enten være godkendt i medlemsstaten for en anden dyreart eller for samme dyreart, men en anden lidelse, eller, hvis disse to betingelser ikke foreligger, da for mennesker. Hvis der ikke findes noget godkendt præparat, og med den begrænsning, der følger af den pågældende medlemsstats lovgivning, kan behandling ske med et veterinærmedicinsk præparat, som tilberedes på bestilling efter dyrlægeordination af en person, der er bemyndiget hertil i henhold til national lovgivning. For fødevarerproducerende dyr, overholdes en ret lang ventetid for at sikre, at fødevarer fra det behandlede dyr ikke indeholder restkoncentrationer, der er farlige for forbrugerne.

Disse bestemmelser er blevet fastsat med henblik på at placere dyrene under dyrlægens direkte kontrol, når det behandles med et veterinærmedicinsk produkt, der ikke er godkendt for de bestemte omstændigheder for at beskytte dyret og forbrugeren. Formålet med denne bestemmelse er derfor ikke at give en bestemt erhvervsgren et monopol, men at beskytte befolkningens sundhed og dyrenes sundhed. Der er ikke noget bevis for, at dyrlæger misbruger deres position ved systematisk at ordinere dyrere produkter.

(¹) EFT L 317 som ændret ved Rådets direktiv 90/676/EØF EFT 373 af 31.12.1990 og 93/40/EØF EFT 214 af 24.8.1993.

(98/C 21/244)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1979/97

af Bryan Cassidy (PPE) til Kommissionen

(9. juni 1997)

Om: Praktikanter

Kan Kommissionen forelægge en efter medlemsstater opdelt oversigt over ansøgninger om praktikantophold for 1996 og 1997?

Kan Kommissionen ligeledes forelægge en efter medlemsstater opdelt oversigt over, hvilke ansøgninger der i 1996 og 1997 blev imødekommet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(30. juni 1997)

Tallene for ansøgninger om praktikantophold i Kommissionen for 1996 og 1997 findes i nedenstående skema. Skemaet indeholder ligeledes en oversigt over, hvilke ansøgninger der blev imødekommet i 1996 og første halvdel af 1997. Kommissionen er i øjeblikket i færd med at udvælge praktikanter for den praktikperiode, der starter i oktober 1997.

Land	Ansøgninger 1996	Praktikanter 1996	Ansøgninger marts 1997	Praktikanter marts 1997	Ansøgninger oktober 1997
Belgien	485	68	196	21	292
Danmark	74	45	36	18	74
Tyskland	966	103	435	63	483
Grækenland	360	65	184	37	211
Spanien	1476	136	512	60	1044
Frankrig	1042	108	437	58	735
Irland	205	57	57	40	156
Italien	3449	170	1658	66	1742
Luxembourg	12	4	5	1	13
Nederlandene	235	49	66	25	117
Østrig	265	49	184	33	220
Portugal	353	48	103	22	164
Finland	224	33	87	26	111
Sverige	323	51	146	28	237
Det Forenede Kongerige	440	128	161	51	335
EU-lande 15	9909	1114	4267	549	5934
Tredjelande	760	91	360	49	506
I ALT	10669	1205	4627	598	6440

(98/C 21/245)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1981/97
af Antoni Gutiérrez Díaz (GUE/NGL) til Kommissionen
(9. juni 1997)

Om: Nazipropaganda

Boghandlen »Europa« i Barcelona er midlertidig blevet lukket, da den mistænkes for at være center for udbredelse af nazipropaganda og racistiske brochurer. På baggrund af lukningen af denne boghandel og til støtte for dens ejer er der blevet oprettet en »komité for ytringsfrihed«, der har offentliggjort et manifest, hvor de grundlæggende retsstatsprincipper drages i tvivl, og der bl.a. rettes en voldsom kritik mod den bestemmelse i straffeloven, der omhandler folkedrab, og sættes spørgsmålstegn ved denne bestemmelses overensstemmelse med forfatningen. Den pågældende komité indsamler penge i denne forbindelse.

Under henvisning til, at Kommissionen er traktaternes vogter og skal drage omsorg for overholdelse af de grundlæggende demokratiske principper og navnlig til, at 1997 er Det Europæiske År mod Racisme og Fremmedhad, bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

Hvad agter Kommissionen at foretage sig på baggrund af en situation som denne, hvor borgere opretter komitéer — måske med rygdækning fra organisationer fra det yderste højre — til i ytringsfrihedens navn at udbrede nazistiske eller racistiske tanker, som sætter spørgsmålstegn ved de strafferetlige bestemmelser i en demokratisk stat?

Hvordan vil Kommissionen undgå og bremse initiativer af denne art?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
(4. juli 1997)

Bekæmpelsen af racistiske demonstrationer i medlemsstaterne henhører i alt væsentligt under de nationale, regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne under hensyntagen til deres forfatningsmæssige, lovgivningsmæssige og administrative bestemmelser.

Rådet vedtog den 15. juli 1996 på grundlag af traktaten om Den Europæiske Union (artikel 193) en fælles aktion vedrørende bekæmpelse af racisme og fremmedhad⁽¹⁾. For at lette det internationale juridiske samarbejde omkring bekæmpelsen af racisme og fremmedhad er der i forbindelse med denne fælles aktion fastsat bestemmelser, der tager sigte på enten at give mulighed for at indføre visse racistiske og fremmedhadske opførselsmønstre under straffeloven eller, i mangel heraf og indtil de nødvendige bestemmelser kan vedtages, at fravige princippet om dobbelt anklage.

⁽¹⁾ EFT L 185 af 24.7.1996.

(98/C 21/246)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1986/97
af Gianni Tamino (V) til Kommissionen
(9. juni 1997)

Om: Modstrid mellem italienske bestemmelser og fællesskabsbestemmelserne vedrørende affald; manglende vurdering af indvirkningen på miljøet fra forbrændingsanlægget i Scarlino (GR)

I Italien har ministeriet for industri, handel og håndværk med bekendtgørelse nr. 879737 af 12. april 1996 bemyndiget selskabet Ambiente Spa, der efterfølger Società Nuova Solmine Spa, til i Scarlino kommune (GR) at opføre et anlæg på 65 MW til produktion af elektricitet ved hjælp af en turbogenerator på 16,8 MW ved anvendelse af reststoffer fra industriprocesser som brændstof, som fastlagt i bilag 1 i den interministerielle afgørelse af 16. januar 1995 (lovtidende nr. 24 af 30. januar 1995) på grundlag af bekendtgørelse nr. 113 af 8. marts 1996. Denne bekendtgørelse er i modstrid med direktiv 91/156/EØF⁽¹⁾ af 18. marts 1991, idet det ikke anser reststoffer fra industriprocesser, der anvendes som »ikke-konventionelle brændstoffer« for »affald« og bekendtgørelsen ikke er gjort til lov. Det pågældende anlæg er for øjeblikket på eksperimentstadiet.

Mener Kommissionen ikke, at den bør gribe ind over for de italienske myndigheder for at sørge for, at et affaldsforbrændingsanlæg som det, der er foreslået i Scarlino, overholder direktiv 91/156/EØF og følgelig direktiv 85/337/EØF⁽²⁾ om vurdering af indvirkning på miljøet, for så vidt anlægget er blevet betragtet som et kraftværk med en effekt på under 300 MW i stedet for et forbrændingsanlæg.

⁽¹⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32.

⁽²⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(22. juli 1997)*

For at kunne gribe ind over for de italienske myndigheder må Kommissionen have yderligere oplysninger om arten af de industrireststoffer, der skal anvendes som brændstof, og anmoder som følge heraf det ærede medlem om så vidt muligt at give den disse oplysninger. Såfremt de pågældende stoffer henhører under definitionen på »affald«, gælder Rådets direktiv 91/156/EØF om ændring af Rådets direktiv 75/442/EØF om affald. Disse bestemmelser gælder også til genanvendelse af affaldsstoffer, til brændstof eller andre former for energifremstilling, i henhold til bilag II B til det ovennævnte direktiv som ændret ved Kommissionens beslutning af 24. maj 1996. Hvis disse reststoffer kan betegnes som »farligt affald«, gælder tillige bestemmelserne i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald⁽¹⁾. Disse direktiver er blevet omsat til italiensk lovgivning med dekret nr. 22 af 5. februar 1997.

Hvad angår gennemførelsen af Rådets direktiv 85/337/EØF om miljøvurderinger, er det i dettes bilag I fastsat, at varmekraftværker og andre forbrændingsanlæg med en termisk ydelse på mindst 300 megawatt skal gøres til genstand for en vurdering af virkningerne for miljøet (VVM), mens anlæg med en termisk ydelse på under 300 megawatt henhører under direktivets bilag II. Eftersom det pågældende projekt har en termisk ydelse på 65 megawatt, henhører det under direktivets bilag II, medmindre der er tale om et anlæg til bortskaffelse af farligt affald, som hermed henhører under direktivets bilag I.

Dog gælder disse bestemmelser for anlæg, som befinder sig på projektstadiet, inden der er givet tilladelse til projektets igangsættelse. Ifølge de informationer, det ærede medlem er fremkommet med, kan direktiverne ikke bringes i anvendelse i det foreliggende tilfælde, da anlægget er på forsøgsstadiet og således allerede er opført.

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20.

(98/C 21/247)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1989/97**af John Iversen (PSE) til Kommissionen***(30. maj 1997)*

Om: Kørestolsbrugeres problemer i forhold til nye EU-krav om sikkerhed i elevatorer

Kommissionen bedes redegøre for, hvordan den vil forholde sig til de nye EU-krav om forøget sikkerhed i personelevatorer, der væsentligt forringer kørestolsbrugeres mulighed for at bruge elevatorer.

I de nye EU-krav om sikkerhed i elevatorer skal der bl.a. etableres døre, som følger med elevatorstolen op og ned og derved isolerer elevatorbrugeren fra elevatorskakten. De nye krav har en negativ effekt på handicappedes adgang til mange bygninger. Det er næppe muligt at etablere faste elevatordøre i eksisterende elevatorstole, uden at de reducerer det frie areal i elevatorstolen. Elevatorstolen risikerer derved at blive så lille:

- at en kørestol ikke kan komme ind
- at en kørestol ikke kan manøvrere rundt, så brugeren kan benytte elevatorens betjeningspanel
- at en kørestolsbruger ikke kan have sin personlige assistent med i elevatoren.

Kommissionen bedes derfor undersøge, om der ikke findes en anden løsning på målsætningen om at øge sikkerheden i elevatorer. Kan der udvikles en sikkerhedsordning, der giver den ønskede sikkerhed, f.eks. en »klemmemaskine« mellem elevatorskakt og elevatorstol eller en meget følsom stopmaskine?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(30. juni 1997)*

Kommissionen erindrer det ærede medlem om, at der er to sæt EU-sikkerhedskrav til elevatorer:

Parlamentets og Rådets direktiv 95/16/EF af 29. juni 1995 ⁽¹⁾ vedrører kun nye elevatorer, der markedsføres efter den 1. juli 1999, med en overgangsperiode fra den 1. juli 1997 til den 30. juni 1999. Intet i dette direktiv indebærer risiko for, at elevatorerne ikke vil kunne benyttes af handicappede, herunder kørestolsbrugere. Direktivet indeholder tværtimod særlige bestemmelser om handicappedes adgang til elevatorstole (jf. »Væsentlige krav«, pkt. 1.2). Efter udtrykkeligt ønske fra Parlamentet er direktivet endvidere ledsaget af en erklæring, der er offentliggjort i samme EFT. Heri opfordres medlemsstaterne til at sikre, at der i alle nye ejendomme installeres mindst én elevator, som kan benyttes af handicappede, herunder kørestolsbrugere.

Kommissionens henstilling af 8. juni 1995 ⁽²⁾ vedrører forbedring af sikkerheden ved eksisterende elevatorer og opfordrer medlemsstaterne til at træffe de fornødne foranstaltninger. Henstillingen opregner forskellige foranstaltninger til forbedring af sikkerheden, bl.a. installering af døre i elevatorstole. Ved små elevatorstole vil dette kunne hindre adgangen for kørestolsbrugere. I sådanne tilfælde står det helt åbent for medlemsstaterne at træffe foranstaltninger som foreslået af det ærede medlem, såsom en »klemmemaskine« mellem elevatorskakt og elevatorstol eller en følsom stopmaskine.

Ifølge det mandat, Kommissionen har givet de europæiske standardiseringsorganisationer — Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) og Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI) — for gennemførelsen af direktiv 95/16/EF, skal der bl.a. udarbejdes en harmoniseret standard for elevatorer, der benyttes af handicappede, herunder kørestolsbrugere. For gennemførelsen af ovennævnte henstilling agter Kommissionen at supplere dette mandat med udarbejdelse af en standard for eksisterende elevatorer vedrørende elevatorstolsdøre og andre anordninger, der kan tilvejebringe et tilsvarende sikkerhedsniveau.

⁽¹⁾ EFT L 213 af 7.9.1995.

⁽²⁾ EFT L 134 af 20.6.1995.

(98/C 21/248)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1993/97

af Olivier Dupuis (ARE) til Kommissionen

(30. maj 1997)

Om: Tyrkiet

Med henblik på åbningen af tiltrædelsesforhandlingerne for de central- og østeuropæiske lande og Østersøstaterne har Kommissionen opstillet en fortegnelse over lande. Selv om Tyrkiet siden 1963 har været knyttet til Fællesskabet gennem en associeringsaftale og siden sidste år gennem en toldaftale, og selv om landet officielt har indgivet ansøgning om tiltrædelse til Unionen, findes det ikke på denne fortegnelse.

Har Kommissionen overvejet de risici, som udelukkelsen fra denne fortegnelse indebærer, selv om den i øvrigt ikke automatisk medfører en tiltrædelse?

Mener Kommissionen ikke, at denne udelukkelse retmæssigt kan give de tyrkiske borgere og myndigheder det indtryk, at andre kriterier end demokratiet og det frie marked er afgørende for tilhørsforholdet til Unionen?

Er Kommissionen klar over, at denne udelukkelse kan medvirke til eller allerede medvirker til, at der opstår en lignende situation som i Algeriet eller en anden situation, som bygger på vold og intolerance?

Har Kommissionen udtænkt og evalueret en proces, hvorved Tyrkiet efter en gradvis gennemførelse af en række politiske, institutionelle og økonomiske reformer ville kunne blive fuldt medlem af Unionen? Hvorfor har Kommissionen i givet fald valgt at se bort fra denne mulighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(23. juni 1997)

Associeringsrådet EØS-Tyrkiet har for nylig bekræftet, at Tyrkiet stadig er på tale til at blive medlem af Unionen, idet det bekræftede, at dette lands ansøgning vil blive gennemgået på grundlag af de samme kriterier, som dem der anvendes for de andre ansøgerlande.

Efter anmodning fra Rådet er Kommissionen ved at udarbejde et oplæg om styrkelse af forbindelserne med Tyrkiet. Dokumentet vil indeholde forslag i denne henseende og skulle blive forelagt Rådet inden for de kommende uger.

(98/C 21/249)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1999/97
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(9. juni 1997)

Om: Import af stålprodukter af ringe kvalitet fra tredjelande

Den europæiske stålindustri står over for meget alvorlige problemer som følge af import af stålprodukter fra tredjelande, hvis specifikationer ikke er i overensstemmelse med EU's, og fordi de kvalitetsattester, de er ledsaget af, ofte er uægte. Disse produkter er allerede blevet importeret til EU i mange år, og da de naturligvis er meget billige, bidrager dette til at undergrave den allerede meget hårdt ramte europæiske stålindustri, og navnlig stålindustrien i EU's små medlemsstater.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den har til hensigt at reagere på klagerne over kvalitetsattester, der er blevet ændret, eller som har været helt usandfærdige, og hvilke foranstaltninger den har til hensigt at træffe med henblik på en effektiv kontrol af disse attester, der ofte ledsager stålprodukter af ringe kvalitet, og som på grund af den billige pris er i stand til at fortrænge lignende produkter af høj kvalitet fra EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann
(10. juli 1997)

Hvad angår import af stålprodukter skal der skelnes mellem toldbehandling af produkterne og bedømmelse af produkternes tilstand.

Med hensyn til toldbehandlingen, vil produkternes kvalitet kun spille en rolle, hvis denne skal inkorporeres i Den Kombinerede Nomenklatur, som svarer til det internationale harmoniserede afgiftssystem, dvs. rustfrit stål, ædelstål. Anvendelsen af urigtige oplysninger for at opnå fordele i forbindelse med opkrævningen af told kan forfølges på basis af toldlovgivningen. Det er de nationale toldmyndigheder, der har ansvaret for at foretage kontrollen.

Med hensyn til kvaliteten og de importerede produkters egnethed til brug, er det op til købere og sælgere at indføre passende bestemmelser i deres kontrakter. Forfalskning af kvalitetsattester er derfor et civilretligt anliggende. Kontrolforanstaltninger på EF-plan falder ikke ind under national jurisdiktion. Der findes imidlertid et antal tekniske tilsyns- og undersøgelsessystemer for stålprodukter inden for Fællesskabet, som udelukker brug af materiale, der er under kvalitetsstandard, på følsomme områder (f.eks. hærdet stål).

På basis af data i importdokumenterne mener Kommissionen, at importen af nedgraderet materiale ikke på nuværende tidspunkt overstiger den andel, der findes på EF's marked.

(98/C 21/250)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2006/97
af Johanna Maij-Weggen (PPE) til Kommissionen
(11. juni 1997)

Om: Fri transport af varer fra Nederlandene til Italien

En nederlandsk statsborger, der er flyttet til Italien og nu har fast bopæl der, har oplyst, at omregistrering af en nederlandsk bil i Italien ud over en masse bureaukrati hos de italienske myndigheder også skal koste ca. 800 hfl.

Kan Kommissionen oplyse, præcis hvorledes proceduren for omregistrering af en nederlandsk bil i Italien er, samt om omkostningerne på hfl. 800 er korrekte?

Mener Kommissionen i bekræftende fald, at de italienske myndigheder har anvendt princippet om fri bevægelighed for varer i Unionen korrekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(23. juli 1997)

Kommissionen har i en fortolkningsmeddelelse af 15. maj 1996 ⁽¹⁾ redegjort for de principper, der gælder for indregistrering af køretøjer, der tidligere har været indregistreret i en anden medlemsstat. Kommissionen har her — i lyset af EF-Domstolens retspraksis — angivet hvilke forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne, for derved at bidrage til en lettelse af kontrollen ved samhandelen inden for Fællesskabet, ligesom de også har angivet hvilke rettigheder EF-traktaten giver privatpersoner på dette område.

Men Kommissionen har ikke i sin meddelelse anført en skala, på grundlag af hvilken man kan vurdere, om de beløb som registreringsansøgeren skal betale til administrationen i den medlemsstat, hvor køretøjet skal indregistreres, er forenelig med fællesskabsretten. I meddelelsen er det blot angivet, at når det er nødvendigt, at bilkonstruktøren eller dennes repræsentant udsteder de dokumenter, der er nødvendige for at kontrollere køretøjets tekniske karakteristika, skal noget sådant ske inden for en rimelig frist og til en rimelig pris. Kommissionen finder, at en frist der ikke overskrider tre uger, og hvor udgifterne er på omkring 100 ECU principielt opfylder denne betingelse.

Men der er her kun tale om vejledende kriterier. Der er nemlig flere hypoteser, der kan spille ind, hvad angår det køretøj, hvis indregistrering der fremsættes anmodning om, alt afhængig om der er tale om en model, der har fået en EF-typegodkendelse eller en national godkendelse. I sidstnævnte tilfælde skal det yderligere kontrolleres, om køretøjet har fået en typegodkendelse eller blot en isoleret godkendelse. Den kontrol, som den medlemsstat, hvori køretøjet skal indregistreres, kan foretage, varierer afhængigt af disse hypoteser.

Under disse betingelser kan Kommissionen ikke — på grundlag af de forelagte oplysninger — tage stilling til, om det af det ærede medlem nævnte tilfælde er foreneligt med fællesskabsretten. Kommissionen opfordrer derfor det ærede medlem til at fremlægge udførlige oplysninger om sagens nærmere omstændigheder, således at den i givet fald kan indlede en undersøgelse over for de italienske myndigheder. Der består også den mulighed, at den berørte person direkte kan indgive en klage til Kommissionen, hvis han finder, at de rettigheder han har i henhold til traktaten, ikke er blevet respekteret af de italienske myndigheder.

⁽¹⁾ EFT C 143 af 15.5.1996.

(98/C 21/251)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2008/97 af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(11. juni 1997)

Om: EU og Polens miljølovgivning

Ifølge oplysninger fra den polske miljøbevægelse kræver EU-Kommissionen, at landet svækker nogle vigtige dele af den nationale miljølovgivning. Ifølge oplysningerne kræver Kommissionen en ændring af de polske bestemmelser vedrørende bilimport. Polen kræver i dag, at alle importerede biler er udstyret med katalysator, og der eksisterer importforbud for biler, som er ældre end 10 år. Disse bestemmelser ønsker Kommissionen at Polen reviderer.

I debatten om EU's fremtidige udvidelse mod øst fremhæves det ofte, at en sådan udvidelse vil få positive virkninger for miljøet i de nye medlemslande. Troværdigheden af dette argument lider alvorlig skade, når EU kræver, at den nuværende miljølovgivning svækkes.

Kommissionens krav er uacceptabelt af flere grunde. Polen er ikke medlem af Unionen, så på hvilket retligt grundlag stiller EU krav om lovændringer i landet? Hvilke konkrete initiativer og pressionsmidler har Kommissionen taget i anvendelse over for Polen i de aktuelle tilfælde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(18. juli 1997)*

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel P-1961/97 fra Karin Riis-Jørgensen (¹).

⁽¹⁾ Se side 127.

(98/C 21/252)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2016/97
af Konstadinos Klironomos (PSE) til Kommissionen***(11. juni 1997)*

Om: Græsk færgefart mellem Grækenland og Italien

Den 24. februar 1997 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse til visse græske rederier som følge af en undersøgelse, der blev foretaget inden for rammerne af sagen om græsk færgefart mellem Grækenland og Tyrkiet. Kommissionen henviste i denne skrivelse til en række faktiske forhold og konkluderede, at de berørte rederier samlet og i årevis havde fastlagt overfartspriserne på den internationale del af færgemarkedet mellem Grækenland og Italien, hvilket er i modstrid med EF-traktatens artikel 85.

Det bør i denne forbindelse påpeges, at den græske regering den 17. marts 1995 havde sendt en skrivelse til Kommissionen, hvori den henviste til, at Grækenland ikke har fælles grænser med andre af EU's medlemsstater. Derfor er det af offentlig interesse, at færgefarten mellem Grækenland og Italien kan fortsætte uhindret, og det understregedes, at det græske søfartsministerium havde opfordret de pågældende rederier til at undgå indbyrdes illoyal konkurrence på færgeruterne mellem Grækenland og Italien.

Da der er mulighed for, at de pågældende rederier bliver idømt bøder for overtrædelse af EF-traktatens artikel 85, vil ruten mellem Grækenland og Italien have vanskeligt ved at overleve, hvilket vil have meget uheldige følger for Grækenlands fremtidige planer for den pågældende færgerute.

Kan Kommissionen oplyse, om den har taget behørigt hensyn til oplysningerne i den græske regerings skrivelse af 17. marts 1995, og hvilke foranstaltninger den har til hensigt at iværksætte for at undgå de katastrofale følger, der vil kunne opstå, hvis man drager den forkerte konklusion, at de pågældende rederier i mange år uden videre har overtrådt EF-traktatens artikel 85?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(7. juli 1997)*

Kommissionen har omhyggeligt noteret sig indholdet af den skrivelse af 17. marts 1995, som det ærede medlem omtaler, samt de argumenter, som parterne fremsatte under høringen den 13.-14. maj 1997 og i deres skriftlige svar på Kommissionens klagepunktsmeddelelse af 24. februar 1997.

Der er også taget hensyn til det græske søfartsministeriums forpligtelse til at sikre leveringen af de offentlige tjenester, selv om det også står klart for Kommissionen, at ministeriet ikke blander sig i prissætningen på de internationale ruter. Kommissionen er naturligvis opmærksom på, at den internationale søfart har stor betydning for græsk økonomi.

Hvis Kommissionen vedtager en negativ beslutning i denne sag, vil den tage alle relevante faktorer i betragtning, især når det drejer sig om at vurdere overtrædelsens grovhed. Kommissionen vil dog ikke vedtage en sådan beslutning, før den har konsulteret Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål inden for Søtransport, hvor medlemsstaternes eksperter på konkurrence- og transportområdet vil blive anmodet om at udtale sig om sagen.

(98/C 21/253)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2018/97
af Iñigo Méndez de Vigo (PPE) til Kommissionen

(11. juni 1997)

Om: Støtte til søtransportsektoren

Kommissionen har vedtaget ny regler, der tillader statsstøtte til søtransportsektoren.

Har Kommissionen planlagt at yde støtte fra de europæiske fonde med henblik på at modvirke nedgangen i den europæiske flåde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(11. juli 1997)

Kommissionen vedtog den 6. maj 1997 reviderede retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren. De reviderede retningslinjer blev drøftet i Kommissionens meddelelse »Mod en ny søfartsstrategi«⁽¹⁾ som anbefaler en sådan revision med henblik på at opretholde og udvikle EF's søtransportsektor.

Med retningslinjerne forsøger man at fastsætte bestemmelser for den måde, hvorpå støtte gives i medlemsstaterne. Bortset fra en række uddannelsesinitiativer (f.eks. Leonardo) regner man dog ikke med, at der skal anvendes EF-midler til støtte i søtransportsektoren.

⁽¹⁾ KOM(96) 81 endelig udg.

(98/C 21/254)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2026/97
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(5. juni 1997)

Om: Psykiatrisk pleje i GrækenlandUnder henvisning til Kommissionens svar på min skriftlige forespørgsel P-1038/97⁽¹⁾ bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Afbrydelsen af finansieringen af programmerne til bekæmpelse af den sociale udelukkelse, som de sindslidende ofte oplever, indtil proceduren for godkendelse og undersøgelse med henblik på gennemførelsen af reformen af den psykiatriske sektor er afsluttet, har medført, at de forskellige centres struktur er blevet opløst, at personalet har mistet sikkerheden, og at specialister har forladt centrene. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sørge for, at finansieringen fortsætter i denne mellemfase, indtil de programmer, der indgår i den nye undersøgelse, er fuldt og godkendt?
2. De aktioner, der indgår i forordning 815/84⁽²⁾, hørte ind under Sundhedsministeriets kompetenceområde, hvorimod aktionerne til bekæmpelse af social udelukkelse af de sindslidende henhørte under Arbejdsministeriets kompetenceområde, hvilket har haft de velkendte negative følger. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe, for at aktionerne i fortsættelse af forordning 815/84 lægges ind under Sundhedsministeriets ansvarsområde?
3. Foregik undersøgelsen med henblik på reform af den psykiatriske sektor med deltagelse af ikke alene højtstående ministerielle embedsmænd men også de direkte ansvarlige med umiddelbart kendskab til situationen på de psykiatriske hospitaler, herunder især det psykiatriske hospital i Attika, der er det største af disse?
4. Er det bestemt, at personer fra det psykiatriske hospital i Attika skal deltage i forvaltningskomitéen for programmerne for bekæmpelse af social udelukkelse af sindslidende?
5. I hvilken fase befinder den græske undersøgelse med henblik på reform af den psykiatriske sektor sig i dag? Hvornår skal den godkendes og indledes?

⁽¹⁾ EFT C 319 af 18.10.1997, s. 219.⁽²⁾ EFT L 88 af 31.3.1984, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(8. juli 1997)*

Kommissionen vil gerne oplyse det ærede medlem om, at finansieringen af aktioner vedr. sindslidendes problemer under det operationelle program for bekæmpelse af social udelukkelse fra arbejdsmarkedet ikke har været afbrudt.

Det græske sundhedsministerium er stadig den ansvarlige myndighed for aktioner vedr. socioøkonomisk udelukkelse af sindslidende. Som nævnt i Kommissionens svar på det ærede medlems forespørgsel P-1038/97, forelagde de græske myndigheder på Kommissionens opfordring en handlingsplan omfattende den aktion, der var påkrævet for at fortsætte og konsolidere reformen af den psykiatriske sektor. Kommissionen har afgivet en første udtalelse om denne plan, som vil blive revideret yderligere af de græske myndigheder i de førstkommende måneder. I forbindelse med denne plan blev visse aktioner udvalgt til gennemførelse i 1997.

Kommissionen har ikke mulighed for at svare det ærede medlem på spørgsmålet om, hvorvidt repræsentanter for psykiatriske hospitaler deltog i udarbejdelsen af den pågældende handlingsplan. Dette spørgsmål henhører under de græske myndigheders kompetence.

De ministerielle afgørelser, der blev vedtaget i juli 1996, og som indeholder retningslinier for akkreditering af undersøgelsesorganer og forvaltning af aktioner under det særlige operationelle program, indeholder ingen bestemmelser om en forvaltningskomité for programmer til bekæmpelse af social udelukkelse af sindslidende, som det ærede medlem hævder.

(98/C 21/255)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2047/97**af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen***(13. juni 1997)*

Om: Den årlige rapport fra C.E.R.A. om »Ekstremisme i Europa«

Den 14. maj blev den årlige rapport fra C.E.R.A. (Det Europæiske Center for Forskning og Aktion i forbindelse med racisme og antisemitisme), med titlen »Ekstremisme i Europa«, forelagt i Europa-Parlamentets Pressecenter i Strasbourg.

Det vækker forbløffelse og indignation, at der i ovennævnte rapport er medtaget et afsnit om det italienske politiske parti »Alleanza Nazionale«, der uden særlig begrundelse er blevet stemplet af centret som en organisation, hvis ideologi er karakteriseret af »ubevægelighed«, hvis aktion ofte indgår i en »fremmedfjendtlig tradition«, og hvori man finder »en tendens til antidemokratisk og ekstremistisk adfærd« (ordene mellem anførselstegn er ordrette citater). »Alleanza Nazionale« er, som det fremgår af oplysningerne i rapporten fra C.E.R.A., et parti, som foruden at være talrigt repræsenteret i Parlamentet i Strasbourg ved de sidste valg i Italien har fået 15,7% af stemmerne og i nogle valgkredse over 30%. Det er derfor indlysende, at dette forsøg på at præsentere Alleanza Nazionale for den internationale offentlighed som værende en tilfældig, ekstremistisk, højreorienteret mindre gruppe er absolut uacceptabelt, og at det i øvrigt er uden noget som helst grundlag. Det lader til, at C.E.R.A.'s rapport er præget af fordomme mod det politiske højre, og at det i en rapport, som kun burde være baseret på ubestridelige kendsgerninger, indfører uacceptable elementer af partiskhed og politisk vurdering.

På baggrund af dette bedes Kommissionen oplyse:

1. om rapporten fra C.E.R.A. er blevet bestilt eller støttet, også økonomisk, af nogen fællesskabsinstitution?
2. i bekræftende fald bedes Kommissionen oplyse, om centrets rapport kan opfattes som et officielt dokument fra fællesskabsinstitutionerne?
3. findes der normer, som hindrer fællesskabsinstitutionerne i, på nogen som helst måde at støtte partiske politiske initiativer?
4. endelig bedes den tilkendegive sin mening om hele denne hændelse.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(16. juli 1997)*

Kommissionen beder det ærede medlem læse svaret på skriftlig forespørgsel P-1940/97 af Fernando Moniz ⁽¹⁾.

Den nævnte rapport kan på ingen måde anses for at være et officielt dokument fra Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT C 373 af 9.12.1997.

(98/C 21/256)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2056/97**af Frode Kristoffersen (PPE) til Kommissionen***(16. juni 1997)*

Om: De nationale mindretal

Eftersom der ved optagelse af nye EU-medlemsstater også skal tages behørigt hensyn til kvaliteten af bestemmelserne til fordel for de nationale mindretal, vil jeg gerne have oplyst, hvorvidt både repræsentanterne for de nationale mindretal og de ikke-statslige organisationer, f.eks. Føderationen af Etniske Grupper i Europa, aktivt vil blive inddraget i evalueringsprocessen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(8. juli 1997)*

Med henblik på at foretage en vurdering ud fra de politiske kriterier, som Det Europæiske Råd fastlagde i København i 1993, af mindretallenes situation og den beskyttelse, som ansøgerlandene yder dem, har Kommissionen gennemgået diverse beretninger fra en lang række ikke-statslige organisationer, som vil være til stor nytte ved udarbejdelsen af de udtalelser, den i henhold til artikel 0 i traktaten om Den Europæiske Union skal afgive om de pågældende landes ansøgninger om tiltrædelse.

Kommissionen har dog ikke kendskab til den af det ærede medlem anførte føderations holdning.

(98/C 21/257)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2058/97**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(16. juni 1997)*

Om: Befolkningssammensætningen i det nuværende Tyrkiet

I henhold til en undersøgelse, der er foretaget af det kendte tyske universitet i Tübingen, findes der over hundrede forskellige etniske grupper i Lilleasien. Antallet af borgere af ren tyrkisk afstamning er øjensynlig meget begrænset. Der foreligger også sikre oplysninger om, at der på det nuværende tyrkiske territorium lever utallige »hemmelige kristne«, der ikke frit tør vedkende sig deres afstamning og religiøse tilhørsforhold af frygt for represalier fra de tyrkiske myndigheders side. Oplysningerne om antallet af kurdere i Tyrkiet er også meget upræcise, og de tal der nævnes, svinger mellem 8 og 20 mio.

Kan Kommissionen oplyse, om den allerede har anmodet, eller om den har til hensigt at anmode de tyrkiske myndigheder om en præcis og objektiv registrering af den befolkningsmæssige sammensætning i det nuværende Tyrkiet, da det er en kendsgerning, at begge parter (EU og Tyrkiet) ønsker, at dette land bliver optaget i den europæiske struktur, hvilket forudsætter, at alle de etniske grupper, der lever i Tyrkiet, sikres fuldstændig og ærbødig respekt for deres kulturelle identitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(11. juli 1997)*

Den seneste folketælling i Tyrkiet fandt sted i 1990. Der er ikke fastsat nogen dato for den næste.

De tyrkiske myndigheder mener ikke, at etnisk oprindelse bør figurere blandt de spørgsmål, der stilles ved disse folketællinger.

(98/C 21/258)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2067/97**af Markus Ferber (PPE) til Kommissionen***(16. juni 1997)*

Om: Etablerings- og erhvervsfrihed i Grækenland for arkitekter, der er statsborgere i andre EU-stater

EF-direktiv 85/384/EØF ⁽¹⁾ af 10 juni 1985 vedrører gensidig anerkendelse af eksamensbeviser og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet og andre foranstaltninger, der skal lette udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser.

Det oplyses, at dette EF-direktiv er omsat i national græsk ret ved præsidentdekret nr. 107 (græsk lovtidende af 7. april 1993, nr. 49, s. 483 ff.). I dekretet anerkendes ganske vist på visse betingelser andre statsborgeres ret til etablering og udøvelse af arkitekterhvervet, men samtidig gøres anerkendelsen afhængig af godkendelse fra Grækenlands Tekniske Kammer.

Ifølge oplysninger fra tyske statsborgere afviser Det Tekniske Kammer uden forklaring af nogen art at godkende udenlandske ansøgere, der opfylder alle nødvendige forudsætninger. Hermed har EF-direktivet, selv om det formelt er omsat i national græsk ret, ingen som helst praktisk betydning.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger, den vil træffe for at sikre, at direktivets bestemmelser også gennemføres i Grækenland?

⁽¹⁾ EFT C 223 af 21.8.1985, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(23. juli 1997)*

Kommissionen er klar over det problem, som det ærede medlem omtaler. Den har allerede officielt gjort de græske myndigheder opmærksom på dette problem og pointeret, at det skulle løses hurtigst muligt. Hvis ikke de græske myndigheder snarest træffer de nødvendige foranstaltninger for effektivt at løse problemet, vil Kommissionen undersøge sagen som led i proceduren efter EF-traktatens artikel 169.

(98/C 21/259)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2068/97**af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen***(16. juni 1997)*

Om: Resultater af koordineringen inden for biomedicinsk forskning

I sit svar på forespørgsel E-0535/97 ⁽¹⁾ af 11. april 1997 udtaler Kommissionen, at »det alligevel (er) lykkedes Den Europæiske Union at skabe en vis koordinering« inden for biomedicinsk forskning og sundhed.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke vigtige resultater den har opnået, for så vidt angår koordineringen mellem de nævnte 700 forskningssystemer?

⁽¹⁾ EFT C 319 af 18.10.1997, s. 103.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson*(15. juli 1997)*

Oprettelsen af over 700 forskellige forskningsnet inden for biomedicin har gjort det muligt at etablere eller udbygge samarbejdet mellem de europæiske forskere, samle de disponible midler og undgå dobbelt forskningsarbejde, at nå frem til den kritiske masse af nødvendige data vedrørende epidemiologiske undersøgelser, navnlig hvad angår sjældent forekommende sygdomme, eller patologier i forbindelse med erhvervsbetingede farer.

Til eksempel har et projekt, der blev finansieret af Fællesskabet og koordineret af et britisk laboratorium, gjort det muligt at påvise en ny variant af Creutzfeld-Jakobs sygdom takket være udveksling af informationer mellem forskellige europæiske centre. Dette resultat er væsentligt for forståelsen af transmissionen mellem de forskellige arter prionforårsagede neurodegenerative sygdomme samt for udarbejdelsen af en strategi mod den spongiforme bovine encefalopati.

(98/C 21/260)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2076/97**af Claudio Azzolini (UPE)***til Kommissionen (11. juni 1997)*

Om: Gennemførelse af CITES-konventionen

Fra den 1. juni 1997 vil der blive fastsat superbøder i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets nye forordning (EF) nr. 338/97 ⁽¹⁾, som indeholder fælles bestemmelser for gennemførelsen af CITES-konventionen om handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter i de 15 EU-medlemsstater.

For så vidt angår koral må der foretages en behørig skelen mellem de forskellige typer for at undgå uventede, men eventuelle vanskeligheder.

De arter, der skal beskyttes, og som er opført på CITES-listen, er koraldyr af Anthozoa-typen, navnlig alle arter af slægten Tubipora (rørformede koraller), alle arter af Antipatharia (sortkoraller) og alle arter af stenkoraler. Da alle disse beskyttede koraltyper har samme struktur som stenkoraler, kan de ikke forarbejdes til halskæder eller andre typer håndforarbejdede produkter og adskiller sig således helt fra CORALLUM RUBRUM, som forekommer mange steder i Unionen.

De fejlplysninger, der i uge- og dagblade har kunnet ses om dette spørgsmål, skader i alvorlig grad direkte og indirekte økonomisk aktivitet i forbindelse med koralforarbejdning, f.eks. i Torre del Greco-området i Italien, hvor omkring 6.000 personer er beskæftiget i denne sektor. Mener Kommissionen ikke, at den bør gribe ind for så hurtigt og så entydigt som muligt at komme den alvorlige og skadelige misforståelse til livs, som oplysningerne i pressen har givet anledning til, ikke blot for at beskytte de mange arbejdstagere i sektoren, men også, og først og fremmest, for at beskytte den enkelte borger, som kunne tænkes at gribe til uretfærdige sanktioner?

⁽¹⁾ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(27. juni 1997)*

De forkerte oplysninger, der er blevet udbredt gennem pressen, vedrørende de arter af koraller, der ikke er omfattet af forordning (EF) nr. 338/97, hidrører hverken fra Kommissionen eller fra den pressekampagne, der er iværksat af Verdensnaturfonden (WWF), og som Kommissionen er med til at finansiere.

Kommissionen har givet WWF i opdrag sammen med myndighederne i de lande, der har tiltrådt konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), at koordinere de meddelelser, der udsendes under informationskampagnen vedrørende den nye forordning, med det formål at undgå, at de skader de pågældende medlemsstaters interesser. På de stedfundne udvalgsmøder er de nationale myndigheder ved gentagne lejligheder af Kommissionen blevet underrettet om, hvorledes kampagnen forløber, og hvor nødvendigt det er at samarbejde med WWF.

WWF Italia har samarbejdet med de italienske myndigheder om at kontrollere de udsendte meddelelser. Den pågældende meddelelse kan ikke være årsag til forvirring, eftersom det udtrykkeligt siges, at det ikke er samtlige koralarter, som er omfattet af forordningen. Det henstilles heri »at man undgår at tage bestemte koralarter med hjem som souvenirs«.

(98/C 21/261)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2077/97
af Riccardo Garosci (UPE) til Kommissionen
(11. juni 1997)

Om: Mærkning af færdigpakkede levnedsmidler

Det fremgår af videnskabelige undersøgelser, som kan konsulteres i GD XII i Kommissionen, at over 1 mio forbrugere i Italien lider af sygdomme, der skyldes forskellige typer levnedsmiddelallergier, og at det i Den Europæiske Union som helhed skulle dreje sig om over 7 mio forbrugere (2% af befolkningen). Det ville derfor være ønskeligt med en ny forordning om mærkning af færdigpakkede levnedsmidler for at beskytte de europæiske forbrugeres helbred.

I henhold til de nugældende EU-bestemmelser er ingredienser, der udgør under 25% af et produkt, ikke omfattet af kravene om mærkning.

Vil Kommissionen ændre EU-bestemmelserne om mærkning, både for levnedsmiddelprodukter færdigpakket i EU og for levnedsmiddelprodukter importeret i EU, således at forbrugere, der lider af allergier, kan gives præcise oplysninger vedrørende det nøjagtige indhold af samtlige ingredienser i færdigpakkede levnedsmidler?

Kommissionens opmærksomhed henledes på, at der, stadig i henhold til velunderbyggede videnskabelige undersøgelser, kun kræves meget små mængder (under 1%) af et næringsmiddel for at fremkalde alvorlige chok hos personer, der er allergiske over for dette.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(2. juli 1997)

Kommissionen er netop ved at undersøge, om det er nødvendigt at ændre direktiv 79/112/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger⁽¹⁾ for at forbedre oplysningerne med henblik på mennesker, som lider af fødevarerallergi eller fødevareroverfølsomhed.

Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har for halvandet år siden afsluttet en rapport, som blev udarbejdet på Kommissionens anmodning om den eksisterende videnskabelige viden på området. Som det ærede medlem nævner er der på Kommissionens initiativ ved årets begyndelse blevet offentliggjort en undersøgelse⁽²⁾ om emnet, nemlig »Study of nutritional factors in food allergies and food intolerances«. Dette arbejde suppleres – inden for rammerne af videnskabeligt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen – med en gennemgang af de disponible epidemiologiske oplysninger (virkning, dosis, geografisk udbredelse, forekomst og grad af allergi og overfølsomhed). Dette er nødvendigt for at fastlægge kriterier, før man opstiller en liste over bestanddele, der påvises som kilde til allergi eller overfølsomhed, og som obligatorisk skal opføres i varedeklarationen, når de forekommer i levnedsmidler.

På grundlag af resultaterne af denne epidemiologiske undersøgelse, som formentlig er afsluttet ved årets udgang, kan Kommissionen så vedtage et forslag til ændring af direktiv 79/112/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 33 af 8.2.1979, senest ændret ved direktiv 97/4/EØF – EFT L 43 af 14.2.1997.

⁽²⁾ EUR/16893 – (Airl – 93 – 8012-IT).

(98/C 21/262)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2084/97
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen
(19. juni 1997)

Om: Det Fælles Forskningscenter i Ispra

I henhold til vedtægten for europæiske tjenestemænd er det udtrykkeligt forbudt at udøve en bibeskæftigelse, også selv om den er tilknyttet arten af det arbejde, der udføres i den pågældende institution.

På Det Fælles Forskningscenter i Ispra er der ansat en tjenestemand i en høj lønklasse, som er enedirektør og oven i købet bestyrelsesformand i forskellige selskaber i Norditalien.

Mener Kommissionen, at dette forhold er i overensstemmelse med bestemmelserne i tjenestemandsvedtægten?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, om de kontraherende firmaer får noget ud af deres honorarer, for så vidt angår det tidsmæssige?

Kan den endvidere oplyse, om resultaterne af de forskningsprojekter, Det Fælles Forskningscenter har udbudt i licitation, omfattes af tilstrækkelig diskretion og fortrolighed og ikke ubehørigt offentliggøres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(29. juli 1997)

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem nævnte problem og skal snarest muligt meddele ham udfaldet.

(98/C 21/263)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2086/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(19. juni 1997)

Om: EU-forskningsmidler til forsøg med kloning

Den skriftlige forespørgsel E-1021/97 ⁽¹⁾ blev besvaret af Cresson den 22. maj 1997. Desværre overså hun i den forbindelse anden del af spørgsmål 2.b.

I hvilken størrelsesorden anvendtes EU-midler indirekte (til forsøg med kloning af fåreceller)?

⁽¹⁾ EFT C 373 af 9.12.1997.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(22. juli 1997)

Under henvisning til Kommissionen svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. E-1021/97 har det projekt, der er nævnt i punkt 2a, og som stiledede mod at opnå forståelse af celle-totipotens, modtaget et bidrag fra Fællesskabet på 1,3 mio. ECU for 3 år (351 000 ECU til Roslin-instituttet).

(98/C 21/264)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2206/97

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) til Kommissionen

(13. juni 1997)

Om: EU-midler til de ukrainske atomkraftværker Rovno og Khmelnitzky

Af en undersøgelse gennemført af Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling fremgår det, at færdiggørelsen af de ukrainske atomkraftværker Rovno 4 og Khmelnitzky 2 ikke er den billigste mulighed for at forsyne Ukraine med strøm. I henhold til bankens vedtægter er en finansiel deltagelse fra bankens side derfor ikke mulig. EU har allerede stillet 30 mio ecu til rådighed for disse atomprojekter.

1. Er der bestræbelser i gang for at stille yderligere EU-midler til rådighed for færdiggørelsen af de to ukrainske reaktorer?

I bekræftende fald hvilke, i hvilket omfang og over hvilket tidsrum?

2. Skal der ydes Euratom-lån til færdiggørelsen?

I bekræftende fald i hvilket omfang og inden for hvilke tidsrammer?

3. Skal der stilles midler til rådighed fra EU's PHARE/TACIS-program?

I bekræftende fald i hvilket omfang og inden for hvilke tidsrammer?

4. Vil den beslutning, som Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling har truffet om ikke at deltage i færdiggørelsen af reaktorerne, fordi kriteriet om den billigste løsning ikke kunne opfyldes, få virkninger for tildelingen af EU-midler inden for rammerne af hensigtserklæringen?

I bekræftende fald hvilke? I benægtende fald af hvilke helt præcise grunde?

5. Anser Kommissionen det i betragtning af den meget dårlige forfatning, som den kappe, man har støbt omkring den nedsmeltede Tjernobyl-reaktor, er i, ikke for mere påkrævet, at der endelig stilles flere finansielle midler til rådighed for at reducere faren for sammenstyrtning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(8. juli 1997)

Det skal bemærkes, at Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) endnu ikke har truffet beslutning om dens deltagelse i finansieringen af atomreaktorerne Rovno 4 og Khmelnitzky 2. Denne beslutning vil tage hensyn til alle relevante aspekter.

1. og 3. Der er ikke på nuværende tidspunkt planer om at stille yderligere EU-midler til rådighed for færdiggørelsen af de to reaktorer ud over de beløb, der allerede er påtænkt.

2. Kommissionen besluttede på Det Europæiske Råds møde på Korfu i 1994 at bidrage med Euratom-lån til finansieringen af dette projekt. Kommissionen er i øjeblikket ved at forberede denne låneafgørelse, og der foreligger endnu ingen nærmere detaljer.

4. EBRD har endnu ikke truffet afgørelse om låneanmodningen.

5. Kommissionen er bekymret over risikoen i forbindelse med den nuværende kappe og har siden 1994 gjort en betydelig indsats for at vurdere mulige realistiske løsninger. Som følge af disse bestræbelser er der inden for rammerne af G-7 indgået en aftale med Ukraine om en plan for oprettelse af sikringsstrukturer. Finansieringen drøftes stadig i G-7.

(98/C 21/265)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2215/97

af Helena Torres Marques (PSE) til Kommissionen

(19. juni 1997)

Om: Kvindelige iværksættere

Vil Kommissionen på baggrund af kvindernes stigende betydning på arbejdsmarkedet oplyse om de seneste tal for antallet af virksomheder, der er oprettet af kvinder inden for de senere år i Den Europæiske Union og i hver enkel medlemsstat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(15. juli 1997)

De eksisterende statistikker om antallet af virksomheder, der etableres af kvinder i Fællesskabet som helhed og i de enkelte medlemsstater findes i årsrapporten fra det europæiske observatorium for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og Eurostat-publikationen »Virksomheder i Europa«. Statistikkerne om kvindelige iværksættere angiver, at ud af de 17 mio. virksomheder i Europa ledes 20-30% af kvinder, at 25-30% af de nye virksomheder etableres af kvinder, at deltagelsesprocenten for medhjælpende hustruer i SMV'er ligger på 60-80% samt at overlevelsesprocenten for virksomheder, der ledes af kvinder (efter en 5-års periode) er omkring 52%.

Det er meget vigtigt at bemærke, at kvindelige iværksættere og medhjælpende hustruer oftest findes i mindre virksomheder. Man finder oftest kvindelige iværksættere i detail- og servicesektoren, hvorimod mænd foretrækker produktion. Den forholdsvis beskedne overlevelsesprocent (52%) skyldes dels sektorvalget (service/tjenesteydelser) og dels manglen på opstartshjælp i forbindelse med mindre virksomheder og navnlig kvindelige iværksættere.

Et andet punkt, der bør nævnes på grund af dets samfundsmæssige betydning, er, at kvindelige iværksættere generelt i højere grad udviser samfundsorienterede mål. For så vidt angår eksisterende statistikker om kvindelige iværksættere i den enkelte medlemsstat, afspejler disse de eksisterende statistikker på nationalt plan.

Da der er behov for mere kvantitative og aktuelle statistikker (de eksisterende statistikker stammer fra 1994-1995) for bedre at kunne identificere sektoren, lægges der i det tredje flerårige program for SMV'er (1997-2000) (Rådets afgørelse 97/15/EF) ⁽¹⁾ vægt på betydningen af statistiske data for derigennem at kunne identificere antallet af virksomheder, deres størrelse, struktur og demografi. Det forventes, at der vil blive bevilget særlige midler til udarbejdelse af statistikker i budgetforslaget for 1998, post B5-3201.

⁽¹⁾ EFT L 6 af 10.1.1997.

(98/C 21/266)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2216/97
af Robin Teverson (ELDR) til Kommissionen
(30. juni 1997)

Om: Satellitteknologi

Anvendelsen af satellitteknologi er til stor hjælp for de afsides beliggende landdistrikter, hvis økonomi ofte er afhængig af de små og mellemstore virksomheder. Det er derfor vigtigt for disse at følge udviklingen i denne teknologi, således at de kan drage fordel heraf.

Det forlyder imidlertid, at prisaftaler er almindelig praksis blandt de firmaer, der sælger rumsegmenter, og dette har holdt priserne oppe på et højt og ensartet niveau.

Har Kommissionen kendskab til denne praksis, og er der i bekræftende fald taget hensyn hertil i forbindelse med forberedelsen af den nye handlingsplan for satellitteknologi?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(30. juli 1997)

Kommissionens meddelelse med titlen »EU-handlingsplan: Satellitkommunikation i Informationssamfundet« ⁽¹⁾ er svaret på et voksende behov for politiske foranstaltninger, som skaber betingelserne for en hurtig udvikling af et konkurrencepræget marked for satellitkommunikation i Europa.

Denne handlingsplan — hvori der tages hensyn til nærhedsprincippet — tager sigte på at fuldføre det indre marked, styrke Europas position på internationalt plan og styrke den europæiske forskning- og udvikling.

Foranstaltningerne A1 og A6 vedrører bl.a. konkurrencereglerne, navnlig bestemmelserne vedrørende prisaftaler (artikel 85 i EF-traktaten):

- A1 »Kommissionen vil skærpe indsatsen for at sikre en fuldstændig gennemførelse af al EU-lovgivning, der vedrører satellitkommunikation [.....]«
- A6 »[.....] Kommissionen vil fortsat følge udviklingen omkring de internationale satellitorganisationer nøje og tage de nødvendige skridt til at sikre at denne udvikling medvirker til at skabe fuld konkurrence på markedet for satellitkommunikation.«

Kommissionen forsøger at øge konkurrencen mellem netoperatører og tjenesteudbydere. En måde at gøre dette på er at støtte en omlægning af de mellemstatslige organisationer (Intelsat, Eutelsat og Inmarsat) til en mere kommerciel struktur på grund af de nye netoperatører, der trænger ind på deres markeder. Kommissionen vil desuden gennemføre tilbunds gående undersøgelser af enhver klage, som lader til at være et brud på Fællesskabets konkurrenceregler.

⁽¹⁾ KOM(97) 91.

(98/C 21/267)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2226/97**af Frode Kristoffersen (PPE) til Kommissionen***(30. juni 1997)*

Om: Sexchikane på arbejdspladserne

Mener Kommissionen, at dens intentioner om at ville iværksætte EU-regler for graden og omfanget af sexchikane på arbejdspladserne i de enkelte EU-lande er i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet (nærhedsprincippet), og er det i øvrigt faldet Kommissionen ind, at synet herpå (herunder retspraksis) i høj grad er betinget af nationale holdninger til etik og dannelse, hvilket må antages at betyde, at et EU-regelsæt for et sådant område i praksis vil være umuligt at håndhæve?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(4. august 1997)*

Kommissionen har indledt en høring af arbejdsmarkedets parter om målsætningerne for og indholdet af Fællesskabets initiativ med hensyn til sexchikane. Fællesskabets institutioner har gentagne gange fremhævet vigtigheden af, at der findes en løsning på dette spørgsmål om lige muligheder og sundhed og sikkerhed for alle arbejdstagere overalt i Fællesskabet. Det fremgår af diverse undersøgelser, at sexchikane er et problem på arbejdspladsen, og endv., at kun få medlemsstater har effektive forebyggende foranstaltninger til at løse dette problem.

Den gældende Fællesskabsdefinition på en adfærd, der må karakteriseres som sexchikane, er fastsat i Rådets resolution af 1990 ⁽¹⁾ om beskyttelse af kvinders og mænds værdighed på arbejdspladsen. I denne resolution behandles også målpersonernes subjektive opfattelse af en sådan situation, således at der også tages hensyn til eventuelle kulturelle forskelle. Kommissionen anvender altid ved udformningen af sine forslag subsidiaritetsprincippet.

⁽¹⁾ EFT C 157 af 27.6.1990.

(98/C 21/268)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2235/97**af Patricia McKenna (V) til Kommissionen***(2. juli 1997)*

Om: Amerikansk militærhjælp til Congo (tidligere Zaire)

En meddelelse i International Herald Tribune (9. juni 1997) henviser til et forslag fra den amerikanske repræsentant ved De Forenede Nationer gående ud på, at Clinton-regeringen er rede til at yde militærhjælp til den ny regering i Congo »som tilskyndelse til at opretholde menneskerettighedsnormerne«.

Mange vil anse dette for en foruroligende udvikling i betragtning af, at våbensalget allerede har øget spændingerne i regionen ved De Store Søer. Det formodes, at vestlige våbenforsyninger har spillet en vigtig rolle i forbindelse med det folkedrab, man f.eks. har været vidne til i Rwanda.

Har den amerikanske regering givet oplysninger til Kommissionen eller andre EU-institutioner om arten af USA's planlagte militære samarbejde med Congo? Hvilke foranstaltninger foreslår Kommissionen at træffe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro*(22. juli 1997)*

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til konklusionerne af Rådets møde (almindelige anliggender) den 2. juni 1997 om forebyggelse og løsning af konflikter i Afrika, i hvilken forbindelse medlemsstaterne anerkender, at adgangen til våben i mængder, der går ud over, hvad der er nødvendigt til selvforsvar, vil kunne

være en faktor til ustabilitet, og bekræfter deres tilsagn om at ville udvise tilbageholdenhed med hensyn til våbeneksport. Hvad angår De Forenede Staters militærhjælp, fremgår det af oplysninger fra de amerikanske myndigheder, at De Forenede Stater er rede til at hjælpe Den Demokratiske Republik Congo med en reform af de væbnede styrker med henblik på at omstille dem til en professionel multietnisk hær til landets forsvar. Militærhjælpen vil skulle tage form af institutionel støtte (udstationering af eksperter).

Kommissionen fører i samråd med medlemsstaterne en politik gående ud på, at de nye myndigheder skal samarbejde fuldt ud med de humanitære organisationer om opsøgning og repatriering af flygtninge og fordrevne. Den kræver desuden, at de congolesiske myndigheder skal sætte FN's undersøgelsesmission i stand til frit at fortsætte sit arbejde vedrørende anklagerne om tvang mod og massakre på rwandiske flygtninge i Congo. Rehabiliteringsprogrammerne og det fulde samarbejde vil kunne genoptages, når der forligger et håndgribeligt bevis fra de nye myndigheders side om, at de vil respektere menneskerettighederne, nystarte demokratiseringsprocessen og genindføre retsstaten.

Denne politik, som der henvises til i konklusionerne af Det Europæiske Råds møde i Amsterdam, er blevet meddelt De Forenede Stater som led i den dialog, der løbende finder sted med dette land.

(98/C 21/269)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2236/97

af Patricia McKenna (V) til Kommissionen

(2. juli 1997)

Om: Irlands manglende ratificering af CITES

Irland er den eneste EU-medlemsstat, der endnu ikke har ratificeret FN-konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES).

Har Kommissionen fået en forklaring fra de irske myndigheder vedrørende dette spørgsmål? Hvilke reaktioner har de irske myndigheder givet?

Kontrollerer Kommissionen, hvorledes de EU-medlemsstater, der har ratificeret konventionen, gennemfører dens bestemmelser? Er Kommissionen tilfreds med medlemsstaternes gennemførelse af deres bestemmelser? Har Kommissionen offentliggjort rapporter om en sådan kontrol?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(16. juli 1997)

Kommissionen har faktisk insisteret på, at også Irland skulle tiltræde konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), efter ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82⁽¹⁾ om gennemførelse i Fællesskabet af CITES.

I december 1996 bekræftede den irske minister for kunst og kultur samt the Gaeltacht (premierministeren) Irlands ønske om at tiltræde konventionen og dets hensigt om at gøre det i år, når et lovforslag til ændring af Wildlife Act fra 1976 er vedtaget og trådt i kraft.

Kommissionen overvåger medlemsstaternes gennemførelse og håndhævelse af ovennævnte forordning fra 1982 såvel som dens efterfølger, Rådets forordning (EF) nr. 338/97⁽²⁾, som trådte i kraft den 1. juni 1997. Generelt har Kommissionen været tilfreds med medlemsstaternes adfærd i henhold til 1982-forordningen, men forventer dog, at 1997-forordningen medfører en betydelig forbedring med hensyn til såvel omsætning som håndhævelse heraf.

Den gamle forordning indeholdt ingen bestemmelser om indgivelse af rapporter om gennemførelsen, i modsætning til den nye. Heri hedder det i artikel 15, stk. 4, litra c) og d), at der skal indgives rapporter hvert andet år om gennemførelsen og håndhævelsen. Den første af disse rapporter skal være færdigudarbejdet inden den 31. oktober 1999.

⁽¹⁾ EFT L 384 af 31.12.1982, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

(98/C 21/270)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2237/97**af Patricia McKenna (V) til Kommissionen***(2. juli 1997)*

Om: Fødevarerhjælp til Nord Korea

Den 23. maj 1997 gav Kommissionen meddelelse om fødevarerhjælpsforanstaltninger til Nordkorea til et beløb af 46,3 mio ecu.

Lederen af Kommissionens delegation i Korea blev i en meddelelse fra Yonhap, det sydkoreanske nyhedsagentur citeret for at sige, at der var opstået mange problemer ved fordelingen af tidligere fødevarerhjælp fra EU's side tidligere på året i Nordkorea.

Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om de opståede problemer? Har der været forlydender om, at det nordkoreanske militær selv beholder fødevarerhjælpen? Har Kommissionen offentliggjort, eller agter Kommissionen at offentliggøre en rapport vedrørende disse problemer?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre, at dens seneste foranstaltninger vedrørende fødevarerhjælp vil blive fordelt retfærdigt? Hvor mange EU-tjenestemænd skal være med til at varetage kontrollen med fordelingen af fødevarerhjælpen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan*(24. juli 1997)*

På en pressekonference i Seoul den 24. maj 1997 gjorde Kommissionen det klart, at der ikke foreligger nogen beviser for, at den tidligere fødevarerhjælp fra Fællesskabet er anvendt uretmæssigt. I rapporten, der omfattes af det ærede medlem og som udsendtes af nyhedsagenturet Yonhap den 24. maj 1997, citeres Kommissionen for at sige, at »det sædekorn, der blev leveret tidligere på året, er blevet fordelt korrekt«.

Kommissionen har ikke modtaget oplysninger om, at Fællesskabets fødevarerhjælp skulle være fordelt til andre grupper end den civile befolkning, som formålet var. Denne opfattelse deles af FN's Verdensfødevarereprogram (WFP), der har en repræsentant i Nordkorea, som kontrollerer fordelingen af fødevarerhjælp.

Den bistand, som Kommissionen gav meddelelse om den 23. maj 1997, består af ca. 155 000 tons levnedsmiddelprodukter til en værdi af ca. 46,3 mio. ECU. Bistanden omfatter ligeledes en gruppe uafhængige eksperter, der vil samarbejde snævert med WFP i Nordkorea for at sikre, at de betydelige mængder fødevarerhjælp fra Fællesskabet fordeles korrekt.

(98/C 21/271)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2267/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(2. juli 1997)*

Om: Midler til udvikling i den nordvestlige del af Italien i 1995-1996

Med hvilke beløb og til hvilke foranstaltninger blev der udbetalt midler i 1995 og 1996 fra Den Europæiske Union til den nordvestlige del af Italien (Lombardia, Piemonte, Liguria og Valle d'Aosta), og til hvilket formål, herunder navnlig fra:

1. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling;
2. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) — udviklingssektionen;
3. Den Europæiske Socialfond;
4. Den Europæiske Unions forskningsprogrammer;
5. Den Europæiske Unions programmer inden for energisektoren;
6. Den Europæiske Unions programmer inden for miljøsektoren;
7. andre programmer under Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(7. august 1997)*

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(98/C 21/272)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2275/97**af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen***(2. juli 1997)*

Om: Små og mellemstore virksomheder — begrænsning af betalingsfristen for regninger

Det er velkendt, at en af de største vanskeligheder for SMV'ernes udvikling og i mange tilfælde overlevelse skyldes de alt for store forsinkelser i betalingerne af regninger.

Anser Kommissionen det ikke for hensigtsmæssigt i forbindelse med udbygningen af det indre markeds funktion at forelægge et direktiv, som særlig for de store og multinationale virksomheders vedkommende fastsætter krav om betaling af fakturaer inden for et tidsrum på 30-45 dage, hvorefter man kan indføre en ret til at afkræve renter, der fastsættes ud fra de gennemsnitlige bankrenter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(23. juli 1997)*

Handlingsplanen for det indre marked ⁽¹⁾ og Kommissionens rapport om forsinkede betalinger i handelstransaktioner ⁽²⁾ finder begge, at der er behov for yderligere foranstaltninger for at imødegå problemet med forsinkede betalinger i Europa. Den manglende reaktion i de fleste medlemsstater på dette område og de seneste statistikker om forsinkede betalinger i Europa har fået Kommissionen til at konkludere, at det nu er nødvendigt at udarbejde forslag til minimumskrav til bekæmpelse af forsinkede betalinger, der vil kunne indarbejdes i de nationale lovgivninger. Kommissionen agter at fremsætte et direktivforslag om forsinkede betalinger inden årets udgang, baseret på den sammenhæng af foranstaltninger, der findes i Kommissionens henstilling af 12. maj 1995 (nr. 198/97/EF) om betalingsperioder i handelstransaktioner ⁽³⁾, herunder også kreditorers ret til at afkræve renter i forbindelse med forsinkede betalinger.

⁽¹⁾ CSE(97) 1 endel.

⁽²⁾ KOM(97)2121, 9.7.1997.

⁽³⁾ EFT L 127 af 10.6.1995.

(98/C 21/273)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2284/97**af José Pomés Ruiz (PPE) til Kommissionen***(19. juni 1997)*

Om: Fri bevægelighed for transport på alle ugens dage

Af artikel 36 i Rom-traktaten fremgår det, at forbud og restriktioner vedrørende transit ikke må udgøre en vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne. Alligevel tillader Frankrig og Tyskland ikke lastbiltrafik på helligdage. De øvrige lande foretrækker omvendt, at denne tunge trafik bliver fordelt på ugens syv dage for ikke at overbelaste trafikken på hverdage til fordel for weekend-trafikken. Det er forståeligt, at der findes visse lokale restriktioner af hensyn til trafikikkerheden, men ikke restriktioner af så generel karakter.

Desuden opstår der ved grænserne til disse lande lange køer af lastbiler, som er til direkte gene i grænseområderne i de tilgrænsende lande.

Har Kommissionen et middel, eller er den i stand til at foreslå noget, der kan forhindre disse forvriddinger af den frie trafik gennem en liberalisering af varetransporten med henblik på at undgå denne fordyrelse af transitomkostningerne for varer inden for Unionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(11. juli 1997)*

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlige forespørgsler E-41/97 ⁽¹⁾ og E-1567/97 ⁽²⁾ fra Petrus Cornelissen og Florus Wijsenbeek.

⁽¹⁾ EFT C 186 af 18.6.1997.

⁽²⁾ Se side 72.

(98/C 21/274)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2368/97**af Ulf Holm (V) til Kommissionen***(1. juli 1997)*

Om: Den generelle præferenceordning

Den Europæiske Union har siden 1971 indført generelle præferenceordninger for handel med forarbejdede og halvforarbejdede industrivarer fra udviklingslandene.

Har der været noget krav om, at Pakistan fratages GSP? I bekræftende fald, hvad var da Kommissionens reaktion? Kan Kommissionen nærmere redegøre for, hvilken afgørelse den vil træffe?

Hvorfor indførte Kommissionen en procedure for fratagelse af præferencer?

Hvilke resultater forventer Kommissionen af, at sådanne præferencer fratages?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín*(18. juli 1997)*

Den klage, der er indgivet over fratagelse af fordelene ved de generelle toldpræferencer i henhold til artikel 9 i forordning (EF) nr. 3281/94 af 19. december 1994 om anvendelse af et flerårigt arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1995-1998 for visse industrivarer med oprindelse i udviklingslande ⁽¹⁾, som det ærede medlem henviser til, har været genstand for konsultationer i Udvalget for Generelle Præferencer i overensstemmelse med artikel 10 i samme forordning. Konsultationerne udgør den indledende og fortrolige fase i forordningens procedure, hvoraf de to andre faser er undersøgelse og eventuelt beslutning om fratagelse af præferencerne.

På grund af en vis positiv udvikling, navnlig med hensyn til afskaffelse af den praksis (børnearbejde), der gav anledning til klagen, har Kommissionen skønnet, at man burde følge situationen omhyggeligt uden for nærværende at gå over til anden fase af proceduren.

Det er Rådet og ikke Kommissionen, der træffer beslutning om tilbagetrækning af de generelle toldpræferencer, og det sker efter en streng procedure, som sigter mod at give enhver juridisk garanti for redelighed og upartiskhed i forbindelse med behandling af klager.

Formålet med proceduren, hvor der tages kontakt med myndighederne i de pågældende lande, er i første række at skabe fremskridt på stedet ved at anspore disse lande til en kvalitativ udvikling af samfundet, som Fællesskabet skal samarbejde om med supplerende aktioner. Tilbagetrækning af præferencerne er en sidste udvej, når det ikke er lykkedes at opnå noget resultat under de to første faser.

⁽¹⁾ EFT L 348 af 31.12.1994.

(98/C 21/275)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2427/97**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen***(7. juli 1997)*

Om: Sikkerhed i forbindelse med kanaltunnelen

Er Kommissionen bekendt med tildragelsen den 11. juni 1997, da fire blinde passagerer fra Moldova blev fundet i en godsvogn på et Eurostar-tog ved Ashford International Station i min valgkreds?

Deler Kommissionen min store bekymring over denne sikkerhedsbrist, som endnu en gang beviser, at sikkerhedskontrollen på den franske side er lemføldig?

Vil Kommissionen kræve en omgående oversigt over alle sikkerhedsaspekter ved kanaltunnelforbindelsen med henblik på at undgå katastrofen, før den finder sted?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin*(28. juli 1997)*

Kommissionen er på samme måde som det ærede medlem meget optaget af sikkerhedsspørgsmålene og stærkt bekymret over den menneskesmugling, der finder sted i Europa. Følgerne er alvorlige for de mennesker, der rammes, og alle kræfter bør forenes for at bekæmpe den.

Bekæmpelse af menneskesmuglingen er en vigtig del af EU-samarbejdet. Kommissionen vil i denne forbindelse understrege den vigtige fælles aktion, som Rådet vedtog i marts i år, og hvorefter medlemsstaterne skal betragte menneskehandel som et strafferetsanliggende.

(98/C 21/276)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2496/97**af Alan Gillis (PPE) til Kommissionen***(11. juli 1997)*

Om: Sekter

På baggrund af den faretruende stigning i forskellige kulturs og sekters virksomhed i vores samfund og den sindelagskontrol, de udøver over for deres medlemmer, bedes Kommissionen oplyse, om den overvejer at gennemføre en undersøgelse af disse organisationer — praksis, rekrutteringsmetoder og behandling af deres medlemmer — og om nødvendigt at tage skridt til at forbyde sådanne organisationers virksomhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin*(1. august 1997)*

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til dens svar på skriftlig forespørgsel E-3443/96 fra Markus Ferber ⁽¹⁾ og på mundtlig forespørgsel H-524/97 fra James Fitzsimons ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT C 186 af 18.6.1997.

⁽²⁾ Parlamentets forhandlinger (juli 1997).